

Dz.U. 2016 poz. 1636

**OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 12 września 2016 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 296 i 1579) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 5 grudnia 2014 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 73),
- 2) ustawą z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. poz. 978 i 1513),
- 3) ustawą z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. poz. 1223),
- 4) ustawą z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1260, 1513 i 1844),
- 5) ustawą z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. poz. 1348),
- 6) ustawą z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustaw regulujących warunki dostępu do wykonywania niektórych zawodów (Dz. U. poz. 1505),
- 7) ustawą z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. poz. 1513),
- 8) ustawą z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1634),
- 9) ustawą z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. poz. 1844),
- 10) ustawą z dnia 9 października 2015 r. o związkach metropolitalnych (Dz. U. poz. 1890),
- 11) ustawą z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65),
- 12) ustawą z dnia 31 marca 2016 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 615),
- 13) ustawą z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. poz. 904),
- 14) ustawą z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. 996)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 8 września 2016 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) odnośnika nr 1 oraz art. 7 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 73), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str. 1) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.).”

„Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 13 i 14, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

- 2) art. 456 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. poz. 978 i 1513), który stanowi:

„Art. 456. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 5, który wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2018 r.;
- 2) art. 148 i art. 149, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2015 r.;
- 3) art. 428 pkt 138 w zakresie dotyczącym art. 227, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 3) odnośników nr 1–3 oraz art. 149 ust. 2 i art. 152 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. poz. 1223), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wykonuje postanowienia:

- 1) rozporządzenia Komisji (WE) nr 748/2009 z dnia 5 sierpnia 2009 r. w sprawie wykazu operatorów statków powietrznych, którzy wykonywali działalność lotniczą wymienioną w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE poczynając od dnia 1 stycznia 2006 r. ze wskazaniem administrującego państwa członkowskiego dla każdego operatora statków powietrznych (Dz. Urz. UE L 219 z 22.08.2009, str. 1, z późn. zm.);
 - 2) rozporządzenia Komisji (UE) nr 1031/2010 z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 302 z 18.11.2010, str. 1, z późn. zm.);
 - 3) rozporządzenia Komisji (UE) nr 550/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustalającego, na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, pewne ograniczenia w zakresie wykorzystania międzynarodowych jednostek z tytułu projektów związanych z gazami przemysłowymi (Dz. Urz. UE L 149 z 08.06.2011, str. 1);
 - 4) rozporządzenia Komisji (UE) nr 600/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie weryfikacji raportów na temat wielkości emisji gazów cieplarnianych i raportów dotyczących tonokilometrów oraz akredytacji weryfikatorów zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 181 z 12.07.2012, str. 1);
 - 5) rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 181 z 12.07.2012, str. 30, z późn. zm.);
 - 6) rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013 z dnia 2 maja 2013 r. ustanawiającego rejestr Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, decyzjami nr 280/2004/WE i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającego rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i nr 1193/2011 (Dz. Urz. UE L 122 z 03.05.2013, str. 1);
 - 7) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylającego decyzję 280/2004/WE (Dz. Urz. UE L 165 z 18.06.2013, str. 13, z późn. zm.);
 - 8) rozporządzenia Komisji (UE) nr 1123/2013 z dnia 8 listopada 2013 r. w sprawie określania uprawnień do międzynarodowych jednostek emisji zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 299 z 09.11.2013, str. 32).
- 2) Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 631, z późn. zm.).
- 3) Niniejsza ustawa wykonuje następujące decyzje:
- 1) decyzję Komisji z dnia 13 listopada 2006 r. w sprawie zapobiegania podwójnemu liczeniu redukcji emisji gazów cieplarnianych w ramach wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w przypadku projektów realizowanych w ramach protokołu z Kioto (2006/780/WE) (Dz. Urz. UE L 316 z 16.11.2006, str. 12);
 - 2) decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2009/406/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 136, z późn. zm.);

- 3) decyzję Komisji z dnia 8 czerwca 2009 r. w sprawie szczegółowej interpretacji rodzajów działalności lotniczej wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (2009/450/WE) (Dz. Urz. UE L 149 z 12.06.2009, str. 69);
- 4) decyzję Komisji z dnia 22 października 2010 r. dostosowującą w całej Unii liczbę uprawnień, które mają być wydane w ramach systemu unijnego na rok 2013, oraz uchylającą decyzję 2010/384/UE (2010/634/UE) (Dz. Urz. UE L 279 z 23.10.2010, str. 34);
- 5) decyzję Komisji K (2011) 1983 wersja ostateczna z 29 marca 2011 r. w sprawie metodologii przejściowego przydziału instalacjom wytwarzającym energię elektryczną bezpłatnych uprawnień do emisji na mocy art. 10c ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE (decyzja niepublikowana);
- 6) decyzję Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (2011/278/UE) (Dz. Urz. UE L 130 z 17.05.2011, str. 1, z późn. zm.);
- 7) decyzję Komisji z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie ogólnounijnej ilości uprawnień, o której mowa w art. 3e ust. 3 lit. a–d dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (2011/389/UE) (Dz. Urz. UE L 173 z 01.07.2011, str. 13);
- 8) decyzję Komisji z dnia 26 marca 2013 r. określającą roczne limity emisji państw członkowskich na lata 2013–2020 zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE (2013/162/UE) (Dz. Urz. UE L 90 z 28.03.2013, str. 106);
- 9) decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 377/2013/UE z dnia 24 kwietnia 2013 r. wprowadzającą tymczasowe odstępstwa od dyrektywy 2003/87/WE ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 113 z 25.04.2013, str. 1);
- 10) decyzję Komisji z dnia 5 września 2013 r. dotyczącą standardowego współczynnika wykorzystania zdolności produkcyjnych zgodnie z art. 18 ust. 2 decyzji 2011/278/UE (2013/447/UE) (Dz. Urz. UE L 240 z 07.09.2013, str. 23);
- 11) decyzję Komisji z dnia 5 września 2013 r. dotyczącą krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (2013/448/UE) (Dz. Urz. UE L 240 z 07.09.2013, str. 27);
- 12) decyzję Komisji z dnia 27 października 2014 r. ustalającą, zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, wykaz sektorów i podsektorów uważanych za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji na lata 2015–2019 (2014/746/UE) (Dz. Urz. UE L 308 z 29.10.2014, str. 114).”

Art. 149. „2. Przepisy wykonawcze, wydane na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 120 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 120 w brzmieniu nadanym tą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”

„Art. 152. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 4) art. 10 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1260, 1513 i 1844), który stanowi:

„Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r., z wyjątkiem art. 8, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.”;

- 5) art. 64 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. poz. 1348), który stanowi:

„Art. 64. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 62, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) rozdziału 4, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.”;

- 6) art. 30, art. 37 ust. 1 i art. 38 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustaw regulujących warunki dostępu do wykonywania niektórych zawodów (Dz. U. poz. 1505), które stanowią:

„Art. 30. 1. Do wniosków o wpis na listę maklerów papierów wartościowych lub na listę doradców inwestycyjnych, złożonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 15 i nierozpatrzonej do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 15 w brzmieniu dotychczasowym.

2. Postępowania w sprawie wpisu do rejestru agentów firm inwestycyjnych, o którym mowa w art. 79 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu dotychczasowym, wszczęte na podstawie ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu dotychczasowym i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, są prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych, i nie mogą zakończyć się później niż w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Rejestr, o którym mowa w ust. 2, podlega zamknięciu po upływie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Zamknięty rejestr zachowuje znaczenie dokumentu.

4. Uznaje się, że wpisane do rejestru, o którym mowa w ust. 2, w dniu jego zamknięcia:

- 1) osoby fizyczne – posiadają odpowiedni poziom wiedzy i doświadczenia zawodowego w zakresie, o którym mowa w art. 81 ust. 1 pkt 1 lit. g ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej – posiadają doświadczenie w zakresie, o którym mowa w art. 81 ust. 1 pkt 2 lit. h ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz że doświadczenie takie posiadają osoby kierujące ich działalnością, a także, że doświadczenie to oraz struktura organizacyjna tych osób lub jednostek gwarantują wykonywanie czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 15, w sposób prawidłowy z dołożeniem należytej staranności.

5. Do wniosków o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 79 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, składanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy przez podmioty, o których mowa w:

- 1) ust. 4 pkt 1 – nie dołącza się opinii, o których mowa w art. 81 ust. 1 pkt 1 lit. g ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) ust. 4 pkt 2 – nie dołącza się opinii, o których mowa w art. 81 ust. 1 pkt 2 lit. h ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

6. Do osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej wpisanej do rejestru, o którym mowa w ust. 2, której struktura organizacyjna zmieniła się po wejściu w życie niniejszej ustawy, nie stosuje się przepisów ust. 4 pkt 2 oraz ust. 5 pkt 2.

7. Od dnia następującego po dniu ogłoszenia niniejszej ustawy nie przeprowadza się egzaminu na agenta firmy inwestycyjnej. W razie wyznaczenia egzaminu na dzień przypadający po dniu jej ogłoszenia, wniesione opłaty egzaminacyjne podlegają zwrotowi w terminie 90 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.

8. Komisja Nadzoru Finansowego w rejestrze, o którym mowa w art. 79 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględni podmioty wpisane do rejestru, o którym mowa w ust. 2, jeżeli zgodnie z danymi zawartymi w tym rejestrze lub informacjami przekazanymi zgodnie z art. 81 ust. 8 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu dotychczasowym, mają one, na dzień zamknięcia rejestru, o którym mowa w ust. 2, zawarte z firmami inwestycyjnymi umowy, o których mowa w art. 79 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 15.”

Art. 37. „1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 36 ust. 9 i art. 53 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3, art. 20 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 11 oraz art. 128 ust. 11 i art. 129 ust. 4 i 7 ustawy zmienianej w art. 15, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 36 ust. 13 i 14 ustawy zmienianej w art. 3, art. 20 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 11 oraz art. 128 ust. 11 i art. 129 ust. 4 i 7 ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”

„Art. 38. Ustawa wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 26 ust. 11 oraz art. 30 ust. 7, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 2) art. 18, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 4 pkt 5 w zakresie art. 31a ust. 2, art. 9 pkt 16, art. 12 pkt 7 oraz art. 28 ust. 1, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.;
- 4) art. 6 pkt 3, art. 10, art. 17, art. 27, art. 31–36 oraz art. 37 ust. 2, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;

5) art. 15 pkt 5 lit. c, który wchodzi w życie po upływie 2 lat od dnia ogłoszenia.”;

- 7) odnośnika nr 1 oraz art. 85–90, art. 93 ust. 1 i art. 96 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. poz. 1513), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa:

- w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.),
- służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.).”

„Art. 85. Pozostają w mocy zgody, o których mowa w art. 127 ust. 3 pkt 2, ust. 4, 6 i 7 i art. 128 ust. 3, 9 i 10, oraz wyłączenia, o których mowa w art. 128b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu dotychczasowym, a także zgody, o których mowa w art. 105 ust. 1 pkt 1–10 i art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 72, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 86. Do dnia, w którym znajdą zastosowanie wykonawcze standardy techniczne wydane na podstawie art. 136 rozporządzenia 575/2013, w zakresie nieuregulowanym w tym rozporządzeniu stosuje się przepisy art. 105b ustawy zmienianej w art. 72, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 87. Za naruszenia przepisów ustaw zmienianych w art. 68 i art. 72, w brzmieniu dotychczasowym, zaistniałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, sankcje administracyjne nakłada się według przepisów dotychczasowych, chyba że wymierzenie sankcji na podstawie ustaw zmienianych odpowiednio w art. 68 i art. 72, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, byłoby względniejsze dla strony postępowania.

Art. 88. Przepisów art. 167a ust. 2a oraz art. 169a ust. 1c ustawy zmienianej w art. 72, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się w przypadkach, gdy do naruszenia przepisów doszło przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przy czym administracyjna kara pieniężna nie może zostać nałożona po upływie 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 89. 1. Do badań i ocen nadzorczych rozpoczętych przed dniem 31 grudnia 2015 r. stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 68 i art. 72, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Komisja Nadzoru Finansowego opracowuje programy oceny nadzorczej i przeprowadza nadzorcze testy warunków skrajnych, o których mowa w przepisach ustaw zmienianych w art. 68 i art. 72, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po raz pierwszy w roku następującym po roku, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 90. Banki uprawnione do wykonywania w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 72, w brzmieniu dotychczasowym, zgodnie z art. 70 ust. 2 tej ustawy, są uprawnione od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do wykonywania czynności, o których mowa w art. 70 ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 72, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”

Art. 93. „1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 i 5a oraz art. 98i ust. 2 ustawy zmienianej w art. 72, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 oraz art. 110x ustawy zmienianej w art. 72, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”

„Art. 96. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 19–46, art. 55–62, art. 81 i art. 83, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.;
- 2) art. 65 pkt 3–5, które wchodzą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.”;

- 8) odnośnika nr 1 oraz art. 12 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1634), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. Urz. WE L 95 z 21.04.1993, str. 29, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 288);

- 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/22/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów (Dz. Urz. UE L 110 z 01.05.2009, str. 30, z późn. zm.).”

„Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2 pkt 2 w zakresie uchylanego art. 479⁴⁵ oraz art. 3, które wchodzi w życie po upływie 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”;

- 9) odnośnika nr 1 oraz art. 504 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. poz. 1844), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa:

- 1) wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) (Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2009, s. 1, z późn. zm.);
- 2) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/14/UE z dnia 21 maja 2013 r. zmieniającą dyrektywę 2003/41/WE w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami, dyrektywę 2009/65/WE w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) i dyrektywę 2011/61/UE w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi w odniesieniu do nadmiernego polegania na ratingach kredytowych (Dz. Urz. UE L 145 z 31.05.2013, s. 1);
- 3) służy stosowaniu rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) (Dz. Urz. UE L 12 z 17.01.2015, s. 1);
- 4) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) (Dz. Urz. UE L 352 z 09.12.2014, s. 1, z późn. zm.).”

„Art. 504. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 478, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 3 ust. 1 pkt 4, 5, 12, 17, 21, 23–25, 29, 32, 44 i 48 oraz ust. 6 i 7, art. 44, art. 374–377, art. 387, art. 390, art. 395, art. 397, art. 398, art. 404, art. 405, art. 416–418, art. 464 pkt 1 lit. a – w zakresie art. 3 pkt 2a lit. c, oraz art. 500, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 18, art. 19 i art. 21, które wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2016 r.;
- 4) art. 4 ust. 11 pkt 3, który wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2016 r.;
- 5) art. 291, art. 335 ust. 7 i 8, art. 410 ust. 5 i 6 oraz art. 412 ust. 5, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.”;

- 10) art. 73 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o związkach metropolitalnych (Dz. U. poz. 1890), który stanowi:

„Art. 73. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.”;

- 11) odnośnika nr 1 oraz art. 89 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005, str. 22, z późn. zm.).”

„Art. 89. Ustawa wchodzi w życie z dniem 18 stycznia 2016 r.”;

- 12) odnośnika nr 1 oraz art. 61 i art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2016 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 615), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa:

- 1) wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz. Urz. UE L 174 z 01.07.2011, str. 1, z późn. zm.), dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/14/UE z dnia 21 maja 2013 r. zmieniającą dyrektywę

2003/41/WE w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami, dyrektywę 2009/65/WE w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) i dyrektywę 2011/61/UE w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi w odniesieniu do nadmiernego polegania na ratingach kredytowych (Dz. Urz. UE L 145 z 31.05.2013, str. 1), dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/50/UE z dnia 22 października 2013 r. zmieniającą dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę Komisji 2007/14/WE ustanawiającą szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE (Dz. Urz. UE L 294 z 06.11.2013, str. 13, z późn. zm.) oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/91/UE z dnia 23 lipca 2014 r. zmieniającą dyrektywę 2009/65/WE w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) w zakresie funkcji depozytariusza, polityki wynagrodzeń oraz sankcji (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 186);

- 2) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy venture capital (Dz. Urz. UE L 115 z 25.04.2013, str. 1) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej (Dz. Urz. UE L 115 z 25.04.2013, str. 18).”

„Art. 61. Podmiot, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożył zawiadomienie, o którym mowa w:

- 1) art. 54 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, niezwłocznie uzupełnia zawiadomienie o informacje albo oświadczenie, o których mowa w art. 54a ust. 3 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 2) art. 25 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 13, niezwłocznie uzupełnia zawiadomienie o informacje albo oświadczenie, o których mowa w art. 25a ust. 3 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 3) art. 106 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 32, niezwłocznie uzupełnia zawiadomienie o informacje albo oświadczenie, o których mowa w art. 106a ust. 3 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 4) art. 82 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 46, niezwłocznie uzupełnia zawiadomienie o informacje albo oświadczenie, o których mowa w art. 83 ust. 3 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– w zakresie odnoszącym się do zarządzającego z UE, chyba że do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nastąpiło nabycie lub objęcie akcji lub praw z akcji albo uzyskanie pozycji dominującej będące przedmiotem zawiadomienia.”

„Art. 65. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 13) art. 65 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. poz. 904), który stanowi:

„Art. 65. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 43, który wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 14) odnośnika nr 1 oraz art. 375, art. 381 ust. 2 i 3 i art. 389 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. 996), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190),
- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 149).”

„Art. 375. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy w sprawie:

- 1) uchylenia zezwolenia na utworzenie banku na podstawie art. 25n ust. 5, art. 138 ust. 3 pkt 4 i ust. 6 ustawy zmienianej w art. 347,

- 2) uchylenia zezwolenia na utworzenie oddziału banku zagranicznego na podstawie art. 138 ust. 6a ustawy zmieniającej w art. 347,
- 3) postępowań na podstawie art. 147 ust. 1 i art. 158 ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 347,
- 4) postępowań na podstawie art. 74c ust. 3 i 4 oraz art. 74k ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 363,
- 5) cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej na podstawie art. 106l ust. 6, art. 108 ust. 7 i art. 167 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 359

– stosuje się przepisy tych ustaw w brzmieniu dotychczasowym.”

Art. 381. „2. Domy maklerskie obowiązane do sporządzenia planów naprawy, które otrzymały zezwolenie na prowadzenie działalności przed dniem wejścia w życie ustawy, sporządzają plan naprawy nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Podmioty obowiązane do sporządzenia grupowego planu naprawy na podstawie art. 141n ustawy, o której mowa w art. 347, oraz art. 110zj ustawy, o której mowa w art. 359, sporządzają grupowy plan naprawy nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.”

„Art. 389. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 351 pkt 2, art. 361 pkt 1 i art. 363 pkt 3, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 106, który wchodzi w życie z dniem 11 lutego 2017 r.”.

Marszałek Sejmu: *M. Kuchciński*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 12 września 2016 r. (poz. 1636)

USTAWA

z dnia 29 lipca 2005 r.

o obrocie instrumentami finansowymi¹⁾

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa reguluje zasady, tryb i warunki podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie obrotu papierami wartościowymi i innymi instrumentami finansowymi, prawa i obowiązki podmiotów uczestniczących w tym obrocie oraz wykonywanie nadzoru w tym zakresie.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do weksli i czeków w rozumieniu przepisów prawa wekslowego i czekowego.

Art. 2. 1. Instrumentami finansowymi w rozumieniu ustawy są:

- 1) papiery wartościowe;
- 2) niebędące papierami wartościowymi:
 - a) tytuły uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania,
 - b) instrumenty rynku pieniężnego,
 - c) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową, inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest papier wartościowy, waluta, stopa procentowa, wskaźnik rentowności lub inny instrument pochodny, indeks finansowy lub wskaźnik finansowy, które są wykonywane przez dostawę lub rozliczenie pieniężne,

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy Rady 93/6/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych (Dz. Urz. WE L 141 z 11.06.1993);
- 2) dyrektywy Rady 93/22/EWG z dnia 10 maja 1993 r. w sprawie usług inwestycyjnych w zakresie papierów wartościowych (Dz. Urz. WE L 141 z 11.06.1993, L 168 z 18.07.1995, L 290 z 17.11.2000 i L 35 z 11.02.2003);
- 3) dyrektywy 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (Dz. Urz. WE L 84 z 26.03.1997);
- 4) dyrektywy 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego oraz informacji dotyczących tych papierów wartościowych, które podlegają publikacji (Dz. Urz. WE L 184 z 06.07.2001, L 96 z 12.04.2003, L 345 z 31.12.2003 i L 390 z 31.12.2004);
- 5) dyrektywy 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. WE L 35 z 11.02.2003);
- 6) dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz. Urz. WE L 96 z 12.04.2003);
- 7) dyrektywy Komisji 2003/124/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie definicji i publicznego ujawniania informacji wewnętrznych oraz definicji manipulacji na rynku (Dz. Urz. WE L 339 z 24.12.2003);
- 8) dyrektywy Komisji 2003/125/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie uczciwego przedstawiania zaleceń inwestycyjnych oraz ujawniania konfliktów interesów (Dz. Urz. WE L 339 z 24.12.2003);
- 9) dyrektywy Komisji WE 2004/72/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie dopuszczalnych praktyk rynkowych, definicji informacji wewnętrznej w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, sporządzania list osób, mających dostęp do informacji wewnętrznych, powiadamiania o transakcjach związanych z zarządem oraz powiadamiania o podejrzanych transakcjach (Dz. Urz. WE L 162 z 30.04.2004).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie – z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

- d) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne lub mogą być wykonane przez rozliczenie pieniężne według wyboru jednej ze stron,
- e) opcje, kontrakty terminowe, swapy oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które są wykonywane przez dostawę, pod warunkiem, że są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu,
- f) niedopuszczone do obrotu na rynku regulowanym ani w alternatywnym systemie obrotu opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar, które mogą być wykonane przez dostawę, które nie są przeznaczone do celów handlowych i wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych,
- g) instrumenty pochodne dotyczące przenoszenia ryzyka kredytowego,
- h) kontrakty na różnicę,
- i) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward dotyczące stóp procentowych oraz inne instrumenty pochodne odnoszące się do zmian klimatycznych, stawek frachtowych, uprawnień do emisji oraz stawek inflacji lub innych oficjalnych danych statystycznych, które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne albo mogą być wykonane przez rozliczenie pieniężne według wyboru jednej ze stron, a także wszelkiego rodzaju inne instrumenty pochodne odnoszące się do aktywów, praw, zobowiązań, indeksów oraz innych wskaźników, które wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych.

2. Przez wykazywanie właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. f oraz i, rozumie się spełnianie warunków określonych w art. 38 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1287/2006 z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającego środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zobowiązań przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie prowadzenia rejestrów, sprawozdań z transakcji, przejrzystości rynkowej, dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz. Urz. UE L 241 z 02.09.2006, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 1287/2006”.

3. W rozumieniu przepisów ustawy nie jest rozliczeniem pieniężnym według wyboru jednej ze stron spełnienie świadczenia pieniężnego powstałego na skutek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania wynikającego z umowy przez jedną ze stron lub na skutek innego zdarzenia powodującego rozwiązanie umowy.

4. Przez przeznaczenie do celów handlowych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. f, rozumie się spełnienie kryteriów określonych w art. 38 ust. 4 rozporządzenia 1287/2006.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) papierach wartościowych – rozumie się przez to:
 - a) akcje, prawa poboru w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030, z późn. zm.²⁾), prawa do akcji, warranty subskrypcyjne, kwity depozytowe, obligacje, listy zastawne, certyfikaty inwestycyjne i inne zbywalne papiery wartościowe, w tym inkorporujące prawa majątkowe odpowiadające prawom wynikającym z akcji lub z zaciągnięcia długu, wyemitowane na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego,
 - b) inne zbywalne prawa majątkowe, które powstają w wyniku emisji, inkorporujące uprawnienie do nabycia lub objęcia papierów wartościowych określonych w lit. a, lub wykonywane poprzez dokonanie rozliczenia pieniężnego (prawa pochodne);
- 2) alternatywnym systemie obrotu – rozumie się przez to organizowany przez firmę inwestycyjną lub podmiot prowadzący rynek regulowany, poza rynkiem regulowanym, wielostronny system kojarzący oferty kupna i sprzedaży instrumentów finansowych w taki sposób, że do zawarcia transakcji dochodzi w ramach tego systemu, zgodnie z określonymi zasadami; nie stanowi alternatywnego systemu obrotu rynek organizowany przez Narodowy Bank Polski, jak również organy publiczne, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu, w tym lokując środki pochodzące z tego długu;
- 3) tytułach uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania – rozumie się przez to wyemitowane na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego papiery wartościowe lub niebędące papierami wartościowymi instrumenty finansowe reprezentujące prawa majątkowe przysługujące uczestnikom instytucji wspólnego inwestowania, w tym w szczególności jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 265 i 1161, z 2015 r. poz. 4, 978, 1333 i 1830 oraz z 2016 r. poz. 615, 996 i 1202.

- 4) ustawie o ofercie publicznej – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1382, z 2015 r. poz. 978, 1260 i 1844 oraz z 2016 r. poz. 615 i 996);
- 4a)³⁾ rozporządzeniu 236/2012 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str. 1);
- 4b)³⁾ rozporządzeniu 648/2012 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.);
- 4c)⁴⁾ rozporządzeniu 1031/2010 – rozumie się przez to rozporządzenie Komisji (UE) nr 1031/2010 z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 302 z 18.11.2010, str. 1, z późn. zm.);
- 4d)⁵⁾ rozporządzeniu 575/2013 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.);
- 4e)⁶⁾ rozporządzeniu 600/2014 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84);**
- 5) ofercie publicznej – rozumie się przez to ofertę publiczną w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej obejmującą papiery wartościowe, do których stosuje się przepisy tej ustawy;
- 6) obrocie pierwotnym – rozumie się przez to obrót pierwotny w rozumieniu przepisów ustawy o ofercie publicznej;
- 7) obrocie wtórnym – rozumie się przez to:
- a) dokonywanie oferty publicznej przez podmiot inny niż emitent lub subemitent usługowy, lub nabywanie papierów wartościowych od tego podmiotu, albo
 - b) proponowanie w dowolnej formie i w dowolny sposób, przez podmiot inny niż wystawca, nabycia instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi lub nabywanie ich od tego innego podmiotu, jeżeli propozycja skierowana jest do co najmniej 150 osób lub do nieoznaczonego adresata;
- 8) pierwszej ofercie publicznej – rozumie się przez to pierwszą ofertę publiczną w rozumieniu przepisów ustawy o ofercie publicznej;
- 9) obrocie zorganizowanym – rozumie się przez to obrót papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi dokonywany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na rynku regulowanym albo w alternatywnym systemie obrotu;
- 10) giełdzie – rozumie się przez to giełdę papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych;
- 10a)⁷⁾ platformie aukcyjnej – rozumie się przez to platformę aukcyjną, która na podstawie przepisów niniejszej ustawy oraz rozporządzenia 1031/2010 jest upoważniona do pełnienia funkcji, o których mowa w art. 31 ust. 1 tego rozporządzenia;
- 11) emitencie – rozumie się przez to emitenta w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej;
- 12) wystawcy – rozumie się przez to podmiot wystawiający we własnym imieniu instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi i uprawniony lub zobowiązany z tych instrumentów finansowych;

³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 73), która weszła w życie z dniem 30 stycznia 2015 r.

⁴⁾ Dodany przez art. 120 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. poz. 1223), która weszła w życie z dniem 9 września 2015 r.

⁵⁾ Dodany przez art. 72 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. poz. 1513), która weszła w życie z dniem 1 listopada 2015 r.

⁶⁾ Dodany przez art. 359 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. 996), która wejdzie w życie z dniem 9 października 2016 r.

⁷⁾ Dodany przez art. 120 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

- 13) sprzedającym – rozumie się przez to sprzedającego w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej;
- 14) subemisji inwestycyjnej – rozumie się przez to umowę o subemisję inwestycyjną w rozumieniu przepisów ustawy o ofercie publicznej;
- 15) subemisji usługowej – rozumie się przez to umowę o subemisję usługową w rozumieniu przepisów ustawy o ofercie publicznej;
- 16) podmiocie dominującym – rozumie się przez to jednostkę dominującą w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 37 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047);
- 17) podmiocie zależnym – rozumie się przez to jednostkę zależną w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;
- 18) grupie kapitałowej – rozumie się przez to grupę kapitałową w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;
- 19) ogólnej liczbie głosów – rozumie się przez to ogólną liczbę głosów w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej albo sumę głosów przypadających na wszystkie udziały w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 20) Krajowym Depozycie – rozumie się przez to Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.;
- 21) depozycie papierów wartościowych – rozumie się przez to prowadzony przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, system rejestracji zdematerializowanych papierów wartościowych, obejmujący rachunki papierów wartościowych, rachunki zbiorcze i konta depozytowe prowadzone przez podmioty upoważnione do tego przepisami ustawy;
- 22) państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo, które jest członkiem Unii Europejskiej lub stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 23) innym państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo członkowskie niebędące Rzeczpospolitą Polską;
- 24) państwach należących do OECD – rozumie się przez to państwa należące do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, z wyłączeniem państw członkowskich;
- 25) państwach należących do WTO – rozumie się przez to państwa należące do Światowej Organizacji Handlu, z wyłączeniem państw członkowskich;
- 25a) państwie równoważnym – rozumie się przez to państwo równoważne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2016 r. poz. 299 i 615);
- 26) spółce publicznej – rozumie się przez to spółkę publiczną w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej;
- 27) rynku pieniężnym – rozumie się przez to system obrotu instrumentami finansowymi opiewającymi wyłącznie na wierzytelności pieniężne, o terminie realizacji praw, liczonym od dnia ich wystawienia albo nabycia w obrocie pierwotnym, nie dłuższym niż rok;
- 28) instrumentach rynku pieniężnego – rozumie się przez to papiery wartościowe lub niebędące papierami wartościowymi instrumenty finansowe, wyemitowane lub wystawione na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego, które mogą być przedmiotem obrotu na rynku pieniężnym;
- 28a) instrumentach pochodnych – rozumie się przez to opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne prawa majątkowe, których cena zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny lub wartości instrumentów finansowych, walut, stóp procentowych, rentowności, indeksów finansowych, wskaźników finansowych, towarów, zmian klimatycznych, stawek frachtowych, poziomów emisji, stawek inflacji lub innych oficjalnych danych statystycznych, a także innych aktywów, praw, zobowiązań, indeksów lub wskaźników (instrumentów bazowych) oraz instrumenty pochodne dotyczące przenoszenia ryzyka kredytowego;
- 28b) kapitale własnym – rozumie się przez to sumę wartości kapitału zakładowego, kapitału zapasowego, kapitału z aktualizacji wyceny, pozostałych kapitałów rezerwowych, niepodzielonego zysku z lat ubiegłych i zysku netto z bieżącej działalności, pomniejszoną o sumę wartości należnych wpłat na kapitał zakładowy, akcji własnych, niepokrytej straty z lat ubiegłych, straty netto z bieżącej działalności i odpisów z zysku netto w ciągu roku obrotowego;
- 29) prawie do akcji – rozumie się przez to papier wartościowy, z którego wynika uprawnienie do otrzymania, niemających formy dokumentu, akcji nowej emisji spółki publicznej, powstające z chwilą dokonania przydziału tych akcji i wygasające z chwilą zarejestrowania akcji w depozycie papierów wartościowych albo z dniem uprawomocnienia się postanowienia sądu rejestrowego odmawiającego wpisu podwyższenia kapitału zakładowego do rejestru przedsiębiorców;

- 30) kwiecie depozytowym – rozumie się przez to papier wartościowy wyemitowany przez instytucję finansową z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego lub innego państwa należącego do OECD:
- a) poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z papierami wartościowymi dopuszczonymi do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo papierami wartościowymi wyemitowanymi poza tym terytorium, albo
 - b) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z papierami wartościowymi wyemitowanymi poza tym terytorium
- w którym inkorporowane jest prawo do zamiany tego papieru wartościowego na określone papiery wartościowe we wskazanej w warunkach emisji proporcji, przejście na właściciela tego papieru wartościowego praw majątkowych stanowiących pożytki z papierów wartościowych lub ich równowartości oraz, w przypadku akcji – możliwość wydania przez właściciela tego papieru wartościowego jego emitentowi wiążącej dyspozycji co do sposobu głosowania na walnym zgromadzeniu;
- 30a)⁸⁾ dwudniowych kontraktach na rynku kasowym – rozumie się przez to dwudniowe kontrakty na rynku kasowym, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia 1031/2010;
- 30b)⁸⁾ pięciodniowych kontraktach terminowych typu future – rozumie się przez to pięciodniowe kontrakty terminowe typu future, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia 1031/2010;
- 31)⁹⁾ zagranicznej instytucji kredytowej – rozumie się przez to instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013, prowadzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru na terytorium innego państwa członkowskiego działalność maklerską, lub prowadzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru na terytorium innego państwa członkowskiego rachunki, na których rejestrowane są papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na zagranicznym rynku regulowanym;
- 32) zagranicznej firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej z siedzibą na terytorium innego państwa członkowskiego, a w przypadku gdy przepisy danego państwa nie wymagają ustanowienia siedziby – z centralą na terytorium innego państwa członkowskiego, albo osobę fizyczną z miejscem zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego, prowadzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru działalność maklerską na terytorium innego państwa członkowskiego, jak również zagraniczną instytucję kredytową;
- 33) firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską, zagraniczną firmę inwestycyjną prowadzącą działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zagraniczną osobę prawną z siedzibą na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską;
- 34) ustawie o nadzorze – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1289);
- 35) Komisji – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego, o której mowa w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 174, 615, 888 i 996);
- 36) banku powierniczym – rozumie się przez to bank krajowy posiadający zezwolenie Komisji na prowadzenie rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych;
- 37) podmiocie nadzorowanym – rozumie się przez to podmiot nadzorowany w rozumieniu ustawy o nadzorze;
- 38) banku zagranicznym – rozumie się przez to bank mający siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem zagranicznej instytucji kredytowej;
- 39)¹⁰⁾ zakładzie ubezpieczeń – rozumie się przez to krajowy zakład ubezpieczeń, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 18 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. poz. 1844 oraz z 2016 r. poz. 615), zagraniczny zakład ubezpieczeń, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 55 tej ustawy, prowadzący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, krajowy zakład reasekuracji, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 19 tej ustawy, oraz zagraniczny zakład reasekuracji, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 56 tej ustawy, prowadzący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

⁸⁾ Dodany przez art. 120 pkt 1 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 467 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. poz. 1844), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

- 39a)¹¹⁾ spółce zarządzającej – rozumie się przez to podmiot lub spółkę, o których mowa w art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm.¹²⁾), zwanej dalej „ustawą o funduszach inwestycyjnych”;
- 39aa)¹³⁾ zarządzającym z UE – rozumie się przez to osobę prawną, o której mowa w art. 2 pkt 10c ustawy o funduszach inwestycyjnych;
- 39b) kliencie profesjonalnym – rozumie się przez to podmiot, na którego rzecz jest lub ma być świadczona co najmniej jedna z usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub 4, który posiada doświadczenie i wiedzę pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami, który jest:
- a) bankiem,
 - b) firmą inwestycyjną,
 - c) zakładem ubezpieczeń,
 - d)¹⁴⁾ funduszem inwestycyjnym, alternatywną spółką inwestycyjną, towarzystwem funduszy inwestycyjnych lub zarządzającym ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych,
 - e) funduszem emerytalnym lub towarzystwem emerytalnym w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 291 i 615),
 - f) towarowym domem maklerskim,
 - g) podmiotem, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 13,
 - h) inną niż wskazane w lit. a–g instytucją finansową,
 - i) inwestorem instytucjonalnym innym niż wskazany w lit. a–h prowadzącym regulowaną działalność na rynku finansowym,
 - j) podmiotem prowadzącym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej działalność równoważną do działalności prowadzonej przez podmioty wskazane w lit. a–i,
 - k) przedsiębiorcą spełniającym co najmniej dwa z poniższych wymogów, przy czym równowartość kwot wskazanych w euro jest obliczana przy zastosowaniu średniego kursu euro ustalanego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia przez danego przedsiębiorcę sprawozdania finansowego:
 - suma bilansowa tego przedsiębiorcy wynosi co najmniej 20 000 000 euro,
 - osiągnięta przez tego przedsiębiorcę wartość przychodów ze sprzedaży wynosi co najmniej 40 000 000 euro,
 - kapitał własny lub fundusz własny tego przedsiębiorcy wynosi co najmniej 2 000 000 euro,
 - l) jednostką administracji rządowej lub samorządowej, organem publicznym, który zarządza długiem publicznym, bankiem centralnym, Bankiem Światowym, Międzynarodowym Funduszem Walutowym, Europejskim Bankiem Centralnym, Europejskim Bankiem Inwestycyjnym lub inną organizacją międzynarodową pełniącą podobne funkcje,
 - m) innym inwestorem instytucjonalnym, którego głównym przedmiotem działalności jest inwestowanie w instrumenty finansowe, w tym podmioty zajmujące się sekurytyzacją aktywów lub zawieraniem innego rodzaju transakcji finansowych,
 - n) podmiotem innym niż wskazane w lit. a–m, który na swój wniosek został przez firmę inwestycyjną uznany za klienta profesjonalnego na podstawie art. 3a ust. 1;
- 39c) kliencie detalicznym – rozumie się przez to podmiot niebędący klientem profesjonalnym, na którego rzecz jest lub ma być świadczona co najmniej jedna z usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub 4;
- 40) umowie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej – rozumie się przez to umowę, o której mowa w art. 822 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2016 r. poz. 380 i 585);

¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 31 marca 2016 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 615), która weszła w życie z dniem 4 czerwca 2016 r.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 73, 978, 1260, 1357, 1634 i 1844 oraz z 2016 r. poz. 615, 904 i 996.

¹³⁾ Dodany przez art. 32 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 1 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

- 41) Przewodniczącym Komisji – rozumie się przez to Przewodniczącemu Komisji, o której mowa w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym;
- 42) ustawie o ostateczności rozrachunku – rozumie się przez to ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2016 r. poz. 1224);
- 43) systemie rozrachunku – rozumie się przez to system, o którym mowa w art. 1 pkt 2 ustawy o ostateczności rozrachunku;
- 44) zleceniu rozrachunku – rozumie się przez to zlecenie, o którym mowa w art. 1 pkt 12 lit. b ustawy o ostateczności rozrachunku;
- 45) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.¹⁵⁾);
- 46) przedsiębiorcy zagranicznym – rozumie się przez to przedsiębiorcę zagranicznego w rozumieniu art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;
- 47)¹⁶⁾ krótkiej sprzedaży – rozumie się przez to krótką sprzedaż w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012;
- 48) towarze – rozumie się przez to towar, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 1287/2006;
- 49)¹⁷⁾ CCP – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 648/2012, mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 50)¹⁸⁾ **dniu roboczym – rozumie się przez to każdy dzień od poniedziałku do piątku, z wyłączeniem dni ustawowo wolnych od pracy.**

Art. 3a. 1. Firma inwestycyjna na pisemne żądanie podmiotu innego niż określony w art. 3 pkt 39b lit. a–m i w zakresie określonym w takim żądaniu może uznać go za klienta profesjonalnego, pod warunkiem że posiada on wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Firma inwestycyjna przed uwzględnieniem żądania jest obowiązana ustalić wiedzę klienta o zasadach traktowania klientów profesjonalnych przy świadczeniu usług o których mowa w art. 69 ust. 2 lub 4, których żądanie dotyczy.

2. Firma inwestycyjna na pisemne żądanie klienta profesjonalnego i w zakresie określonym w tym żądaniu może uznać go za klienta detalicznego. Firma inwestycyjna może także uznać klienta profesjonalnego za klienta detalicznego pomimo braku takiego żądania.

Art. 4. 1. Rachunkami papierów wartościowych są rachunki, na których zapisywane są zdematerializowane papiery wartościowe, prowadzone wyłącznie przez:

- 1) domy maklerskie i banki prowadzące działalność maklerską, banki powiernicze, zagraniczne firmy inwestycyjne i zagraniczne osoby prawne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, Krajowy Depozyt, spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, oraz Narodowy Bank Polski – jeżeli oznaczenie tych rachunków pozwala na identyfikację osób, którym przysługują prawa z papierów wartościowych;
- 2) inne podmioty będące uczestnikami depozytu papierów wartościowych lub systemu rejestracji papierów wartościowych prowadzonego przez Narodowy Bank Polski, pośredniczące w zbywaniu papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski – jeżeli dokonywane przez nie zapisy dotyczą tych papierów i pozwalają na identyfikację osób, którym przysługują prawa z papierów wartościowych.

2. Od chwili zarejestrowania papierów wartościowych, na podstawie umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, za rachunki papierów wartościowych uważa się również zapisy dotyczące tych papierów, dokonywane w związku z ich subskrypcją lub sprzedażą w obrocie pierwotnym lub w pierwszej ofercie publicznej, przez:

- 1) podmioty prowadzące działalność maklerską lub

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 875, 978, 1197, 1268, 1272, 1618, 1649, 1688, 1712, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65, 352, 615, 780, 868, 903, 960, 1165 i 1228.

¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁸⁾ Dodany przez art. 359 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

2) banki powiernicze

– o ile identyfikują one osoby, którym przysługują prawa z papierów wartościowych.

2a.¹⁹⁾ Od chwili zarejestrowania skarbowych papierów oszczędnościowych w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.²⁰⁾), na podstawie umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, za rachunki papierów wartościowych uważa się również zapisy dotyczące tych papierów, dokonywane przez podmioty prowadzące działalność maklerską lub banki powiernicze, o ile zapisy te identyfikują osoby, którym przysługują prawa z tych papierów wartościowych.

3.²¹⁾ Ilekroć w ustawie jest mowa o rachunkach papierów wartościowych, rozumie się przez to również rachunki, na których są zapisywane niebędące papierami wartościowymi ani instrumentami pochodnymi, instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu zorganizowanego.

Art. 5. 1. Papiery wartościowe:

- 1) będące przedmiotem oferty publicznej lub
- 2) dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, lub,
- 3) wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu, lub
- 4) emitowane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski

– nie mają formy dokumentu od chwili ich zarejestrowania na podstawie umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych (dematerializacja).

2. Papiery wartościowe mogą nie mieć formy dokumentu również w przypadku, gdy przewidują to odrębne przepisy dotyczące emisji tych papierów.

3. Papiery wartościowe:

- 1) będące przedmiotem oferty publicznej, które nie będą podlegać dopuszczeniu do obrotu na rynku regulowanym, albo
- 2) wprowadzone wyłącznie do alternatywnego systemu obrotu

– mogą nie podlegać dematerializacji, o której mowa w ust. 1, jeżeli emitent tak postanowi. W takim przypadku ust. 4 i 6 nie stosuje się.

4. Emitent papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, jest zobowiązany do zawarcia z Krajowym Depozytem umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych.

5.²²⁾ Przed złożeniem wniosku o dopuszczenie instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi ani instrumentami pochodnymi, do obrotu na rynku regulowanym, podmiot ubiegający się o dopuszczenie do obrotu tych instrumentów jest zobowiązany do zawarcia z Krajowym Depozytem umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych instrumentów w depozycie papierów wartościowych.

6. Jeżeli system rejestracji papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub opiekujących na wynikające z nich zbywalne prawa majątkowe będzie prowadzony przez Narodowy Bank Polski, emitent będący Skarbem Państwa jest zobowiązany, przed złożeniem wniosku o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym albo o ich wprowadzenie do alternatywnego systemu obrotu, do zawarcia z Narodowym Bankiem Polskim umowy, której przedmiotem jest rejestracja papierów wartościowych w takim systemie.

7. W przypadku papierów wartościowych wyemitowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przedmiotem rejestracji może być ta część papierów wartościowych, która stanowi przedmiot oferty publicznej, lub które mają być przedmiotem obrotu na rynku regulowanym albo w alternatywnym systemie obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

8. Zawarcie przez spółkę niebędącą spółką publiczną umowy o rejestrację praw do akcji oraz akcji w depozycie papierów wartościowych wymaga upoważnienia zawartego w uchwale walnego zgromadzenia tej spółki, a w przypadku emitenta z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w uchwale właściwego organu stanowiącego tego emitenta. Upoważnienie do zawarcia umowy o rejestrację akcji w depozycie papierów wartościowych jest równoznaczne z upoważnieniem

¹⁹⁾ Dodany przez art. 32 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646, z 2014 r. poz. 379, 911, 1146, 1626 i 1877, z 2015 r. poz. 238, 532, 1045, 1117, 1130, 1189, 1190, 1269, 1358, 1513, 1830, 1854, 1890 i 2150 oraz z 2016 r. poz. 195 i 1257.

²¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

do zawarcia umowy o rejestrację w depozycie papierów wartościowych praw do akcji, z których wynika uprawnienie do otrzymania tych akcji.

9. Umowa o rejestrację akcji w depozycie papierów wartościowych stanowi także podstawę do rejestrowania w depozycie papierów wartościowych praw poboru z tych akcji.

10. W przypadku przekazania przez Krajowy Depozyt wykonywania czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, spółce zależnej od Krajowego Depozytu, umowa o rejestrację papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych w depozycie papierów wartościowych jest zawierana z tą spółką.

Art. 5a. 1. Na podstawie umowy zawartej przez emitenta z Krajowym Depozytem lub spółką, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, w depozycie papierów wartościowych mogą być również rejestrowane papiery wartościowe, które zgodnie z odrębnymi przepisami dotyczącymi emisji tych papierów, mogą nie mieć formy dokumentu.

2. W depozycie papierów wartościowych mogą być również rejestrowane papiery wartościowe, inne niż wskazane w art. 5 ust. 1, wyemitowane przez podmioty z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nabywane przez:

- 1) uczestników Krajowego Depozytu lub ich klientów, lub
- 2) uczestników spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, lub ich klientów.

3. Do papierów wartościowych rejestrowanych zgodnie z ust. 1 i 2 stosuje się przepisy ustawy dotyczące zdematerializowanych papierów wartościowych, w tym dotyczące nabywania oraz przenoszenia praw z takich papierów.

Art. 6. 1. W przypadku papierów wartościowych wydanych w formie dokumentu, emitent jest obowiązany, przed zawarciem umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, złożyć te papiery do depozytu prowadzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez firmę inwestycyjną, Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1. Podmioty te są obowiązane utworzyć rejestr osób uprawnionych z tych papierów.

2. W przypadku papierów wartościowych wydanych w formie dokumentu, zapisy w rejestrze, o którym mowa w ust. 1, uzyskują znaczenie prawne zapisów na rachunkach papierów wartościowych, a dokumenty złożone do depozytu zostają pozbawione mocy prawnej z chwilą zarejestrowania tych papierów w depozycie papierów wartościowych.

3. W przypadku papierów wartościowych wydanych w formie dokumentu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, obowiązek określony w ust. 1 uznaje się za spełniony przez zarejestrowanie tych papierów wartościowych, przed zawarciem umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, przez osobę prawną lub inną jednostkę organizacyjną wykonującą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi.

4. Dokumenty, w formie których wydane zostały papiery wartościowe zarejestrowane przez podmiot, o którym mowa w ust. 3, tracą moc prawną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z chwilą zarejestrowania tych papierów w depozycie papierów wartościowych.

Art. 7. 1. Prawa ze zdematerializowanych papierów wartościowych powstają z chwilą zapisania ich po raz pierwszy na rachunku papierów wartościowych i przysługują osobie będącej posiadaczem tego rachunku.

2. Umowa zobowiązująca do przeniesienia zdematerializowanych papierów wartościowych przenosi te papiery z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu na rachunku papierów wartościowych. W przypadku gdy ustalenie prawa do pożytków ze zdematerializowanych papierów wartościowych nastąpiło w dniu, w którym w depozycie papierów wartościowych powinno zostać przeprowadzone rozliczenie transakcji, lub później, a papiery te są nadal zapisane na rachunku zbywcy, pożytki przypadają nabywcy w chwili dokonania zapisu na jego rachunku papierów wartościowych.

3. W przypadku gdy nabycie zdematerializowanych papierów wartościowych nastąpiło na podstawie zdarzenia prawnego powodującego z mocy ustawy przeniesienie tych papierów, zapis na rachunku papierów wartościowych nabywcy jest dokonywany na jego żądanie.

4. Dokonanie zapisu na rachunku papierów wartościowych na podstawie umowy, o której mowa w ust. 2, następuje po dokonaniu zarejestrowania przeniesienia papierów wartościowych pomiędzy odpowiednimi kontami depozytowymi, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 1.

5. Zobowiązanie się do zbycia papierów wartościowych w transakcji zawartej w obrocie zorganizowanym, przed dokonaniem ich zapisu na rachunku papierów wartościowych zbywcy jest dopuszczalne, o ile:

- 1) zostały one uprzednio nabyte w wyniku transakcji, której rozliczenie jest zabezpieczone przez fundusz, o którym mowa w art. 65, art. 68 lub art. 68d, lub
- 2) następuje w ramach tej samej transakcji, w której zbywca zobowiązał się i stał się uprawniony do nabycia tej samej liczby takich samych papierów wartościowych, a rozrachunek nabycia nastąpi nie później niż rozrachunek zbycia, lub
- 3)²³⁾ zostały one uprzednio nabyte w wyniku transakcji zawartej na zagranicznym rynku regulowanym, lub
- 4)²⁴⁾ następuje w ramach transakcji krótkiej sprzedaży zgodnie z przepisami rozporządzenia 236/2012, lub
- 5)²⁴⁾ zostały one uprzednio przeniesione przez zbywcę na podstawie umowy pożyczki papierów wartościowych lub z zastrzeżeniem prawa odkupu, a rozrachunek ich zwrotu lub odkupu nastąpi nie później niż rozrachunek zbycia.

5a. (uchylony)²⁵⁾

5b.²⁶⁾ Przepisy ust. 1–5 nie wyłączają prawa do zobowiązania się do zbycia papierów wartościowych poza obrotem zorganizowanym przed dokonaniem ich zapisu na rachunku papierów wartościowych zbywcy.

6.²⁷⁾ Przepisy ust. 1–5 i 5b stosuje się również do wyemitowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej papierów wartościowych będących przedmiotem oferty publicznej lub dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym albo wprowadzonych do alternatywnego systemu obrotu, od chwili zarejestrowania na podstawie umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów w depozycie papierów wartościowych.

Art. 8.²⁸⁾ Przepisy art. 7 stosuje się odpowiednio do niebędących papierami wartościowymi ani instrumentami pochodnymi instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu zorganizowanego.

Art. 8a. 1. Podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1, mogą prowadzić w ramach depozytu papierów wartościowych lub systemu rejestracji papierów wartościowych prowadzonego przez Narodowy Bank Polski rachunki, na których mogą być rejestrowane zdematerializowane papiery wartościowe nienależące do osób, dla których rachunki te są prowadzone, ale należące do innej osoby lub osób (rachunki zbiorcze). Zdematerializowane papiery wartościowe zapisane na rachunku zbiorczym nie są zapisywane na rachunkach papierów wartościowych.

2. Rachunki zbiorcze mogą być prowadzone dla:

- 1) osób prawnych lub innych jednostek organizacyjnych z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które wykonują zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych i podlegają nadzorowi właściwego organu sprawującego nadzór nad instytucjami finansowymi w państwie członkowskim albo w państwie równoważnym;
- 2) zagranicznych firm inwestycyjnych nieprowadzących działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uprawnionych do prowadzenia działalności w zakresie rejestrowania instrumentów finansowych w państwie ich siedziby;
- 3) zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez otwierania oddziału, uprawnionych do prowadzenia działalności w zakresie rejestrowania instrumentów finansowych w państwie ich siedziby;
- 4) zagranicznych osób prawnych z siedzibą w państwie równoważnym, uprawnionych do prowadzenia działalności maklerskiej w zakresie rejestrowania instrumentów finansowych w państwie ich siedziby, nieprowadzących działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) banków zagranicznych z siedzibą w państwie równoważnym, uprawnionych do prowadzenia działalności w zakresie rejestrowania instrumentów finansowych w państwie ich siedziby.

3. Podmiot, dla którego prowadzony jest rachunek zbiorczy (posiadacz rachunku zbiorczego), nie jest uważany za uprawnionego z zapisanych na tym rachunku zdematerializowanych papierów wartościowych. Z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, do ustalania osób uprawnionych z takich papierów wartościowych nie stosuje się przepisów prawa polskiego.

²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 4 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁵⁾ Przez art. 1 pkt 4 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

4. Osoba wskazana podmiotowi prowadzącemu rachunek zbiorczy przez posiadacza tego rachunku jako osoba uprawniona z papierów wartościowych zapisanych na takim rachunku jest uważana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za osobę uprawnioną ze zdematerializowanych papierów wartościowych zapisanych na tym rachunku w liczbie wynikającej z tego wskazania.

5. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dla potrzeb określenia chwili powstania praw ze zdematerializowanych papierów wartościowych, ich przeniesienia na inną osobę, uzyskania lub utraty uprawnienia z takich papierów wartościowych, a także dla ustalenia dopuszczalności zobowiązania się do ich zbycia uznaje się, że zapis na rachunku zbiorczym wywołuje skutki prawne, które przepis art. 7 wiąże z zapisem na rachunku papierów wartościowych.

6. Świadczenia wynikające ze zdematerializowanych papierów wartościowych zapisanych na rachunku zbiorczym, otrzymane bezpośrednio lub pośrednio od emitentów, podmiot prowadzący rachunek zbiorczy przekazuje lub stawia do dyspozycji wyłącznie posiadaczowi tego rachunku. Osobom uprawnionym z papierów wartościowych zapisanych na rachunku zbiorczym nie przysługuje wobec podmiotu prowadzącego ten rachunek zbiorczy roszczenie o wydanie tych świadczeń.

7. Przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio do niebędących papierami wartościowymi instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu zorganizowanego, z wyłączeniem instrumentów pochodnych.

8. O ile ustawa nie stanowi inaczej, do rachunków zbiorczych stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące rachunków papierów wartościowych.

Art. 8b. 1. Na żądanie Komisji albo Generalnego Inspektora Informacji Finansowej posiadacz rachunku zbiorczego jest obowiązany do niezwłocznego przekazania określonych w tym żądaniu danych umożliwiających identyfikację osób uprawnionych z papierów wartościowych zapisanych na rachunku zbiorczym, oraz danych co do liczby i rodzaju posiadanych przez te osoby papierów wartościowych. W przypadku gdy posiadacz rachunku zbiorczego nie posiada informacji pozwalających na ustalenie takich osób lub liczby i rodzaju posiadanych przez nie papierów wartościowych, jest on obowiązany do wskazania klienta, na którego rachunek papiery wartościowe zapisane na rachunku zbiorczym są rejestrowane w prowadzonej przez posiadacza rachunku zbiorczego ewidencji.

2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, przekazywane jest posiadaczowi rachunku zbiorczego za pośrednictwem podmiotu prowadzącego rachunek zbiorczy. Posiadacz rachunku zbiorczego przekazuje żądane informacje za pośrednictwem podmiotu prowadzącego rachunek zbiorczy.

3. Podmiot prowadzący rachunek zbiorczy może żądać od posiadacza rachunku zbiorczego przekazania mu danych dotyczących osób uprawnionych z rejestrowanych na tym rachunku papierów wartościowych, w zakresie niezbędnym dla prawidłowego wykonania przez podmiot prowadzący rachunek zbiorczy przewidzianych w przepisach prawa podatkowego obowiązków związanych z powstałymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązaniami podatkowymi tych osób. Posiadacz rachunku zbiorczego, który nie posiada danych dotyczących takich osób, przekazuje podmiotowi prowadzącemu rachunek zbiorczy informację określającą odrębnie liczbę papierów wartościowych należących do osób fizycznych oraz do podatników podatku dochodowego od osób prawnych, według stanu na dzień określony przez podmiot prowadzący rachunek zbiorczy.

4. Umowa o prowadzenie rachunku zbiorczego powinna zawierać informację o obowiązku składania przez podatników będących osobami fizycznymi zeznań podatkowych o wysokości dochodu (straty) osiągniętego przez nich w roku podatkowym z odpłatnego zbycia papierów wartościowych i z realizacji praw wynikających z papierów wartościowych, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. b, oraz o obowiązku zapłaty podatku dochodowego od tego dochodu.

5. Podmiot prowadzący rachunek zbiorczy nie może przetwarzać danych osobowych otrzymanych zgodnie z ust. 1–3 w celach innych, niż określone w ustawie.

Art. 8c. 1. Podmiot prowadzący rachunek zbiorczy, na żądanie osób uprawnionych z papierów wartościowych zapisanych na rachunku zbiorczym, w celu umożliwienia złożenia przez nie wniosku o stwierdzenie nadpłaty w podatku dochodowym, wydaje zaświadczenie, w którym podaje:

- 1) wysokość dochodu (przychodu) przekazanego posiadaczowi rachunku zbiorczego;
- 2) wysokość pobranego podatku;
- 3) datę osiągnięcia i przekazania dochodu oraz pobrania podatku.

2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, może zostać wystawione wyłącznie na rzecz osoby, która została wskazana podmiotowi prowadzącemu rachunek zbiorczy przez posiadacza tego rachunku pośredniczącego w dokonaniu świadczenia, jako osoba, na rzecz której świadczenie to zostało zrealizowane.

3. Osoby, o których mowa w ust. 1, dochodzące zwrotu nadpłaty w podatku dochodowym, muszą udokumentować miejsce zamieszkania lub siedzibę certyfikatem rezydencji.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie konieczność zapewnienia prawidłowego rozliczenia podatku dochodowego.

Art. 9. 1. Na żądanie posiadacza rachunku papierów wartościowych podmiot prowadzący ten rachunek, zwany „wystawiającym”, wystawia mu na piśmie, oddzielnie dla każdego rodzaju papierów wartościowych, imienne świadectwo depozytowe, zwane dalej „świadectwem”. Na żądanie posiadacza rachunku w treści wystawianego świadectwa może zostać wskazana część lub wszystkie papiery wartościowe zapisane na tym rachunku.

2. Świadectwo potwierdza legitymację do realizacji uprawnień wynikających z papierów wartościowych wskazanych w jego treści, które nie są lub nie mogą być realizowane wyłącznie na podstawie zapisów na rachunku papierów wartościowych, z wyłączeniem prawa uczestnictwa w walnym zgromadzeniu.

Art. 10. 1. Świadectwo zawiera:

- 1) firmę (nazwę), siedzibę i adres wystawiającego oraz numer świadectwa;
- 2) liczbę papierów wartościowych;
- 3) rodzaj i kod papieru wartościowego;
- 4) firmę (nazwę), siedzibę i adres emitenta;
- 5) wartość nominalną papieru wartościowego;
- 6) imię i nazwisko lub nazwę (firmę) i siedzibę oraz adres posiadacza rachunku papierów wartościowych;
- 7) informację o istniejących ograniczeniach przenoszenia papierów wartościowych lub o ustanowionych na nich obciążeniach;
- 8) datę i miejsce wystawienia świadectwa;
- 9) cel wystawienia świadectwa;
- 10) termin ważności świadectwa;
- 11) w przypadku gdy poprzednio wystawione świadectwo, dotyczące tych samych papierów wartościowych, było nieważne albo zostało zniszczone lub utracone przed upływem terminu swojej ważności – wskazanie, że jest to nowy dokument świadectwa;
- 12) podpis osoby upoważnionej do wystawienia w imieniu wystawiającego świadectwa, opatrzony pieczęcią wystawiającego.

1a. Świadectwo dotyczące, rejestrowanych w depozycie papierów wartościowych zgodnie z art. 5a:

- 1) hipotecznych listów zastawnych – powinno również spełniać wymogi określone w art. 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1588 oraz z 2016 r. poz. 996);
- 2) bankowych papierów wartościowych – powinno również spełniać wymogi określone w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.²⁹⁾).

2. W odniesieniu do papierów wartościowych zapisanych na rachunku zbiorczym za świadectwo uważa się dokument o treści wskazanej w ust. 1, sporządzony w języku polskim lub angielskim i wystawiony przez posiadacza tego rachunku.

3. Dokument świadectwa sporządzony lub wystawiony z naruszeniem ust. 1 pkt 1–3, 6, 8, 10, 12 lub ust. 2 jest nieważny.

Art. 10a. 1. W odniesieniu do akcji spółki publicznej z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zapisanych na rachunku zbiorczym, za zaświadczenie o prawie uczestnictwa w walnym zgromadzeniu, o którym mowa w art. 406³ § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, uważa się również dokument o treści wskazanej w art. 406³ § 3 tej ustawy, sporządzony w języku polskim lub angielskim i wystawiony przez posiadacza tego rachunku. Jeżeli rachunek zbiorczy nie jest prowadzony przez Krajowy Depozyt albo przez spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, posiadacz tego rachunku powinien zostać wskazany Krajowemu Depozytowi albo tej spółce przez podmiot prowadzący dla niego rachunek zbiorczy przed pierwszym wystawieniem takiego dokumentu.

²⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 128, 559, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348, 1357, 1513, 1634, 1830, 1844, 1854, 1864 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 615, 904, 996 i 1177.

2. W razie wystawienia dokumentów, o których mowa w ust. 1, posiadacz rachunku zbiorczego sporządza na ich podstawie wykaz, o którym mowa w art. 406³ § 7 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, i przekazuje go Krajowemu Depozytowi albo spółce, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, w terminie określonym w tym przepisie. W przypadku gdy posiadacz rachunku zbiorczego nie jest uczestnikiem Krajowego Depozytu albo spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, wykaz ten jest przekazywany za pośrednictwem uczestnika Krajowego Depozytu lub tej spółki. Sposób i forma sporządzenia oraz przekazania tego wykazu powinny odpowiadać wymogom określonym zgodnie z art. 50 ust. 4 pkt 7a.

Art. 11. 1. Od chwili wystawienia świadectwa, papiery wartościowe w liczbie wskazanej w treści świadectwa nie mogą być przedmiotem obrotu do chwili utraty jego ważności albo zwrotu świadectwa wystawiającemu przed upływem terminu jego ważności. Na okres ten wystawiający dokonuje blokady odpowiedniej liczby papierów wartościowych na tym rachunku.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, te same papiery wartościowe mogą być wskazane w treści kilku świadectw, pod warunkiem że cel wystawienia każdego ze świadectw jest odmienny. W takim przypadku w kolejnych świadectwach zamieszcza się również, zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 7, informację o dokonaniu blokady papierów wartościowych w związku z wcześniejszym wystawieniem innych świadectw.

Art. 12. 1. Utratę ważności świadectwa powoduje:

- 1) upływ terminu jego ważności;
- 2) przeniesienie papierów wartościowych obciążonych zastawem w celu zaspokojenia zastawnika – w przypadku świadectwa dotyczącego tych papierów wartościowych, wystawionego zastawcy;
- 3) przeniesienie papierów wartościowych w trybie postępowania egzekucyjnego na podstawie odrębnych przepisów – w przypadku świadectwa dotyczącego papierów wartościowych objętych egzekucją, wystawionego dłużnikowi;
- 3a) dokonanie przymusowego wykupu akcji zgodnie z przepisami ustawy o ofercie publicznej – w przypadku świadectwa dotyczącego akcji objętych przymusowym wykupem;
- 4) zniszczenie lub utrata świadectwa.

2. Utrata ważności świadectwa lub zwrot świadectwa wystawiającemu, dokonany przed upływem terminu jego ważności, wyłącza możliwość realizacji, przy jego użyciu, uprawnienia wynikającego z celu wystawienia tego świadectwa.

3. O utracie ważności świadectwa z przyczyny określonej w ust. 1 pkt 2, 3 lub 3a, wystawionego w celu uczestnictwa w walnym zgromadzeniu spółki publicznej, wystawiający niezwłocznie zawiadamia tę spółkę.

4. W przypadku utraty ważności świadectwa z przyczyny określonej w ust. 1 pkt 4, wystawiający, na żądanie posiadacza rachunku zgłoszone przed upływem terminu ważności tego świadectwa, wystawia nowy dokument świadectwa, po złożeniu przez posiadacza rachunku pisemnego oświadczenia o fakcie posiadania świadectwa oraz okoliczności jego zniszczenia lub utraty.

Art. 13. 1. Oświadczenia woli w związku z dokonywaniem czynności dotyczących obrotu papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi na podstawie ustawy oraz innych czynności wykonywanych w ramach działalności podmiotów nadzorowanych w zakresie regulowanym ustawą, mogą być składane w postaci elektronicznej, jeżeli strony w umowie tak postanowiły.

2. Dokumenty związane z czynnościami, o których mowa w ust. 1, mogą być sporządzane w formie dokumentu elektronicznego, jeżeli dokumenty te będą w sposób należyty utworzone, utrwalone, przekazane, przechowywane i zabezpieczone.

3. Oświadczenie woli złożone w postaci elektronicznej, zawarte w dokumencie związanym z czynnościami, o których mowa w ust. 2, spełnia wymagania formy pisemnej także wtedy, gdy forma pisemna została zastrzeżona pod rygorem nieważności.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, sposób tworzenia, utrwalania, przekazywania, przechowywania i zabezpieczania dokumentów związanych z czynnościami, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem zapewnienia bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony interesów inwestorów.

Art. 13a.³⁰⁾ 1. Klienci firm inwestycyjnych wykonujących działalność, o której mowa w art. 69a ust. 1, mogą wnieść do Komisji skargę związaną z przestrzeganiem w związku z tą działalnością zasad postępowania określonych w art. 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010.

2. Komisja, udzielając odpowiedzi na skargę dotyczącą sporu o charakterze cywilnoprawnym, informuje skarżącego o pozasądowych procedurach rozstrzygania sporów, w tym wskazuje właściwe sądy polubowne.

3. Do skarg, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów działu VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868 i 996).

Art. 13b.³¹⁾ 1. Komisja przyjmuje zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów ustawy oraz rozporządzenia 575/2013.

2. Informacje uzyskane w trybie, o którym mowa w ust. 1, w tym informacje, które mogłyby umożliwić identyfikację osoby dokonującej zgłoszenia oraz osoby, której zarzuca się naruszenie, a także informacja o dokonaniu zgłoszenia mogą być ujawnione tylko:

- 1) w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz w dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu takiego zawiadomienia;
- 2) na żądanie sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe.

DZIAŁ II

Wtórny obrót instrumentami finansowymi

Rozdział I

Przepisy ogólne

Art. 14. 1. Rynkiem regulowanym, w rozumieniu ustawy, jest działający w sposób stały system obrotu instrumentami finansowymi dopuszczonymi do tego obrotu, zapewniający inwestorom powszechny i równy dostęp do informacji rynkowej w tym samym czasie przy kojarzeniu ofert nabycia i zbycia instrumentów finansowych, oraz jednakowe warunki nabywania i zbywania tych instrumentów, zorganizowany i podlegający nadzorowi właściwego organu na zasadach określonych w przepisach ustawy, jak również uznany przez państwo członkowskie za spełniający te warunki, i wskazany Komisji Europejskiej jako rynek regulowany.

2. Przez zagraniczny rynek regulowany rozumie się rynek regulowany działający na terytorium innego państwa członkowskiego.

3. Do podmiotu prowadzącego zagraniczny rynek regulowany organizującego w innym państwie członkowskim alternatywny system obrotu stosuje się odpowiednio art. 117a.

Art. 14a. 1. Podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany może bez zezwolenia Komisji instalować na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej systemy informatyczne i urządzenia techniczne umożliwiające dostęp do tego rynku podmiotom prowadzącym działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Warunkiem podjęcia czynności, o których mowa w ust. 1, jest poinformowanie Komisji przez właściwy organ nadzoru, który udzielił danemu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego, o zamiarze ich podjęcia.

3. Komisja może zwrócić się do organu nadzoru, o którym mowa w ust. 2, o wskazanie uczestników rynku, o którym mowa w ust. 1.

4. W przypadkach gdy, zgodnie z art. 16 rozporządzenia 1287/2006, działalność podmiotu, o którym mowa w ust. 1, uzyska istotne znaczenie dla funkcjonowania rynku papierów wartościowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz dla ochrony inwestorów, Komisja podejmuje współpracę z organem nadzoru, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego.

Art. 15. 1. Rynek regulowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obejmuje:

- 1) rynek giełdowy;
- 2) rynek pozagiełdowy.

³⁰⁾ Dodany przez art. 120 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

³¹⁾ Dodany przez art. 72 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

3) (uchylony)

2. Rynek regulowany określony w:

- 1) ust. 1 pkt 1 – jest organizowany przez spółkę prowadzącą giełdę;
- 2) ust. 1 pkt 2 – jest organizowany przez spółkę prowadzącą rynek pozagiełdowy.

3) (uchylony)

3. (uchylony)

Art. 16. 1. Spółka prowadząca giełdę lub spółka prowadząca rynek pozagiełdowy może organizować rynki wyodrębnione pod względem rodzaju papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych, jak również rodzaju ich emitentów.

2. Spółka prowadząca giełdę może, w ramach organizowania rynku giełdowego, wyodrębnić rynek oficjalnych notowań giełdowych, zwany dalej „rynkiem oficjalnych notowań”, spełniający dodatkowe, w stosunku do minimalnych wymogów określonych dla rynku regulowanego, wymogi dotyczące emitentów papierów wartościowych oraz papierów wartościowych będących przedmiotem obrotu na tym rynku.

3. Spółka prowadząca giełdę lub spółka prowadząca rynek pozagiełdowy może organizować alternatywny system obrotu. Do spółki prowadzącej rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu, stosuje się odpowiednio art. 78, art. 78a, art. 81a–81g i art. 104a oraz przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3 oraz pkt 5 – w zakresie, w jakim przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 określają warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności.

4. Spółka prowadząca giełdę lub spółka prowadząca rynek pozagiełdowy jest obowiązana zawiadomić Komisję o zamiarze organizowania alternatywnego systemu obrotu co najmniej na 30 dni przed rozpoczęciem organizowania tego systemu. Zawiadomienie powinno zawierać informacje potwierdzające spełnienie przez tę spółkę warunków organizowania alternatywnego systemu obrotu.

Art. 17. 1.³²⁾ Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki, jakie musi spełniać rynek regulowany oraz platforma aukcyjna,
- 2) szczegółowe warunki, jakie musi spełniać rynek oficjalnych notowań oraz emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na tym rynku

– przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony interesów inwestorów uczestniczących w obrocie na tym rynku, w zakresie nieuregulowanym przepisami art. 17–20 i art. 27–37 rozporządzenia 1287/2006, a w odniesieniu do platformy aukcyjnej również zapewnienia bezpieczeństwa przebiegu aukcji na prowadzonej platformie aukcyjnej oraz ochrony interesów uczestników aukcji, w zakresie nieuregulowanym art. 4–21, art. 30–32, art. 35, art. 38, art. 39, art. 41, art. 42, art. 44–58 i art. 60–64 rozporządzenia 1031/2010, z uwzględnieniem zagwarantowania warunków prowadzenia aukcji analogicznych jak przewidzianych dla rynku regulowanego.

2. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz organom nadzoru nad rynkami regulowanymi w innych państwach członkowskich listę rynków regulowanych prowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 18. 1. Spółka prowadząca giełdę oraz spółka prowadząca rynek pozagiełdowy zapewnia:

- 1) koncentrację podaży i popytu na instrumenty finansowe, będące przedmiotem obrotu na danym rynku, w celu kształtowania ich powszechnego kursu;
- 2) bezpieczny i sprawny przebieg transakcji;
- 3) upowszechnianie jednolitych informacji o kursach i obrotach instrumentami finansowymi, które są przedmiotem obrotu na danym rynku organizowanym przez tę spółkę, w tym – w przypadku organizowania obrotu akcjami – w sposób i w zakresie określonym w art. 12, art. 13, art. 17–20 oraz art. 27–32 rozporządzenia 1287/2006.

1a. Spółka prowadząca giełdę oraz spółka prowadząca rynek pozagiełdowy zapewnia sprawny i prawidłowy rozrachunek oraz rozliczanie transakcji zawartych na rynku regulowanym prowadzonym przez tę spółkę, przez zawarcie umowy z podmiotem uprawnionym do dokonywania rozrachunku oraz rozliczania transakcji.

³²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 120 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

1b. Podmiot uprawniony do dokonywania rozrachunku oraz rozliczania transakcji powinien spełniać następujące warunki:

- 1) wykorzystywać rozwiązania zapewniające sprawne i prawidłowe wykonywanie powierzonych mu czynności, w tym spełniać warunki techniczne dokonywania odpowiednio rozrachunku lub rozliczeń transakcji;
- 2) zapewniać wykonywanie powierzonych mu czynności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu i nienaruszający interesów uczestników tego obrotu.

1c. Warunki, o których mowa w ust. 1b pkt 1, w zakresie spełniania warunków technicznych, uważa się za spełnione w przypadku Krajowego Depozytu oraz w przypadku:

- 1) spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6, oraz spółki prowadzącej izbę rozrachunkową – w zakresie powierzenia dokonywania rozrachunku transakcji;
- 2) spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1 i 3, oraz spółki prowadzącej izbę rozliczeniową – w zakresie powierzenia dokonywania rozliczenia transakcji.

2. Spółka prowadząca giełdę oraz spółka prowadząca rynek pozagiełdowy upowszechnia aktualne ceny kupna i ceny sprzedaży dla akcji dopuszczonych do obrotu na danej giełdzie lub na danym rynku pozagiełdowym, ze wskazaniem łącznego wolumenu zleceń dla każdego z poziomów cenowych zgodnie z art. 17, art. 29, art. 30 i art. 32 rozporządzenia 1287/2006.

2a. Informacje, o których mowa w ust. 2, są upowszechniane niezwłocznie w ciągu normalnych godzin handlu w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 1287/2006.

2b. Komisja może zwolnić spółkę prowadzącą giełdę lub spółkę prowadzącą rynek pozagiełdowy, na wniosek tej spółki, z obowiązku upowszechniania informacji, o których mowa w ust. 2, jeżeli jest to uzasadnione ze względu na przyjęty sposób organizowania obrotu albo rodzaj lub wielkość zleceń, zgodnie z art. 18 rozporządzenia 1287/2006. Komisja może również zwolnić spółkę prowadzącą giełdę lub spółkę prowadzącą rynek pozagiełdowy z obowiązku upowszechniania informacji, o których mowa w ust. 2, w odniesieniu do zleceń na dużą skalę w porównaniu ze standardową wielkością rynkową dla danych akcji w rozumieniu art. 20 rozporządzenia 1287/2006.

2c. Spółka prowadząca giełdę oraz spółka prowadząca rynek pozagiełdowy upowszechnia w odniesieniu do zawieranych na danym rynku transakcji, których przedmiotem są akcje dopuszczone do obrotu na danej giełdzie lub na danym rynku pozagiełdowym, dane obejmujące cenę, wielkość oraz czas zawarcia każdej transakcji, zgodnie z art. 27, art. 29, art. 30 i art. 32 rozporządzenia 1287/2006. Upowszechnienie informacji następuje niezwłocznie po zawarciu transakcji.

2d. Komisja może udzielić spółce prowadzącej giełdę lub spółce prowadzącej rynek pozagiełdowy, na wniosek tej spółki, zgody na odroczone upowszechnianie informacji, o których mowa w ust. 2c, jeżeli jest to uzasadnione ze względu na rodzaj lub, zgodnie z art. 28 rozporządzenia 1287/2006, ze względu na wielkość transakcji.

2e. Do wniosku o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 2d, spółka prowadząca giełdę lub spółka prowadząca rynek pozagiełdowy dołącza zasady, na jakich będzie dokonywane odroczone upowszechnianie informacji, o których mowa w ust. 2c, po uzyskaniu zgody Komisji.

2f. Spółka prowadząca giełdę oraz spółka prowadząca rynek pozagiełdowy po uzyskaniu zgody, o której mowa w ust. 2d, jest obowiązana upowszechnić zasady, na jakich będzie dokonywane odroczone upowszechnianie informacji, o których mowa w ust. 2c.

3. (uchylony)

Art. 19. 1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej:

- 1) papiery wartościowe objęte zatwierdzonym prospektem emisyjnym mogą być przedmiotem obrotu na rynku regulowanym wyłącznie po ich dopuszczeniu do tego obrotu;
- 2) dokonywanie oferty publicznej, subskrypcji lub sprzedaży na podstawie tej oferty, z wyjątkiem oferty publicznej, o której mowa w art. 7 ust. 4 pkt 4 i 5 oraz ust. 8 ustawy o ofercie publicznej, wymaga pośrednictwa firmy inwestycyjnej;
- 3) proponowanie w dowolnej formie i w dowolny sposób nabycia instrumentów pochodnych inkorporujących uprawnienie do nabycia papierów wartościowych określonych w art. 3 pkt 1 lit. a, jeżeli propozycja skierowana jest do co najmniej 150 osób lub do nieoznaczonego adresata, może być dokonywane wyłącznie na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu;
- 4) instrumenty pochodne inkorporujące uprawnienie do nabycia papierów wartościowych określonych w art. 3 pkt 1 lit. a, mogą być przedmiotem proponowania w dowolnej formie i w dowolny sposób, jeżeli propozycja skierowana jest do

co najmniej 150 osób lub do nieoznaczonego adresata, wyłącznie w przypadku gdy te papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu;

- 5)³³⁾ przedmiotem obrotu zorganizowanego nie mogą być papiery wartościowe emitowane przez instytucje wspólnego inwestowania typu otwartego, z uwzględnieniem rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 694/2014 z dnia 17 grudnia 2013 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych służących określeniu typów zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. Urz. UE L 183 z 24.06.2014, str. 18), inne niż fundusze inwestycyjne zamknięte, fundusze wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 263 ustawy o funduszach inwestycyjnych, unijne AFI, alternatywne fundusze inwestycyjne z siedzibą w państwach będących stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz alternatywne spółki inwestycyjne, o których mowa w ustawie o funduszach inwestycyjnych, wprowadzone do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z przepisami tej ustawy;
- 6)³³⁾ przedmiotem obrotu wyłącznie na rynku regulowanym mogą być papiery wartościowe emitowane przez fundusze wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 263 ustawy o funduszach inwestycyjnych.

2.³⁴⁾ Transakcja, której przedmiotem jest nabycie lub zbycie instrumentów finansowych lub która prowadzi do powstania takich instrumentów, nie stanowi gry ani zakładu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, ani gry losowej lub zakładu wzajemnego w rozumieniu przepisów o grach hazardowych, nawet jeżeli według wyrażnej lub dorozumianej woli stron rzeczywiste spełnienie wzajemnych świadczeń jest wyłączone, a tylko jedna ze stron jest obowiązana zapłacić różnicę między umówioną ceną sprzedaży a ceną rynkową w czasie wykonania umowy.

Art. 20. 1. W przypadku gdy wymaga tego bezpieczeństwo obrotu na rynku regulowanym lub jest zagrożony interes inwestorów, spółka prowadząca rynek regulowany, na żądanie Komisji, wstrzymuje dopuszczenie do obrotu na tym rynku lub rozpoczęcie notowań wskazanymi przez Komisję papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi, na okres nie dłuższy niż 10 dni.

2. W przypadku gdy obrót określonymi papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi jest dokonywany w okolicznościach wskazujących na możliwość zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku regulowanego lub bezpieczeństwa obrotu na tym rynku, albo naruszenia interesów inwestorów, na żądanie Komisji, spółka prowadząca rynek regulowany zawiesza obrót tymi papierami lub instrumentami, na okres nie dłuższy niż miesiąc.

3. Na żądanie Komisji, spółka prowadząca rynek regulowany wyklucza z obrotu wskazane przez Komisję papiery wartościowe lub inne instrumenty finansowe, w przypadku gdy obrót nimi zagraża w sposób istotny prawidłowemu funkcjonowaniu rynku regulowanego lub bezpieczeństwu obrotu na tym rynku, albo powoduje naruszenie interesów inwestorów.

4. Żądanie, o którym mowa w ust. 1–3, powinno wskazywać szczegółowe przyczyny, które je uzasadniają.

4a. Spółka prowadząca rynek regulowany, na wniosek emitenta, może zawiesić obrót danymi papierami wartościowymi lub powiązanych z nimi instrumentami pochodnymi w celu zapewnienia inwestorom powszechnego i równego dostępu do informacji.

4b. Spółka prowadząca rynek regulowany może podjąć decyzję o zawieszeniu lub wykluczeniu papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi z obrotu w przypadku, gdy instrumenty te przestały spełniać warunki obowiązujące na tym rynku, pod warunkiem, że nie spowoduje to znaczącego naruszenia interesów inwestorów lub zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku. Spółka prowadząca rynek regulowany niezwłocznie informuje Komisję o podjęciu decyzji o zawieszeniu lub wykluczeniu instrumentów finansowych z obrotu.

4c. Komisja, w przypadku otrzymania od organu nadzoru nad rynkiem regulowanym w innym państwie członkowskim informacji o wystąpieniu przez ten organ z żądaniem wstrzymania, zawieszenia lub wykluczenia z obrotu określonego instrumentu finansowego, występuje do spółek prowadzących rynek regulowany oraz podmiotów organizujących alternatywny system obrotu z żądaniem odpowiednio wstrzymania, zawieszenia lub wykluczenia z obrotu tego instrumentu finansowego, o ile nie spowoduje to znaczącego naruszenia interesów inwestorów ani nie zagrazi bezpieczeństwu obrotu.

5. Spółka prowadząca rynek regulowany przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości, za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, informację o wstrzymaniu, zawieszeniu lub wykluczeniu z obrotu określonych papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi. Przepisy art. 19 ustawy o ofercie publicznej stosuje się odpowiednio.

5a. Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości informację o wystąpieniu z żądaniem, o którym mowa w ust. 1–3, oraz przekazuje ją Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych i organom nadzoru nad rynkami regulowanymi w innych państwach członkowskich.

³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

³⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

5b. Komisja niezwłocznie przekazuje informację, o której mowa w ust. 4b, organom nadzoru nad rynkami regulowanymi w innych państwach członkowskich.

6. W przypadku gdy dane instrumenty finansowe są również przedmiotem alternatywnego systemu obrotu, organizator tego systemu po powzięciu informacji opublikowanej zgodnie z ust. 5 jest obowiązany podjąć działania mające na celu wypełnienie w odniesieniu do tych instrumentów finansowych żądania Komisji, o którym mowa w ust. 1, 2 lub 3.

7. Spółka prowadząca rynek regulowany nie ponosi opłat za czynności agencji informacyjnej wynikające z przekazywania informacji, o których mowa w ust. 5.

8.³⁵⁾ W przypadku wystąpienia przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny z wnioskiem, o którym mowa:

- 1) w art. 148 pkt 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. 996), spółka prowadząca rynek regulowany wyklucza z obrotu wskazane we wniosku papiery wartościowe lub inne instrumenty finansowe;**
- 2) w art. 148 pkt 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, spółka prowadząca rynek regulowany zawiesza obrót papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi objętymi tym wnioskiem na okres wskazany we wniosku.**

Art. 20a.³⁶⁾ 1. W przypadku gdy wymaga tego bezpieczeństwo przebiegu aukcji pięciodniowymi kontraktami terminowymi typu future lub zagrożony jest interes uczestników rynku, spółka prowadząca platformę aukcyjną, na żądanie Komisji, unieważnia aukcję.

2. W przypadku gdy aukcja zostaje unieważniona na podstawie ust. 1, wolumen uprawnień do sprzedania na aukcji jest rozdzielany na zasadach określonych w art. 32 ust. 5 rozporządzenia 1031/2010.

3. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, powinno wskazywać szczegółowe przyczyny, które je uzasadniają.

4. Spółka prowadząca platformę aukcyjną przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości, za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, informację o unieważnieniu aukcji i rozdzielaniu wolumenu uprawnień do sprzedania zgodnie z zasadami, o których mowa w ust. 2.

5. Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości informację o wystąpieniu z żądaniem, o którym mowa w ust. 1, oraz informację o sposobie podziału wolumenu uprawnień do sprzedania na aukcji, o którym mowa w ust. 2.

6. Spółka prowadząca platformę aukcyjną nie ponosi opłat za czynności agencji informacyjnej wynikające z przekazywania informacji, o której mowa w ust. 4.

Rozdział 2

Rynek regulowany

Oddział 1

Rynek giełdowy

Art. 21. 1. Giełda może być prowadzona wyłącznie przez spółkę akcyjną.

2.³⁷⁾ Przedmiotem działalności spółki prowadzącej giełdę może być wyłącznie prowadzenie giełdy, organizowanie alternatywnego systemu obrotu, prowadzenie platformy aukcyjnej lub prowadzenie innej działalności w zakresie organizowania obrotu instrumentami finansowymi oraz działalności związanej z tym obrotem, z zastrzeżeniem ust. 3 i 3a.

3. Spółka prowadząca giełdę może prowadzić działalność w zakresie edukacji, promocji i informacji związanej z funkcjonowaniem rynku kapitałowego.

3a. Spółka prowadząca giełdę, po uprzednim zawiadomieniu Komisji, może organizować obrót towarami giełdowymi w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 719, 831 i 904). Do spółki prowadzącej giełdę, która organizuje obrót towarami giełdowymi, oraz do tego obrotu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych dotyczące giełdy towarowej, z wyłączeniem art. 5 ust. 2 i ust. 5–7, art. 6–8, art. 9 ust. 1 i art. 12 tej ustawy.

³⁵⁾ Dodany przez art. 359 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

³⁶⁾ Dodany przez art. 120 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

³⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 120 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

3b. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3a, spółka prowadząca giełdę dołącza regulamin obrotu towarami giełdowymi, do którego stosuje się art. 11 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. O każdej zmianie regulaminu obrotu towarami giełdowymi spółka prowadząca giełdę informuje Komisję.

3c. Komisja może, w terminie 30 dni odpowiednio od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3a, albo od dnia otrzymania informacji o zmianie regulaminu obrotu towarami giełdowymi, zgłosić sprzeciw wobec rozpoczęcia organizowania przez spółkę prowadzącą giełdę obrotu towarami giełdowymi albo jego kontynuowania, jeżeli mogłoby to naruszyć bezpieczeństwo obrotu instrumentami finansowymi lub obrotu towarami giełdowymi.

4. (uchylony)

5. Spółka prowadząca giełdę ma wyłączne prawo zamieszczania w firmie spółki wyrazów „giełda instrumentów finansowych” lub, w przypadku gdy organizuje obrót papierami wartościowymi, wyrazów „giełda papierów wartościowych”.

6. (uchylony)

7. Kapitał własny spółki prowadzącej giełdę wynosi co najmniej 10 000 000 zł.

Art. 22. 1. Akcje spółki prowadzącej giełdę mogą być wyłącznie imienne.

2. Akcje spółki prowadzącej giełdę mogą nabywać wyłącznie Skarb Państwa, firmy inwestycyjne, banki, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, zarządzający ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych prowadzący działalność na podstawie zezwolenia, zakłady ubezpieczeń, powszechne towarzystwa emerytalne oraz emitenci papierów wartościowych notowanych na tej giełdzie.³⁸⁾ Za zgodą Komisji akcje spółki prowadzącej giełdę mogą nabywać inne krajowe i zagraniczne osoby prawne.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku, gdy:

- 1) spółka prowadząca giełdę jest spółką publiczną;
- 2) przedmiotem obrotu na giełdzie prowadzonej przez daną spółkę nie są papiery wartościowe.

4. Spółka prowadząca giełdę niezwłocznie po uzyskaniu zezwolenia na prowadzenie giełdy jest obowiązana podać do publicznej wiadomości listę akcjonariuszy spółki ze wskazaniem:

- 1) imienia, nazwiska oraz miejsca zamieszkania
– w przypadku osób fizycznych,
- 2) nazwy albo firmy oraz miejsca siedziby
– w przypadku osób prawnych i jednostek nieposiadających osobowości prawnej oraz
- 3) liczby posiadanych przez poszczególnych akcjonariuszy akcji oraz wynikającego z nich udziału w ogólnej liczbie głosów oraz w kapitale zakładowym spółki prowadzącej giełdę.

5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 4, dotyczy akcjonariuszy posiadających akcje w liczbie uprawniającej do wykonywania co najmniej 5% ogólnej liczby głosów lub stanowiącej co najmniej 5% kapitału zakładowego spółki prowadzącej giełdę.

6. W przypadku zmiany danych zawartych na liście, o której mowa w ust. 4, spółka prowadząca giełdę niezwłocznie podaje treść tych zmian do publicznej wiadomości.

Art. 23. (uchylony)

Art. 24. 1. Zawiadomienia Komisji wymaga zamiar bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji spółki prowadzącej giełdę w liczbie:

- 1) stanowiącej co najmniej 5% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego lub
- 2) powodującej osiągnięcie lub przekroczenie 5%, 10%, 15%, 20%, 25%, 33% lub 50% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego

– przy czym posiadanie akcji spółki prowadzącej giełdę przez podmioty pozostające w tej samej grupie kapitałowej uważa się za ich posiadanie przez jeden podmiot.

2. Przez pośrednie nabycie akcji spółki prowadzącej giełdę rozumie się nabycie lub objęcie akcji lub udziałów podmiotu posiadającego bezpośrednio lub pośrednio akcje spółki prowadzącej giełdę, jeżeli w wyniku nabycia lub objęcia dojdzie do osiągnięcia lub przekroczenia 50% ogólnej liczby głosów lub 50% kapitału zakładowego tego podmiotu.

³⁸⁾ Zdanie pierwsze w brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

3. Komisji przysługuje prawo zgłoszenia sprzeciwu wobec planowanego bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji spółki prowadzącej giełdę w liczbie nabycia w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy podmiot zamierzający nabyć lub objąć akcje spółki prowadzącej giełdę mógłby wywierać niekorzystny wpływ na prawidłowe i stabilne zarządzanie giełdą. W przypadku niezgłoszenia sprzeciwu Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego nabycie lub objęcie akcji spółki prowadzącej giełdę może zostać dokonane.

3a. Nabycie lub objęcie akcji na warunkach wskazanych w zawiadomieniu może nastąpić:

- 1) po upływie terminu, o którym mowa w ust. 3 – w przypadku niezgłoszenia sprzeciwu przez Komisję albo
- 2) w terminie wyznaczonym przez Komisję – w przypadku niezgłoszenia sprzeciwu przez Komisję i wyznaczenia terminu, w ciągu którego nabycie lub objęcie akcji spółki prowadzącej giełdę może zostać dokonane.

4. Wykonywanie prawa głosu z akcji spółki prowadzącej giełdę nabytych lub objętych bez zawiadomienia Komisji, po dokonaniu zawiadomienia lecz przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu lub z naruszeniem wyznaczonego przez Komisję terminu, w którym nabycie lub objęcie akcji może zostać dokonane, jest bezskuteczne.

5. W przypadku gdy podmiotem nabywającym akcje spółki prowadzącej giełdę jest zagraniczna firma inwestycyjna, bank zagraniczny albo zagraniczny zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, Komisja zasięga opinii o tym podmiocie od organu nadzoru, który udzielił mu zezwolenia na prowadzenie działalności.

6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio w przypadku gdy podmiotem nabywającym akcje spółki prowadzącej giełdę jest podmiot dominujący wobec podmiotu, o którym mowa w ust. 5, lub podmiot wywierający znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 na podmiot, o którym mowa w ust. 5, a także w przypadku jeżeli w wyniku pośredniego nabycia podmiot, którego akcje są przedmiotem nabycia, stałby się podmiotem zależnym od nabywcy albo podmiotem, na który nabywca zacznie wywierać znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3.

7.³⁹⁾ Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie liczby akcji, które nabywca zamierza nabyć, ich udział w kapitale zakładowym oraz liczbę głosów, jaką nabywca osiągnie na walnym zgromadzeniu, oraz składane pod rygorem odpowiedzialności karnej oświadczenie o źródle pochodzenia środków pieniężnych przeznaczonych na zapłatę za obejmowane lub nabywane akcje spółki prowadzącej giełdę. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

8. Niezgłoszenie przez Komisję sprzeciwu w terminie, o którym mowa w ust. 3, oznacza zgodę na nabycie akcji spółki prowadzącej giełdę, na warunkach wskazanych w zawiadomieniu.

Art. 25. 1. Z zastrzeżeniem ust. 4, prowadzenie giełdy wymaga zezwolenia, które wydaje minister właściwy do spraw instytucji finansowych, na wniosek zainteresowanego, zaopiniowany przez Komisję.

2. W celu uzyskania zezwolenia spółka składa za pośrednictwem Komisji wniosek zawierający:

- 1) firmę oraz siedzibę spółki;
- 2) dane osobowe członków zarządu i rady nadzorczej spółki prowadzącej giełdę, zwanych dalej odpowiednio „zarządem giełdy” i „radą giełdy”, oraz innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności giełdy lub będą nią kierować;
- 3) przewidywaną wysokość środków własnych i kredytów, przeznaczoną na uruchomienie giełdy, oraz określenie sposobu finansowania działalności;
- 4) dane o wysokości i strukturze kapitału własnego oraz źródłach jego pochodzenia;
- 5) wskazanie podmiotu lub podmiotów, które będą dokonywać, na podstawie umowy ze spółką, rozliczenia oraz rozrachunku transakcji zawieranych na giełdzie prowadzonej przez spółkę oraz zasad, na jakich ma być dokonywany rozrachunek oraz rozliczenie transakcji przez ten podmiot lub podmioty;
- 6) dane o przewidywanej lokalizacji giełdy oraz środkach technicznych umożliwiających funkcjonowanie giełdy, w szczególności zapewniających stałą łączność z podmiotami, o których mowa w pkt 5;
- 7) zobowiązanie co najmniej 6 firm inwestycyjnych do prowadzenia działalności na danej giełdzie;
- 8) listę akcjonariuszy spółki posiadających akcje uprawniające do wykonywania co najmniej 5% ogólnej liczby głosów lub stanowiących co najmniej 5% kapitału zakładowego spółki ze wskazaniem posiadanych przez nich udziałów w ogólnej liczbie głosów oraz w kapitale zakładowym spółki.

³⁹⁾ Zdanie drugie i trzecie dodane przez art. 72 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

3.⁴⁰⁾ Do wniosku należy dołączyć statut spółki, regulamin giełdy, procedurę przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji oraz analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia giełdy. W przypadku gdy spółka zamierza również organizować alternatywny system obrotu, do wniosku należy dołączyć również regulamin tego systemu.

4. W przypadku stwierdzenia braków formalnych Komisja wydaje decyzję o pozostawieniu wniosku bez rozpoznania.

5. Wydając zezwolenie, minister właściwy do spraw instytucji finansowych zatwierdza statut spółki i regulamin giełdy.

Art. 25a. 1. W skład zarządu giełdy powinny wchodzić osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletnią staż pracy w instytucjach rynku finansowego oraz nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami.

2. W przypadku gdy spółka prowadząca giełdę organizuje alternatywny system obrotu, warunki, o których mowa w ust. 1, powinny spełniać osoby kierujące tą działalnością.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku, gdy organizowaniem alternatywnego systemu obrotu kierują członkowie zarządu giełdy.

Art. 25b. 1. Zezwolenie na prowadzenie giełdy uprawnia spółkę prowadzącą giełdę do instalowania na terytorium innego państwa członkowskiego systemów informatycznych i urządzeń technicznych, umożliwiających dostęp do giełdy podmiotom prowadzącym działalność na terytorium innego państwa członkowskiego.

2. Spółka prowadząca giełdę jest obowiązana zawiadomić Komisję o zamiarze podjęcia czynności, o których mowa w ust. 1.

3. Komisja przekazuje informację, o której mowa w ust. 2, w terminie miesiąca właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego czynności określone w ust. 1 mają być podjęte.

Art. 26. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie giełdy, jeżeli z analizy wniosku i dołączonych do niego dokumentów wynika, że podmiot występujący z wnioskiem nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy uczestników tego obrotu.

Art. 27. 1. Dokonanie zmian w składzie zarządu giełdy wymaga zgody Komisji, udzielanej na wniosek organu uprawnionego do powoływania i odwoływania członków zarządu giełdy. Komisja odmawia udzielenia zgody, jeżeli proponowane zmiany nie zapewniają prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu papierami wartościowymi lub należycie zabezpieczający interesy uczestników tego obrotu.

2. Zamiar zawarcia przez spółkę prowadzącą giełdę umowy skutkującej zmianą podmiotu dokonującego rozrachunku lub rozliczania transakcji wymaga zawiadomienia Komisji.

3. Podmiot uprawniony do zawierania transakcji na rynku giełdowym może powierzyć dokonywanie rozrachunku zawieranych przez niego transakcji podmiotowi innemu niż ten, który na podstawie umowy ze spółką prowadzącą giełdę dokonuje rozrachunku transakcji zawieranych na tym rynku. Zamiar powierzenia dokonywania rozrachunku wymaga zawiadomienia Komisji.

4. Komisja w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, zgłasza sprzeciw wobec planowanego zawarcia umowy skutkującej zmianą podmiotu dokonującego rozrachunku lub rozliczania transakcji lub wobec planowanego powierzenia dokonywania rozrachunku transakcji podmiotowi innemu niż ten, który na podstawie umowy ze spółką prowadzącą giełdę dokonuje rozrachunku transakcji zawieranych na rynku giełdowym, w przypadku gdy podmiot, z którym ma zostać zawarta umowa, albo podmiot wskazany zgodnie z ust. 3 nie spełnia warunków, o których mowa w art. 18 ust. 1b.

5. W przypadku gdy podmiot dokonujący rozrachunku lub rozliczania transakcji nie spełnia warunków, o których mowa w art. 18 ust. 1b, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać spółce prowadzącej giełdę rozwiązanie umowy zawartej z tym podmiotem. Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego rozwiązanie umowy powinno zostać dokonane.

6. W przypadku gdy podmiot, któremu podmiot uprawniony do zawierania transakcji na rynku giełdowym powierzył dokonywanie rozrachunku transakcji, nie spełnia warunków, o których mowa w art. 18 ust. 1b, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać zmianę podmiotu dokonującego rozrachunku transakcji. Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego zmiana podmiotu powinna zostać dokonana.

Art. 28. 1. Rada giełdy, na wniosek zarządu giełdy, uchwała regulamin giełdy, a także zmiany tego regulaminu.

⁴⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 120 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

2. Regulamin giełdy określa w szczególności:

- 1) kryteria i warunki dopuszczania papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych do obrotu na poszczególnych rynkach giełdowych, w tym papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym w innym państwie członkowskim;
- 2) sposób i tryb rozstrzygania sporów dotyczących przebiegu transakcji giełdowych;
- 3) rodzaje transakcji zawieranych na giełdzie;
- 4) porządek obrotu papierami wartościowymi i innymi instrumentami finansowymi na giełdzie;
- 5) warunki i tryb notowania, zawieszania i zaprzestania notowania papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych na giełdzie;
- 6) sposób ustalania i ogłaszania kursów;
- 7) dni sesyjne i godziny sesji;
- 8) zasady anulowania transakcji;
- 9) sposób klasyfikowania papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych notowanych na giełdzie;
- 10) system informacyjny giełdy;
- 11) wysokość stałej opłaty rocznej za korzystanie z urządzeń giełdy;
- 12) wysokość opłat transakcyjnych i sposoby ich naliczania;
- 13) obowiązki informacyjne emitentów papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu wyłącznie na rynku giełdowym niebędącym rynkiem oficjalnych notowań giełdowych, a także warunki uznania informacji za równoważne informacjom bieżącym i okresowym, w przypadku emitentów z siedzibą w państwie niebędącym państwem członkowskim, dla których Rzeczpospolita Polska jest państwem macierzystym w rozumieniu art. 55a ustawy o ofercie publicznej – w zakresie określonym w art. 61 tej ustawy;
- 14) sposób postępowania w przypadku naruszenia przez emitentów obowiązków informacyjnych określonych w regulaminie;
- 15) postanowienia służące przeciwdziałaniu i ujawnianiu przypadków manipulacji, o której mowa w art. 39.
- 16) (uchylony)⁴¹⁾
- 17) (uchylony)⁴¹⁾

3. Regulamin giełdy może określać dodatkowe warunki dopuszczania papierów wartościowych do obrotu stosowane wyłącznie w celu ochrony interesu inwestorów. W takim przypadku podmiot składający wniosek o dopuszczenie danych papierów wartościowych do obrotu powinien zostać powiadomiony o tych warunkach przed jego złożeniem.

Art. 29. 1. Dokonywanie zmian w statucie spółki prowadzącej giełdę i regulaminie giełdy wymaga zgody Komisji. Komisja odmawia udzielenia zgody na dokonanie zmian w statucie i regulaminie, jeżeli proponowane zmiany są sprzeczne z przepisami prawa lub mogłyby naruszyć bezpieczeństwo obrotu.

2. Spółka prowadząca giełdę jest obowiązana informować Komisję o wszelkich zmianach danych, o których mowa w art. 25 ust. 2.

3. Spółka prowadząca giełdę udostępnia uczestnikom obrotu regulamin giełdy i jego zmiany oraz inne ustanowione przez spółkę regulacje obowiązujące na prowadzonym przez nią rynku, co najmniej na 2 tygodnie przed dniem ich wejścia w życie.

Art. 29a.⁴²⁾ 1. Spółka prowadząca giełdę, która prowadzi obrót w zakresie instrumentów pochodnych, których cena zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny lub wartości uprawnień do emisji, może, za zezwoleniem Komisji, prowadzić platformę aukcyjną, na której jest prowadzona sprzedaż pięciodniowych kontraktów terminowych typu future, o ile po uzyskaniu zezwolenia platforma ta została wyznaczona na podstawie art. 30 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 1031/2010 oraz została wpisana do wykazu, o którym mowa w Załączniku III tego rozporządzenia.

2. Spółka prowadząca giełdę, która organizuje obrót towarami giełdowymi, o których mowa w art. 21 ust. 3a, może, za zezwoleniem Komisji, prowadzić platformę aukcyjną, na której prowadzona jest sprzedaż dwudniowych kontraktów na

⁴¹⁾ Przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁴²⁾ Dodany przez art. 120 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

rynku kasowym, o ile po uzyskaniu zezwolenia platforma ta została wyznaczona na podstawie art. 30 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 1031/2010 oraz została wpisana do wykazu, o którym mowa w Załączniku III tego rozporządzenia.

3. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie platformy aukcyjnej, o której mowa w ust. 1 lub 2, zawiera:

- 1) wskazanie osób, które będą kierować działalnością w zakresie prowadzenia platformy aukcyjnej;
- 2) wskazanie rodzajów produktów, które będą sprzedawane na aukcjach organizowanych w ramach prowadzenia platformy aukcyjnej;
- 3) opis warunków technicznych i organizacyjnych prowadzenia platformy aukcyjnej;
- 4) opis zasad zarządzania ryzykiem związanym z prowadzeniem platformy aukcyjnej;
- 5) opis zasad określania algorytmu ustalającego kolejność ofert, o którym mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia 1031/2010;
- 6) zasady określania metodyki, o której mowa w art. 7 ust. 6 rozporządzenia 1031/2010;
- 7) wskazanie podmiotów uprawnionych do świadczenia usług rozliczenia i rozrachunku, które będą dokonywać, na podstawie umowy ze spółką, czynności związanych z płatnościami i dostarczaniem uprawnień do emisji sprzedawanych na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną oraz zarządzaniem wnoszonych zabezpieczeń;
- 8) wskazanie zasad działania związanych z płatnościami, dostarczaniem uprawnień do emisji i zarządzaniem wnoszonych zabezpieczeń, wynikających z umów, o których mowa w pkt 7;
- 9) analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia platformy aukcyjnej w okresie kolejnych 3 lat od dnia rozpoczęcia prowadzenia działalności platformy aukcyjnej.

4. Do wniosku dołącza się:

- 1) szczegółowe zasady organizowania aukcji;
- 2) regulamin zarządzania konfliktami interesów;
- 3) regulamin ochrony przepływu informacji poufnej, o której mowa w art. 62 ust. 1 rozporządzenia 1031/2010, oraz innych informacji stanowiących tajemnicę zawodową;
- 4) wewnętrzną procedurę w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 5) regulamin ochrony przepływu oraz przeciwdziałania wykorzystaniu informacji wewnętrznej, o której mowa w art. 37 lit. a rozporządzenia 1031/2010;
- 6) procedurę przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji lub manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010.

5. Osoby kierujące działalnością w zakresie prowadzenia platformy aukcyjnej powinny spełniać warunki, o których mowa w art. 25a ust.1.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się, jeżeli prowadzeniem platformy aukcyjnej kierują członkowie zarządu giełdy.

7. W celu ustalenia przestrzegania wymogów, określonych w rozporządzeniu 1031/2010 nałożonych na prowadzącego platformę aukcyjną, Komisja może żądać od spółki prowadzącej giełdę przedstawienia innych informacji i dokumentów dotyczących prowadzenia platformy aukcyjnej niż zawarte we wniosku.

8. Komisja rozpoznaje wniosek o zezwolenie na prowadzenie platformy aukcyjnej w terminie 2 miesięcy od dnia jego złożenia.

9. Zezwolenie zawiera:

- 1) firmę, siedzibę oraz adres spółki prowadzącej platformę aukcyjną;
- 2) wskazanie czynności, na wykonywanie których jest udzielone zezwolenie;
- 3) termin rozpoczęcia prowadzenia platformy aukcyjnej, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna.

10. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia na prowadzenie platformy aukcyjnej, jeżeli z treści wniosku, załączonych do wniosku dokumentów i informacji lub informacji i dokumentów przedstawionych na żądanie Komisji wynika, że spółka prowadząca giełdę nie zapewni prowadzenia platformy aukcyjnej w sposób zgodny z przepisami prawa lub nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu na tej platformie oraz należycie zabezpieczający interesy uczestników aukcji.

Art. 29b.⁴²⁾ 1. Prowadzenie platformy aukcyjnej odbywa się na zasadach określonych w rozporządzeniu 1031/2010, przepisach niniejszej ustawy oraz ustanowionych przez spółkę prowadzącą giełdę szczegółowych zasadach organizowania aukcji.

2. Szczegółowe zasady organizowania aukcji w szczególności określają:

- 1) produkty, które będą sprzedawane na aukcjach;
- 2) zasady ustalania i publikacji dat i godzin aukcji;
- 3) zasady ustalania i publikacji kalendarza aukcji;
- 4) zasady przeprowadzania aukcji;
- 5) format ofert składanych na aukcji oraz sposób ich składania;
- 6) wymagania, o których mowa w art. 19 ust. 2 lit. e i f rozporządzenia 1031/2010;
- 7) tryb wprowadzania środków zaradczych, o których mowa w art. 57 rozporządzenia 1031/2010;
- 8) rodzaje dokumentów i informacji wymaganych dla dokonania oceny spełnienia warunków, o których mowa w art. 19 ust. 3 rozporządzenia 1031/2010;
- 9) zasady rozpatrywania wniosków o dopuszczenie do składania ofert;
- 10) tryb i warunki odmowy udzielenia, cofnięcia lub zawieszenia dopuszczenia do składania ofert;
- 11) rodzaje alternatywnych możliwości dostępu do aukcji;
- 12) tryb i warunki przeprowadzenia kontroli podmiotów uprawnionych do bezpośredniego składania ofert na aukcjach, o których mowa w rozporządzeniu 1031/2010;
- 13) rodzaje kar, które mogą być stosowane wobec podmiotów uprawnionych do bezpośredniego składania ofert na aukcjach, naruszających obowiązki związane z uczestnictwem w aukcji;
- 14) sposób przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji lub manipulacji na rynku w rozumieniu art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010;
- 15) sposób przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 16) sposób i tryb pozasądowego rozstrzygania sporów dotyczących przebiegu aukcji;
- 17) strukturę i wysokość opłat.

Art. 30. 1. Przewodniczący Komisji lub osoba przez niego upoważniona ma prawo:

- 1) wstępu do siedziby i do lokalu spółki prowadzącej giełdę celem wglądu do ksiąg, dokumentów i innych nośników informacji;
- 2) uczestniczyć w posiedzeniach rady giełdy oraz w walnych zgromadzeniach.

2. Na żądanie Przewodniczącego Komisji lub osoby przez niego upoważnionej, osoby uprawnione do reprezentowania spółki prowadzącej giełdę lub wchodzące w skład jej organów zarządzających i nadzorczych albo pozostające z tą spółką w stosunku pracy są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt spółki, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2, spoczywa również na biegłym rewidentzie oraz osobach uprawnionych do reprezentowania podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych lub pozostających z tym podmiotem w stosunku pracy – w zakresie dotyczącym czynności podejmowanych przez te osoby lub podmiot, w związku z badaniem sprawozdań finansowych spółki prowadzącej giełdę lub świadczeniem na rzecz spółki prowadzącej giełdę innych usług wymienionych w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1000). Nie narusza to obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 59 tej ustawy.

4. Na pisemne żądanie Komisji zarząd spółki prowadzącej giełdę jest obowiązany do:

- 1) zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia lub
- 2) umieszczenia spraw wskazanych przez Komisję w porządku obrad walnego zgromadzenia.

5. W przypadku niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 4, do żądania Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 401 § 1 i 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

6. Komisja może nakazać radzie giełdy niezwłoczne podjęcie, jednak nie później niż w terminie 10 dni roboczych, uchwały w określonej sprawie.

7. Komisja może zaskarżyć do sądu uchwałę walnego zgromadzenia lub rady giełdy, w terminie 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o uchwale, w drodze powództwa o jej uchylenie, jeżeli uchwała narusza przepisy prawa, postanowienia statutu, regulaminu lub zasady bezpieczeństwa obrotu albo jeżeli została podjęta z naruszeniem przepisów prawa, postanowień statutu lub regulaminu.

8. W razie powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności sprawozdań finansowych albo innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia wynika z odrębnych przepisów lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, Komisja może zlecić kontrolę tych sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych podmiotowi uprawnionemu do badania sprawozdań finansowych. W przypadku gdy kontrola wykaże istnienie istotnych nieprawidłowości, spółka prowadząca giełdę zwraca Komisji koszty przeprowadzenia kontroli.

Art. 31. 1. Stronami transakcji zawieranych na rynku giełdowym mogą być wyłącznie:

- 1) firmy inwestycyjne;
- 2) zagraniczne firmy inwestycyjne nieprowadzące działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Krajowy Depozyt albo spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1 i 3 – w przypadku, o którym mowa w art. 59 ust. 3;
- 4) spółka prowadząca izbę rozliczeniową – w przypadku, o którym mowa w art. 68c ust. 3.

2. Stronami transakcji zawieranych na rynku giełdowym mogą być również, na warunkach określonych w regulaminie giełdy, inne podmioty nabywające i zbywające instrumenty finansowe we własnym imieniu i na własny rachunek:

- 1) będące uczestnikami Krajowego Depozytu lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 lub 2, lub spółki prowadzącej izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową, o której mowa w art. 68a;
- 2) niebędące uczestnikami podmiotu, o którym mowa w pkt 1, pod warunkiem wskazania podmiotu będącego uczestnikiem podmiotu, o którym mowa w pkt 1, który zobowiązał się do wypełniania obowiązków w związku z rozliczaniem zawartych transakcji.

3. Czynność prawna mająca za przedmiot transakcję zawieraną na rynku giełdowym dokonana przez podmioty inne niż określone w ust. 1 i 2 jest nieważna.

Art. 32. 1. Uchwałę w sprawie dopuszczenia instrumentów finansowych do obrotu na rynku giełdowym podejmuje zarząd giełdy w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.

2. W przypadku gdy złożony wniosek jest niekompletny lub konieczne jest uzyskanie dodatkowych informacji, odpowiednio zarząd giełdy lub rada giełdy może – w zakresie niezbędnym do stwierdzenia, czy instrumenty finansowe będące przedmiotem wniosku spełniają kryteria i warunki, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1 – żądać uzupełnienia wniosku lub przedstawienia tych informacji. W takim przypadku bieg terminów, o których mowa w ust. 1 i 3, zaczyna się w momencie spełnienia żądania przez wnioskodawcę.

3. Zarząd giełdy odmawia dopuszczenia instrumentów finansowych do obrotu na rynku giełdowym, jeżeli nie są spełnione kryteria i warunki, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1. W przypadku odmowy, wnioskodawcy przysługuje odwołanie do rady giełdy, w terminie określonym w regulaminie giełdy. Rozpatrzenie odwołania następuje w terminie miesiąca od dnia jego złożenia.

4. Uchwałę rady giełdy nieuwzględniającą odwołania wnioskodawcy może zaskarżyć do sądu właściwego miejscowo dla siedziby spółki prowadzącej rynek giełdowy, w terminie 14 dni od dnia powzięcia wiadomości o uchwale, jeżeli odmowa dopuszczenia narusza postanowienia regulaminu giełdy. Wyrok sądu uwzględniający powództwo zastępuje uchwałę o dopuszczeniu instrumentów finansowych do obrotu na rynku giełdowym.

5. Obligacje zamienne, obligacje z prawem pierwszeństwa lub warranty subskrypcyjne mogą być dopuszczone do obrotu na rynku oficjalnych notowań, pod warunkiem, że akcje emitowane w celu realizacji uprawnień wynikających z tych papierów wartościowych są jednocześnie objęte wnioskiem o dopuszczenie do obrotu na tym rynku albo są już notowane na tym samym lub na innym rynku oficjalnych notowań lub na rynku regulowanym w innym państwie członkowskim.

6. Spółka, której akcje są dopuszczone do obrotu na danym rynku oficjalnych notowań, ma obowiązek złożyć wniosek o dopuszczenie do obrotu na tym rynku akcji tego samego rodzaju nowej emisji, będących przedmiotem oferty publicznej, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia zakończenia subskrypcji, albo ustania ograniczenia ich zbywalności – jeżeli takie ograniczenie było ustanowione.

Oddział 2

Rynek pozagiełdowy

Art. 33. 1. Rynek pozagiełdowy może być prowadzony wyłącznie przez spółkę akcyjną.

2.⁴³⁾ Przedmiotem działalności spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy może być wyłącznie organizowanie rynku pozagiełdowego, organizowanie alternatywnego systemu obrotu, prowadzenie platformy aukcyjnej lub prowadzenie innej działalności w zakresie organizowania obrotu instrumentami finansowymi oraz działalności związanej z tym obrotem, z zastrzeżeniem ust. 3 i 3a.

3. Spółka prowadząca rynek pozagiełdowy może prowadzić działalność w zakresie edukacji, promocji i informacji związanej z funkcjonowaniem rynku kapitałowego.

3a. Spółka prowadząca rynek pozagiełdowy, po uprzednim zawiadomieniu Komisji, może organizować obrót towarami giełdowymi w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. Do spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy, która organizuje obrót towarami giełdowymi, oraz do tego obrotu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych dotyczące giełdy towarowej, z wyłączeniem art. 5 ust. 2 i ust. 5–7, art. 6–8, art. 9 ust. 1 i art. 12 tej ustawy.

3b. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3a, spółka prowadząca rynek pozagiełdowy dołącza regulamin obrotu towarami giełdowymi, do którego stosuje się art. 11 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. O każdej zmianie regulaminu obrotu towarami giełdowymi spółka prowadząca rynek pozagiełdowy informuje Komisję.

3c. Komisja może, w terminie 30 dni odpowiednio od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3a, albo od dnia otrzymania informacji o zmianie regulaminu obrotu towarami giełdowymi, zgłosić sprzeciw wobec rozpoczęcia organizowania przez spółkę prowadzącą rynek pozagiełdowy obrotu towarami giełdowymi albo jego kontynuowania, jeżeli mogłoby to naruszyć bezpieczeństwo obrotu instrumentami finansowymi lub obrotu towarami giełdowymi.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. Kapitał własny spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy wynosi co najmniej 5 000 000 zł.

Art. 34. 1. Akcje spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy mogą być wyłącznie imienne.

2. Akcje spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy mogą nabywać wyłącznie firmy inwestycyjne, banki, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, zarządzający ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych prowadzący działalność na podstawie zezwolenia, zakłady ubezpieczeń, powszechnie towarzystwa emerytalne oraz emitenci papierów wartościowych notowanych w obrocie na tym rynku.⁴⁴⁾ Za zgodą Komisji akcje spółki mogą nabywać inne krajowe i zagraniczne osoby prawne.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku, gdy:

- 1) spółka prowadząca rynek pozagiełdowy jest spółką publiczną;
- 2) przedmiotem obrotu na rynku pozagiełdowym prowadzonym przez daną spółkę nie są papiery wartościowe.

4. Spółka prowadząca rynek pozagiełdowy niezwłocznie po uzyskaniu zezwolenia na prowadzenie rynku pozagiełdowego jest obowiązana podać do publicznej wiadomości listę akcjonariuszy spółki ze wskazaniem:

- 1) imienia, nazwiska oraz miejsca zamieszkania
– w przypadku osób fizycznych,
- 2) nazwy albo firmy oraz miejsca siedziby
– w przypadku osób prawnych i jednostek nieposiadających osobowości prawnej oraz
- 3) liczby posiadanych przez poszczególnych akcjonariuszy akcji oraz wynikającego z nich udziału w ogólnej liczbie głosów oraz w kapitale zakładowym spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy

– przy czym obowiązek ten dotyczy akcjonariuszy posiadających akcje w liczbie uprawniającej do wykonywania co najmniej 5% ogólnej liczby głosów lub stanowiącej co najmniej 5% kapitału zakładowego spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy.

⁴³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 120 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁴⁴⁾ Zdanie pierwsze w brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

5. W przypadku zmiany danych zawartych na liście, o której mowa w ust. 4, spółka prowadząca rynek pozagiełdowy niezwłocznie podaje treść tych zmian do publicznej wiadomości.

Art. 35. (uchylony)

Art. 36. 1. Prowadzenie rynku pozagiełdowego wymaga zezwolenia Komisji, wydanego na wniosek zainteresowanego podmiotu. Przepisy art. 25 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

2. Komisja rozpoznaje wniosek w terminie 2 miesięcy od dnia jego złożenia.

3. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia na prowadzenie rynku pozagiełdowego, w przypadku gdy wniosek o wydanie zezwolenia nie spełnia określonych dla niego warunków lub gdy z przedstawionych danych wynika, że podmiot występujący z wnioskiem nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy uczestników tego obrotu.

Art. 36a.⁴⁵⁾ 1. Spółka prowadząca rynek pozagiełdowy, która prowadzi w ramach tego rynku obrót instrumentami finansowymi, których cena zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny lub wartości uprawnień do emisji gazów cieplarnianych, może, za zezwoleniem Komisji, prowadzić platformę aukcyjną, na której prowadzona jest sprzedaż pięciodniowych kontraktów terminowych typu future, o ile po uzyskaniu zezwolenia platforma ta została wyznaczona na podstawie art. 30 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 1031/2010 oraz została wpisana do wykazu, o którym mowa w Załączniku III rozporządzenia 1031/2010.

2. Spółka prowadząca rynek pozagiełdowy, która organizuje obrót towarami giełdowymi, o których mowa w art. 33 ust. 3a, może, za zezwoleniem Komisji, prowadzić platformę aukcyjną, na której prowadzona jest sprzedaż dwudniowych kontraktów na rynku kasowym, o ile po uzyskaniu zezwolenia platforma ta została wyznaczona na podstawie art. 30 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 1031/2010 oraz została wpisana do wykazu, o którym mowa w Załączniku III rozporządzenia 1031/2010.

3. Przepisy art. 29a ust. 3–8 i art. 29b stosuje się odpowiednio.

4. Zezwolenie zawiera:

- 1) firmę, siedzibę oraz adres spółki prowadzącej platformę aukcyjną;
- 2) wskazanie czynności, na wykonywanie których jest udzielone zezwolenie;
- 3) termin rozpoczęcia prowadzenia platformy aukcyjnej, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna.

5. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia na prowadzenie platformy aukcyjnej, jeżeli z treści wniosku, załączonych do wniosku dokumentów i informacji lub informacji i dokumentów przedstawionych na żądanie Komisji wynika, że spółka prowadząca rynek pozagiełdowy nie zapewni prowadzenia platformy aukcyjnej w sposób zgodny z przepisami prawa lub nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu na tej platformie oraz należycie zabezpieczający interesy uczestników aukcji.

Art. 37. 1. Rada nadzorcza spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy, na wniosek zarządu, uchwała regulamin obrotu na tym rynku.

2. Udzielając zezwolenia, o którym mowa w art. 36 ust. 1, Komisja zatwierdza statut spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy i regulamin obrotu na tym rynku.

3. Do spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy oraz do wykonywania nadzoru nad taką spółką stosuje się odpowiednio przepisy art. 24, art. 25a i 25b, art. 27–30 i art. 32 ust. 1–4.

Art. 38. 1. Do zawierania transakcji na rynku pozagiełdowym stosuje się odpowiednio przepisy art. 31.

2. Firmy inwestycyjne będące stronami transakcji zawieranych na rynku pozagiełdowym, wykonujące zadania związane z organizacją rynku regulowanego, określone regulaminem, o którym mowa w art. 37 ust. 1, mogą zawierać transakcje kupna lub sprzedaży papierów wartościowych bezpośrednio z dającym zlecenie.

⁴⁵⁾ Dodany przez art. 120 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

Oddział 3

Zakaz manipulacji

Art. 39. 1. Zakazana jest manipulacja instrumentem finansowym, zwana dalej „manipulacją”.

2. Manipulację stanowi:

- 1) składanie zleceń lub zawieranie transakcji wprowadzających lub mogących wprowadzić w błąd co do rzeczywistego popytu, podaży lub ceny instrumentu finansowego, chyba że powody tych działań były uprawnione, a złożone zlecenia lub zawarte transakcje nie naruszyły przyjętych praktyk rynkowych na danym rynku regulowanym;
- 2) składanie zleceń lub zawieranie transakcji powodujących nienaturalne lub sztuczne ustalenie się ceny jednego lub kilku instrumentów finansowych, chyba że powody tych działań były uprawnione, a złożone zlecenia lub zawarte transakcje nie naruszyły przyjętych praktyk rynkowych na danym rynku regulowanym;
- 3) składanie zleceń lub zawieranie transakcji, z zamiarem wywołania innych skutków prawnych niż te, dla osiągnięcia których faktycznie jest dokonywana dana czynność prawna;
- 4) rozpowszechnianie za pomocą środków masowego przekazu, w tym internetu, lub w inny sposób fałszywych lub niezrzetelnych informacji albo pogłosek, które wprowadzają lub mogą wprowadzać w błąd w zakresie instrumentów finansowych:
 - a) przez dziennikarza – jeżeli nie działał z zachowaniem należytej staranności zawodowej albo jeżeli uzyskał z rozpowszechniania takich informacji bezpośrednią lub pośrednią korzyść majątkową lub osobistą dla siebie lub innej osoby, nawet działając z zachowaniem tej staranności,
 - b) przez inną osobę – jeżeli wiedziała lub przy dołożeniu należytej staranności mogła się dowiedzieć, że są to informacje nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd;
- 5) składanie zleceń lub zawieranie transakcji przy jednoczesnym wprowadzeniu uczestników rynku w błąd albo wykorzystanie ich błędu, co do ceny instrumentów finansowych;
- 6) zapewnianie kontroli nad popytem lub podażą instrumentu finansowego z naruszeniem zasad uczciwego obrotu lub w sposób powodujący bezpośrednio lub pośrednio ustalanie cen nabycia lub zbycia instrumentów finansowych;
- 7) nabywanie lub zbywanie instrumentów finansowych na zakończenie notowań powodujące wprowadzenie w błąd inwestorów dokonujących czynności na podstawie ceny ustalonej na tym etapie notowań;
- 8) uzyskiwanie korzyści majątkowej z wpływu opinii dotyczących instrumentów finansowych lub ich emitentów wyrażanych w środkach masowego przekazu w sposób okazjonalny lub regularny, na cenę posiadanych instrumentów finansowych, jeśli nie został publicznie ujawniony w sposób pełny i rzetelny występujący konflikt interesu.

3. Przepisów ust. 2 nie stosuje się do:

- 1) nabywania akcji własnych przez spółkę publiczną lub podmiot działający na jej rachunek lub w jej imieniu, pod warunkiem że nabywanie to odbywać się będzie w trybie, terminie i na warunkach określonych w przepisach rozporządzenia Komisji (WE) nr 2273/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwolnień dla programów odkupu i stabilizacji instrumentów finansowych (Dz. Urz. UE L 336 z 23.12.2003);
- 2) transakcji służących realizacji ustawowych zadań w zakresie polityki pieniężnej lub dewizowej państwa albo zarządzania długiem publicznym, zawieranych przez osoby uprawnione do reprezentowania właściwych organów państwowych lub Narodowego Banku Polskiego, a także przez Europejski System Banków Centralnych;
- 3) nabywania instrumentów finansowych w celu stabilizacji ich ceny w obrocie na rynku regulowanym, pod warunkiem że nabywanie to odbywać się będzie w trybie, terminie i na warunkach określonych w przepisach, o których mowa w pkt 1.

4. Zakazy i wymogi, o których mowa w ust. 1–3, mają zastosowanie do:

- 1) zachowań zaistniałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego, dotyczących instrumentów finansowych dopuszczonych lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) zachowań zaistniałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dotyczących instrumentów finansowych dopuszczonych lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium którejkolwiek z innych państw członkowskich;

- 3) instrumentów finansowych wprowadzonych do alternatywnego systemu obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4)⁴⁶⁾ sprzedaży na aukcji pięciodniowych kontraktów terminowych typu future.

Art. 40. 1. Podmioty nadzorowane, o których mowa w art. 5 pkt 1 i 2 oraz pkt 12 i 13 ustawy o nadzorze, są zobowiązane do niezwłocznego przekazania Komisji – jeżeli jest właściwa ze względu na udzielone temu podmiotowi zezwolenie na prowadzenie działalności podlegającej nadzorowi, siedzibę podmiotu lub siedzibę jego oddziału – informacji o każdym uzasadnionym podejrzeniu manipulacji, zawierającej, z zastrzeżeniem ust. 2:

- 1) szczegółowe dane dotyczące podejrzanej transakcji, ze wskazaniem:
 - a) instrumentu finansowego będącego przedmiotem transakcji,
 - b) rodzaju transakcji i trybu jej zawarcia,
 - c) daty i miejsca transakcji,
 - d) ceny i wolumenu transakcji,
 - e) rodzaju rynku i systemu notowań instrumentów finansowych, których dotyczy transakcja,
 - f) opisu zlecenia dotyczącego instrumentów finansowych, których dotyczy transakcja, w tym jego typu i wielkości,
 - g) osoby, która złożyła zlecenie lub zawarła transakcję, z określeniem w szczególności, czy działała ona na rachunek własny czy na rzecz osoby trzeciej;
- 2) powody uzasadniające podejrzenie;
- 3) informacje pozwalające na identyfikację osób, na rachunek których zlecenie zostało złożone lub transakcja zawarta, oraz innych osób mających związek z zawieraną transakcją;
- 4) określenie związku podmiotu nadzorowanego z podejrzaną transakcją i osobami, o których mowa w pkt 3, wynikającego z charakteru wykonywanych przez ten podmiot czynności, w szczególności określonych w art. 69 ust. 2 pkt 2 lub 3;
- 5) inne informacje, które w ocenie podmiotu nadzorowanego, o którym mowa w art. 5 pkt 1, 2, 12 lub 13 ustawy o nadzorze, mogą mieć istotne znaczenie dla weryfikacji podejrzenia;
- 6) datę i miejsce sporządzenia informacji oraz podpis osoby przekazującej informację.

2. W przypadku gdy wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1, podmiot nadzorowany nie posiada wszystkich informacji, przekazuje te informacje, które są mu znane, co najmniej ze wskazaniem powodu powzięcia podejrzenia manipulacji. Pozostałe informacje, w posiadanie których podmiot nadzorowany wszedł później, podmiot ten przekazuje niezwłocznie po ich uzyskaniu.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być sporządzane i przekazywane przez podmiot nadzorowany w inny sposób niż na piśmie, w szczególności w formie elektronicznej lub przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, z zachowaniem poufności tych informacji. W takim przypadku podmiot nadzorowany, na żądanie Komisji, przedstawia dokument potwierdzający na piśmie fakt przekazania informacji.

4. Po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja niezwłocznie przekazuje je właściwemu organowi nadzoru w innym państwie członkowskim, właściwemu dla rynku regulowanego, z funkcjonowaniem którego informacja ta ma związek.

5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, spoczywa również na:

- 1)⁴⁷⁾ innych, niebędących podmiotami nadzorowanymi, o których mowa w art. 5 pkt 1, 2, 12 lub 13 ustawy o nadzorze, bankach krajowych i oddziałach instytucji kredytowych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, wykonujących czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7;
- 2) podmiotach, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2, 3 i 10.

6. Podmiot wykonujący obowiązek, o którym mowa w ust. 1, zarówno o fakcie dokonania notyfikacji jak i jej treści nie może informować podmiotów innych niż Komisja, w szczególności osób, na których rachunek transakcje przeprowadzono, lub podmiotów powiązanych z tymi osobami, z wyłączeniem przypadków, w których obowiązek przekazania tych informacji wynika z przepisów innych ustaw.

⁴⁶⁾ Dodany przez art. 120 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁴⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

Art. 41. 1. Komisja oraz uczestnicy rynku rozważając, czy składanie danych zleceń lub zawieranie danych transakcji może stanowić manipulację, o której mowa w art. 39 ust. 2 pkt 1 i 2, biorą pod uwagę w szczególności:

- 1) jak znaczący udział w dziennym obrocie określonym instrumentem finansowym na danym rynku regulowanym mają dane zlecenia lub transakcje, a w szczególności, czy powodują one istotną zmianę ceny instrumentu finansowego;
- 2) na ile zlecenia, które mają znaczący udział w ofertach kupna lub sprzedaży, albo transakcje, które mają znaczący udział w kupnie lub sprzedaży określonego instrumentu finansowego, powodują istotną zmianę ceny:
 - a) tego instrumentu finansowego lub
 - b) instrumentu pochodnego od instrumentu, o którym mowa w lit. a, lub
 - c) określonego prawa będącego podstawą wystawienia instrumentu finansowego, które jest dopuszczone do obrotu na danym rynku regulowanym;
- 3) czy dane transakcje wpływają na zmianę faktycznego stanu posiadania określonego instrumentu finansowego dopuszczonego do obrotu na danym rynku regulowanym;
- 4) na ile zmieniający się w krótkich odstępach czasu udział zleceń lub transakcji w ofertach kupna lub w kupnie na udział w ofertach sprzedaży lub w sprzedaży albo odwrotnie, które to zlecenia lub transakcje mają znaczący udział w dziennym obrocie określonym instrumentem finansowym na danym rynku regulowanym, powoduje w sposób bezpośredni lub pośredni istotną zmianę ceny tego instrumentu finansowego;
- 5) na ile składanie w krótkich odstępach czasu zleceń lub zawieranie w ten sam sposób transakcji wywołuje krótkotrwałą zmianę ceny instrumentu finansowego, która następnie powraca do poziomu sprzed jej zmiany;
- 6) na ile dane zlecenia odwołane przed ich realizacją powodują zmianę w zakresie najlepszych pod względem ceny ofert kupna lub sprzedaży albo pozostałych ofert kupna lub sprzedaży instrumentu finansowego dopuszczonego do obrotu na danym rynku regulowanym;
- 7) na ile zlecenia składane w okresie, który stanowi podstawę do określenia ceny rozliczeniowej, ceny wykonania, ceny odniesienia lub wyceny wartości danego instrumentu finansowego, lub w czasie poprzedzającym ten okres albo transakcje zawierane w tym samym czasie wpływają na cenę danego instrumentu finansowego, na podstawie której ustala się cenę rozliczeniową, cenę wykonania, cenę odniesienia lub dokonuje wyceny.

2. Przy rozważaniu, czy składanie zleceń lub zawieranie transakcji następuje przy jednoczesnym wprowadzeniu uczestników rynku w błąd albo wyzyskaniu ich błędu, co do ceny instrumentów finansowych Komisja oraz uczestnicy rynku biorą pod uwagę w szczególności:

- 1) czy składanie zleceń lub zawieranie transakcji przez określone osoby następuje w okresie poprzedzającym lub następującym po rozpowszechnieniu przez te osoby lub osoby z nimi powiązane fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji;
- 2) czy składanie zleceń lub zawieranie transakcji przez określone osoby następuje w okresie poprzedzającym lub następującym po sporządzeniu lub rozpowszechnieniu przez te osoby lub osoby z nimi powiązane błędnych, stroniczych lub w sposób wyraźny podyktowanych zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej rekomendacji.

Art. 42. 1. Osoby sporządzające rekomendacje dotyczące instrumentów finansowych, ich emitentów lub wystawców, przeznaczone do rozpowszechniania wśród inwestorów, oraz osoby zajmujące się rozpowszechnianiem takich rekomendacji są obowiązane do zachowania należytej staranności, zapewnienia rzetelności sporządzanych rekomendacji oraz ujawnienia słusznego interesu, a także konfliktów interesów istniejących w chwili ich sporządzania lub rozpowszechniania.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje informacji stanowiących rekomendacje dotyczące instrumentów finansowych, ich emitentów lub wystawców, sposób sporządzania i rozpowszechniania takich rekomendacji oraz szczegółowe warunki, jakim powinny odpowiadać te rekomendacje, przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia ich rzetelnej prezentacji i ujawniania słusznego interesu oraz istnienia konfliktu interesów oraz bezpieczeństwa obrotu na rynku i zapobieżenia naruszeniu interesu jego uczestników.

3. Zakazy i wymogi, o których mowa w ust. 1, oraz wynikające z przepisów wydanych na podstawie ust. 2 mają zastosowanie w przypadkach określonych w art. 39 ust. 4.

Art. 43. 1. Przepisy niniejszego oddziału mają zastosowanie do instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub któregośkolwiek z innych państw członkowskich lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na takim rynku, niezależnie od tego, czy transakcje, których przedmiotem jest dany instrument, są dokonywane na tym rynku, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Przepis art. 39 ust. 2 pkt 4 lit. b stosuje się również do papierów wartościowych będących przedmiotem oferty publicznej, które mają podlegać dopuszczeniu do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzeniu do alternatywnego systemu obrotu.

Oddział 4

Przyjęte praktyki rynkowe

Art. 44. 1. Przyjętymi praktykami rynkowymi są zachowania, których zasadnie można oczekiwać na jednym lub wielu rynkach finansowych i które są, w drodze uchwały, akceptowane przez Komisję zgodnie z wytycznymi określonymi w art. 45 ust. 1.

2. Uchwała, o której mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 45. 1. Komisja uznając, czy określone zachowanie stanowi przyjętą praktykę rynkową, bierze pod uwagę w szczególności:

- 1) przejrzystość i zrozumiałość praktyki rynkowej dla uczestników rynku;
- 2) potrzebę ochrony prawidłowego funkcjonowania rynku i właściwego oddziaływania popytu i podaży;
- 3) wpływ określonej praktyki rynkowej na płynność i efektywność działania rynku;
- 4) stopień uwzględnienia zasad obrotu występujących na danym rynku oraz umożliwienie uczestnikom rynku podjęcia w odpowiednim czasie właściwych czynności w związku z wywołaną przez tę praktykę zmianą sytuacji rynkowej;
- 5) ryzyko, jakie w odniesieniu do instrumentów finansowych niesie ze sobą określona praktyka rynkowa dla prawidłowego funkcjonowania powiązanych pośrednio lub bezpośrednio rynków regulowanych lub nieregulowanych któregośkolwiek z państw członkowskich;
- 6) wyniki postępowań prowadzonych przez właściwy organ nadzoru i inne organy uprawnione do prowadzenia postępowań w zakresie nadużyć dokonywanych w obrocie instrumentami finansowymi, dotyczące określonej praktyki rynkowej, w szczególności jeżeli praktyka ta naruszała przepisy wprowadzone w celu przeciwdziałania nadużyciom na danym rynku lub rynkach bezpośrednio lub pośrednio związanych z którymkolwiek rynkiem państwa członkowskiego lub naruszała postanowienia zawarte w regulacjach określających zasady postępowania na tych rynkach;
- 7) charakterystykę określonego rynku regulowanego lub nieregulowanego, rodzaje instrumentów finansowych będących w obrocie, rodzaje uczestników rynku, włączając w to wielkość udziału inwestorów indywidualnych w obrocie na danym rynku.

2. Komisja regularnie weryfikuje przyjęte praktyki rynkowe, biorąc przy tym pod uwagę istotne zmiany w funkcjonowaniu rynku, takie jak zmiany zasad obrotu lub zasad organizacji rynku.

3. Biorąc pod uwagę potrzebę ochrony zasad uczciwego obrotu i właściwego oddziaływania sił popytu i podaży, należy w szczególności analizować wpływ określonej praktyki rynkowej na główne parametry rynku, takie jak:

- 1) warunki występujące na danym rynku;
- 2) średnią cenę na sesji;
- 3) cenę ustalaną na zakończenie notowań.

4. Określona, w szczególności nowa lub kształtująca się, praktyka rynkowa może być stosowana, nawet jeżeli nie została zaakceptowana przez Komisję.

5. Przed zaakceptowaniem danego zachowania, jako przyjętej praktyki rynkowej, Komisja przeprowadza konsultacje celem zasięgnięcia opinii:

- 1)⁴⁸⁾ właściwych podmiotów będących uczestnikami odpowiednio rynku papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych, towarów giełdowych, usług funduszy inwestycyjnych lub usług alternatywnych spółek inwestycyjnych oraz stowarzyszeń i organizacji zrzeszających uczestników tych rynków;
- 2) właściwego organu nadzoru w innym państwie członkowskim, w którym rynek regulowany posiada podobne cechy, w szczególności pod względem organizacji, wielkości i rodzajów transakcji.

6. Wprowadzenie zmiany przyjętej praktyki rynkowej wymaga uprzedniego przeprowadzenia konsultacji z podmiotami i organizacjami, o których mowa w ust. 5.

⁴⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

7. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz do publicznej wiadomości treść uchwały, o której mowa w art. 44 ust. 1, wskazując jednocześnie wytyczne, które wzięła pod uwagę akceptując dane zachowanie jako przyjętą praktykę rynkową.

8. W przypadku wszczęcia postępowania administracyjnego, wyjaśniającego lub karnego w sprawie związanej z wykonywaniem nadzoru przez Komisję dotyczącej zachowań będących przedmiotem opinii, o której mowa w ust. 5, Komisja może zawiesić prowadzenie konsultacji do chwili zakończenia tego postępowania.

DZIAŁ III

System depozytowo-rozliczeniowy

Art. 45a. 1. Na zasadach określonych w niniejszym dziale, z zastrzeżeniem art. 18 ust. 1a i 1b, jest prowadzony depozyt papierów wartościowych i rejestracja instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, rozliczanie i rozrachunek transakcji mających za przedmiot instrumenty finansowe oraz wykonywanie innych czynności związanych z systemem depozytowo-rozliczeniowym.

2.⁴⁹⁾ Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o uczestniku, rozumie się przez to podmiot będący uczestnikiem odpowiednio Krajowego Depozytu, spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, CCP, izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej.

Art. 45b. 1. Rozliczeniem transakcji mających za przedmiot instrumenty finansowe jest ustalenie wysokości świadczeń pieniężnych i niepieniężnych wynikających z zawartych transakcji, w ramach przyjętego sposobu rozliczenia, do których są zobowiązani lub uprawnieni:

- 1) uczestnicy będący stronami tych transakcji;
 - 2)⁵⁰⁾ w przypadku, o którym mowa w art. 45h ust. 1 – Krajowy Depozyt, spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2, izba rozliczeniowa lub CCP (podmiot rozliczający);
 - 3) uczestnicy, którzy na zasadach określonych w regulaminie podmiotu rozliczającego:
 - a) zobowiązali się wobec tego podmiotu do wykonywania obowiązków wynikających z rozliczania transakcji zawartych przez inne podmioty oraz
 - b) w przypadku, gdy rozliczenie transakcji następuje w sposób, o którym mowa w art. 45h – uzyskali zgodę podmiotu zawierającego transakcje na wykonywanie obowiązków, o których mowa w lit. a
- (uczestnicy będący stronami rozliczenia).

2. Rozrachunkiem transakcji mających za przedmiot instrumenty finansowe jest obciążenie lub uznanie konta depozytowego, rachunku zbiorczego lub rachunku papierów wartościowych prowadzonego przez Krajowy Depozyt, spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, lub przez izbę rozrachunkową (podmiot przeprowadzający rozrachunek), odpowiednio w związku z transakcją zbycia lub nabycia instrumentów finansowych, a także odpowiednio do ustalonych w trakcie rozliczenia kwot świadczeń, uznanie lub obciążenie rachunku bankowego lub rachunku pieniężnego wskazanego przez uczestnika będącego stroną transakcji albo stroną rozliczenia.

Art. 45c. Rozliczanie i rozrachunek transakcji oraz rejestracja w zakresie papierów wartościowych:

- 1) emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski,
- 2) opiewających na zbywalne prawa majątkowe wynikające z papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski

– mogą być dokonane w odrębnym systemie prowadzonym przez Narodowy Bank Polski.

Art. 45d. Jeżeli sposób rozliczenia transakcji polega na tym, że podmiot, o którym mowa w art. 45b ust. 1, zobowiązany jest do spełnienia świadczenia w wysokości stanowiącej nadwyżkę ponad wartość należnego mu świadczenia pieniężnego lub niepieniężnego, obowiązek spełnienia przez ten podmiot świadczenia w tej wysokości powstaje z chwilą zawarcia transakcji, a w przypadku, o którym mowa w art. 45h ust. 1 – z momentem przyjęcia transakcji do rozliczenia. Nie wyłącza to możliwości ustalenia innej wysokości świadczenia w przypadkach określonych w art. 45f.

⁴⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁵⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

Art. 45e. 1. Wszczęcie postępowania upadłościowego, restrukturyzacyjnego, egzekucyjnego lub otwarcie likwidacji, a także podjęcie innych środków prawnych względem uczestnika lub innego podmiotu zawierającego transakcję:⁵¹⁾

- 1) na rynku regulowanym,
- 2) w alternatywnym systemie obrotu,
- 3) poza obrotem zorganizowanym – polegające na sprzedaży instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu, a także inne transakcje, jeżeli na podstawie przepisów prawa podlegają one obowiązkowi rozliczenia przez podmiot rozliczający

– powodujących zawieszenie lub zaprzestanie dokonywania przez niego spłaty zadłużeń albo ograniczających jego zdolność w zakresie swobodnego rozporządzania swoim mieniem, w tym zawieszenie działalności banku w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, nie wywołuje skutków prawnych w stosunku do środków znajdujących się na koncie depozytowym, rachunku zbiorczym, rachunku papierów wartościowych, rachunku pieniężnym lub rachunku bankowym tego uczestnika lub podmiotu, służącym do realizacji rozliczeń transakcji w zakresie, w jakim środki te są przeznaczone do przeprowadzenia rozrachunku transakcji w podmiocie przeprowadzającym rozrachunek, chociażby postępowanie zostało wszczęte, likwidacja otwarta lub inny środek prawny został podjęty przed przeprowadzeniem jej rozrachunku.

2. Środki prawne, o których mowa w ust. 1, nie wywołują skutków prawnych wobec podmiotu uprawnionego z zabezpieczenia w stosunku do przedmiotu zabezpieczenia ustanowionego przez uczestnika lub przez inny podmiot zawierający transakcję:

- 1) na rynku regulowanym,
- 2) w alternatywnym systemie obrotu,
- 3) poza obrotem zorganizowanym – polegające na sprzedaży instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu, a także inne transakcje, jeżeli na podstawie przepisów prawa podlegają one obowiązkowi rozliczenia przez podmiot rozliczający

– na rzecz innego uczestnika lub na rzecz podmiotu rozliczającego, na zasadach określonych w regulaminie podmiotu rozliczającego.

3. Podmiot przeprowadzający rozrachunek transakcji jest uprawniony do wykorzystania:

- 1) środków, o których mowa w ust. 1, należących do podmiotu zawierającego transakcję, o którym mowa w art. 45g ust. 1, oraz
- 2) ustanowionego przez ten podmiot zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 2

– w celu dokonania rozrachunku zawartej przez ten podmiot transakcji, także w przypadku, gdy jej rozliczenie następuje w sposób, o którym mowa w art. 45h.

4. Przepis ust. 1 stosuje się także w przypadku, gdy system rejestracji papierów wartościowych jest prowadzony przez Narodowy Bank Polski.

Art. 45f. 1. W przypadku braku środków na koncie depozytowym, rachunku bankowym wskazanym przez stronę rozliczenia, rachunku zbiorczym, rachunku papierów wartościowych lub rachunku pieniężnym uczestnika będącego stroną transakcji albo stroną rozliczenia, potrzebnych do przeprowadzenia rozrachunku transakcji, podmiot przeprowadzający rozrachunek określa transakcje, których rozrachunek ulega zawieszeniu.

2. System gwarantowania, o którym mowa w art. 59 ust. 2, lub system zabezpieczania, o którym mowa w art. 68c ust. 2, może przewidywać niespełnienie świadczeń na rzecz uczestnika, który spowodował zawieszenie rozrachunku transakcji.

Art. 45g. 1. Podmiot zawierający transakcje podlegające rozliczeniu, niebędący uczestnikiem zobowiązanym do wykonywania obowiązków wynikających z rozliczania tych transakcji, może wykonywać prawa lub obowiązki wynikające z tych transakcji wyłącznie za pośrednictwem uczestnika będącego stroną rozliczenia, na zasadach określonych w ustawie oraz w regulaminie podmiotu rozliczającego.

⁵¹⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 437 pkt 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. poz. 978 i 1513), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

2. W przypadku gdy rozliczanie transakcji następuje w sposób, o którym mowa w art. 45h, przed rozpoczęciem wykonywania przez uczestnika będącego stroną rozliczenia obowiązków wynikających z rozliczeń transakcji, o których mowa w ust. 1, jest on obowiązany do:

- 1) uzyskania od podmiotu zawierającego transakcję pisemnego oświadczenia, w którym wyraża on zgodę na wykonywanie przez tego uczestnika obowiązków wynikających z rozliczeń zawieranych przez niego transakcji;
- 2) przekazania oświadczenia, o którym mowa w pkt 1, podmiotowi rozliczającemu.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2:

- 1) podmiot rozliczający staje się uprawniony do żądania spełnienia świadczeń wynikających z transakcji zawartych przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, wobec uczestnika będącego stroną rozliczenia;
- 2) uczestnik będący stroną rozliczenia nie może powoływać się wobec podmiotu rozliczającego na zarzuty związane ze stosunkiem prawnym łączącym go z podmiotem zawierającym transakcję.

4. Cofnięcie zgody, o której mowa w ust. 2 pkt 1, lub zajście innego zdarzenia prawnego, które powoduje brak podstaw prawnych do dalszego wykonywania przez uczestnika będącego stroną rozliczenia praw lub obowiązków wynikających z transakcji zawieranych przez podmiot udzielający zgody, wywołuje skutki prawne od chwili wygaśnięcia zobowiązania tego uczestnika wobec podmiotu rozliczającego do wypełniania obowiązków związanych z rozliczaniem tych transakcji. Z chwilą powzięcia przez uczestnika będącego stroną rozliczenia wiadomości o odwołaniu zgody albo o innym zdarzeniu prawnym, które powoduje brak podstaw prawnych do dalszego wykonywania przez uczestnika będącego stroną rozliczenia obowiązków wynikających z transakcji zawieranych przez podmiot udzielający zgody, jest on obowiązany niezwłocznie wystąpić o rozwiązanie lub zmianę umowy o uczestnictwo w podmiocie rozliczającym w tym zakresie.

5. Rozwiązanie lub zmiana umowy o uczestnictwo w podmiocie rozliczającym, zawartej przez uczestnika będącego stroną rozliczenia transakcji zawieranych przez inny podmiot, nie ma wpływu na obowiązki wynikające z rozliczeń transakcji, które zostały zawarte przed jej rozwiązaniem lub zmianą.

Art. 45h. 1. Sposób rozliczenia transakcji może polegać na wstąpieniu przez podmiot rozliczający w prawa i obowiązki strony transakcji względem:

- 1) drugiej strony transakcji – jeżeli druga strona transakcji jest uczestnikiem i zobowiązała się wobec podmiotu rozliczającego do wykonywania obowiązków wynikających z rozliczania zawieranych przez nią transakcji albo
- 2) uczestnika będącego drugą stroną rozliczenia transakcji – w przypadku, o którym mowa w art. 45g.

2. Z chwilą przyjęcia transakcji do rozliczenia w sposób, o którym mowa w ust. 1, prawa i obowiązki z niej wynikające wygasają, a w to miejsce:

- 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 – strona transakcji staje się uprawniona lub zobowiązana zgodnie z treścią tej transakcji w stosunku do podmiotu rozliczającego albo
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2:
 - a) strona transakcji staje się uprawniona lub zobowiązana zgodnie z treścią tej transakcji w stosunku do uczestnika, który na podstawie zawartej z nią umowy zobowiązał się do wykonywania zadań uczestnika będącego stroną rozliczenia zawieranych przez nią transakcji,
 - b) uczestnik, o którym mowa w lit. a, staje się uprawniony lub zobowiązany zgodnie z treścią tej transakcji w stosunku do podmiotu rozliczającego

– (nowacja rozliczeniowa).

3. Wykonanie zobowiązań, o których mowa w ust. 2 pkt 1 oraz pkt 2 lit. b, następuje poprzez spełnienie ustalonego w wyniku rozliczenia transakcji świadczenia rozliczeniowego, którym jest:

- 1) świadczenie należne z tytułu transakcji, w którą wstąpił podmiot rozliczający albo
- 2) suma świadczeń tego samego rodzaju, o których mowa w pkt 1, do których podmiot rozliczający jest uprawniony wobec podmiotu, o którym mowa w ust. 1, pomniejszona o sumę świadczeń tego samego rodzaju, o których mowa w pkt 1, do których spełnienia podmiot rozliczający jest zobowiązany wobec tego podmiotu, albo

- 3) suma świadczeń tego samego rodzaju, o których mowa w pkt 1, do których podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest uprawniony wobec podmiotu rozliczającego, pomniejszona o sumę świadczeń tego samego rodzaju, o których mowa w pkt 1, do których spełnienia podmiot ten jest zobowiązany wobec podmiotu rozliczającego.

Podmiot rozliczający jest uprawniony do pomniejszenia świadczenia rozliczeniowego o świadczenie tego samego rodzaju należne z tytułu uczestnictwa podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w systemie gwarantującym prawidłowe wykonanie zobowiązań wynikających z transakcji.

4. Regulamin podmiotu rozliczającego określa rodzaje transakcji, które podlegają rozliczeniu w sposób, o którym mowa w ust. 1, warunki oraz moment przyjęcia tych transakcji do rozliczenia, a także zakres odpowiedzialności podmiotu rozliczającego z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązań wynikających z tych transakcji. Regulamin podmiotu rozliczającego może także określać szczególne przypadki, w których ze względu na bezpieczeństwo i płynność rozliczeń, zobowiązanie do spełnienia świadczenia rozliczeniowego wygasa przez spełnienie innego świadczenia (świadczenie zastępcze). Wysokość świadczenia zastępczego powinna zostać określona w sposób, który nie prowadzi do pokrzywdzenia podmiotu uprawnionego do jego otrzymania. Do świadczenia zastępczego stosuje się odpowiednio przepis ust. 3 zdanie drugie.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uczestnik będący stroną rozliczenia jest uprawniony do spełnienia świadczenia rozliczeniowego ze środków pieniężnych lub instrumentów finansowych podmiotu, który zawarł transakcję.

6. Skierowanie przez strony transakcji do rozliczenia oznacza, że wyrażają one zgodę na zasady i sposób jej rozliczenia określone w regulaminie podmiotu rozliczającego.

7. Od chwili przyjęcia transakcji do rozliczenia przez podmiot rozliczający uczestnik będący stroną rozliczenia i podmiot rozliczający mogą powoływać się wyłącznie na zarzuty wynikające ze stosunków prawnych powstałych w miejsce zawartych transakcji, z uwzględnieniem przepisu art. 45g ust. 3 pkt 2.

8. Jeżeli w dniu albo po dniu dokonania rozrachunku transakcji zawartej przez podmiot niebędący stroną rozliczenia, lecz przed dniem zapisania na rachunku papierów wartościowych tego podmiotu nabywanych przez niego w wyniku tej transakcji papierów wartościowych, nastąpiło ustalenie prawa do pożytków z tych papierów, uczestnik będący stroną rozliczenia – z chwilą otrzymania tych pożytków – staje się zobowiązany do ich wydania stronie transakcji.

9. Zobowiązanie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, staje się wymagalne z dniem dokonania rozrachunku transakcji.

10. Spełnienie świadczenia rozliczeniowego, którego przedmiotem są papiery wartościowe następuje w przypadku, o którym mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1 – poprzez, odpowiednio, uznanie konta depozytowego albo rachunku papierów wartościowych, wskazanego przez stronę transakcji podmiotowi rozliczającemu;
- 2) ust. 1 pkt 2 – poprzez uznanie konta depozytowego, wskazanego przez uczestnika będącego stroną rozliczenia podmiotowi rozliczającemu, któremu odpowiada rachunek papierów wartościowych prowadzony dla strony transakcji.

11. Nabycie papierów wartościowych będących przedmiotem transakcji na podstawie ust. 2 pkt 2 przez uczestnika będącego stroną rozliczenia tej transakcji powoduje powstanie po stronie tego uczestnika obowiązków określonych w przepisach rozdziału 4 ustawy o ofercie publicznej wyłącznie w przypadku, gdy papiery te pozostają zapisane na jego rachunku papierów wartościowych w dniu następującym po dniu rozrachunku tej transakcji. Przepis ten stosuje się odpowiednio do nabycia papierów wartościowych przez podmiot rozliczający na podstawie ust. 2.

12. Do nowacji rozliczeniowej nie stosuje się przepisów art. 506–525 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

13. Nowacja rozliczeniowa następująca w ramach rozliczenia transakcji, której przedmiotem jest przeniesienie instrumentów finansowych, nie stanowi sprzedaży ani pożyczki w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

14.⁵²⁾ W przypadku ogłoszenia upadłości podmiotu rozliczającego, przepis art. 85 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 233, z późn. zm.⁵³⁾) stosuje się odpowiednio do transakcji rozliczanych w sposób, o którym mowa w ust. 1 i 2.

⁵²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 437 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 51.

⁵³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 978, 1166, 1259 i 1844 oraz z 2016 r. poz. 615 i 996.

15.⁵⁴⁾ W przypadku otwarcia wobec podmiotu rozliczającego przyspieszonego postępowania układowego, postępowania układowego lub postępowania sanacyjnego przepisy art. 250 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. poz. 978, z późn. zm.⁵⁵⁾) stosuje się odpowiednio do transakcji rozliczanych w sposób, o którym mowa w ust. 1 i 2.

Art. 46. 1. Krajowy Depozyt działa w formie spółki akcyjnej.

2. Akcje Krajowego Depozytu mogą być wyłącznie imienne.

3. Akcjonariuszami Krajowego Depozytu mogą być: spółki prowadzące giełdę, spółki prowadzące rynek pozagiełdowy, firmy inwestycyjne, banki, Skarb Państwa, Narodowy Bank Polski, międzynarodowe instytucje finansowe, których członkiem jest Rzeczpospolita Polska, a także osoby prawne lub inne jednostki organizacyjne, które prowadzą działalność w zakresie rejestrowania papierów wartościowych, rozliczania lub rozrachunku transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi lub organizowania rynku regulowanego, posiadające siedzibę na terytorium państwa członkowskiego lub państwa należącego do OECD i podlegające nadzorowi właściwego organu nadzoru tego państwa.

4. (uchylony)

5. W sprawach dotyczących sprawozdań zarządu Krajowego Depozytu z działalności spółki, planów działalności i planów finansowych Krajowego Depozytu, sprawozdania z działalności systemu rekompensat, o którym mowa w art. 146 ust. 1, regulaminów, o których mowa w art. 50 ust. 1, art. 66 ust. 2, art. 134 ust. 1, oraz innych regulacji Krajowego Depozytu wydawanych na podstawie tych regulaminów, zarząd lub rada nadzorcza Krajowego Depozytu zasięga opinii zespołu doradczego, składającego się z:

- 1) 2 przedstawicieli reprezentatywnych stowarzyszeń lub organizacji zrzeszających emitentów zdematerializowanych papierów wartościowych;
- 2) 2 przedstawicieli reprezentatywnych stowarzyszeń lub organizacji zrzeszających banki powiernicze;
- 3) 2 przedstawicieli izb gospodarczych, o których mowa w art. 92 ust. 1;
- 4) 2 przedstawicieli podmiotów, o których mowa w art. 51 ust. 3 i 4;
- 5) 1 przedstawiciela każdej ze spółek prowadzących rynek regulowany.

6. Zespół doradczy może, z własnej inicjatywy, wydawać i przedstawiać zarządowi lub radzie nadzorczej Krajowego Depozytu opinie w sprawach, o których mowa w ust. 5.

Art. 46a. 1. Akcjonariusz Krajowego Depozytu jest uprawniony do wykonywania nie więcej niż 40% ogólnej liczby głosów.

2. Akcjonariusze Krajowego Depozytu pozostający w tej samej grupie kapitałowej są uprawnieni do wykonywania łącznie nie więcej niż 40% ogólnej liczby głosów.

Art. 47. 1. Zawiadomienia Komisji wymaga zamiar bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji Krajowego Depozytu w liczbie:

- 1) stanowiącej co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego lub
- 2) powodującej osiągnięcie lub przekroczenie 10%, 20%, 33% lub 50% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego – przy czym posiadanie akcji Krajowego Depozytu przez podmioty pozostające w tej samej grupie kapitałowej uważa się za ich posiadanie przez jeden podmiot.

2. Przez pośrednie nabycie akcji Krajowego Depozytu rozumie się nabycie lub objęcie akcji lub udziałów podmiotu posiadającego bezpośrednio lub pośrednio akcje Krajowego Depozytu, jeżeli w wyniku nabycia lub objęcia dojdzie do osiągnięcia lub przekroczenia 50% ogólnej liczby głosów lub 50% kapitału zakładowego tego podmiotu.

3. Komisji przysługuje prawo zgłoszenia sprzeciwu wobec planowanego bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji Krajowego Depozytu w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, że podmiot zamierzający nabyć akcje Krajowego Depozytu mógłby wywierać niekorzystny wpływ na zarządzanie tą spółką. W przypadku niezgłoszenia sprzeciwu Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego nabycie akcji Krajowego Depozytu może zostać dokonane.

3a. Nabycie lub objęcie akcji na warunkach wskazanych w zawiadomieniu może nastąpić:

- 1) po upływie terminu, o którym mowa w ust. 3 – w przypadku niezgłoszenia sprzeciwu przez Komisję albo

⁵⁴⁾ Dodany przez art. 437 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 51.

⁵⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1259, 1513, 1830 i 1844 oraz z 2016 r. poz. 615 i 996.

- 2) w terminie wyznaczonym przez Komisję – w przypadku niezgłoszenia sprzeciwu przez Komisję i wyznaczenia terminu, w ciągu którego nabycie akcji Krajowego Depozytu może zostać dokonane.

4. Wykonywanie prawa głosu z akcji Krajowego Depozytu nabytych lub objętych bez zawiadomienia Komisji, po dokonaniu zawiadomienia lecz przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu lub z naruszeniem wyznaczonego przez Komisję terminu, w którym nabycie lub objęcie akcji może zostać dokonane, jest bezskuteczne.

5. W przypadku gdy podmiotem nabywającym akcje Krajowego Depozytu jest zagraniczna firma inwestycyjna, bank zagraniczny albo zagraniczny zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, Komisja zasięga opinii organu nadzoru, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności przez te podmioty.

6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy podmiotem nabywającym akcje Krajowego Depozytu jest podmiot dominujący wobec podmiotu, o którym mowa w ust. 5, lub podmiot wywierający znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 na podmiot, o którym mowa w ust. 5, a także w przypadku jeżeli w wyniku pośredniego nabycia podmiot, którego akcje są przedmiotem nabycia, stałby się podmiotem zależnym od nabywcy albo podmiotem, na który nabywca zacznie wywierać znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3.

7.⁵⁶⁾ Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie liczby akcji, które nabywca zamierza nabyć, ich udział w kapitale zakładowym oraz liczbę głosów, jaką nabywca osiągnie na walnym zgromadzeniu, oraz składane pod rygorem odpowiedzialności karnej oświadczenie o źródle pochodzenia środków pieniężnych przeznaczonych na zapłatę za obejmowane lub nabywane akcje. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

8. Niezgłoszenie przez Komisję sprzeciwu w terminie, o którym mowa w ust. 3, oznacza zgodę na nabycie akcji Krajowego Depozytu, na warunkach wskazanych w zawiadomieniu.

Art. 47a.⁵⁷⁾ 1. Do zawiadomienia o planowanym nabyciu, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, dołącza się informacje dotyczące:

- 1) identyfikacji podmiotu składającego zawiadomienie, osób zarządzających jego działalnością oraz osób przewidzianych do objęcia funkcji członków zarządu CCP – o ile podmiot składający zawiadomienie planuje zmiany w tym zakresie;
- 2) identyfikacji CCP, którego dotyczy zawiadomienie;
- 3) działalności zawodowej, gospodarczej lub statutowej podmiotu składającego zawiadomienie i osób, o których mowa w pkt 1, w szczególności przedmiotu tej działalności, zakresu i miejsca jej prowadzenia oraz dotychczasowego jej przebiegu, a także wykształcenia posiadanego przez podmiot składający zawiadomienie, będący osobą fizyczną, i przez osoby, o których mowa w pkt 1;
- 4) grupy, do której należy podmiot składający zawiadomienie, w szczególności jej struktury, należących do niej podmiotów oraz prawnych i faktycznych powiązań kapitałowych, finansowych i osobowych podmiotu składającego zawiadomienie z innymi podmiotami;
- 5) sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu składającego zawiadomienie;
- 6) skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, postępowań warunkowo umorzonych i zakończonych ukaraniem postępowań dyscyplinarnych, jak również innych zakończonych postępowań administracyjnych i cywilnych, dotyczących podmiotu składającego zawiadomienie lub osób, o których mowa w pkt 1, mogących mieć wpływ na ocenę podmiotu składającego zawiadomienie w świetle kryteriów określonych w art. 32 ust. 1 rozporządzenia 648/2012;
- 7) toczących się postępowań karnych o przestępstwo umyślne – z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego – oraz postępowań w sprawie o przestępstwo skarbowe, jak również innych toczących się postępowań administracyjnych, dyscyplinarnych i cywilnych, mogących mieć wpływ na ocenę podmiotu składającego zawiadomienie w świetle kryteriów określonych w art. 32 ust. 1 rozporządzenia 648/2012, a prowadzonych przeciwko podmiotowi składającemu zawiadomienie lub osobom, o których mowa w pkt 1, oraz postępowań związanych z działalnością tego podmiotu i tych osób;
- 8) działań zmierzających do nabycia lub objęcia akcji, lub praw z akcji w liczbie zapewniającej osiągnięcie lub przekroczenie poziomów określonych w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012 albo stania się podmiotem dominującym CCP, a w szczególności docelowego udziału w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu CCP, związanych z tym

⁵⁶⁾ Zdanie drugie i trzecie dodane przez art. 72 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁵⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

udziałem uprawnień, sposobu i źródeł finansowania nabycia lub objęcia akcji, lub praw z akcji, zawartych w związku z tymi działaniami umów oraz działania w porozumieniu z innymi podmiotami;

- 9) zamiarów podmiotu składającego zawiadomienie w odniesieniu do przyszłej działalności CCP, w szczególności w zakresie planów marketingowych, operacyjnych, finansowych oraz dotyczących organizacji i zarządzania.

2. Informacje w zakresie kwalifikacji i doświadczenia zawodowego, a także informacje w zakresie określonym w ust. 1 pkt 6 i 7, nie są wymagane w odniesieniu do podmiotu składającego zawiadomienie i osób zarządzających jego działalnością, jeżeli podmiot składający zawiadomienie:

- 1) uzyskał zezwolenie Komisji lub właściwego organu nadzoru nad rynkiem finansowym w innym państwie członkowskim na wykonywanie działalności w państwie członkowskim lub
- 2) jest spółką prowadzącą giełdę, lub
- 3) jest spółką prowadzącą giełdę towarową lub giełdową izbę rozrachunkową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych

– o ile okoliczność ta zostanie wykazana w zawiadomieniu.

3. Dokonując oceny, o której mowa w art. 32 ust. 1 rozporządzenia 648/2012, Komisja uwzględnia w szczególności złożone w związku z postępowaniem zobowiązania dotyczące CCP lub ostrożnego i stabilnego nim zarządzania.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty, które należy dołączyć do zawiadomienia w celu przedstawienia informacji określonych w ust. 1, mając na względzie zapewnienie proporcjonalności i dostosowania wymaganych informacji do okoliczności, o których mowa w art. 32 ust. 4 rozporządzenia 648/2012.

Art. 47b.⁵⁷⁾ 1. Zawiadomienie i dołączane dokumenty powinny być sporządzone w języku polskim lub przetłumaczone na język polski. Tłumaczenie powinno być sporządzone przez tłumacza przysięgłego lub właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Dokumenty urzędowe przed tłumaczeniem powinny być zalegalizowane przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązku legalizacji nie stosuje się, jeżeli umowa międzynarodowa, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, stanowi inaczej.

Art. 47c.⁵⁷⁾ W uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy prawo kraju właściwego nie przewiduje sporządzania wymaganych dokumentów, podmiot składający zawiadomienie lub osoba, której sprawa dotyczy, może złożyć, w miejsce tych dokumentów, oświadczenie zawierające informacje, o których mowa w art. 47a ust. 1.

Art. 47d.⁵⁷⁾ 1. W przypadku nabycia lub objęcia akcji, lub praw z akcji skutkującego osiągnięciem lub przekroczeniem określonego w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012 poziomu posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału:

- 1) z naruszeniem przepisu art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012 albo
- 2) pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 32 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, albo
- 3) przed upływem terminu uprawniającego Komisję do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, albo
- 4) po upływie terminu wyznaczonego przez Komisję na podstawie art. 31 ust. 7 rozporządzenia 648/2012

– z akcji tych nie można wykonywać prawa głosu.

2. W przypadku wykonywania uprawnień podmiotu dominującego CCP:

- 1) z naruszeniem przepisu art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012 albo
- 2) pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 32 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, albo
- 3) przed upływem terminu uprawniającego Komisję do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, albo
- 4) uzyskanych po upływie terminu, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012

– członkowie zarządu CCP powołani przez podmiot dominujący lub będący członkami zarządu, prokurentami lub osobami pełniącymi kierownicze funkcje w podmiocie dominującym nie mogą uczestniczyć w czynnościach z zakresu reprezentacji CCP. W przypadku gdy nie można ustalić, którzy członkowie zarządu zostali powołani przez podmiot dominujący, powołanie zarządu jest bezskuteczne od dnia uzyskania przez ten podmiot uprawnień podmiotu dominującego CCP.

3. Uchwały walnego zgromadzenia CCP podjęte z naruszeniem ust. 1 są nieważne, chyba że spełniają wymogi kworum oraz większości głosów bez uwzględnienia głosów nieważnych.

4. Czynności z zakresu reprezentacji CCP podejmowane z udziałem członków zarządu z naruszeniem ust. 2 są nieważne. Przepis art. 58 § 3 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się odpowiednio.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lub 2, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać zbycie akcji w wyznaczonym terminie.

6. Jeżeli akcje nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 5, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na akcjonariusza CCP karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

Art. 47e.⁵⁷⁾ W przypadku gdy wymagają tego interesy CCP oraz członków rozliczających CCP, a wnioskodawca wykaże, że spełnia wymagania, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 648/2012, oraz że nie występuje przesłanka określona w art. 32 ust. 1 lit. d tego rozporządzenia, Komisja może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w drodze decyzji wydanej na wniosek akcjonariusza, uchylić zakazy, o których mowa w art. 47d ust. 1 lub 2. Do wniosku wnioskodawca dołącza informacje oraz dokumenty, które dołącza się do zawiadomienia o planowanym nabyciu, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012.

Art. 48. 1. Do zadań Krajowego Depozytu należy:

- 1) prowadzenie depozytu papierów wartościowych;
 - 2)⁵⁸⁾ wykonywanie czynności w zakresie prowadzenia systemu rejestracji instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi ani instrumentami pochodnymi, które zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu;
 - 3) nadzorowanie zgodności wielkości emisji z liczbą papierów wartościowych, zarejestrowanych w depozycie papierów wartościowych, znajdujących się w obrocie;
 - 4) obsługa realizacji zobowiązań emitentów wobec uprawnionych z papierów wartościowych zarejestrowanych w depozycie papierów wartościowych;
 - 5) wykonywanie czynności związanych z wycofywaniem papierów wartościowych z depozytu papierów wartościowych;
 - 6) dokonywanie rozrachunku w instrumentach finansowych i środkach pieniężnych w związku z transakcjami zawieranymi na rynku regulowanym oraz transakcjami zawieranymi w alternatywnym systemie obrotu w zakresie instrumentów finansowych zarejestrowanych w Krajowym Depozycie;
 - 7) zapewnienie prawidłowego funkcjonowania obowiązkowego systemu rekompensat, o którym mowa w art. 133 ust. 1.
2. Do zadań Krajowego Depozytu może należeć również:

- 1) rozliczanie transakcji zawieranych na rynku regulowanym;
- 2) rozliczanie transakcji zawieranych w alternatywnym systemie obrotu w zakresie zdematerializowanych papierów wartościowych;
- 3) prowadzenie systemu zabezpieczania płynności rozliczeń, w tym systemu gwarantowania rozliczeń transakcji zawartych na rynku regulowanym;
- 4)⁵⁹⁾ wykonywanie czynności przewidzianych dla systemu rozliczeniowego, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia 1031/2010, oraz czynności przewidzianych dla systemu rozrachunkowego, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia 1031/2010, na zasadach określonych w tym rozporządzeniu, na podstawie umowy z podmiotem prowadzącym platformę aukcyjną.

3. Krajowy Depozyt może również:

- 1) rejestrować inne instrumenty finansowe niż określone w ust. 1;
- 2) dokonywać rozliczenia i rozrachunku transakcji innych niż zawierane w obrocie zorganizowanym;
- 3) prowadzić system zabezpieczania płynności rozliczeń transakcji, o których mowa w pkt 2.

4. Krajowy Depozyt może obsługiwać obrót papierami wartościowymi innymi niż zdematerializowane. Do obsługi tej stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące prowadzenia depozytu papierów wartościowych, chyba że ustawa stanowi inaczej.

⁵⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁵⁹⁾ Dodany przez art. 120 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

5. Krajowy Depozyt może prowadzić rachunki pieniężne, dokonywać rozliczeń pieniężnych, udzielać pożyczek oraz uczestniczyć w rozrachunkach dokonywanych przez Narodowy Bank Polski na zasadach stosowanych w przypadku rozrachunków międzybankowych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ust. 1–3.

5a.⁶⁰⁾ Krajowy Depozyt może również:

- 1) na zasadach określonych w odrębnym regulaminie, gromadzić i przechowywać informacje dotyczące transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, oraz informacje dotyczące tych instrumentów (repozytorium transakcji);
- 2) prowadzić działalność w zakresie nadawania identyfikatorów, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1247/2012 z dnia 19 grudnia 2012 r. ustanawiającego wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do formatu i częstotliwości dokonywania zgłoszeń dotyczących transakcji do repozytoriów transakcji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 352 z 21.12.2012, str. 20).

6. Minimalna wysokość kapitału własnego Krajowego Depozytu wynosi:

- 1) 20 000 000 zł – w przypadku gdy pełni on wyłącznie funkcje, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 3 pkt 1;
- 2) 30 000 000 zł – w przypadku gdy pełni on także co najmniej jedną z funkcji, o których mowa w ust. 2 oraz ust. 3 pkt 2 i 3.

7. Zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6 oraz w ust. 2, mogą być wykonywane także przez spółkę akcyjną będącą podmiotem zależnym od Krajowego Depozytu, której Krajowy Depozyt przekazał w drodze pisemnej umowy wykonywanie czynności z zakresu tych zadań. Krajowy Depozyt niezwłocznie informuje Komisję o zawarciu takiej umowy, wskazując podmiot, któremu jest przekazywane wykonywanie czynności oraz zakres tych czynności, jak również niezwłocznie informuje Komisję o zmianie lub rozwiązaniu takiej umowy.

8. Przekazanie przez Krajowy Depozyt wykonywania czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 1, musi obejmować również przekazanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 3.

9. Minimalna wysokość kapitału własnego spółki, o której mowa w ust. 7, wynosi:

- 1) 20 000 000 zł – w przypadku gdy wykonuje ona wyłącznie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6;
- 2) 10 000 000 zł – w przypadku gdy wykonuje ona wyłącznie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2;
- 3) 30 000 000 zł – w przypadku gdy wykonuje ona czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6 i ust. 2.

10. Spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1–6 – może również rejestrować inne instrumenty finansowe niż określone w ust. 1 pkt 1 oraz dokonywać rozrachunku transakcji zawieranych poza obrotem zorganizowanym;
- 2) ust. 2 – może również rozliczać transakcje zawierane poza obrotem zorganizowanym oraz prowadzić system zabezpieczania płynności rozliczeń takich transakcji.

11. Prawa i obowiązki Krajowego Depozytu wynikające z umów, których przedmiotem jest rejestracja papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych w depozycie papierów wartościowych, zawartych z emitentami lub wystawcami, przejmuje spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6, która staje się stroną tych umów w miejsce Krajowego Depozytu.

12. Prawa i obowiązki Krajowego Depozytu wynikające z umów o uczestnictwo, o których mowa w art. 52 ust. 1:

- 1) w zakresie dotyczącym rozliczeń transakcji i organizowania systemu zabezpieczania płynności rozliczeń – przejmuje spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2, która w tym zakresie staje się stroną tych umów w miejsce Krajowego Depozytu oraz podmiotem tworzącym i prowadzącym fundusz rozliczeniowy, o którym mowa w art. 65 i 68;
- 2) w zakresie dotyczącym prowadzenia kont depozytowych, rachunków zbiorczych i rachunków papierów wartościowych dla uczestników – przejmuje spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6, która w tym zakresie staje się stroną tych umów w miejsce Krajowego Depozytu.

13. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 7, której przedmiotem jest przekazanie wykonywania czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6, papiery wartościowe i inne instrumenty finansowe są przenoszone

⁶⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

z kont depozytowych, rachunków zbiorczych i rachunków papierów wartościowych prowadzonych przez Krajowy Depozyt na odpowiednie konta i rachunki prowadzone przez spółkę, której zostało przekazane wykonywanie tych czynności.

14. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 7, której przedmiotem jest przekazanie wykonywania czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2, Krajowy Depozyt stawia do dyspozycji spółce, której zostało przekazane wykonywanie tych czynności, aktywa wchodzące w skład funduszu rozliczeniowego, o którym mowa w art. 65, oraz w skład funduszu, o którym mowa w art. 68 – w przypadku jego utworzenia przez Krajowy Depozyt.

15. Rada nadzorcza spółki, której zostało przekazane wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, na wniosek zarządu tej spółki, uchwała regulamin wykonywanych czynności, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 50 ust. 4–6.

16. Regulamin, o którym mowa w ust. 15, oraz jego zmiany są zatwierdzane przez Komisję. Zatwierdzenie regulaminu i jego zmian, w zakresie wskazanym w art. 45h ust. 4 oraz w art. 50 ust. 4 pkt 1, 4–5, 11, 12 i 14 następuje po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Przepis art. 50 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 49. (uchylony)

Art. 50. 1. Rada nadzorcza Krajowego Depozytu, na wniosek zarządu, uchwała regulamin Krajowego Depozytu.

2. Regulamin Krajowego Depozytu i jego zmiany są zatwierdzane przez Komisję. Zatwierdzenie regulaminu i jego zmian, w zakresie wskazanym w ust. 4 pkt 1, 4–5, 11, 12 i 14 oraz art. 45h ust. 4 następuje po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

3. Komisja odmawia zatwierdzenia zmian regulaminu Krajowego Depozytu, jeżeli proponowane zmiany są sprzeczne z przepisami prawa lub mogłyby naruszyć bezpieczeństwo obrotu.

4. W zakresie czynności wykonywanych przez Krajowy Depozyt, regulamin określa w szczególności:

- 1) prawa i obowiązki uczestników, tryb i szczegółowe zasady postępowania w związku z nabywaniem lub utratą statusu uczestnika;
- 2) sposób rejestracji instrumentów finansowych w Krajowym Depozycie, jak również prowadzenia przez uczestników rachunków papierów wartościowych, rachunków zbiorczych i innych rachunków związanych z obsługą rachunków papierów wartościowych;
- 3) zasady dokonywania redukcji wartości lub liczby akcji oraz tryb dokonywania przez emitenta zwrotu wartości akcji w zakresie przeprowadzonej redukcji, w przypadku o którym mowa w art. 56;
- 4) sposób i tryb rozliczania transakcji;
- 4a)⁶¹⁾ procedury stosowane na wypadek niedostarczenia w odpowiednim terminie papierów wartościowych niezbędnych do dokonania rozrachunku transakcji, spełniające wymogi określone w art. 15 rozporządzenia 236/2012;
- 5) sposób obsługi rachunków pieniężnych uczestników;
- 6) sposób obsługi realizacji zobowiązań emitentów wobec uprawnionych z papierów wartościowych;
- 7) tryb wystawiania przez Krajowy Depozyt świadectw oraz zaświadczeń, o których mowa w art. 406³ § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;
- 7a) sposób i formę sporządzania, przekazywania oraz udostępniania wykazów, o których mowa w art. 406³ § 6 i 7 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;
- 8) sposób naliczania i wysokość opłat, o których mowa w art. 63, z zastrzeżeniem ust. 4a;
- 9) środki dyscyplinujące i porządkowe, które mogą być stosowane wobec uczestników naruszających obowiązki wynikające z uczestnictwa, oraz zasady i tryb ich stosowania;
- 10) sposób postępowania i środki stosowane w związku z:
 - a) nadzorem nad zgodnością wielkości emisji rejestrowanej przez Krajowy Depozyt z liczbą papierów wartościowych znajdujących się w obrocie,
 - b) kontrolą uczestników w zakresie podejmowanych przez nich czynności w obrocie papierami wartościowymi;
- 11) sposób funkcjonowania systemu rozliczeń i rozrachunku;

⁶¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

- 12) sposób organizacji systemu zabezpieczenia płynności rozliczania transakcji, w szczególności określający system gwarantowania rozliczeń transakcji zawieranych na rynku regulowanym;
- 13) zasady funkcjonowania zespołu doradczego, o którym mowa w art. 46 ust. 5;
- 14) moment wprowadzenia zlecenia rozrachunku do systemu rozrachunku oraz moment, od którego zlecenie rozrachunku nie może zostać odwołane przez uczestnika lub osobę trzecią.

4a. Regulamin Krajowego Depozytu może stanowić, że wysokość opłat pobieranych przez Krajowy Depozyt za czynności, których przedmiotem są papiery wartościowe rejestrowane w depozycie papierów wartościowych za pośrednictwem podmiotu wykonującego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi albo uprawnionego do prowadzenia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rachunków, na których są rejestrowane papiery wartościowe, a także za czynności związane z obsługą realizacji praw wynikających z papierów wartościowych rejestrowanych w ten sposób, podlega powiększeniu o koszty usług obcych ponoszone przez Krajowy Depozyt w związku z wykonywaniem tych czynności przy udziale tego podmiotu. W takim przypadku zarząd Krajowego Depozytu podaje do wiadomości uczestników, z co najmniej dwutygodniowym wyprzedzeniem, informację o wysokości kosztów, o które powiększane są poszczególne opłaty określone w regulaminie Krajowego Depozytu.

5. Regulamin Krajowego Depozytu, jego zmiany oraz inne, wydane na podstawie regulaminu regulacje dotyczące praw i obowiązków uczestników, Krajowy Depozyt udostępnia do wiadomości uczestników co najmniej na 2 tygodnie przed dniem ich wejścia w życie.

6. W przypadku, jeżeli zmiany regulaminu Krajowego Depozytu nie ograniczają praw ani nie zwiększają obowiązków uczestników, Komisja może zezwolić na skrócenie czasu ich wejścia w życie.

Art. 51. 1. Zadania, o których mowa w art. 48 ust. 1 i 2, Krajowy Depozyt oraz spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu tych zadań, wykonują współdziałając z uczestnikami.

2. Uczestnikami mogą być wyłącznie podmioty, których przedmiot przedsiębiorstwa obejmuje prowadzenie rachunków papierów wartościowych lub rachunków zbiorczych, emitenci zdematerializowanych papierów wartościowych, jak również inne instytucje finansowe, jeżeli ich uczestnictwo ma na celu współdziałanie z Krajowym Depozytem lub spółką, o której mowa w ust. 1, w zakresie wykonywania zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 i 2.

3. Uczestnikami mogą być również osoby prawne lub inne jednostki organizacyjne z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykonujące zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi, z zastrzeżeniem że podmioty, których działalność nie podlega nadzorowi właściwego organu sprawującego nadzór nad instytucjami finansowymi w państwie członkowskim albo w państwie należącym do OECD, mogą być uczestnikami za zgodą i na warunkach określonych przez Komisję.

4. Uczestnikami mogą być także zagraniczne firmy inwestycyjne oraz zagraniczne osoby prawne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a ponadto podmioty, dla których w Krajowym Depozycie lub w spółce, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, mogą być prowadzone rachunki zbiorcze.

Art. 52. 1. Uczestnictwo powstaje przez zawarcie z Krajowym Depozytem umowy o uczestnictwo w depozycie papierów wartościowych, zwanej dalej „umową o uczestnictwo”.

2. Podmiotowi, który uzyskał zezwolenie Komisji na prowadzenie rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych lub który zamierza prowadzić takie rachunki na podstawie art. 117 i spełnia wymogi określone w regulaminie Krajowego Depozytu, przysługuje roszczenie o zawarcie umowy o uczestnictwo.

3. Zawarcie umowy o uczestnictwo następuje przez złożenie oświadczenia o zamiarze jej zawarcia przez podmiot uprawniony, w terminie 2 tygodni od dnia złożenia tego oświadczenia, chyba że zarząd Krajowego Depozytu podejmie w tym terminie uchwałę o odmowie jej zawarcia.

4. Od uchwały zarządu odmawiającej zawarcia umowy o uczestnictwo przysługuje odwołanie do rady nadzorczej Krajowego Depozytu. Rada nadzorcza rozpatruje odwołanie w terminie 2 tygodni od dnia jego złożenia.

5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem art. 48 ust. 12, do uczestnictwa w spółce, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1.

Art. 53. 1. W razie ograniczenia albo pozbawienia uczestnictwa danego podmiotu w Krajowym Depozycie, w przypadkach określonych w regulaminie Krajowego Depozytu, spółka prowadząca giełdę oraz spółka prowadząca rynek pozagiełdowy są obowiązane do ograniczenia albo zawieszenia działania uczestnika na rynku regulowanym, chyba że inny uczestnik będzie wykonywał zadania związane z rozliczaniem transakcji.

2. O ograniczeniu albo pozbawieniu uczestnictwa Krajowy Depozyt informuje niezwłocznie spółkę prowadzącą giełdę oraz spółkę prowadzącą rynek pozagiełdowy.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6 lub ust. 2 pkt 1, oraz do uczestnictwa w tej spółce.

Art. 54. 1. Krajowy Depozyt w związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 4 i 5, może otrzymywać od uczestników dane umożliwiające identyfikację ich klientów uprawnionych z określonych papierów wartościowych oraz wskazujące stany ich posiadania w tych papierach wartościowych, według stanu na dany dzień, a w związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 7 i ust. 2 pkt 3, Krajowy Depozyt może żądać od uczestnika przekazania tych danych oraz tych stanów.

2. Krajowy Depozyt może przekazać informacje umożliwiające identyfikację osób uprawnionych z papierów wartościowych oraz wskazujące stany ich posiadania w tych papierach wartościowych, według stanu na dany dzień, jeżeli na podstawie właściwego prawa obcego informacji takich może żądać od Krajowego Depozytu emitent papierów wartościowych, podmiot wykonujący poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi albo uprawniony do prowadzenia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rachunków, na których rejestrowane są papiery wartościowe, za pośrednictwem którego papiery wartościowe, których dotyczą te informacje, są rejestrowane w depozycie papierów wartościowych.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, Krajowy Depozyt może żądać od uczestnika przekazania informacji umożliwiających identyfikację osób uprawnionych z papierów wartościowych oraz wskazujących stany ich posiadania w tych papierach wartościowych, według stanu na dany dzień.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 4 lub 5 oraz ust. 2 pkt 3, w zakresie zadań, które zostały przekazane tej spółce.

Art. 55. 1. Papierom wartościowym danej emisji dającym te same uprawnienia i posiadającym ten sam status w obrocie Krajowy Depozyt nadaje odrębne oznaczenie, zwane dalej „kodem”.

2. Na wniosek emitenta papierom wartościowym różnych emisji dającym te same uprawnienia ich posiadaczom i posiadającym ten sam status w obrocie Krajowy Depozyt może nadać jeden kod, jeżeli uprzednio zawiadomił o tym spółkę prowadzącą rynek regulowany, na którym papiery te są przedmiotem obrotu, lub podmiot organizujący dla nich alternatywny system obrotu.

2a. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie tych czynności w przypadku, gdy papiery wartościowe są rejestrowane w depozycie papierów wartościowych prowadzonym przez tę spółkę.

3. Emitent nie może różnicować praw z papierów wartościowych oznaczonych tym samym kodem. Zmiana praw z papierów wartościowych oznaczonych tym samym kodem wymaga nadania odrębnego kodu.

Art. 56. 1. W przypadku gdy:

- 1) zostało uchylone postanowienie sądu o wpisie podwyższenia kapitału zakładowego spółki publicznej do rejestru przedsiębiorców lub
 - 2) uchwała walnego zgromadzenia o podwyższeniu tego kapitału została uchylona albo stwierdzono jej nieważność
- a akcje wyemitowane w wyniku podwyższenia zostały uprzednio objęte tym samym kodem razem z innymi akcjami tej spółki, w depozycie papierów wartościowych przeprowadzana jest redukcja wartości nominalnej wszystkich akcji oznaczonych tym kodem.

2. Jeżeli nie jest możliwe przeprowadzenie redukcji, o której mowa w ust. 1, w depozycie papierów wartościowych przeprowadzana jest redukcja ogólnej liczby akcji oznaczonych danym kodem.

3. Na podstawie zawiadomienia o przeprowadzeniu redukcji złożonego przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, właściwy sąd rejestrowy dokonuje odpowiedniej zmiany w rejestrze przedsiębiorców, a następnie wzywa właściwą spółkę do dostosowania w określonym terminie brzmienia statutu do zmienionego stanu prawnego.

4. Spółka publiczna jest obowiązana do zwrotu akcjonariuszom środków uzyskanych w wyniku emisji akcji, które są zapisane na rachunkach akcjonariuszy i zostały objęte redukcją, o której mowa w ust. 1 i 2. Udział poszczególnych akcjonariuszy w wartości środków zwracanych przez emitenta jest wyznaczony odpowiednio stosunkiem zredukowanej wartości nominalnej akcji zapisanych na ich rachunkach papierów wartościowych do wartości nominalnej wszystkich akcji będących przedmiotem redukcji albo stosunkiem liczby akcji zapisanych na ich rachunkach papierów wartościowych, które zostały objęte redukcją, do łącznej liczby zredukowanych akcji.

Art. 57. 1. Rejestracja papierów wartościowych jest prowadzona przez Krajowy Depozyt na:

- 1) kontach depozytowych, które nie pozwalają na identyfikację posiadacza rachunku, na którym te papiery zostały zapisane;
- 2) rachunkach papierów wartościowych;
- 3) rachunkach zbiorczych.

2. Stany na rachunkach papierów wartościowych oraz rachunkach zbiorczych prowadzonych przez uczestników powinny być zgodne ze stanem na odpowiednim koncie depozytowym prowadzonym w Krajowym Depozycie.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, i do kont depozytowych prowadzonych przez tę spółkę w przypadku, gdy papiery wartościowe są rejestrowane w depozycie papierów wartościowych prowadzonym przez tę spółkę.

Art. 58. Zobowiązanie emitenta opiewające na papiery wartościowe jest wykonane z chwilą otrzymania świadczenia przez uczestnika prowadzącego rachunek papierów wartościowych dla osoby uprawnionej do tego świadczenia, zaś opiewające na pieniądze – z chwilą dokonania przeniesienia środków pieniężnych na rachunek bankowy wskazany przez tego uczestnika.

Art. 59. 1. Organizując i prowadząc rozliczanie transakcji, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1, Krajowy Depozyt określa w szczególności zakres obowiązków stron transakcji lub uczestników będących stronami rozliczenia, w celu prawidłowego spełnienia przez nich świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych, wynikających z zawartych transakcji.

2. Krajowy Depozyt organizuje i zarządza systemem gwarantującym prawidłowe wykonanie zobowiązań wynikających z transakcji.

3. Krajowy Depozyt może wystąpić jako strona transakcji zawartej na rynku regulowanym w związku z funkcjonowaniem systemu, o którym mowa w ust. 2, zgodnie z jego celem.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1.

Art. 60. (uchylony)

Art. 61. (uchylony)

Art. 62. (uchylony)

Art. 63. Krajowy Depozyt oraz spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, pobierają opłaty za czynności dokonywane na rzecz uczestników.

Art. 64. 1. Przewodniczący Komisji lub osoba przez niego upoważniona ma prawo:

- 1) wstępu do siedziby Krajowego Depozytu celem wglądu do ksiąg, dokumentów i innych nośników informacji;
- 2) uczestniczyć w posiedzeniach rady nadzorczej Krajowego Depozytu oraz w walnych zgromadzeniach.

2. Na żądanie Przewodniczącego Komisji lub osoby przez niego upoważnionej, osoby uprawnione do reprezentowania Krajowego Depozytu lub wchodzące w skład jego zarządu i rady nadzorczej albo pozostające z nim w stosunku pracy są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt spółki, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2, spoczywa również na biegłym rewidencie oraz osobach uprawnionych do reprezentowania podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych lub pozostających z tym podmiotem w stosunku pracy – w zakresie dotyczącym czynności podejmowanych przez te osoby lub podmiot, w związku z badaniem sprawozdań finansowych Krajowego Depozytu lub świadczeniem na jego rzecz innych usług wymienionych w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym. Nie narusza to obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 59 tej ustawy.

4. Na pisemne żądanie Komisji zarząd Krajowego Depozytu jest obowiązany do:

- 1) zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia lub
- 2) umieszczenia spraw wskazanych przez Komisję w porządku obrad walnego zgromadzenia.

5. W przypadku niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 4, do żądania Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 401 § 1 i 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

6. Komisja może nakazać radzie nadzorczej Krajowego Depozytu niezwłoczne podjęcie, jednak nie później niż w terminie 10 dni roboczych, uchwały w określonej sprawie.

7. Komisja może zaskarżyć do sądu uchwałę walnego zgromadzenia lub rady nadzorczej Krajowego Depozytu, w terminie 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o uchwale, w drodze powództwa o jej uchylenie, jeżeli uchwała narusza przepisy prawa, postanowienia statutu, regulaminu lub zasady bezpieczeństwa obrotu albo jeżeli została podjęta z naruszeniem przepisów prawa, postanowień statutu lub regulaminu.

8. W razie powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności sprawozdań finansowych albo innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia wynika z odrębnych przepisów, lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, Komisja może zlecić kontrolę tych sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych podmiotowi uprawnionemu do badania sprawozdań finansowych. W przypadku gdy kontrola wykaże istnienie istotnych nieprawidłowości, Krajowy Depozyt zwraca Komisji koszty przeprowadzenia kontroli.

9.⁶²⁾ Przepisy ust. 1–8 stosuje się odpowiednio do nadzoru sprawowanego przez Komisję nad CCP oraz spółką, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2.

Art. 64a. 1. Na żądanie Prezesa Narodowego Banku Polskiego osoby wchodzące w skład zarządu Krajowego Depozytu lub pozostające z Krajowym Depozytem w stosunku pracy są obowiązane do udzielenia pisemnych informacji w sprawach dotyczących działalności Krajowego Depozytu w zakresie dokonywania rozrachunku lub rozliczania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe.

2. W przypadku gdy w opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego działalność Krajowego Depozytu w zakresie dokonywania rozrachunku lub rozliczania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, nie zapewnia bezpiecznego i sprawnego funkcjonowania systemów rozrachunku prowadzonych przez Krajowy Depozyt, Prezes Narodowego Banku Polskiego zawiadamia o tym Przewodniczącą Komisji.

3.⁶³⁾ Przepisy, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio do CCP oraz spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2.

Art. 65. 1. W przypadku rozliczania przez Krajowy Depozyt transakcji zawieranych na rynku regulowanym, uczestnicy są zobowiązani do wnoszenia do Krajowego Depozytu wpłat, z których tworzy się fundusz zabezpieczający prawidłowe wykonanie zobowiązań wynikających z tych transakcji, zwany dalej „funduszem rozliczeniowym”.

2. Fundusz rozliczeniowy zapewnia rozliczanie transakcji zawieranych na rynku regulowanym, w zakresie określonym w regulaminie funduszu rozliczeniowego.

3. Krajowy Depozyt może zarządzać środkami funduszu rozliczeniowego.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1, oraz uczestników tej spółki.

Art. 66. 1. Wysokość wpłat na fundusz rozliczeniowy określa Krajowy Depozyt w zależności od poziomu zobowiązań, które mogą powstać w wyniku rozliczanej przez niego działalności uczestnika w zakresie wskazanym w art. 65 ust. 2. Wysokość wpłat może być również uzależniona od sytuacji finansowej uczestnika.

2. Rada nadzorcza Krajowego Depozytu, na wniosek zarządu, uchwała regulamin określający sposób tworzenia i wykorzystywania funduszu rozliczeniowego. Regulamin i jego zmiany podlegają zatwierdzeniu przez Komisję po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1.

Art. 67. 1. Masa majątkowa funduszu rozliczeniowego stanowi współwłasność łączną uczestników. Nie wyłącza to możliwości indywidualnego określania obowiązków uczestnika w związku z wykorzystaniem funduszu rozliczeniowego, spowodowanym przez działania tego uczestnika.

2. Fundusz rozliczeniowy może składać się z wyodrębnionych funkcjonalnie części, z których każda zawiera środki przeznaczone na zabezpieczenie rozliczenia transakcji zawieranych na poszczególnych rynkach lub na zabezpieczenie rozliczenia określonych rodzajów transakcji.

3. Do środków funduszu rozliczeniowego stosuje się odpowiednio art. 45e.

⁶²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁶³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

Art. 68. 1. Krajowy Depozyt może, na podstawie umowy z podmiotem organizującym alternatywny system obrotu, prowadzić fundusz zabezpieczający prawidłowe rozliczanie transakcji zawieranych w tym obrocie. Do środków takiego funduszu stosuje się odpowiednio przepisy art. 45e.

2. Fundusz, o którym mowa w ust. 1, tworzony jest z wpłat uczestników. Wysokość wpłat określa Krajowy Depozyt w zależności od poziomu zobowiązań, które mogą powstać w wyniku rozliczania przez niego transakcji zawieranych przez danego uczestnika w alternatywnym systemie obrotu.

3. Masa majątkowa funduszu, o którym mowa w ust. 1, stanowi współwłasność łączną uczestników. Nie wyłącza to możliwości indywidualnego określenia obowiązków uczestnika w związku z wykorzystaniem środków funduszu rozliczeniowego spowodowanym przez działania tego uczestnika.

4. Krajowy Depozyt może zarządzać środkami funduszu, o którym mowa w ust. 1.

5. Zasady tworzenia i wykorzystywania środków funduszu, o którym mowa w ust. 1, oraz związane z jego funkcjonowaniem prawa i obowiązki uczestników określa regulamin ustalany przez Krajowy Depozyt w uzgodnieniu z podmiotem organizującym alternatywny system obrotu.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 2.

7. Krajowy Depozyt lub spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2, może również prowadzić fundusze zabezpieczające prawidłowe rozliczanie transakcji zawieranych poza obrotem zorganizowanym. Do środków takich funduszy stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2 i 3 oraz art. 45e.

Art. 68a. 1. Przez izbę rozliczeniową rozumie się zespół osób, urządzeń i środków technicznych utworzony w celu organizacji i prowadzenia rozliczeń transakcji zawieranych:

- 1) w obrocie zorganizowanym lub
- 2) poza obrotem zorganizowanym – jeżeli na podstawie przepisów prawa podlegają obowiązkowi rozliczenia przez podmiot rozliczający

– których przedmiotem są instrumenty finansowe.

2. Przez izbę rozrachunkową rozumie się zespół osób, urządzeń i środków technicznych utworzony w celu organizacji i prowadzenia rozrachunku transakcji, o których mowa w ust. 1.

3. Izba rozliczeniowa lub izba rozrachunkowa mogą być prowadzone wyłącznie przez spółkę akcyjną.

4. Przedmiotem działalności spółki prowadzącej izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową może być wyłącznie prowadzenie izby lub wykonywanie innych czynności związanych z organizowaniem i prowadzeniem odpowiednio rozliczeń lub rozrachunku transakcji, o których mowa w ust. 1 i 2. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową może także, w ramach prowadzenia izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej, odpowiednio rozliczać lub dokonywać rozrachunku innych, niż wskazane w ust. 1 pkt 2, transakcji zawartych poza obrotem zorganizowanym.

4a.⁶⁴⁾ Przedmiotem działalności spółki prowadzącej izbę rozliczeniową może być również wykonywanie czynności przewidzianych dla systemu rozliczeniowego, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia 1031/2010 na zasadach określonych w tym rozporządzeniu, na podstawie umowy z podmiotem prowadzącym platformę aukcyjną.

4b.⁶⁴⁾ Przedmiotem działalności spółki prowadzącej izbę rozrachunkową może być również wykonywanie czynności przewidzianych dla systemu rozrachunkowego, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia 1031/2010, na zasadach określonych w tym rozporządzeniu, na podstawie umowy z podmiotem prowadzącym platformę aukcyjną.

5. Prowadzenie izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej wymaga zezwolenia Komisji, wydanego po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Komisja odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej, jeżeli z analizy wniosku i dołączonych do niego dokumentów wynika, że wnioskodawca nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy uczestników tego obrotu.

6. Wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 5, powinien zawierać:

- 1) firmę, siedzibę i adres wnioskodawcy;

⁶⁴⁾ Dodany przez art. 120 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

- 2) dane osobowe członków zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, o ile jest przewidziana, jak również innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności izby lub będą nią kierować;
- 3) informacje o kwalifikacjach zawodowych oraz dotychczasowym przebiegu pracy zawodowej osób, o których mowa w pkt 2;
- 4) przewidywaną wysokość kapitału własnego, pożyczek i kredytów przeznaczonych na uruchomienie izby oraz określenie sposobu finansowania działalności;
- 5) dane o wysokości i strukturze kapitałów wnioskodawcy oraz źródłach ich pochodzenia;
- 6) listę akcjonariuszy wnioskodawcy, obejmującą w stosunku do osób:
 - a) prawnych – dane, o których mowa w pkt 1 i 2,
 - b) fizycznych – imię, nazwisko, adres– wraz ze wskazaniem posiadanej przez nich liczby akcji oraz wynikającego z nich udziału w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu i udziału w kapitale zakładowym;
- 7) informację o podmiotach dominujących i zależnych wobec akcjonariuszy wnioskodawcy, obejmującą dane, o których mowa w pkt 1.

7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 6, należy dołączyć regulamin izby, listę podmiotów, które zobowiązały się do uczestnictwa w danej izbie ze wskazaniem miejsca prowadzenia przez nie działalności, oraz analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia przez izbę rozliczeń lub rozrachunków transakcji przez okres co najmniej 3 lat.

8. Spółka prowadząca izbę niezwłocznie informuje Komisję o każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 6 i 7.

9. Minimalna wysokość kapitału własnego spółki prowadzącej izbę rozliczeniową wynosi 10 000 000 zł.

10. Minimalna wysokość kapitału własnego spółki prowadzącej izbę rozrachunkową wynosi 5 000 000 zł.

11. Spółka akcyjna może prowadzić jednocześnie izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową pod warunkiem spełnienia wymogów określonych dla prowadzenia każdej z tych izb. Minimalna wysokość kapitału własnego spółki prowadzącej izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową wynosi 10 000 000 zł.

12. Przepisy art. 64 ust. 1–8 stosuje się odpowiednio do nadzoru sprawowanego przez Komisję nad działalnością izby rozliczeniowej i izby rozrachunkowej.

13. Do spółki prowadzącej izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową przepis art. 64a stosuje się odpowiednio.

14. Spółka akcyjna prowadząca jednocześnie izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową, po uprzednim zawiadomieniu Komisji, może wykonywać funkcję giełdowej izby rozrachunkowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. Do takiej spółki stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych dotyczące giełdowej izby rozrachunkowej, z wyłączeniem art. 14 ust. 3 i ust. 5–7, art. 16 ust. 1 zdanie drugie i art. 18 tej ustawy.

14a. Spółka akcyjna, o której mowa w ust. 14, może być stroną transakcji na giełdzie towarowej w celu dokonania rozliczeń transakcji zawartych przez członków giełdy lub w celu dokonania rozliczenia transakcji zawartych przez członków giełdy i spółkę prowadzącą giełdę realizowanych przy wykorzystaniu udostępnionych zdolności przesyłowych zarządzanych przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego gazowego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.⁶⁵⁾).

15. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 14, spółka dołącza regulamin giełdowej izby rozrachunkowej, do którego stosuje się art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze i ust. 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. O każdej zmianie regulaminu giełdowej izby rozrachunkowej spółka informuje Komisję.

16. Komisja może, w terminie 30 dni odpowiednio od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 14, albo od dnia otrzymania informacji o zmianie regulaminu giełdowej izby rozrachunkowej, zgłosić sprzeciw wobec rozpoczęcia organizacji i prowadzenia rozliczeń transakcji giełdowych przez spółkę albo ich kontynuowania, jeżeli mogłoby to naruszyć bezpieczeństwo obrotu instrumentami finansowymi lub obrotu towarami giełdowymi.

Art. 68b. 1.⁶⁶⁾ Regulaminy izby rozliczeniowej i izby rozrachunkowej oraz ich zmiany są zatwierdzane przez Komisję. Zatwierdzenie regulaminu i jego zmian, w zakresie wskazanym odpowiednio w ust. 2 pkt 1, 2, 4, 4a, 7 i 8 oraz ust. 3 pkt 1,

⁶⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238, z 2014 r. poz. 457, 490, 900, 942, 1101 i 1662, z 2015 r. poz. 151, 478, 942, 1618, 1893, 1960 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 266, 831, 925, 1052 i 1165.

⁶⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

3, 4 i 7, a także art. 45h ust. 4, jest dokonywane po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Przepis art. 50 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. Regulamin izby rozliczeniowej określa w szczególności:

- 1) prawa i obowiązki uczestników izby rozliczeniowej, tryb i szczegółowe zasady postępowania w związku z nabywaniem lub utratą statusu uczestnika;
- 2) sposób i tryb określania wzajemnych zobowiązań i należności uczestników izby rozliczeniowej;
- 3) (uchylony)
- 4) sposób i tryb rozliczania transakcji zawieranych przez uczestników;
- 4a)⁶⁷⁾ procedury stosowane na wypadek niedostarczenia w odpowiednim terminie papierów wartościowych niezbędnych do dokonania rozrachunku transakcji, spełniające wymogi określone w art. 15 rozporządzenia 236/2012;
- 5) sposób naliczania i wysokość opłat pobieranych przez spółkę prowadzącą izbę rozliczeniową za czynności dokonywane na rzecz uczestników;
- 6) środki dyscyplinujące i porządkowe, które mogą być stosowane wobec uczestników naruszających obowiązki wynikające z uczestnictwa, oraz zasady i tryb ich stosowania;
- 7) sposób organizacji systemu zabezpieczania płynności rozliczania transakcji;
- 8) moment wprowadzenia zlecenia rozrachunku do systemu rozrachunku oraz moment, od którego zlecenie rozrachunku nie może zostać odwołane przez uczestnika lub osobę trzecią.

3. Regulamin izby rozrachunkowej określa w szczególności:

- 1) prawa i obowiązki uczestników izby rozrachunkowej, tryb i szczegółowe zasady postępowania w związku z nabywaniem lub utratą statusu uczestnika;
- 2) (uchylony)
- 3) sposób i tryb rozrachunku transakcji zawieranych przez uczestników;
- 4) sposób obsługi rachunków pieniężnych uczestników;
- 5) sposób naliczania i wysokość opłat pobieranych przez spółkę prowadzącą izbę rozrachunkową za czynności dokonywane na rzecz uczestników;
- 6) środki dyscyplinujące i porządkowe, które mogą być stosowane wobec uczestników naruszających obowiązki wynikające z uczestnictwa, oraz zasady i tryb ich stosowania;
- 7) moment wprowadzenia zlecenia rozrachunku do systemu rozrachunku oraz moment, od którego zlecenie rozrachunku nie może zostać odwołane przez uczestnika lub osobę trzecią.

4. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową oraz spółka prowadząca izbę rozrachunkową publikują regulamin i jego zmiany w taki sposób, aby były one dostępne dla wszystkich uczestników danej izby co najmniej na 2 tygodnie przed dniem ich wejścia w życie.

Art. 68c. 1. Organizując i prowadząc rozliczenie transakcji, o których mowa w art. 68a ust. 1, izba rozliczeniowa ustala w szczególności zakres obowiązków stron transakcji lub uczestników będących stronami rozliczenia w celu prawidłowego spełnienia przez strony świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych, wynikających z zawartych transakcji.

2. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową organizuje system zabezpieczania płynności rozliczania transakcji zawieranych na rynku regulowanym, a w przypadku rozliczania transakcji zawartych w alternatywnym systemie obrotu – może organizować system zabezpieczania płynności rozliczania transakcji zawieranych w tym systemie.

3. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową może występować jako strona transakcji zawieranych na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu w związku z funkcjonowaniem odpowiednio systemów, o których mowa w ust. 2, zgodnie z ich celem.

Art. 68d. 1. Uczestnicy izby rozliczeniowej rozliczającej transakcje zawierane na rynku regulowanym są zobowiązani do wnoszenia do izby rozliczeniowej wpłat, z których tworzy się fundusz zabezpieczający prawidłowe wykonanie zobowiązań wynikających z tych transakcji.

⁶⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 12 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

2. Fundusz, o którym mowa w ust. 1, zapewnia rozliczenie transakcji zawieranych na rynku regulowanym w zakresie określonym w regulaminie funduszu, o którym mowa w ust. 1. Izba rozliczeniowa może zarządzać środkami funduszu, o którym mowa w ust. 1.

3. Regulamin funduszu, o którym mowa w ust. 1, i jego zmiany podlegają zatwierdzeniu przez Komisję po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

4. Do sposobu tworzenia funduszu, o którym mowa w ust. 1, oraz do obowiązków uczestników izby rozliczeniowej stosuje się odpowiednio art. 66 i art. 67. Do środków funduszu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 45e.

5. Izba rozliczeniowa może również na podstawie umowy z podmiotem organizującym alternatywny system obrotu prowadzić fundusz zabezpieczający prawidłowe rozliczanie transakcji w tym obrocie.

Art. 68e. Podmiotowi, który uzyskał zezwolenie Komisji na prowadzenie rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych albo który zamierza prowadzić takie rachunki na podstawie art. 117 i spełnia wymogi określone w regulaminie izby rozrachunkowej, przysługuje roszczenie o zawarcie umowy o uczestnictwo w tej izbie rozrachunkowej.

DZIAŁ IV

Uczestnictwo w obrocie instrumentami finansowymi

Rozdział 1

Prowadzenie działalności przez firmy inwestycyjne

Oddział 1

Przepisy ogólne

Art. 69. 1. Prowadzenie działalności maklerskiej wymaga zezwolenia Komisji wydanego na wniosek, o którym mowa w art. 82, złożony przez zainteresowany podmiot.

2. Działalność maklerska, z zastrzeżeniem art. 16 ust. 3 i art. 70, obejmuje wykonywanie czynności polegających na:

- 1) przyjmowaniu i przekazywaniu zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych;
- 2) wykonywaniu zleceń, o których mowa w pkt 1, na rachunek dającego zlecenie;
- 3) nabywaniu lub zbywaniu na własny rachunek instrumentów finansowych;
- 4) zarządzaniu portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych;
- 5) doradztwie inwestycyjnym;
- 6) oferowaniu instrumentów finansowych;
- 7) świadczeniu usług w wykonaniu zawartych umów o subemisję inwestycyjną i usługowe lub zawieraniu i wykonywaniu innych umów o podobnym charakterze, jeżeli ich przedmiotem są instrumenty finansowe;
- 8) organizowaniu alternatywnego systemu obrotu.

3. (uchylony)

4. Działalnością maklerską jest również wykonywanie przez firmę inwestycyjną czynności polegających na:

- 1) przechowywaniu lub rejestrowaniu instrumentów finansowych, w tym prowadzeniu rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych, oraz prowadzeniu rachunków pieniężnych;
- 2) udzielaniu pożyczek pieniężnych w celu dokonania transakcji, której przedmiotem jest jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, jeżeli transakcja ma być dokonana za pośrednictwem firmy inwestycyjnej udzielającej pożyczki;
- 3) doradztwie dla przedsiębiorstw w zakresie struktury kapitałowej, strategii przedsiębiorstwa lub innych zagadnień związanych z taką strukturą lub strategią;
- 4) doradztwie i innych usługach w zakresie łączenia, podziału oraz przejmowania przedsiębiorstw;
- 5) wymianie walutowej, w przypadku gdy jest to związane z działalnością maklerską w zakresie wskazanym w ust. 2;
- 6) sporządzaniu analiz inwestycyjnych, analiz finansowych oraz innych rekomendacji o charakterze ogólnym dotyczących transakcji w zakresie instrumentów finansowych;
- 7) świadczeniu usług dodatkowych związanych z subemisją usługową lub inwestycyjną;

- 8) wykonywaniu czynności określonych w pkt 1–7 oraz w ust. 2, których przedmiotem są instrumenty bazowe instrumentów pochodnych, wskazanych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d–f oraz i, jeżeli czynności te pozostają w związku z działalnością maklerską.

Art. 69a.⁶⁸⁾ 1. Dom maklerski, po uzyskaniu zezwolenia Komisji, może prowadzić działalność polegającą na nabywaniu na rachunek dającego zlecenie dwudniowych kontraktów na rynku kasowym na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być udzielone równocześnie z udzieleniem zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej. W przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja odmawia udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności, o której mowa w ust. 1.

3. Działalność, o której mowa w ust. 1, może być prowadzona, z zastrzeżeniem art. 111 ust. 1a, wyłącznie przez podmioty, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. a, d i e rozporządzenia 1031/2010, a także domy maklerskie, o których mowa w ust. 1.

Art. 69b.⁶⁸⁾ 1. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 69a ust. 1, zawiera:

- 1) dane osobowe osób, które odpowiadają za rozpoczęcie przez wnioskodawcę tych czynności lub będą kierować ich wykonywaniem;
- 2) opis warunków technicznych i organizacyjnych wykonywania czynności, o których mowa w art. 69a ust. 1;
- 3) analizę ekonomiczno-finansową możliwości wykonywania czynności objętych wnioskiem przez okres roku od dnia rozpoczęcia wykonywania tych czynności.

2. Do wniosku dołącza się:

- 1) regulamin wykonywania działalności, o której mowa w art. 69a ust. 1;
- 2) regulamin określający sposób wykonywania działalności, o której mowa w art. 69a ust. 1, w przypadku zamiaru wykonywania czynności na rzecz klienta detalicznego;
- 3) opis zasad wykonywania działalności, o której mowa w art. 69a ust. 1, w przypadku zamiaru wykonywania działalności na rzecz klienta profesjonalnego;
- 4) regulamin organizacyjny i opis systemu kontroli wewnętrznej;
- 5) regulamin zarządzania konfliktami interesów w zakresie działalności objętej wnioskiem;
- 6) regulamin ochrony przepływu informacji poufnej, o której mowa w art. 62 ust. 1 rozporządzenia 1031/2010, oraz innych informacji stanowiących tajemnicę zawodową;
- 7) wewnętrzną procedurę w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w zakresie działalności objętej wnioskiem;
- 8) regulamin ochrony przepływu oraz przeciwdziałania wykorzystaniu informacji wewnętrznej, o której mowa w art. 37 lit. a rozporządzenia 1031/2010;
- 9) procedurę przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010.

3. W celu ustalenia przestrzegania przez dom maklerski wymogów określonych w rozporządzeniu 1031/2010 Komisja może żądać przedstawienia innych informacji i dokumentów od wnioskodawcy.

Art. 69c.⁶⁸⁾ 1. Komisja rozpoznaje wniosek o udzielenie zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 69a ust. 1, w terminie 2 miesięcy od dnia jego złożenia.

2. Zezwolenie zawiera:

- 1) firmę, siedzibę oraz adres domu maklerskiego;
- 2) wskazanie działalności, na wykonywanie której jest udzielone zezwolenie;
- 3) termin rozpoczęcia wykonywania działalności, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna.

⁶⁸⁾ Dodany przez art. 120 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

Art. 69d.⁶⁸⁾ Komisja odmawia udzielenia zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 69a ust. 1, w przypadku gdy:

- 1) wniosek nie spełnia wymagań określonych w art. 69b ust. 1 i 2;
- 2) wniosek lub załączone do niego dokumenty nie są zgodne pod względem treści z przepisami prawa lub ze stanem faktycznym;
- 3) z analizy wniosku lub załączonych do niego dokumentów wynika, że wnioskodawca nie spełnia wymagań określonych w art. 19 ust. 3 i art. 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010;
- 4) z analizy wniosku lub załączonych do niego dokumentów wynika, że wnioskodawca nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 59 ust. 5 rozporządzenia 1031/2010;
- 5) z analizy wniosku lub załączonych do niego dokumentów wynika, że wykonywanie działalności, o której mowa w art. 69a ust. 1, może mieć negatywny wpływ na prawidłowe prowadzenie działalności maklerskiej, ciągłość i stabilność prowadzenia tej działalności, w tym sytuację finansową wnioskodawcy;
- 6) wnioskodawca nie przedstawi, na żądanie Komisji, informacji, o których mowa w art. 69b ust. 3.

Art. 69e.⁶⁹⁾ 1. Umowa o wykonywanie działalności, o której mowa w art. 69a ust. 1, powinna być zawarta w formie pisemnej, a w przypadku umowy zawieranej z klientem detalicznym – w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

2. W zakresie klasyfikacji klienta na potrzeby wykonywania działalności, o której mowa w art. 69a ust. 1, przepisy art. 3 pkt 39b i 39c oraz art. 3a stosuje się odpowiednio.

Art. 70. 1. Przepisów niniejszego działu nie stosuje się do:

- 1) zakładów ubezpieczeń;
- 2) podmiotów wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 wyłącznie na rzecz podmiotów należących do tej samej grupy kapitałowej, do której należy podmiot wykonujący te czynności, z zastrzeżeniem pkt 9;
- 3) podmiotów prowadzących działalność gospodarczą inną niż działalność maklerska, wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 w sposób incydentalny w związku z prowadzoną działalnością, o ile działalność ta jest regulowana przepisami i o ile przepisy te nie wyłączają możliwości wykonywania tych czynności;
- 4) podmiotów wykonujących wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, o ile czynności te nie są wykonywane w ramach zadań związanych z organizacją rynku regulowanego ani nie polegają na nabywaniu lub zbywaniu instrumentów finansowych w sposób zorganizowany, częsty i systematyczny poprzez stworzenie systemu umożliwiającego zawieranie transakcji przez podmioty trzecie;
- 5) członków Europejskiego Systemu Banków Centralnych i innych krajowych podmiotów wykonujących podobne funkcje, jak również innych organów publicznych powołanych do zarządzania długiem publicznym;
- 6)⁶⁹⁾ funduszy inwestycyjnych, alternatywnych spółek inwestycyjnych, towarzystw funduszy inwestycyjnych oraz zarządzających ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych;
- 7) funduszy emerytalnych w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych;
- 8)⁷⁰⁾ przechowywania aktywów funduszy oraz spółek, o których mowa w pkt 6 lub 7, i zarządzania tymi funduszami i spółkami;
- 9) podmiotów, które prowadzą wyłącznie działalność, określoną w art. 69 ust. 2, polegającą na zarządzaniu funduszem emerytalnym, wykonując czynności określone w art. 69 ust. 2 na rzecz podmiotów należących do tej samej grupy kapitałowej, do której należy podmiot wykonujący te czynności;
- 10) podmiotów wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3 w zakresie instrumentów finansowych lub wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 4–8 oraz w ust. 4 w zakresie instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym jest towar lub instrumentów wskazanych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. i na rzecz klientów korzystających z usług świadczonych przez te podmioty w ramach podstawowej działalności gospodarczej tych podmiotów, która nie jest działalnością maklerską, o ile czynności te mają charakter dodatkowy w stosunku do głównego przedmiotu działalności tych podmiotów; przy czym przedmiot działalności tych podmiotów jest ustalany na podstawie przedmiotu działalności grupy kapitałowej, do której te podmioty należą;

⁶⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 7 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

⁷⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 7 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

- 11) podmiotów świadczących usługę doradztwa inwestycyjnego w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej niebędącej działalnością maklerską, o ile świadczenie tej usługi nie jest odpłatne;
- 12) podmiotów, których głównym przedmiotem działalności jest wykonywanie czynności określonych w art. 69 ust. 2 pkt 3 w zakresie instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym jest towar, z wyłączeniem podmiotów wchodzących w skład grupy kapitałowej, której głównym przedmiotem działalności jest działalność maklerska lub czynności bankowe w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
- 13) podmiotów zawierających, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, na własny rachunek transakcje na rynkach kontraktów terminowych, opcji lub innych instrumentów pochodnych albo na rynkach pieniężnych wyłącznie w celu zabezpieczenia pozycji zajętych na tych rynkach, lub działających w tym celu na rachunek innych członków takich rynków, o ile odpowiedzialność za wykonanie zobowiązań wynikających z tych transakcji ponoszą uczestnicy rozliczający tych rynków;
- 14)⁷¹⁾ podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych.

2. Bank z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może, bez zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, wykonywać czynności określone w:

- 1) art. 69 ust. 2 pkt 1–6 – o ile przedmiotem tych czynności są papiery wartościowe, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, lub inne niedopuszczone do obrotu zorganizowanego instrumenty finansowe oraz obligacje, o których mowa w art. 39p ust. 1 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 641 i 901 oraz z 2016 r. poz. 615, 770, 1020 i 1250);
- 2) art. 69 ust. 2 pkt 7;
- 3)⁷²⁾ art. 69 ust. 2 pkt 3 – o ile przedmiotem tych czynności są dopuszczone do obrotu zorganizowanego obligacje, listy zastawne oraz inne zbywalne papiery wartościowe inkorporujące prawa majątkowe odpowiadające prawom wynikającym z zaciągniętego długu, inne niż określone w pkt 1, lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są obligacje, listy zastawne, inne zbywalne papiery wartościowe inkorporujące prawa majątkowe odpowiadające prawom wynikającym z zaciągniętego długu, stopa procentowa lub waluta.

3. Wykonywanie przez bank, zgodnie z ust. 2, czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7, nie stanowi działalności maklerskiej.

4.⁷³⁾ W zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7, do banku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio art. 72, art. 73 ust. 1 i 2, art. 74b–76, art. 79–81g, art. 83a, art. 86 ust. 2, art. 90 i art. 93a, a w zakresie nieuregulowanym w tych przepisach stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

5. W zakresie wykonywania przez agenta firmy inwestycyjnej czynności na rzecz banku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio art. 79–81.

Art. 71. (uchylony)

Art. 72. 1. W umowie o oferowanie instrumentów finansowych firma inwestycyjna zobowiązuje się do pośrednictwa w:

- 1) proponowaniu przez emitenta nabycia papierów wartościowych nowej emisji lub w zbywaniu tych papierów,
- 2) proponowaniu przez podmiot wystawiający instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi nabycia tych instrumentów lub w ich zbywaniu w wyniku tej propozycji,
- 3) proponowaniu przez sprzedającego nabycia papierów wartościowych lub w ich zbywaniu w wyniku tej propozycji, lub
- 4) proponowaniu nabycia instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi przez podmiot sprzedający te instrumenty do obrotu na rynku regulowanym lub do alternatywnego systemu obrotu lub w ich zbywaniu w wyniku tej propozycji.

2. Umowa o oferowanie instrumentów finansowych powinna być zawarta w formie pisemnej, a w przypadku umowy zawieranej z klientem detalicznym – w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

Art. 73. 1. W umowie o wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych firma inwestycyjna zobowiązuje się do nabywania lub zbywania instrumentów finansowych na rachunek zleceniodawcy. Umowa powinna być

⁷¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 7 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

⁷²⁾ Dodany przez art. 72 pkt 9 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁷³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 9 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

zawarta w formie pisemnej, a w przypadku umowy zawieranej z klientem detalicznym – w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

2. Wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych może również polegać na zawieraniu przez firmę inwestycyjną na własny rachunek umów sprzedaży instrumentów finansowych ze zleceniodawcą.

2a.⁷⁴⁾ Firma inwestycyjna wykonuje zlecenia nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i złożone przez klienta detalicznego pod warunkiem, że depozyt zabezpieczający wymagany dla danego instrumentu finansowego jest nie mniejszy niż 1% wartości nominalnej tego instrumentu finansowego, z zastrzeżeniem ust. 2b i 2c.

2b.⁷⁴⁾ W przypadku zleceń zbycia opcji skutkujących wystawieniem opcji, wymagany depozyt zabezpieczający powinien być nie mniejszy niż wartość premii obliczonej, z zastosowaniem przez firmę inwestycyjną uznanego modelu wyceny opcji, podanego do wiadomości klienta detalicznego, powiększonej o 1% wartości nominalnej tej opcji.

2c.⁷⁴⁾ Przepisów ust. 2a i 2b nie stosuje się do wykonywania przez firmę inwestycyjną zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i, o ile depozyt zabezpieczający wymagany dla danego instrumentu finansowego jest określany przez CCP, który będzie zobowiązany do rozliczania transakcji zawartej wskutek złożonego zlecenia.

2d.⁷⁵⁾ Przepisów ust. 2a–2c nie stosuje się do świadczenia usług maklerskich przez dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 104.

3. W umowie o wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych firma inwestycyjna może również zobowiązać się do:

- 1) przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, lub
- 2) przechowywania lub rejestrowania instrumentów finansowych, w tym do prowadzenia rachunków papierów wartościowych, prowadzenia rachunków zbiorczych lub do prowadzenia rachunków pieniężnych.

4. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1–3 do:

- 1) umowy o wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych – stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny dotyczące umowy zlecenia, z wyłączeniem art. 737;
- 2) wykonywania zleceń nabycia lub zbycia papierów wartościowych w obrocie zorganizowanym – stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny dotyczące umowy komisu, z wyłączeniem art. 768 § 3.

5. Do rachunku pieniężnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 725, art. 727, art. 728 § 3 oraz art. 729–733 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, z zastrzeżeniem ust. 5e–5g.

5a. Firma inwestycyjna deponuje środki pieniężne powierzone przez klientów firmie inwestycyjnej w związku ze świadczeniem usług maklerskich w sposób umożliwiający wyodrębnienie tych środków pieniężnych od własnych środków firmy inwestycyjnej oraz ustalenie wysokości roszczeń klientów o zwrot tych środków pieniężnych.

5b. W razie wszczęcia postępowania egzekucyjnego przeciwko firmie inwestycyjnej środki pieniężne powierzone przez klientów firmie inwestycyjnej w związku ze świadczeniem przez nią usług maklerskich nie podlegają zajęciu.

5c. W razie ogłoszenia upadłości firmy inwestycyjnej środki pieniężne powierzone przez klientów firmie inwestycyjnej w związku ze świadczeniem przez nią usług maklerskich podlegają wyłączeniu z masy upadłości firmy inwestycyjnej.

5d. Przepisy ust. 5b i 5c nie naruszają przepisów gwarantujących rozliczenie i rozrachunek zawartych transakcji.

5e. Firma inwestycyjna nie może wykorzystywać na własny rachunek środków pieniężnych powierzonych tej firmie inwestycyjnej przez klientów w związku ze świadczeniem przez nią usług maklerskich.

5f. Przepisu ust. 5e nie stosuje się w przypadku, gdy wykonanie zlecenia klienta wymaga ustanowienia przez firmę inwestycyjną zabezpieczenia w środkach pieniężnych.

5g. Przepisu ust. 5e nie stosuje się do banku prowadzącego działalność maklerską, obracającego powierzonymi mu w związku ze świadczeniem usług maklerskich środkami pieniężnymi, o ile następuje to w ramach wykonywania przez ten bank czynności bankowych.

⁷⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 14 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wszedł w życie z dniem 16 lipca 2015 r.

⁷⁵⁾ Dodany przez art. 72 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

5h. Zasady oprocentowania środków pieniężnych powierzonych przez klienta firmie inwestycyjnej w związku ze świadczeniem usług maklerskich określa umowa z klientem.

6. Do wykonywania w obrocie zorganizowanym przez firmę inwestycyjną zleceń nabycia lub zbycia na rachunek klienta niebędących papierami wartościowymi instrumentów finansowych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny dotyczące umowy komisu, z wyłączeniem art. 768 § 3, o ile konstrukcja tych instrumentów finansowych umożliwia zastosowanie tych przepisów.

7.⁷⁶⁾ Firma inwestycyjna przyjmuje do wykonania zlecenie złożone w celu dokonania krótkiej sprzedaży pod warunkiem spełnienia przez składającego zlecenie wymogów określonych odpowiednio w art. 12 albo art. 13 rozporządzenia 236/2012, a w przypadku gdy w zakresie krótkiej sprzedaży zostały wprowadzone, na podstawie art. 20, art. 23 lub art. 28 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012, zakaz lub ograniczenia, zlecenie to nie narusza takiego zakazu lub takich ograniczeń.

8.⁷⁶⁾ W przypadku gdy w zakresie transakcji innych niż krótka sprzedaż zostały wprowadzone, na podstawie art. 20, art. 23 lub art. 28 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012, zakaz lub ograniczenia, firma inwestycyjna przed przyjęciem do wykonania zlecenia nabycia lub zbycia instrumentów finansowych bada, czy jego przyjęcie nie narusza takiego zakazu lub takich ograniczeń. Firma inwestycyjna nie przyjmuje do wykonania zlecenia, które taki zakaz lub takie ograniczenia narusza.

Art. 74. 1. Firma inwestycyjna, która wykonuje zlecenia nabycia lub zbycia akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2, jest obowiązana upowszechniać w sposób ciągły ceny kupna i sprzedaży, po jakich transakcje te mogą być zawierane wraz ze wskazaniem wielkości zleceń, które mają być wykonywane po tych cenach. Ceny, po jakich transakcje w zakresie danych akcji mogą być zawierane, powinny być odnoszone do transakcji, których wielkość nie przekracza standardowej wielkości rynkowej dla tych akcji obliczonej zgodnie z art. 23 rozporządzenia 1287/2006 oraz powinny odzwierciedlać panujące aktualnie warunki rynkowe dla tych akcji ustalone zgodnie z art. 24 rozporządzenia 1287/2006.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, powstaje w przypadku, gdy łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) przedmiotem zleceń wykonywanych przez daną firmę inwestycyjną w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2, jest kupno lub sprzedaż akcji płynnych, z zastrzeżeniem ust. 8;
- 2) wykonywanie przez daną firmę inwestycyjną zleceń w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2, ma charakter zorganizowany, częsty i systematyczny.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, pomimo spełnienia przez firmę inwestycyjną warunków wskazanych w ust. 2, nie powstaje w przypadku, gdy wartość zleceń wykonywanych przez tę firmę inwestycyjną w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2, jest zawsze wyższa niż standardowa wielkość rynkowa obliczona zgodnie z art. 23 rozporządzenia 1287/2006.

4. Akcje są akcjami płynnymi, jeżeli spełniają warunki określone w art. 22 ust. 1 rozporządzenia 1287/2006, z zastrzeżeniem ust. 8.

5. Wykonywanie przez firmę inwestycyjną zleceń w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2, ma charakter zorganizowany, częsty i systematyczny w przypadku, gdy spełnione są warunki, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 1287/2006.

6. Zakres i sposób upowszechniania informacji, o których mowa w ust. 1, określają art. 23–26, art. 29, art. 30 i art. 32 rozporządzenia 1287/2006.

7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, minimalną, nie większą niż 5, liczbę akcji płynnych na rynku regulowanym organizowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej biorąc pod uwagę liczbę akcji znajdujących się w obrocie, średnią dzienną liczbę transakcji, średnią wartość dziennych obrotów na rynku regulowanym oraz siedzibę emitentów tych akcji.

8. W przypadku gdy ogólna liczba akcji płynnych na rynku regulowanym organizowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niższa od liczby określonej zgodnie z ust. 7, Komisja może, w drodze uchwały, uznać na potrzeby ust. 1 za płynne akcje niespełniające warunków określonych w art. 22 ust. 1 rozporządzenia 1287/2006 w liczbie, która nie spowoduje przekroczenia liczby określonej zgodnie z ust. 7. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

9. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych:

- 1) informację o treści przepisów wydanych na podstawie ust. 7 albo
- 2) uchwałę, o której mowa w ust. 8.

⁷⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 14 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3; wszedł w życie z dniem 16 lipca 2015 r.

Art. 74a. 1. Firma inwestycyjna, która nabywa lub zbywa poza rynkiem regulowanym i alternatywnym systemem obrotu na własny lub cudzy rachunek akcje dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, upowszechnia dane obejmujące cenę, wielkość oraz czas zawarcia każdej transakcji zgodnie z art. 27, art. 29, art. 30 i art. 32 rozporządzenia 1287/2006. Upowszechnienie informacji następuje niezwłocznie po zawarciu transakcji.

2. Komisja może udzielić firmie inwestycyjnej, na jej wniosek, zgody na odroczone upowszechnianie informacji, o których mowa w ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione ze względu na rodzaj lub wielkość transakcji, zgodnie z art. 28 rozporządzenia 1287/2006. Komisja może udzielić firmie inwestycyjnej zgody na odroczone upowszechnianie informacji, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do transakcji na dużą skalę w porównaniu ze standardową wielkością rynkową dla danej klasy akcji ustalonej zgodnie z art. 33 i 34 rozporządzenia 1287/2006 oraz z tabelą nr 3 załącznika nr 2 do tego rozporządzenia.

Art. 74b. 1. W umowie o przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych firma inwestycyjna zobowiązuje się do przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych przez:

- 1) przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych do innego podmiotu, w celu ich wykonania, lub
- 2) kojarzenie dwóch lub więcej podmiotów w celu doprowadzenia do zawarcia transakcji między tymi podmiotami.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna być zawarta w formie pisemnej, a w przypadku umowy zawieranej z klientem detalicznym – w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

Art. 74c.⁷⁷⁾ Nie stanowi działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, przeniesienie przez firmę inwestycyjną instrumentów finansowych:

- 1) na rzecz pożyczkobiorcy, w wykonaniu umowy pożyczki instrumentów finansowych zawartej w imieniu własnym przez firmę inwestycyjną działającą na rachunek pożyczkobiorcy lub pożyczkodawcy;
- 2) na rzecz pożyczkodawcy, w wyniku zwrotu instrumentów finansowych będących przedmiotem pożyczki instrumentów finansowych lub w wyniku ustanowienia zabezpieczenia pożyczki instrumentów finansowych przez pożyczkobiorcę;
- 3) na rzecz pożyczkobiorcy, w wyniku zwrotu instrumentów finansowych będących przedmiotem zabezpieczenia pożyczki instrumentów finansowych.

Art. 75. 1. W umowie o zarządzanie portfelem, w którego skład wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, firma inwestycyjna zobowiązuje się do podejmowania i realizacji decyzji inwestycyjnych na rachunek klienta, w ramach pozostawionych przez zleceniodawcę do dyspozycji zarządzającego środków pieniężnych lub instrumentów finansowych.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna być zawarta w formie pisemnej, a w przypadku umowy zawieranej z klientem detalicznym – w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

Art. 76. W umowie o doradztwo inwestycyjne firma inwestycyjna zobowiązuje się do przygotowywania w oparciu o potrzeby i sytuację klienta i przekazywania mu pisemnej lub ustnej rekomendacji dotyczącej:

- 1) kupna, sprzedaży, subskrypcji, wymiany, wykonania lub wykupu określonych instrumentów finansowych albo powstrzymania się od zawarcia transakcji dotyczącej tych instrumentów;
- 2) wykonania lub powstrzymania się od wykonania uprawnień wynikających z określonego instrumentu finansowego do zakupu, sprzedaży, subskrypcji, wymiany, wykonania lub wykupu instrumentu finansowego.

Art. 77. 1. Przez usługę wymiany walutowej rozumie się przyjmowanie przez firmę inwestycyjną walut obcych i dokonywanie ich sprzedaży na rachunek klienta, jak również kupno walut obcych na rachunek klienta, w związku z obsługą realizacji zobowiązań firmy inwestycyjnej wobec klienta lub zobowiązań klienta wobec firmy inwestycyjnej z tytułu usług świadczonych przez tę firmę inwestycyjną na jego rzecz, lub zobowiązań klienta wobec emitenta papierów wartościowych, w przypadku gdy firma inwestycyjna działa w imieniu i na rachunek emitenta, lub zobowiązań emitenta papierów wartościowych wobec klienta, w przypadku gdy firma inwestycyjna działa w imieniu i na rachunek klienta w zakresie czynności wskazanych w art. 69 ust. 2.

2. Świadczenie przez firmę inwestycyjną usługi wymiany walutowej nie stanowi działalności kantorowej w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 826, z 2013 r. poz. 1036 oraz z 2015 r. poz. 855 i 1893).

⁷⁷⁾ Dodany przez art. 72 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

Art. 78. 1. Firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu zapewnia:

- 1) koncentrację podaży i popytu na instrumenty finansowe, będące przedmiotem obrotu w danym alternatywnym systemie obrotu, w celu kształtowania ich powszechnego kursu;
- 2) bezpieczny i sprawny przebieg transakcji;
- 3) upowszechnianie jednolitych informacji o kursach i obrotach instrumentami finansowymi, które są przedmiotem obrotu w danym alternatywnym systemie obrotu.

2. W przypadku gdy wymaga tego bezpieczeństwo obrotu w alternatywnym systemie obrotu lub jest zagrożony interes inwestorów, firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu, na żądanie Komisji, wstrzymuje wprowadzenie instrumentów finansowych do obrotu w tym alternatywnym systemie obrotu lub wstrzymuje rozpoczęcie obrotu wskazanymi instrumentami finansowymi na okres nie dłuższy niż 10 dni.

3. W przypadku gdy obrót określonymi instrumentami finansowymi jest dokonywany w okolicznościach wskazujących na możliwość zagrożenia prawidłowego funkcjonowania alternatywnego systemu obrotu lub bezpieczeństwa obrotu dokonywanego w tym alternatywnym systemie obrotu, lub naruszenia interesów inwestorów, na żądanie Komisji, firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu zawiesza obrót tymi instrumentami finansowymi na okres nie dłuższy niż miesiąc.

4. Na żądanie Komisji, firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu wyklucza z obrotu wskazane przez Komisję instrumenty finansowe, w przypadku gdy obrót nimi zagraża w sposób istotny prawidłowemu funkcjonowaniu alternatywnego systemu obrotu lub bezpieczeństwu obrotu dokonywanego w tym alternatywnym systemie obrotu, lub powoduje naruszenie interesów inwestorów.

5. Żądanie, o którym mowa w ust. 2–4, powinno wskazywać szczegółowe przyczyny, które je uzasadniają.

6. Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości informację o wystąpieniu z żądaniem, o którym mowa w ust. 2–4.

7. Firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu zapewnia sprawny i prawidłowy rozrachunek oraz rozliczanie transakcji zawartych w tym systemie, przez zawarcie umowy z podmiotem uprawnionym do dokonywania rozrachunku oraz rozliczenia transakcji.

8. Umowa, o której mowa w ust. 7, może być zawarta, o ile podmiot uprawniony do dokonywania rozrachunku oraz rozliczenia transakcji, z którym ma zostać zawarta umowa:

- 1) wykorzystuje rozwiązania zapewniające sprawne i prawidłowe wykonywanie powierzanych mu czynności, w tym spełnia warunki techniczne dokonywania odpowiednio rozliczeń lub rozrachunku transakcji;
- 2) zapewnia wykonywanie powierzonych mu czynności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu i nienaruszający interesów uczestników tego obrotu.

9. Zamiar zawarcia umowy skutkującej zmianą podmiotu dokonującego rozrachunku lub rozliczania transakcji wymaga zawiadomienia Komisji. Komisja, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, zgłasza sprzeciw wobec planowanego zawarcia umowy z podmiotem dokonującym rozrachunku lub rozliczania transakcji, w przypadku gdy podmiot, z którym ma zostać zawarta umowa nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 8.

10. Warunki, o których mowa w ust. 8 pkt 1, w zakresie spełniania warunków technicznych, uważa się za spełnione w przypadku Krajowego Depozytu oraz w przypadku:

- 1) spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6, oraz spółki prowadzącej izbę rozrachunkową – w zakresie powierzenia dokonywania rozrachunku transakcji;
- 2) spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 2, oraz spółki prowadzącej izbę rozliczeniową – w zakresie powierzenia dokonywania rozliczenia transakcji.

11.⁷⁸⁾ W przypadku wystąpienia przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny z wnioskiem, o którym mowa:

- 1) w art. 148 pkt 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu wyklucza z obrotu wskazane we wniosku instrumenty finansowe;
- 2) w art. 148 pkt 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu zawiesza obrót instrumentami finansowymi objętymi tym wnioskiem na okres wskazany we wniosku.

⁷⁸⁾ Dodany przez art. 359 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

Art. 78a. 1. Firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu upowszechnia aktualne ceny kupna i ceny sprzedaży dla akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, które są jednocześnie przedmiotem obrotu w danym alternatywnym systemie obrotu, ze wskazaniem łącznego wolumenu zleceń dla każdego z poziomów cenowych zgodnie z art. 17, art. 29, art. 30 i art. 32 rozporządzenia 1287/2006.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są upowszechniane niezwłocznie w ciągu normalnych godzin handlu w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 1287/2006.

3. Komisja może zwolnić firmę inwestycyjną, na jej wniosek, z obowiązku upowszechniania informacji, o których mowa w ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione ze względu na przyjęty sposób organizowania obrotu albo rodzaj lub wielkość zleceń, zgodnie z art. 18 rozporządzenia 1287/2006. Komisja może również zwolnić firmę inwestycyjną z obowiązku upowszechniania informacji, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do zleceń na dużą skalę w porównaniu ze standardową wielkością rynkową w rozumieniu art. 20 rozporządzenia 1287/2006.

4. Firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu upowszechnia w odniesieniu do zawieranych w danym obrocie transakcji, których przedmiotem są akcje dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, dane obejmujące cenę, wielkość oraz czas zawarcia każdej transakcji, zgodnie z art. 27, art. 29, art. 30 i art. 32 rozporządzenia 1287/2006. Upowszechnienie informacji następuje niezwłocznie po zawarciu transakcji.

5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 4, nie powstaje, w przypadku gdy dane, o których mowa w ust. 4, odnoszące się do transakcji zawieranych w alternatywnym systemie obrotu są upowszechniane przez spółkę prowadzącą rynek regulowany.

6. Komisja może udzielić firmie inwestycyjnej, na wniosek tej firmy, zgody na odroczone upowszechnianie informacji, o których mowa w ust. 4, jeżeli jest to uzasadnione ze względu na rodzaj lub, zgodnie z art. 28 rozporządzenia 1287/2006, ze względu na wielkość transakcji.

7. Do wniosku o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 6, firma inwestycyjna dołącza zasady, na jakich będzie dokonywane odroczone upowszechnianie informacji, o których mowa w ust. 4, po uzyskaniu zgody Komisji.

8. Firma inwestycyjna po uzyskaniu zgody, o której mowa w ust. 6, jest obowiązana upowszechnić zasady, na jakich będzie dokonywane odroczone upowszechnianie informacji, o których mowa w ust. 4.

Art. 79. 1. Firma inwestycyjna może w drodze umowy zawartej w formie pisemnej powierzyć osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej wykonywanie stałe lub okresowe w imieniu i na rachunek firmy inwestycyjnej czynności pośrednictwa w zakresie działalności prowadzonej przez tę firmę inwestycyjną (agent firmy inwestycyjnej).

2. Na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, mogą być wykonywane czynności związane z zawieraniem umów o świadczenie usług przez firmę inwestycyjną lub umożliwiające realizację tych umów, w szczególności polegające na doradzaniu klientowi lub potencjalnemu klientowi w zakresie instrumentów finansowych lub usług danej firmy inwestycyjnej, przyjmowaniu zleceń, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, oraz odbieraniu innych oświadczeń woli dla firmy inwestycyjnej.

3. Zakazane jest pozostawanie w stosunku umownym wynikającym z umowy, o której mowa w ust. 1, z więcej niż jedną firmą inwestycyjną.

4. Zakazane jest przyjmowanie przez agenta firmy inwestycyjnej jakichkolwiek wpłat, w związku z czynnościami wykonywanymi na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, od osób, na rzecz których firma inwestycyjna świadczy usługi, jak również dokonywanych przez firmę inwestycyjną na rzecz tych osób.

5. Za szkodę wyrządzoną przez agenta firmy inwestycyjnej w związku z wykonywaniem czynności w imieniu i na rachunek firmy inwestycyjnej odpowiada solidarnie ta firma inwestycyjna i agent, który wyrządził szkodę. Odpowiedzialność wyłączona jest w przypadku, gdy szkoda nastąpiła wskutek działania siły wyższej lub wyłącznie z winy osoby trzeciej.

6. Agent firmy inwestycyjnej informuje klienta lub potencjalnego klienta o zakresie czynności, do podejmowania których zgodnie z umową, o której mowa w ust. 1, jest upoważniony. W przypadku gdy agentem firmy inwestycyjnej jest osoba wykonująca zawód maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, jest ona ponadto obowiązana okazać dokument potwierdzający posiadanie uprawnień do wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego.

6a. Firma inwestycyjna jest obowiązana nadzorować czynności wykonywane przez agenta firmy inwestycyjnej na podstawie zawartej z tą firmą umowy, o której mowa w ust. 1, w celu zapewnienia, że czynności, o których mowa w ust. 2, są wykonywane zgodnie z przepisami ustawy oraz przepisami wydanymi na jej podstawie, a w szczególności, że obowiązki nałożone tymi przepisami na firmę inwestycyjną są wykonywane w sposób prawidłowy, jak również w celu zapewnienia, że działalność agenta firmy inwestycyjnej wykonywana w zakresie innym niż wynikający z umowy, o której mowa w ust. 1, nie powoduje niekorzystnego wpływu na czynności podejmowane na podstawie tej umowy.

7. W stosunku do agenta firmy inwestycyjnej Komisji przysługują przewidziane w ustawie o nadzorze uprawnienia kontrolne, w zakresie dotyczącym czynności wykonywanych na rzecz firmy inwestycyjnej oraz sporządzanych w związku z tymi czynnościami dokumentów.

8.⁷⁹⁾ Komisja prowadzi rejestr agentów firm inwestycyjnych, z którymi firmy inwestycyjne zawarły umowę, o której mowa w ust. 1.

9.⁷⁹⁾ Komisja skreśla agenta firmy inwestycyjnej z rejestru, o którym mowa w ust. 8:

- 1) jeżeli narusza on przepisy ustawy lub przepisy wydane na jej podstawie, w szczególności przepisy regulujące wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 2;
- 2) niezwłocznie po otrzymaniu od firmy inwestycyjnej informacji o rozwiązaniu umowy, o której mowa w ust. 1;
- 3) jeżeli przestał on spełniać warunki, których spełnienie było podstawą wpisu do rejestru;
- 4) jeżeli firma inwestycyjna utraciła uprawnienie do prowadzenia działalności maklerskiej.

9a.⁸⁰⁾ W sprawach, o których mowa w ust. 9, przepisy art. 130 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

10. Podmiot, który został skreślony z rejestru agentów firm inwestycyjnych z przyczyn, o których mowa w ust. 4, nie może ponownie być wpisany do tego rejestru przed upływem 10 lat od dnia skreślenia, a w przypadku gdy skreślenie nastąpiło w związku z popełnieniem przez agenta firmy inwestycyjnej przestępstwa – także przed zatarciem skazania za to przestępstwo.

Art. 80. Agent firmy inwestycyjnej, który zawarł z firmą inwestycyjną umowę, o której mowa w art. 79 ust. 1, jest przedsiębiorcą.

Art. 81.⁸¹⁾ 1. Wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 79 ust. 8, składa firma inwestycyjna, na rzecz której mają być wykonywane czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2. Wniosek zawiera:

- 1) w przypadku osoby fizycznej:
 - a) dane osobowe obejmujące imię i nazwisko, miejsce i adres zamieszkania, numer PESEL, a w przypadku jego braku – serię i numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość,
 - b) oświadczenie o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej,
 - c) opis dotychczasowego przebiegu pracy zawodowej lub prowadzonej działalności gospodarczej,
 - d) oświadczenie o nieuznaniu prawomocnym orzeczeniem za winną popełnienia przestępstw lub wykroczeń, o których mowa w ust. 4,
 - e) zakres i sposób wykonywania czynności, jakie zostały powierzone na podstawie umowy, o której mowa w art. 79 ust. 1, oraz miejsce jej wykonywania,
 - f) wskazanie osoby lub osób z firmy inwestycyjnej odpowiedzialnych za nadzór nad agentem firmy inwestycyjnej,
 - g) opinię firmy inwestycyjnej, że dana osoba posiada odpowiedni poziom wiedzy i doświadczenia zawodowego w zakresie usług pośrednictwa finansowego, obowiązujących przepisów prawa oraz standardów działalności firm inwestycyjnych, chyba że agentem firmy inwestycyjnej ma być osoba mająca prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego;
- 2) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:
 - a) dane obejmujące firmę lub nazwę oraz siedzibę i adres,
 - b) opis prowadzonej działalności gospodarczej,
 - c) oświadczenie o wpisie do właściwego rejestru,
 - d) dane osobowe osób kierujących działalnością podmiotu obejmujące imię i nazwisko, miejsce i adres zamieszkania, numer PESEL, a w przypadku jego braku – serię i numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość,

⁷⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustaw regulujących warunki dostępu do wykonywania niektórych zawodów (Dz. U. poz. 1505), która weszła w życie z dniem 30 listopada 2015 r.

⁸⁰⁾ Dodany przez art. 15 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 79.

⁸¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 79.

- e) oświadczenia osób kierujących działalnością podmiotu o nieuznaniu prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, o których mowa w ust. 4,
- f) zakres i sposób wykonywania czynności, jakie zostały powierzone na podstawie umowy, o której mowa w art. 79 ust. 1, oraz miejsce jej wykonywania,
- g) wskazanie osoby lub osób z firmy inwestycyjnej odpowiedzialnych za nadzór nad agentem firmy inwestycyjnej,
- h) opinię firmy inwestycyjnej, że doświadczenie w zakresie obrotu instrumentami finansowymi posiadane przez dany podmiot lub przez osoby kierujące jego działalnością oraz struktura organizacyjna tego podmiotu gwarantują wykonywanie czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2, w sposób prawidłowy, z dołożeniem należytej staranności.

2. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i d oraz pkt 2 lit. c i e, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. W przypadku gdy agentem firmy inwestycyjnej ma być podmiot prowadzący działalność gospodarczą nadzorowaną przez organ, z którym Komisja zawarła porozumienie, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze, Komisja, po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, występuje do tego organu o przedstawienie opinii dotyczącej sytuacji finansowej podmiotu, który ma zostać wpisany do rejestru oraz sposobu prowadzenia działalności przez ten podmiot. Przedstawienie przez ten organ pozytywnej opinii o:

- 1) osobie fizycznej – jest uznawane za posiadanie przez nią odpowiedniego poziomu wiedzy i doświadczenia zawodowego w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. g;
- 2) osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej – jest uznawane za posiadanie przez nią lub przez osoby kierujące jej działalnością doświadczenia w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. h, oraz posiadanie przez tę osobę lub jednostkę struktury organizacyjnej gwarantujących wykonywanie czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2, w sposób prawidłowy, z dołożeniem należytej staranności.

4.⁸²⁾ Komisja odmawia wpisu do rejestru w przypadku, gdy osoba fizyczna, o której mowa w ust. 1 pkt 1, lub osoba kierująca działalnością podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, została uznana prawomocnym orzeczeniem za winną popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410 oraz z 2015 r. poz. 1266, 1505 i 1615), przestępstw określonych w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o ofercie publicznej lub przestępstw określonych w niniejszej ustawie.

5. Komisja odmawia również dokonania wpisu do rejestru osoby fizycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, lub podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w przypadku gdy wykonywanie przez tę osobę lub ten podmiot czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2, mogłoby doprowadzić do naruszenia bezpieczeństwa obrotu lub interesów klientów firmy inwestycyjnej. W przypadku podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Komisja odmawia dokonania wpisu do rejestru także wtedy, gdy doświadczenie w zakresie obrotu instrumentami finansowymi posiadane przez ten podmiot lub przez osoby kierujące jego działalnością oraz struktura organizacyjna tego podmiotu nie gwarantują wykonywania czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2, w sposób prawidłowy, z dołożeniem należytej staranności.

6. Firma inwestycyjna jest obowiązana do pisemnego informowania Komisji o:

- 1) każdorazowej zmianie danych objętych wnioskiem o wpis do rejestru, w terminie 7 dni od dnia powzięcia informacji o tych zmianach;
- 2) rozpoczęciu przez agenta firmy inwestycyjnej wykonywania czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2, w terminie 3 dni od dnia rozpoczęcia wykonywania tych czynności;
- 3) rozwiązaniu umowy, o której mowa w art. 79 ust. 1, ze wskazaniem daty i przyczyn jej rozwiązania, w terminie 7 dni od dnia rozwiązania umowy.

Art. 81a. 1. Firma inwestycyjna, z zastrzeżeniem art. 81g, może w drodze umowy zawartej w formie pisemnej powierzyć przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności związanych z działalnością prowadzoną przez tę firmę inwestycyjną, w tym z prowadzoną przez nią działalnością maklerską.

⁸²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

2. Powierzenie wykonywania czynności nie może przewidywać:

- 1) przekazania prowadzenia działalności maklerskiej w sposób powodujący brak faktycznego wykonywania danej czynności z działalności maklerskiej przez firmę inwestycyjną;
- 2) przekazania reprezentowania firmy inwestycyjnej w rozumieniu art. 29 § 1, art. 117 § 1 i art. 137 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych i prowadzenia spraw firmy inwestycyjnej w rozumieniu art. 39 § 1, art. 121 § 1 i art. 140 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;
- 3) przekazania zarządzania firmą inwestycyjną w rozumieniu art. 97 § 1, art. 201 § 1 i art. 368 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

Art. 81b. 1. Firma inwestycyjna może zawrzeć umowę, o której mowa w art. 81a ust. 1, o ile:

- 1) przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny posiada uprawnienia do wykonywania czynności w zakresie przedmiotu umowy, jeżeli z przepisów prawa wynika obowiązek posiadania takich uprawnień albo, w przypadku gdy z przepisów prawa nie wynika taki obowiązek, zajmuje się wykonywaniem tych czynności w sposób zawodowy;
- 2) przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny posiada niezbędną wiedzę i doświadczenie oraz zapewnia warunki techniczne i organizacyjne niezbędne do prawidłowego wykonania umowy;
- 3) przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny znajduje się w sytuacji finansowej zapewniającej prawidłowe wykonanie umowy;
- 4)⁸³⁾ przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny będący osobą fizyczną albo osoby zarządzające lub prowadzące sprawy przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego nie zostali uznani prawomocnym orzeczeniem za winnych popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, o których mowa w art. 81 ust. 4;
- 5) przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny umożliwi skuteczne nadzorowanie przez firmę inwestycyjną wykonywania powierzonych mu czynności oraz zarządzanie ryzykiem związanym z powierzeniem czynności, a firma inwestycyjna posiada wiedzę umożliwiającą skuteczne nadzorowanie powierzonych czynności i zarządzanie ryzykiem;
- 6) firma inwestycyjna określi metody oceny sposobu wykonywania czynności z zakresu przedmiotu umowy przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego;
- 7) firma inwestycyjna oraz biegły rewident upoważniony do badania sprawozdań finansowych firmy inwestycyjnej będzie posiadać dostęp do informacji związanych z wykonywaniem czynności powierzonych przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu, również w przypadku gdy udostępnienie tych danych następuje w wyniku żądania Komisji;
- 8) firma inwestycyjna i przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny będą posiadać plany działania zapewniające ciągłe i niezakłócone prowadzenie działalności w zakresie objętym umową, również w przypadku rozwiązania umowy;
- 9) firma inwestycyjna i przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny będą posiadać plany działania przewidujące sposoby odzyskiwania danych chroniące przed ich utratą spowodowaną awarią zasilania, innymi awariami lub zakłóceniami oraz innymi zdarzeniami losowymi oraz okresowe dokonywanie testów w zakresie prawidłowości funkcjonowania urządzeń i systemów służących odzyskiwaniu danych;
- 10) powierzenie wykonywania czynności nie wpłynie niekorzystnie na prowadzenie przez firmę inwestycyjną działalności zgodnie z przepisami prawa, ostrożne i stabilne zarządzanie firmą, skuteczność systemu kontroli wewnętrznej w firmie inwestycyjnej oraz ochronę tajemnicy zawodowej lub innej informacji prawnie chronionej oraz informacji poufnej.

2. Firma inwestycyjna przed zawarciem umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, jest obowiązana ustalić, czy przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny spełnia warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1–5, oraz podjąć czynności gwarantujące spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 6–10.

3. W przypadku gdy firma inwestycyjna oraz przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny należą do tej samej grupy kapitałowej, firma inwestycyjna dokonuje oceny spełniania warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 1–5, oraz podejmuje czynności gwarantujące w szczególności spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 6–10, z uwzględnieniem zasad sprawowania nadzoru nad przedsiębiorcą lub przedsiębiorcą zagranicznym oraz własnego wpływu na działalność przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, w związku z pozostawianiem w tej samej grupie kapitałowej oraz zasad sprawowania nadzoru w samej grupie kapitałowej.

Art. 81c. 1. Odpowiedzialności przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego wobec firmy inwestycyjnej za szkody wyrządzone klientom wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, nie można wyłączyć ani ograniczyć.

⁸³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 79.

2. Odpowiedzialności firmy inwestycyjnej za szkody wyrządzone klientom wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego, nie można wyłączyć ani ograniczyć.

Art. 81d. 1. Firma inwestycyjna zawiadamia Komisję o zamiarze zawarcia umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, co najmniej na 14 dni przed jej zawarciem.

2. Firma inwestycyjna zawiadamia Komisję, w terminie 14 dni, o każdej zmianie, rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1.

Art. 81e. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana sprawować bieżący nadzór oraz dokonywać bieżącej oceny jakości wykonywania czynności powierzonych na podstawie umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1.

2. Firma inwestycyjna jest obowiązana zapewnić, aby przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny, z którym zawarła umowę, o której mowa w art. 81a ust. 1, informował ją o wszelkich okolicznościach, które mogą mieć istotny wpływ na należyte wykonanie tej umowy oraz okolicznościach naruszenia przepisów prawa w związku z wykonywaniem powierzonych czynności.

3. W przypadku powzięcia przez firmę inwestycyjną, zgodnie z ust. 1 lub 2, informacji, z których wynika, że zachodzi uzasadnione podejrzenie niewykonania lub nienależytego, w sposób istotny, wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, lub wykonywania tej umowy w sposób niezgodny z przepisami prawa, firma inwestycyjna jest obowiązana niezwłocznie rozwiązać tę umowę.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy umowa, o której mowa w art. 81a ust. 1, została zawarta z podmiotem należącym do tej samej grupy kapitałowej, do której należy firma inwestycyjna.

Art. 81f. Przepisów art. 81b–81e nie stosuje się do zawieranych przez firmę inwestycyjną umów, których przedmiotem są czynności niemające istotnego znaczenia dla prawidłowego wykonywania przez firmę inwestycyjną obowiązków określonych przepisami prawa, sytuacji finansowej firmy, ciągłości lub stabilności prowadzenia działalności maklerskiej przez firmę, w szczególności których przedmiotem jest:

- 1) świadczenie na rzecz firmy inwestycyjnej doradztwa lub innych usług niezwiązanych bezpośrednio z działalnością maklerską prowadzoną przez firmę inwestycyjną, w tym usług:
 - a) doradztwa prawnego,
 - b) szkolenia pracowników,
 - c) prowadzenia ksiąg rachunkowych,
 - d) ochrony osób lub mienia;
- 2) świadczenie na rzecz firmy inwestycyjnej usług wystandaryzowanych, w tym usług polegających na dostarczaniu informacji rynkowych lub informacji o notowaniach instrumentów finansowych.

Art. 81g. 1. Firma inwestycyjna może zawrzeć umowę o wykonywanie czynności związanych z działalnością maklerską prowadzoną przez tę firmę z przedsiębiorcą zagranicznym, który nie ma miejsca stałego zamieszkania albo siedziby na terytorium państwa członkowskiego, a której przedmiotem jest powierzenie wykonywania czynności z zakresu usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4, świadczonej na rzecz klienta detalicznego, pod warunkiem że:

- 1) przedsiębiorca zagraniczny posiada zezwolenie na wykonywanie czynności w zakresie przedmiotu umowy, udzielone przez właściwy organ nadzoru w kraju macierzystym, o ile jest ono wymagane, i podlega w tym zakresie nadzorowi tego organu;
- 2) Komisja zawarła z organem nadzoru, o którym mowa w pkt 1, porozumienie, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze.

2. W przypadku gdy warunki, o których mowa w ust. 1, nie są spełnione, zawarcie przez firmę inwestycyjną umowy o wykonywanie czynności związanych z działalnością maklerską prowadzoną przez tę firmę wymaga zawiadomienia Komisji co najmniej na 2 miesiące przed jej zawarciem. Umowa może zostać zawarta pod warunkiem niezgłoszenia przez Komisję sprzeciwu wobec zamiaru zawarcia tej umowy.

3. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, firma inwestycyjna dołącza:

- 1) dokumenty dotyczące działalności gospodarczej prowadzonej przez przedsiębiorcę zagranicznego, z którym umowa ma zostać zawarta;
- 2) dokumenty lub informacje potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 81b ust. 1 pkt 2–10;

- 3) projekt umowy, która ma być zawarta z przedsiębiorcą zagranicznym;
- 4) posiadane zezwolenia na wykonywanie czynności w zakresie przedmiotu umowy udzielone przedsiębiorcy zagranicznemu wymagane w jego państwie macierzystym.

4. Komisji przysługuje prawo zgłoszenia sprzeciwu wobec zamiaru zawarcia umowy w terminie 2 miesięcy od dnia dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, w przypadku gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, że wykonywanie przez przedsiębiorcę zagranicznego czynności w zakresie przedmiotu umowy mogłoby doprowadzić do naruszenia bezpieczeństwa obrotu lub interesów klientów firmy inwestycyjnej. W przypadku niezgłoszenia sprzeciwu Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego zawarcie umowy może zostać dokonane.

5. Komisja biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowego wykonywania przez firmę inwestycyjną obowiązków określonych przepisami prawa, wskazuje, w formie uchwały, opis przypadków, w których pomimo niespełniania warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub pkt 2, nie występuje zagrożenie naruszenia bezpieczeństwa obrotu lub interesów klientów firmy inwestycyjnej. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 82. 1. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem art. 111 ust. 2, zawiera:

- 1) dane osobowe członków zarządu albo wspólników lub komplementariuszy w spółce osobowej, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, o ile jest ustanowiona, jak również innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie przez wnioskodawcę działalności maklerskiej lub będą nią kierować, ich kwalifikacje zawodowe oraz dotychczasowy przebieg pracy zawodowej;
- 2) listę akcjonariuszy posiadających akcje wnioskodawcy bezpośrednio lub pośrednio przez podmioty zależne wraz z określeniem posiadanej przez nich liczby akcji oraz procentowym określeniem posiadanych przez nich głosów w ogólnej liczbie głosów;
- 3) w przypadku akcjonariuszy będących osobami fizycznymi, posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego wnioskodawcy – dane osobowe tych osób, informacje o dotychczasowym przebiegu pracy zawodowej lub prowadzonej działalności gospodarczej;
- 4) w przypadku akcjonariuszy będących osobami prawnymi, posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego spółki akcyjnej będącej wnioskodawcą – informację na temat prowadzonej działalności gospodarczej, aktualny odpis z właściwego rejestru oraz ostatnie sprawozdanie finansowe wraz z opinią podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych i raportem z badania, jeżeli badanie jest wymagane przepisami prawa;
- 4a) w przypadku akcjonariuszy będących jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej, posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego wnioskodawcy, odpowiednio informacje, o których mowa w pkt 4;
- 5) informacje o podmiotach wchodzących w skład tej samej co wnioskodawca grupy kapitałowej obejmujące wskazanie ich firmy (nazwy) lub imienia i nazwiska, siedziby i adresu lub miejsca zamieszkania i adresu, opis prowadzonej działalności gospodarczej oraz, w przypadku osoby prawnej będącej podmiotem dominującym wobec wnioskodawcy, jeżeli podmiot ten jest finansową spółką holdingową, o której mowa w *art. 98a ust. 2 pkt 16*, wskazanie danych osobowych osób wchodzących w skład jej organów zarządzających i nadzorczych, ich kwalifikacji zawodowych oraz dotychczasowego przebiegu pracy zawodowej;
- 6) informacje określone w pkt 5 w odniesieniu do akcjonariuszy lub wspólników podmiotu dominującego w grupie kapitałowej, w której pozostaje wnioskodawca;
- 7) wskazanie zakresu czynności, które wnioskodawca zamierza wykonywać;
- 8) informację o wysokości kapitału założycielskiego, ze wskazaniem źródeł jego pochodzenia, albo informację o zawartej umowie ubezpieczenia, o której mowa w *art. 98 ust. 9*, w tym w szczególności wskazanie zakładu ubezpieczeń, z którym została zawarta, oraz wysokości sumy ubezpieczenia;
- 9) analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia działalności maklerskiej przez okres roku od dnia rozpoczęcia tej działalności;
- 10)⁸⁴⁾ oświadczenia osób wymienionych w pkt 1, z wyłączeniem wspólników oraz komplementariuszy w przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej, którym nie przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, że nie były

⁸⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 9 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, oraz że w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku nie zostały ukarane w trybie administracyjnym przez właściwy organ nadzoru za naruszenie przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.) lub przepisów rozporządzenia 575/2013;

- 11) informacje o planowanej organizacji przedsiębiorstwa, ze wskazaniem adresów centrali i oddziałów, jeżeli jest planowane ich otwarcie, oraz o posiadanych urządzeniach telekomunikacyjnych i o warunkach lokalowych;
- 11a) w przypadku zamiaru prowadzenia działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 8, wskazanie podmiotu lub podmiotów, które na podstawie umowy z wnioskodawcą, będą dokonywać rozrachunku oraz rozliczania transakcji zawieranych w alternatywnym systemie obrotu oraz zasad, na jakich ma być dokonywany rozrachunek oraz rozliczanie transakcji przez ten podmiot lub podmioty;
- 12) informacje o dotychczas prowadzonej przez wnioskodawcę działalności gospodarczej;
- 13) informację o podmiotach dominujących i zależnych wobec akcjonariuszy posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub 10% kapitału zakładowego wnioskodawcy obejmującą wskazanie ich firmy (nazwy) lub imienia i nazwiska, siedziby i adresu lub miejsca zamieszkania i adresu oraz opisu prowadzonej działalności gospodarczej.

2. Do wniosku, z zastrzeżeniem art. 111 ust. 2a, dołącza się:

- 1) statut albo umowę spółki i odpis z rejestru przedsiębiorców lub, w przypadku wnioskodawcy będącego podmiotem zagranicznym, z odpowiedniego rejestru;
- 2) regulaminy określające sposób prowadzenia działalności w zakresie czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 7, w przypadku zamiaru świadczenia usług na rzecz klienta detalicznego;
- 2a) opis zasad prowadzenia działalności w zakresie czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 7, w przypadku zamiaru świadczenia usług na rzecz klienta profesjonalnego;
- 3) regulamin organizacyjny, opis systemu kontroli wewnętrznej i regulamin nadzoru zgodności działalności z prawem;
- 4) regulamin ochrony przepływu informacji poufnych oraz stanowiących tajemnicę zawodową oraz procedury wewnętrzne zapobiegające wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł;
- 4a) regulamin zarządzania konfliktami interesów;
- 4b)⁸⁵⁾ procedurę przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji;
- 5) regulamin inwestowania przez osoby powiązane z firmą inwestycyjną lub na ich rachunek w instrumenty finansowe;
- 6) w przypadku wnioskodawcy prowadzącego dotychczas działalność gospodarczą – ostatnie sprawozdanie finansowe wnioskodawcy wraz z opinią podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych i raportem z badania, jeżeli badanie jest wymagane przepisami prawa;
- 7) listę maklerów papierów wartościowych lub doradców inwestycyjnych zatrudnionych przez wnioskodawcę zgodnie z art. 83;
- 8) w przypadku wnioskodawcy korzystającego z wyłączenia wynikającego z art. 98 ust. 9, dokument potwierdzający zawarcie umowy ubezpieczenia;
- 9)⁸⁶⁾ złożone przez akcjonariuszy będących osobami fizycznymi, posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego wnioskodawcy, oświadczenia o źródle pochodzenia środków pieniężnych przeznaczonych na zapłatę za obejmowane lub nabywane akcje lub udziały wnioskodawcy;
- 10) kopię umowy z Krajowym Depozytem o uczestnictwo w systemie rekompensat zawartej pod warunkiem uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.

⁸⁵⁾ Dodany przez art. 120 pkt 14 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁸⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 12 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

2a.⁸⁷⁾ Oświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 10 oraz ust. 2 pkt 9, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, nie zamieszcza się informacji określonych w ust. 1 pkt 5 i 6, w przypadku gdy dotyczą one:

- 1)⁸⁸⁾ podmiotu będącego emitentem papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, firmą inwestycyjną, towarowym domem maklerskim, bankiem, zakładem ubezpieczeń, funduszem emerytalnym, a także funduszem inwestycyjnym, funduszem zagranicznym, spółką zarządzającą lub zarządzającym z UE, lub innym zagranicznym podmiotem nadzorowanym przez organ, z którym Komisja zawarła porozumienie, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze, lub porozumienie, o którym mowa w ustawie o funduszach inwestycyjnych;
- 2) podmiotu dominującego lub zależnego od podmiotu, o którym mowa w pkt 1, lub
- 3) podmiotu zależnego od podmiotu dominującego wobec podmiotu, o którym mowa w pkt 1.

3a. Przez osoby powiązane, o których mowa w ust. 2 pkt 5, rozumie się:

- 1) osobę wchodzącą w skład statutowych organów firmy inwestycyjnej, a w przypadku firmy inwestycyjnej prowadzonej w formie spółki osobowej również wspólnika lub komplementariusza;
- 2) osobę pozostającą w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z firmą inwestycyjną;
- 3) osobę fizyczną, która jest agentem tej firmy inwestycyjnej;
- 4) osobę fizyczną wykonującą czynności przekazane przez firmę inwestycyjną zgodnie z umową, o której mowa w art. 81a ust. 1;
- 5) osobę kierującą działalnością:
 - a) agenta tej firmy inwestycyjnej, w przypadku gdy agentem firmy inwestycyjnej jest jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej,
 - b) podmiotu wykonującego czynności przekazane przez firmę inwestycyjną zgodnie z umową, o której mowa w art. 81a ust. 1, w przypadku gdy podmiot ten jest jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej;
- 6) osobę wchodzącą w skład organu zarządzającego:
 - a) agenta tej firmy inwestycyjnej, w przypadku gdy agentem firmy inwestycyjnej jest osoba prawna,
 - b) podmiotu wykonującego czynności przekazane przez firmę inwestycyjną zgodnie z umową, o której mowa w art. 81a ust. 1, w przypadku gdy podmiot ten jest osobą prawną;
- 7) osobę pozostającą w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z:
 - a) podmiotem, o którym mowa w pkt 5 lit. a lub pkt 6 lit. a, o ile uczestniczy ona w wykonywaniu czynności pośrednictwa w zakresie działalności prowadzonej przez tę firmę inwestycyjną,
 - b) podmiotem, o którym mowa w pkt 5 lit. b lub pkt 6 lit. b, o ile uczestniczy ona w wykonywaniu czynności przekazanych przez firmę inwestycyjną.

4. W celu ustalenia wpływu wywieranego przez podmiot posiadający pośrednio lub bezpośrednio akcje lub udziały wnioskodawcy w liczbie zapewniającej co najmniej 10% ogólnej liczby głosów na sposób prowadzenia działalności maklerskiej, przestrzegania zasad uczciwego obrotu lub należytego zabezpieczenia interesów klientów, Komisja może żądać przedstawienia innych danych dotyczących sytuacji prawnej lub finansowej tego podmiotu.

5. Przepisy ust. 1, ust. 2 pkt 9 i ust. 4 dotyczące akcji lub akcjonariuszy stosuje się odpowiednio do udziałów lub wspólników w przypadku, gdy wnioskodawcą jest spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Przepis ust. 2 pkt 9 dotyczący oświadczenia o źródle pochodzenia środków pieniężnych przeznaczonych na zapłatę za obejmowane lub nabywane akcje stosuje się odpowiednio do oświadczenia o źródle pochodzenia środków pieniężnych wnoszonych jako wkład do spółki osobowej w przypadku, gdy wnioskodawcą jest spółka jawna, partnerska lub komandytowa.

⁸⁷⁾ Dodany przez art. 72 pkt 12 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁸⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 9 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

Art. 83. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana zatrudniać, na podstawie umowy o pracę, co najmniej:

- 1) jednego maklera papierów wartościowych – do wykonywania każdej z czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–3, 6 i 8 oraz ust. 4 pkt 1;
- 2) dwóch doradców inwestycyjnych – do wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4;
- 3) jednego doradcę inwestycyjnego lub jednego maklera papierów wartościowych – do wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5.

2. Warunki, o których mowa w ust. 1, uważa się za spełnione, jeżeli czynności wymienione w tym przepisie wykonuje makler papierów wartościowych lub doradca inwestycyjny będący komplementariuszem w spółce komandytowo-akcyjnej lub komandytowej albo współnikiem w spółce jawnej lub partnerskiej będącej firmą inwestycyjną.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską bez konieczności otwierania oddziału.

4.⁸⁹⁾ Firma inwestycyjna nie ma obowiązku zatrudniania maklera papierów wartościowych do wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, których przedmiotem są instrumenty finansowe, o których mowa w art. 32 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych.

Art. 83a. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana stosować w prowadzonej działalności rozwiązania techniczne i organizacyjne zapewniające bezpieczeństwo i ciągłość świadczonych usług maklerskich oraz ochronę interesów klientów i informacji poufnych lub stanowiących tajemnicę zawodową.

1a.⁹⁰⁾ Firma inwestycyjna jest obowiązana posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, naruszeń prawa oraz obowiązujących w firmie inwestycyjnej procedur i standardów etycznych.

1b.⁹⁰⁾ W ramach procedur, o których mowa w ust. 1a, firma inwestycyjna zapewnia pracownikom, którzy zgłaszają naruszenia, ochronę co najmniej przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania.

1c.⁹⁰⁾ W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej wymogi, o których mowa w ust. 1a, mają zastosowanie do komplementariuszy lub współników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

2. Informacje upowszechniane przez firmę inwestycyjną w celu reklamy lub promocji usług świadczonych przez tę firmę inwestycyjną powinny być rzetelne i zrozumiałe.

3. Firma inwestycyjna jest obowiązana świadcząc usługę maklerską brać pod uwagę najlepiej pojęty interes klienta.

4. Firma inwestycyjna jest obowiązana:

- 1) przechowywać dokumenty oraz inne nośniki informacji sporządzane lub otrzymywane w związku ze świadczonymi usługami maklerskimi w sposób zabezpieczający treść tych informacji przed utratą lub modyfikacją;
- 2) ewidencjonować transakcje zawierane w zakresie instrumentów finansowych, w tym również transakcje zawierane na rachunek własny.

5.⁹¹⁾ Firma inwestycyjna jest obowiązana zarządzać ryzykiem w swojej działalności, przy czym dom maklerski, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4, oraz dom maklerski będący firmą inwestycyjną, o której mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, i który prowadzi działalność maklerską w zakresie, o którym mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 lub 4, stosując system zarządzania ryzykiem, o którym mowa w oddziale 2a.

6.⁹¹⁾ Do domu maklerskiego będącego firmą inwestycyjną, o której mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 575/2013 i który prowadzi działalność maklerską w zakresie, o którym mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 lub 4, stosuje się przepisy art. 110a–110d, art. 110g–110q i art. 110v–110za.

Art. 84. 1. Komisja rozpoznaje wniosek o zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w terminie 2 miesięcy od dnia jego złożenia.

2. Zezwolenie zawiera:

- 1) firmę, siedzibę oraz adres firmy inwestycyjnej;

⁸⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

⁹⁰⁾ Dodany przez art. 72 pkt 13 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁹¹⁾ Dodany przez art. 72 pkt 13 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

- 2) wskazanie czynności, na wykonywanie których jest udzielone zezwolenie;
- 3) termin rozpoczęcia działalności maklerskiej, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna.

3. Zezwolenie nie może być udzielone wyłącznie na wykonywanie czynności określonych w art. 69 ust. 4.

4. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku udzielenia zezwolenia, dołączając informacje, o których mowa w ust. 2.

Art. 85. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia, w przypadku gdy:

- 1) wniosek nie spełnia wymagań określonych w art. 82 lub art. 111;
- 2) wniosek lub załączone do niego dokumenty nie są zgodne pod względem treści z przepisami prawa lub ze stanem faktycznym;
- 3) wnioskodawca nie spełnia wymagań określonych w art. 95 lub art. 98;
- 4) charakter powiązań istniejących pomiędzy podmiotami należącymi do grupy kapitałowej, w skład której wchodzi wnioskodawca, uniemożliwia ustalenie rzeczywistej struktury tej grupy, rzeczywistych właścicieli lub sprawowanie efektywnego nadzoru nad działalnością wnioskodawcy;
- 5) osoby wymienione w art. 103, art. 111 ust. 6 albo art. 115 ust. 5 nie spełniają warunków określonych w tych przepisach;
- 6) opinia, o której mowa w art. 96 ust. 1 lub 2 albo w art. 115 ust. 3, jest negatywna;
- 7) z analizy wniosku i załączonych do niego dokumentów wynika, że wnioskodawca nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy klientów;
- 8) wnioskodawca nie przedstawi, na żądanie Komisji, informacji, o których mowa w art. 82 ust. 4 i 5;
- 9) środki pieniężne przeznaczone na nabycie lub objęcie akcji albo udziałów wnioskodawcy albo środki pieniężne wniesione jako wkład do będącej wnioskodawcą spółki jawnej, partnerskiej lub komandytowej pochodzą z nieudokumentowanych źródeł, pożyczek, kredytów albo są w inny sposób obciążone, w przypadku gdy wnioskodawca ubiega się o zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w formie domu maklerskiego;
- 10) podmioty posiadające bezpośrednio lub pośrednio przez podmioty zależne akcje albo udziały wnioskodawcy reprezentujące łącznie co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub 10% kapitału zakładowego nie zapewniają właściwego prowadzenia przez wnioskodawcę działalności maklerskiej.

Art. 86. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana niezwłocznie informować Komisję o:

- 1) zmianach danych zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia i w załącznikach do niego, o których mowa w art. 82 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 7–9, z zastrzeżeniem pkt 2;
- 2) zmianach w składzie akcjonariuszy albo wspólników posiadających akcje lub udziały bezpośrednio lub pośrednio przez podmioty zależne:
 - a) wynikających z osiągnięcia lub przekroczenia 20%, 33%, albo 50% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego albo
 - b) wynikających, w przypadku akcjonariuszy lub wspólników posiadających co najmniej 20%, 33% albo 50% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego, ze zmniejszenia tego udziału odpowiednio poniżej 20%, 33% albo 50% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego;
- 3) nabyciu akcji lub udziałów w innych spółkach w liczbie, która zapewnia prawo do co najmniej 5% ogólnej liczby głosów.

2. Firma inwestycyjna jest obowiązana również przekazywać Komisji informacje dotyczące prowadzonej przez firmę inwestycyjną działalności i jej sytuacji finansowej, w tym w przypadku domu maklerskiego – informacje dotyczące przestrzegania przez ten dom maklerski adekwatności kapitałowej, oraz zdarzeń mogących mieć wpływ na prowadzoną przez nią działalność lub jej sytuację finansową.

Art. 87. (uchylony)

Art. 88. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, osoby uprawnione do reprezentowania firmy inwestycyjnej lub wchodzące w skład jej statutowych organów albo pozostające z firmą inwestycyjną w stosunku pracy są

obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tej firmy inwestycyjnej, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień w zakresie nadzoru sprawowanego przez Komisję.

Art. 89. 1. Zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej wygasa:

- 1) w przypadku nierozpoczęcia działalności maklerskiej w terminie wskazanym w decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia;
- 2) z chwilą ogłoszenia upadłości firmy inwestycyjnej;
- 3) w przypadku otwarcia likwidacji firmy inwestycyjnej – z upływem 3 miesięcy od dnia jej otwarcia, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego Komisja może w drodze decyzji:

- 1) skrócić termin wskazany w ust. 1 pkt 3,
- 2) wskazać czynności, jakie firma inwestycyjna może podejmować do czasu wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, lub
- 3) wskazać termin, w którym następuje zakończenie prowadzenia działalności maklerskiej, w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

3. O ile w decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej lub decyzji, o której mowa w ust. 2, nie określono inaczej, w przypadku otwarcia likwidacji – do czasu wygaśnięcia zezwolenia, a w przypadku cofnięcia zezwolenia – do czasu zaprzestania prowadzenia działalności, firma inwestycyjna wykonuje wyłącznie czynności wynikające z prowadzenia rachunków, o których mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, lub umów o zarządzanie portfelem instrumentów finansowych – bez możliwości zawierania nowych umów – oraz wynikające z nabytych na rachunek klientów instrumentów pochodnych, czynności mające na celu zakończenie tych inwestycji przez klientów.

4. W przypadku wygaśnięcia lub cofnięcia zezwolenia lub zaprzestania prowadzenia rachunków, o których mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, przez podmiot prowadzący działalność maklerską, Komisja może nakazać przeniesienie instrumentów finansowych i środków pieniężnych oraz dokumentów związanych z prowadzeniem rachunków, o których mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, do innej firmy inwestycyjnej, która uprzednio wyraziła na to zgodę.

5. W przypadku niewydania przez Komisję nakazu, o którym mowa w ust. 4, do postępowania z dokumentami związanymi z prowadzeniem działalności maklerskiej stosuje się art. 476 § 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych. Podmiot prowadzący działalność maklerską niezwłocznie zawiadamia Komisję o wyznaczeniu przechowawcy dokumentów związanych z prowadzeniem działalności maklerskiej. W przypadku wyznaczenia przechowawcy przez sąd zawiadomienia Komisji dokonuje ten sąd.

Art. 90. 1. Firma inwestycyjna, która zaprzestała prowadzenia działalności maklerskiej, ma obowiązek archiwizowania i przechowywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przez okres 5 lat od dnia zaprzestania prowadzenia tej działalności, dokumentów oraz innych nośników informacji związanych z prowadzeniem tej działalności. Obowiązek uważa się za wykonany w przypadku zapewnienia przez firmę inwestycyjną przechowywania dokumentów oraz innych nośników informacji przez podmiot trzeci spełniający wymagania określone w odrębnych przepisach.

2. Upoważniony przedstawiciel Komisji ma prawo wstępu do siedziby lub lokalu podmiotu przechowującego dokumenty i inne nośniki informacji celem wglądu do tych dokumentów i nośników.

3. Na pisemne żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela podmiot przechowujący dokumenty jest obowiązany do niezwłocznego sporządzenia na własny koszt i przekazania kopii tych dokumentów i nośników.

4. Przepisy ust. 1 nie naruszają przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską bez otwierania oddziału.

Art. 91. 1. Komisja prowadzi jawny rejestr firm inwestycyjnych zawierający wskazanie firm lub nazw, adresów siedziby oraz zakresu czynności, które poszczególne firmy wykonują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach posiadanego zezwolenia.

1a. Rejestr firm inwestycyjnych zawiera również informację o cofnięciu firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej z przyczyn, o których mowa w art. 167 ust. 1 pkt 1–3, 5 i 6. Informacja o cofnięciu zezwolenia jest zamieszczana w rejestrze na 5 lat od dnia cofnięcia zezwolenia.

2. Rejestr firm inwestycyjnych dostępny jest na stronie internetowej Komisji.

Art. 92. 1. Firmy inwestycyjne, w liczbie co najmniej 25, mogą utworzyć, na zasadach określonych w odrębnych przepisach, izbę gospodarczą, zwaną dalej „izbą”.

2. Organizację władz izby, tryb ich powoływania, zakres kompetencji oraz zadania izby określa statut izby.

3. Firmy inwestycyjne prowadzące działalność wyłącznie w zakresie zarządzania portfelami instrumentów finansowych lub doradztwa inwestycyjnego w zakresie instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu zorganizowanego mogą być członkami izby, o której mowa w ust. 1, lub izby gospodarczej, o której mowa w przepisach o funduszach inwestycyjnych.

Art. 93. 1. Przepisów art. 69 ust. 1, art. 82, art. 83a ust. 1, art. 84, art. 85, art. 86 ust. 1 oraz art. 89 ust. 1 i 2 nie stosuje się do zagranicznych firm inwestycyjnych. Przepisu art. 86 ust. 2 nie stosuje się do zagranicznych firm inwestycyjnych w zakresie odnoszącym się do sytuacji finansowej.

2. Przepisy art. 89 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio do zagranicznych firm inwestycyjnych – w przypadku zawieszenia lub zakazania, zgodnie z art. 169 ust. 3 pkt 1 lub 2, w całości albo w części prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 93a. 1. Firma inwestycyjna, która nabywa lub zbywa na własny lub cudzy rachunek instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, jest obowiązana przekazać Komisji sprawozdanie obejmujące dane dotyczące danej transakcji nie później niż do końca dnia roboczego następującego po dniu, w którym ta transakcja została zawarta.

2. Zakres, tryb i formę przekazywania przez firmy inwestycyjne sprawozdań, o których mowa w ust. 1, określa rozporządzenie 1287/2006.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie powstaje w przypadku transakcji zawartych na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu, jeżeli dostęp Komisji do informacji o tych transakcjach w zakresie określonym w rozporządzeniu 1287/2006 jest zapewniony przez rynek lub system, na którym została zawarta transakcja.

4. Komisja jest obowiązana przekazać informacje zawarte w sprawozdaniu otrzymanym zgodnie z ust. 1, do organu nadzoru nad rynkiem najodpowiedniejszym pod względem płynności ustalonym zgodnie z art. 9 albo art. 10 rozporządzenia 1287/2006.

5. Komisja ustala, na podstawie informacji przekazanych zgodnie z art. 11 rozporządzenia 1287/2006 przez spółki prowadzące giełdę oraz spółki prowadzące rynek pozagiełdowy, wykaz instrumentów finansowych, dla których rynkiem najodpowiedniejszym pod względem płynności jest rynek organizowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z przepisami art. 9 albo art. 10 rozporządzenia 1287/2006. Wykaz jest aktualizowany na bieżąco.

6. Komisja udostępnia wykaz, o którym mowa w ust. 5, właściwym organom nadzoru w innych państwach członkowskich.

Art. 93b.⁹²⁾ W celu zapewnienia przestrzegania przez firmę inwestycyjną przepisów ustawy, przepisów wykonawczych lub rozporządzenia 575/2013 Komisja może zalecić tej firmie zaprzestanie w wyznaczonym terminie działania naruszającego te przepisy lub niepodejmowanie takiego działania w przyszłości.

Art. 94. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb i warunki postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2, oraz banków powierniczych w zakresie:
 - a) promowania świadczonych usług oraz kontaktów z potencjalnymi klientami,
 - b) zawierania transakcji i dokonywania rozliczeń,
 - c) klasyfikowania klientów do różnych kategorii,
 - d) świadczenia usług, w tym w zakresie świadczenia usług na rzecz różnych kategorii klientów,
 - e) prowadzenia ewidencji zawieranych transakcji oraz archiwizacji dokumentów i innych nośników informacji sporządzanych w związku z prowadzeniem działalności,
 - f) ustanawiania i realizacji zabezpieczeń spłaty kredytów i pożyczek udzielonych na nabycie instrumentów finansowych oraz zabezpieczenia wierzytelności na instrumentach finansowych, jeżeli konstrukcja tych instrumentów umożliwia ustanowienie zabezpieczenia

– w odniesieniu do wykonywania przez te podmioty czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i 4 i art. 119 ust. 1, w zakresie nieuregulowanym przepisami art. 7–16 rozporządzenia 1287/2006, przy zapewnieniu należytej staranności,

⁹²⁾ Dodany przez art. 72 pkt 14 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

ochrony klienta oraz bezpiecznego i sprawnego zawierania i rozliczania transakcji, a także przejrzystości i bezpieczeństwa obrotu;

- 2) (uchylony)⁹³⁾
- 3) warunki, jakie musi spełniać organizowany przez firmę inwestycyjną alternatywny system obrotu oraz zakres, tryb i formę upowszechniania informacji o transakcjach i obrotach w tym systemie, przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia bezpieczeństwa oraz przejrzystości obrotu instrumentami finansowymi, w zakresie nieuregulowanym przepisami art. 17–20 i art. 27–34 rozporządzenia 1287/2006;
- 4) zakres, tryb i formę oraz terminy przekazywania informacji, o których mowa w art. 86 ust. 2, przez firmy inwestycyjne, banki, o których mowa w art. 70 ust. 2, i banki powiernicze, przy uwzględnieniu konieczności umożliwienia Komisji, w zakresie określonym ustawą, wykonywania nadzoru nad działalnością tych podmiotów;
- 5)⁹⁴⁾ szczegółowe warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności przez firmę inwestycyjną, bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2, oraz do prowadzenia rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych przez bank powierniczy oraz szczegółowe warunki funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem w firmie inwestycyjnej niebędącej firmą, o której mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, lub domem maklerskim, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności przez te podmioty, biorąc pod uwagę jej zakres.
- 5a) (uchylony)⁹⁵⁾
- 6) (uchylony)⁹⁵⁾

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, obowiązki sprawozdawcze domów maklerskich, banków prowadzących działalność maklerską oraz zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w formie oddziału i zagranicznych osób prawnych, o których mowa w art. 115, prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w formie oddziału, banków powierniczych, podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, oraz Krajowego Depozytu i spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, a także Narodowego Banku Polskiego w zakresie obrotu papierami wartościowymi emitowanymi przez Skarb Państwa, tak aby sprawozdania sporządzane przez te podmioty pozwalały na dokonywanie analiz w zakresie stanu, dynamiki oraz struktury zadłużenia budżetu państwa w skarbowych papierach wartościowych według grup inwestorów oraz rodzajów tych papierów.

Oddział 2

Domy maklerskie

Art. 95. 1. Domem maklerskim może być wyłącznie:

- 1) spółka akcyjna,
- 2) spółka komandytowo-akcyjna, w której komplementariuszami są wyłącznie osoby mające prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, w liczbie co najmniej dwóch,
- 3) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością,
- 4) spółka komandytowa, w której komplementariuszami są wyłącznie osoby mające prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, w liczbie co najmniej dwóch,
- 5) spółka partnerska, w której wspólnikami (partnerami) są wyłącznie osoby mające prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, w liczbie co najmniej dwóch,
- 6) spółka jawna, w której wspólnikami są wyłącznie osoby mające prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, w liczbie co najmniej dwóch

– z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwana dalej „domem maklerskim”.

2. Działalność maklerska prowadzona przez spółkę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może obejmować wyłącznie czynności wskazane w art. 69 ust. 2 pkt 1, 4 i 5 oraz w ust. 4 pkt 3, 4, 6 i 7.

3. Działalność maklerska prowadzona przez spółkę, o której mowa w ust. 1 pkt 4–6, może obejmować wyłącznie czynności wskazane w art. 69 ust. 2 pkt 1 i 5 oraz w ust. 4 pkt 3, 4 i 6.

⁹³⁾ Przez art. 72 pkt 15 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 15 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁹⁵⁾ Przez art. 72 pkt 15 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

4. Akcje domu maklerskiego mogą być wyłącznie imienne, chyba że są zdematerializowane.

5. Zapłata za obejmowane albo nabywane akcje domu maklerskiego, które nie są zdematerializowane lub udziały domu maklerskiego, nie może pochodzić z nieudokumentowanych źródeł, pożyczek, kredytów albo być w inny sposób obciążona.

6. Środki pieniężne wnoszone jako wkład do będącej domem maklerskim spółki jawnej, partnerskiej oraz komandytowej nie mogą pochodzić z pożyczek, kredytów ani z nieudokumentowanych źródeł.

7. Jedynym akcjonariuszem domu maklerskiego w formie spółki akcyjnej może być wyłącznie osoba prawna.

8. Jedynym udziałowcem domu maklerskiego w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością może być wyłącznie osoba prawna.

9. W spółce komandytowo-akcyjnej oraz w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością prowadzących działalność maklerską ustanawia się radę nadzorczą.

10. W przypadku gdy liczba komplementariuszy albo wspólników spełniających warunek wskazany w ust. 1 pkt 2, 4–6 spadnie poniżej dwóch, dom maklerski, z zastrzeżeniem art. 83, jest obowiązany do niezwłocznego doprowadzenia do stanu zgodnego z przepisem ust. 1, jednakże w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia, w którym dom maklerski przestał spełniać warunek wskazany w ust. 1. Do czasu doprowadzenia do stanu zgodnego z przepisem ust. 1, dom maklerski wykonuje wyłącznie czynności wynikające z zawartych umów o świadczenie usług maklerskich bez możliwości zawierania nowych umów.

Art. 96. 1. Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej spółce:

- 1) która jest podmiotem zależnym od zagranicznej firmy inwestycyjnej lub od osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub od banku zagranicznego, lub
- 2) która jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec zagranicznej firmy inwestycyjnej lub wobec osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub wobec banku zagranicznego, lub
- 3) na którą znaczny wpływ wywierają te same osoby fizyczne lub prawne, które wywierają znaczny wpływ na zagraniczną firmę inwestycyjną, lub osobę prawną prowadzącą działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub na bank zagraniczny

– następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego lub państwa należącego do OECD lub WTO, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie; przedmiotem opinii jest sposób prowadzenia tej działalności, w szczególności jego zgodność z przepisami prawa obowiązującymi w tym państwie.

2. Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej spółce:

- 1) która jest podmiotem zależnym od instytucji kredytowej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo od zagranicznego zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego,
- 2) która jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec instytucji kredytowej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo zagranicznego zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego,
- 3) na którą znaczny wpływ wywierają te same osoby fizyczne lub prawne, które wywierają znaczny wpływ na instytucję kredytową, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo na zagraniczny zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego

– następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii organu innego państwa członkowskiego, który udzielił podmiotowi, o którym mowa w pkt 1–3, zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie; celem uzyskania opinii jest dokonanie oceny akcjonariuszy podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca, jak również ocena wiarygodności i doświadczenia członków zarządu podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca, lub innych osób mających wpływ na zarządzanie tym podmiotem.

3. Przez wywieranie znacznego wpływu rozumie się posiadanie nie mniej niż 20% i nie więcej niż 50% głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników – w przypadku spółki akcyjnej, spółki komandytowo-akcyjnej lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, lub uprawnienie do podejmowania decyzji dotyczącej kształtowania polityki finansowej lub bieżącej działalności gospodarczej tej osoby prawnej.

Art. 97. 1. Przez kapitał założycielski domu maklerskiego rozumie się sumę kapitału zakładowego w wielkości, w jakiej został wpłacony, kapitału zapasowego, niepodzielonego zysku z lat ubiegłych oraz kapitałów rezerwowych z wyłączeniem kapitału z aktualizacji wyceny, pomniejszoną o niepokrytą stratę z lat ubiegłych.

2. W przypadku spółki jawnej, partnerskiej lub komandytowej przez kapitał zakładowy rozumie się sumę wkładów wniesionych do spółki przez jej wspólników.

Art. 98. 1. Kapitał założycielski domu maklerskiego na prowadzenie działalności maklerskiej wynosi, z zastrzeżeniem ust. 2–4, 8 i 9, co najmniej równowartość w złotych 125 000 euro.

2. W przypadku gdy dom maklerski nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, kapitał założycielski wynosi co najmniej równowartość w złotych 50 000 euro, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

3. W przypadku gdy dom maklerski prowadzi działalność, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 lub 7, kapitał założycielski wynosi co najmniej równowartość w złotych 730 000 euro.

4.⁹⁶⁾ Kapitał założycielski domu maklerskiego, który nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, i który prowadzi jeden rodzaj lub kilka rodzajów działalności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5, będąc jednocześnie agentem ubezpieczeniowym albo brokerem ubezpieczeniowym w rozumieniu odpowiednio art. 7 ust. 1 oraz art. 20 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1450 oraz z 2015 r. poz. 1844 i 1893), wynosi co najmniej równowartość w złotych 25 000 euro.

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. (uchylony)

8. Nie wymaga kapitału założycielskiego w wysokości ustalonej zgodnie z ust. 3 prowadzenie przez dom maklerski działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, wyłącznie w zakresie transakcji długoterminowych o cechach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 11, o ile nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 7.

9.⁹⁷⁾ W przypadku gdy dom maklerski nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, i prowadzi jeden rodzaj lub kilka rodzajów działalności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5, oraz nie spełnia wymogu posiadania kapitału założycielskiego w wysokości ustalonej zgodnie z ust. 2 lub 4, jest obowiązany do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z prowadzeniem działalności maklerskiej.

9a. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w ust. 9, obejmuje szkody wyrządzone przez dom maklerski w związku z działalnością wykonywaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz innych państw członkowskich.

9b. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 9, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę wykonywaną działalność domów maklerskich oraz zakres prowadzonej działalności.

10.⁹⁸⁾ Równowartość kwot wyrażonych w euro, o których mowa w ust. 1–4, jest ustalana na każdy dzień bilansowy przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski obowiązującego w dniu poprzedzającym ten dzień, przy czym na potrzeby postępowania w przedmiocie udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej – przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu poprzedzającym datę złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.

11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, cechy transakcji długoterminowych, które mogą być dokonywane przez dom maklerski bez obowiązku posiadania kapitału założycielskiego w wysokości ustalonej zgodnie z ust. 3, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia bezpiecznego prowadzenia działalności maklerskiej.

Art. 98a. (uchylony)⁹⁹⁾

Art. 98b. (uchylony)⁹⁹⁾

Art. 98c. (uchylony)⁹⁹⁾

Art. 98d. (uchylony)⁹⁹⁾

⁹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 16 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 16 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁹⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 16 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁹⁹⁾ Przez art. 72 pkt 17 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

Art. 98e. (uchylony)⁹⁹⁾

Art. 98f. (uchylony)⁹⁹⁾

Art. 98g. (uchylony)⁹⁹⁾

Art. 98h. (uchylony)⁹⁹⁾

Art. 98i. (uchylony)⁹⁹⁾

Art. 98j. (uchylony)⁹⁹⁾

Art. 99. (uchylony)

Art. 100. 1. W razie powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności sprawozdań finansowych albo innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia przez dom maklerski wynika z odrębnych przepisów lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, Komisja może zlecić kontrolę tych sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych podmiotowi uprawnionemu do badania sprawozdań finansowych. W przypadku gdy kontrola wykaże istotne nieprawidłowości, dom maklerski zwraca Komisji koszty przeprowadzenia kontroli.

2. W stosunku do oddziału domu maklerskiego znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego, Komisji przysługują uprawnienia określone w ust. 1 oraz art. 88. Wykonanie uprawnień następuje po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego organu nadzoru w państwie, na którego terytorium znajduje się oddział domu maklerskiego.

3. Biegły rewident lub podmioty uprawnione do badania sprawozdań finansowych domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 są obowiązane niezwłocznie przekazać Komisji oraz radzie nadzorczej i zarządowi domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 informacje, w posiadanie których weszli w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących:¹⁰⁰⁾

- 1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez ten dom maklerski, członków jego zarządu lub pracowników, przepisów prawa, zasad uczciwego obrotu lub interesów zlecniodawców;
- 2) powstanie zagrożenia dla dalszego funkcjonowania tego domu maklerskiego;
- 3) odmowę wydania opinii dotyczącej sprawozdania finansowego tego domu maklerskiego, wydanie opinii negatywnej dotyczącej jej sprawozdania finansowego lub wniesienie zastrzeżeń w tej opinii.

3a.¹⁰¹⁾ Biegły rewident lub podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych może odstąpić od powiadomienia rady nadzorczej i zarządu, o którym mowa w ust. 3, jeżeli przemawiają za tym ważne powody.

3b.¹⁰¹⁾ Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela biegły rewident oraz osoby wchodzące w skład organów zarządzających podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych lub pozostających z tym podmiotem w stosunku pracy, badający sprawozdanie finansowe domu maklerskiego, są obowiązani niezwłocznie udzielać pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień, a także sporządzać i przekazywać kopie dokumentów i innych nośników informacji, na koszt podmiotu badanego, w celu umożliwienia wykonywania ustawowych zadań Komisji w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów oddziału 2a oraz rozporządzenia 575/2013.

4.¹⁰²⁾ Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 3 i 3b, nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 59 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym.

Art. 101. (uchylony)

Art. 102. 1. Dom maklerski jest obowiązany posiadać centralę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Za centralę domu maklerskiego uważa się jednostkę organizacyjną domu maklerskiego, w której wykonują w sposób stały działalność członkowie zarządu domu maklerskiego, komplementariusze w spółce komandytowo-akcyjnej lub komandytowej albo wspólnicy w spółce jawnej lub partnerskiej będącej domem maklerskim.

¹⁰⁰⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 18 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁰¹⁾ Dodany przez art. 72 pkt 18 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁰²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 18 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

Art. 103. 1. W skład zarządu domu maklerskiego powinny wchodzić co najmniej dwie osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy w instytucjach rynku finansowego oraz dobrą opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami.

1a.¹⁰³⁾ W skład zarządu domu maklerskiego powinny wchodzić osoby posiadające wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do zarządzania domem maklerskim, w tym zarządzania ryzykiem, z uwzględnieniem zakresu, skali i złożoności prowadzonej działalności. Dom maklerski jest obowiązany zapewnić podnoszenie przez członków organów domu maklerskiego kwalifikacji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.

1b.¹⁰³⁾ W skład organów domu maklerskiego nie mogą wchodzić osoby, które zostały uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwa określonego w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, oraz przestępstwa stanowiącego naruszenie równoważnych przepisów obowiązujących w innych państwach członkowskich.

1c.¹⁰³⁾ Liczba funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej pełnionych jednocześnie przez członka zarządu lub rady nadzorczej domu maklerskiego, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4, powinna być uzależniona od indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i stopnia złożoności działalności domu maklerskiego.

1d.¹⁰³⁾ Członek zarządu lub rady nadzorczej domu maklerskiego, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4, spełniającego co najmniej jeden z warunków określonych w ust. 1h, może sprawować jednocześnie nie więcej niż:

- 1) jedną funkcję członka zarządu i dwie funkcje członka rady nadzorczej albo
- 2) cztery funkcje członka rady nadzorczej.

1e.¹⁰³⁾ Za jedną funkcję, o której mowa w ust. 1d, uznaje się:

- 1) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej sprawowane w podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej;
- 2) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej sprawowane w podmiotach:
 - a) objętych tym samym instytucjonalnym systemem ochrony spełniającym warunki, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia 575/2013,
 - b) w których dom maklerski posiada znaczny pakiet akcji, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia 575/2013.

1f.¹⁰³⁾ Przepisu ust. 1d nie stosuje się do funkcji sprawowanych przez członka zarządu lub rady nadzorczej domu maklerskiego w podmiotach nieprowadzących działalności gospodarczej, jak również do reprezentantów Skarbu Państwa.

1g.¹⁰³⁾ Na wniosek rady nadzorczej Komisja, biorąc pod uwagę w szczególności zakres, skalę i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, może wyrazić zgodę na sprawowanie przez członka zarządu lub rady nadzorczej, o których mowa w ust. 1d, jednej dodatkowej funkcji członka rady nadzorczej ponad ograniczenia przewidziane w ust. 1d i 1e, jeżeli nie zagrozi to należytemu wykonywaniu przez członka zarządu lub rady nadzorczej powierzonych mu obowiązków w domu maklerskim. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o wydanych zgodach.

1h.¹⁰³⁾ Przepis ust. 1d ma zastosowanie do domu maklerskiego, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4, spełniającego co najmniej jeden z warunków:

- 1) instrumenty finansowe wyemitowane przez dom maklerski zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, o którym mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1;
- 2) udział domu maklerskiego w aktywach sektora domów maklerskich jest nie mniejszy niż 2%;
- 3) udział domu maklerskiego w funduszach własnych sektora domów maklerskich jest nie mniejszy niż 2%.

2.¹⁰⁴⁾ W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej wymogi określone w ust. 1–1c mają zastosowanie do komplementariuszy lub wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

3.¹⁰⁴⁾ Przepisy ust. 1–1h stosuje się również do finansowej spółki holdingowej oraz finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 i 21 rozporządzenia 575/2013, o ile spółka ta jest podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego.

¹⁰³⁾ Dodany przez art. 72 pkt 19 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁰⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 19 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

4.¹⁰⁵⁾ Komisja gromadzi informacje ujawniane przez domy maklerskie zgodnie z art. 435 ust. 2 lit. c rozporządzenia 575/2013 i wykorzystuje je do analizy praktyk zapewniających różnorodność w składzie organów domów maklerskich.

5.¹⁰⁵⁾ Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 4, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.

Art. 103a.¹⁰⁶⁾ Dom maklerski jest obowiązany utrzymywać przez cały okres swojej działalności poziom sumy kapitału zakładowego w wielkości, w jakiej został wpłacony, kapitału zapasowego, niepodzielonego zysku z lat ubiegłych oraz kapitałów rezerwowych z wyłączeniem kapitału z aktualizacji wyceny, pomniejszonej o niepokrytą stratę z lat ubiegłych oraz o stratę netto bieżącego okresu w wysokości nie niższej niż poziom kapitału założycielskiego domu maklerskiego.

Art. 104. 1. Zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem ust. 2–10, uprawnia dom maklerski do prowadzenia w formie oddziału lub bez konieczności otwierania oddziału działalności maklerskiej na terytorium wszystkich innych państw członkowskich w zakresie czynności objętych zezwoleniem, o którym mowa w art. 69 ust. 1.

2. Dom maklerski jest obowiązany zawiadomić Komisję o zamiarze prowadzenia działalności maklerskiej w formie oddziału lub bez otwierania oddziału na terytorium innego państwa członkowskiego.

3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) wskazanie innego państwa członkowskiego, na terytorium którego planuje się utworzenie oddziału lub będzie prowadzona działalność bez otwierania oddziału;
- 2) przewidywany zakres działalności oraz strukturę organizacyjną;
- 3) adres, pod którym dostępne będą dokumenty związane z prowadzoną działalnością;
- 4) dane osobowe osób kierujących działalnością;
- 5) wskazanie, czy dom maklerski zamierza korzystać z pośrednictwa agentów firmy inwestycyjnej w innym państwie członkowskim, na terytorium którego planuje prowadzenie działalności maklerskiej;
- 6) dane agentów firmy inwestycyjnej, o których mowa w pkt 5.

4. Przepisów ust. 3 pkt 3 i 4 nie stosuje się w przypadku, gdy działalność maklerska będzie prowadzona bez otwierania oddziału.

4a. Przepisów ust. 3 pkt 5 i 6 nie stosuje się, w przypadku gdy działalność maklerska będzie prowadzona w formie oddziału.

5. Komisja, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4a, przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1–5, w terminie 3 miesięcy – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w formie oddziału, lub miesiąca – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona bez otwierania oddziału – od ich otrzymania, właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego ma działać oddział lub będzie prowadzona działalność. W przypadku gdy działalność ma być prowadzona w formie oddziału, Komisja wraz z informacjami, o których mowa w ust. 3, przekazuje informacje o ogólnych zasadach funkcjonowania polskiego systemu rekompensat.

5a. Na żądanie organu nadzoru innego państwa członkowskiego Komisja przekazuje informacje zawarte w zawiadomieniu domu maklerskiego zamierzającego prowadzić działalność maklerską bez otwierania oddziału, o których mowa w ust. 3 pkt 6.

6. O przekazaniu informacji, o których mowa w ust. 3, właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego Komisja informuje dom maklerski, którego te informacje dotyczą.

7. W przypadku zmiany zasad funkcjonowania systemu rekompensat, Komisja przekazuje informację o tych zmianach właściwemu organowi nadzoru w innym państwie członkowskim, na którego terytorium działa dom maklerski.

8. Informacje o zmianie danych zawartych w zawiadomieniu dom maklerski przekazuje Komisji nie później niż na miesiąc przed dniem wejścia w życie tych zmian. Komisja przekazuje te informacje właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego działa oddział lub jest prowadzona działalność bez otwierania oddziału.

9. Komisja może, w terminie 3 miesięcy – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w formie oddziału, lub miesiąca – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona bez otwierania oddziału – od dnia złożenia zawiadomienia, zgłosić sprzeciw wobec zamiaru utworzenia oddziału lub rozpoczęcia działalności bez otwierania oddziału poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli stanowiłoby to zagrożenie dla funkcjonowania domu maklerskiego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

¹⁰⁵⁾ Dodany przez art. 72 pkt 19 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁰⁶⁾ Dodany przez art. 72 pkt 20 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

10. Działalność maklerska na terytorium innego państwa członkowskiego może być rozpoczęta po otrzymaniu od właściwego organu nadzoru tego państwa informacji wskazującej warunki prowadzenia tej działalności lub po upływie 2 miesięcy liczonych od dnia otrzymania przez właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim, na którego terytorium działalność ma być prowadzona, zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2. Działalność, która ma być prowadzona bez otwierania oddziału, może być podjęta po otrzymaniu przez dom maklerski, od Komisji informacji, o której mowa w ust. 6.

11. Komisja niezwłocznie informuje właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, na którego terytorium działa dom maklerski, o cofnięciu lub wygaśnięciu zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej będącego podstawą prowadzenia działalności na terytorium danego państwa.

12. Komisja informuje Komisję Europejską oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o liczbie przypadków zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 9.

13. Przewidywany zakres działalności, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, nie może obejmować wyłącznie czynności określonych w art. 69 ust. 4.

14. Dom maklerski może ubiegać się o możliwość prowadzenia działalności w formie oddziału lub w innej formie w kraju niebędącym państwem członkowskim pod warunkiem uprzedniego zawarcia przez Komisję porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze, z organem nadzoru w kraju, w którym ma być prowadzona ta działalność. W tym przypadku przepisy ust. 2–4 i 9 stosuje się odpowiednio.

Art. 104a. 1. Zezwolenie na organizowanie alternatywnego systemu obrotu uprawnia dom maklerski do instalowania na terytorium innego państwa członkowskiego systemów informatycznych i urządzeń technicznych zapewniających dostęp do organizowanego przez ten dom maklerski alternatywnego systemu obrotu podmiotom prowadzącym działalność na terytorium innego państwa członkowskiego.

2. Dom maklerski jest obowiązany zawiadomić Komisję o zamiarze podjęcia czynności, o których mowa w ust. 1, ze wskazaniem państwa, na którego terytorium czynności te mają być podjęte.

3. Komisja przekazuje zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, w terminie miesiąca od dnia jego otrzymania, właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego czynności określone w ust. 1 mają być podjęte.

Art. 105. (uchylony)¹⁰⁷⁾

Art. 105a. (uchylony)¹⁰⁷⁾

Art. 105b. (uchylony)¹⁰⁷⁾

Art. 105c. (uchylony)¹⁰⁷⁾

Art. 105d. (uchylony)¹⁰⁷⁾

Art. 105e. (uchylony)¹⁰⁷⁾

Art. 105f. (uchylony)¹⁰⁷⁾

Art. 105g. (uchylony)¹⁰⁷⁾

Art. 106. 1. Podmiot, który zamierza, bezpośrednio lub pośrednio, nabyć albo objąć akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego w liczbie zapewniającej osiągnięcie albo przekroczenie odpowiednio 10%, 20%, jednej trzeciej, 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub udziału w kapitale zakładowym, jest obowiązany każdorazowo zawiadomić Komisję o zamiarze ich nabycia albo objęcia. Podmiot, który zamierza, bezpośrednio lub pośrednio, stać się podmiotem dominującym domu maklerskiego w sposób inny niż przez nabycie albo objęcie akcji lub praw z akcji domu maklerskiego w liczbie zapewniającej większość ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, obowiązany jest każdorazowo zawiadomić o tym zamiarze Komisję.

2. Za pośrednio stającego się podmiotem dominującym domu maklerskiego albo pośrednio nabywającego lub obejmującego akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego uważa się podmiot dominujący w stosunku do podmiotu, który nabywa albo obejmuje akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego bezpośrednio, jak również podmiot, który podejmuje działania powodujące, że stanie się on podmiotem dominującym w stosunku do podmiotu, który jest podmiotem dominującym domu maklerskiego albo posiada akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego.

¹⁰⁷⁾ Przez art. 72 pkt 21 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

3. W przypadku gdy podmiot, który zamierza:

- 1) bezpośrednio nabyć albo objąć akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego lub stać się podmiotem dominującym domu maklerskiego, jest podmiotem zależnym, zawiadomienie składa tylko ten podmiot łącznie z jego pierwotnym podmiotem dominującym;
- 2) pośrednio nabyć albo objąć akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego lub stać się podmiotem dominującym domu maklerskiego, jest podmiotem zależnym, zawiadomienie składa tylko jego pierwotny podmiot dominujący.

4. Obowiązek zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, dotyczy także:

- 1) zastawnika i użytkownika akcji, jeżeli zgodnie z art. 340 § 1 Kodeksu spółek handlowych są oni uprawnieni do wykonywania prawa głosu z akcji;
- 2) podmiotu, który uzyskał prawo głosu na walnym zgromadzeniu na poziomach określonych w ust. 1 w wyniku zdarzeń innych niż objęcie lub nabycie akcji lub praw z akcji domu maklerskiego, w szczególności w wyniku zmiany statutu lub w następstwie wygaśnięcia uprzywilejowania lub ograniczenia akcji co do prawa głosu, a także nabycia akcji lub praw z akcji domu maklerskiego w liczbie zapewniającej osiągnięcie albo przekroczenie poziomów określonych w ust. 1 w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu lub udziału w kapitale zakładowym w wyniku dziedziczenia.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, obowiązek złożenia zawiadomienia powstaje przed przystąpieniem do wykonywania prawa głosu z akcji albo wykonywania uprawnień podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego. Przepisy art. 106a–106n stosuje się odpowiednio.

6. Do podmiotów, o których mowa w ust. 4, przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

7. Przepisy ust. 1–6 i 9 stosuje się odpowiednio w przypadku, w którym dwa lub więcej podmiotów działa w porozumieniu, którego przedmiotem jest wykonywanie prawa głosu z akcji na poziomach określonych w ust. 1 lub wykonywanie uprawnień podmiotu dominującego domu maklerskiego.

8. W przypadku działania w porozumieniu, o którym mowa w ust. 7, zawiadomienie składają wszystkie strony porozumienia łącznie.

9. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, w przypadku gdy nabycie albo objęcie akcji domu maklerskiego dokonywane jest przez bank krajowy lub instytucję kredytową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, dom maklerski lub zagraniczną firmę inwestycyjną mającą siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, w wykonaniu umowy o subemisję inwestycyjną, jeżeli:

- 1) prawa z akcji nie są wykonywane w celu ingerencji w zarządzanie domem maklerskim oraz
- 2) akcje domu maklerskiego zostaną zbyte w ciągu roku od dnia ich nabycia albo objęcia.

Art. 106a. 1. Podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, przekazuje wraz z zawiadomieniem informację o posiadanych bezpośrednio lub pośrednio akcjach lub prawach z akcji domu maklerskiego, o którym mowa w art. 106 ust. 1, jak również o podmiotach dominujących tego podmiotu i zawartych przez ten podmiot porozumieniach oraz o pozostawaniu przez ten podmiot w stanach faktycznych lub prawnych pozwalających innym podmiotom na wykonywanie praw z akcji domu maklerskiego lub wykonywanie uprawnień podmiotu dominującego domu maklerskiego.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, wskazuje w zawiadomieniu sposób realizacji zamiaru, którego dotyczy zawiadomienie oraz przedkłada dowody wskazujące na istnienie zamiaru objętego zawiadomieniem, w szczególności stosowną umowę lub porozumienie, a w przypadku, gdy zamiar ma zostać zrealizowany na rynku regulowanym – stosowne oświadczenie w tym zakresie.

3.¹⁰⁸⁾ W przypadku gdy podmiot składający zawiadomienie jest:

- 1) zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji, instytucją kredytową w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, zagraniczną firmą inwestycyjną, spółką zarządzającą lub zarządzającym z UE, którzy uzyskali zezwolenie na wykonywanie działalności na terytorium państwa członkowskiego, lub
- 2) podmiotem dominującym lub podmiotem pozostającym w podobnym stosunku do zagranicznego zakładu ubezpieczeń, zagranicznego zakładu reasekuracji, instytucji kredytowej w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo

¹⁰⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

bankowe, zagranicznej firmy inwestycyjnej, spółki zarządzającej lub zarządzającego z UE, którzy uzyskali zezwolenie na wykonywanie działalności na terytorium państwa członkowskiego

– zawiadomienie zawiera odpowiednią informację w tym zakresie, wskazującą w szczególności nazwę i siedzibę zagranicznego zakładu ubezpieczeń, zagranicznego zakładu reasekuracji, instytucji kredytowej, firmy inwestycyjnej, spółki zarządzającej lub zarządzającego z UE, o których mowa w pkt 2; jeżeli nie zachodzą okoliczności wymienione w pkt 1 i 2, zawiadomienie zawiera stosowne oświadczenie w tym zakresie.

Art. 106b. 1. Podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, przedstawia wraz z zawiadomieniem informacje dotyczące:

- 1) identyfikacji podmiotu składającego zawiadomienie, osób zarządzających jego działalnością oraz osób przewidzianych do objęcia funkcji członków zarządu domu maklerskiego – o ile podmiot składający zawiadomienie planuje zmiany w tym zakresie;
- 2) identyfikacji domu maklerskiego, o którym mowa w art. 106 ust. 1;
- 3) działalności zawodowej, gospodarczej lub statutowej podmiotu składającego zawiadomienie i osób, o których mowa w pkt 1, a w szczególności przedmiotu tej działalności, zakresu i miejsca jej prowadzenia oraz dotychczasowego jej przebiegu, a także wykształcenia posiadanego przez podmiot składający zawiadomienie, będący osobą fizyczną, i osób, o których mowa w pkt 1;
- 4) grupy, do której należy podmiot składający zawiadomienie, a w szczególności jej struktury, należących do niej podmiotów, prawnych i faktycznych powiązań kapitałowych, finansowych i osobowych z innymi podmiotami;
- 5) sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu składającego zawiadomienie;
- 6) skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, postępowań warunkowo umorzonych oraz zakończonych ukaraniem postępowań dyscyplinarnych jak również innych zakończonych postępowań administracyjnych i cywilnych, dotyczących podmiotu składającego zawiadomienie lub osób, o których mowa w pkt 1, mogących mieć wpływ na ocenę podmiotu składającego zawiadomienie w świetle kryteriów określonych w art. 106h ust. 2;
- 7) toczących się postępowań karnych o przestępstwo umyślne – z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego – lub postępowań w sprawie o przestępstwo skarbowe, jak również innych toczących się postępowań administracyjnych, dyscyplinarnych i cywilnych, mogących mieć wpływ na ocenę podmiotu składającego zawiadomienie w świetle kryteriów określonych w art. 106h ust. 2, a prowadzonych przeciwko podmiotowi składającemu zawiadomienie lub osobom, o których mowa w pkt 1, lub postępowań związanych z działalnością tego podmiotu lub tych osób;
- 8) działań zmierzających do nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji w liczbie zapewniającej osiągnięcie lub przekroczenie poziomów określonych w art. 106 ust. 1 albo stania się podmiotem dominującym domu maklerskiego, a w szczególności docelowego udziału w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu domu maklerskiego, związanych z tym udziałem uprawnień, sposobu i źródeł finansowania nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji, zawartych w związku z tymi działaniami umów oraz działania w porozumieniu z innymi podmiotami;
- 9) zamiarów podmiotu składającego zawiadomienie w odniesieniu do przyszłej działalności domu maklerskiego, w szczególności w zakresie planów marketingowych, operacyjnych, finansowych oraz dotyczących organizacji i zarządzania, z uwzględnieniem zobowiązań, o których mowa w art. 106h ust. 3.

2.¹⁰⁹⁾ Informacje w zakresie kwalifikacji i doświadczenia zawodowego, a także informacje w zakresie określonym w ust. 1 pkt 6 i 7, nie są wymagane w odniesieniu do podmiotu składającego zawiadomienie i osób zarządzających jego działalnością, jeżeli podmiot składający zawiadomienie jest bankiem krajowym lub instytucją kredytową w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji, które uzyskały zezwolenie na wykonywanie działalności w państwie członkowskim, domem maklerskim lub zagraniczną firmą inwestycyjną, spółką zarządzającą lub zarządzającym z UE, którzy uzyskali zezwolenie na wykonywanie działalności w państwie członkowskim, o ile okoliczność ta zostanie wykazana w zawiadomieniu.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty, które należy załączyć do zawiadomienia w celu przedstawienia informacji określonych w ust. 1, mając na względzie zapewnienie proporcjonalności wymaganych informacji w zależności od zamierzonego wpływu podmiotu składającego zawiadomienie na zarządzanie domem maklerskim.

Art. 106c. 1. Zawiadomienie i załączane dokumenty powinny być sporządzone w języku polskim lub przetłumaczone na język polski. Tłumaczenie powinno być sporządzone przez tłumacza przysięgłego lub właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

¹⁰⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

2. Dokumenty urzędowe przed tłumaczeniem powinny być zalegalizowane przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązku legalizacji nie stosuje się, jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, stanowi inaczej.

Art. 106d. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy prawo kraju właściwego nie przewiduje sporządzania wymaganych dokumentów podmiot składający zawiadomienie lub osoba, której sprawa dotyczy, może, w miejsce tych dokumentów, złożyć stosowne oświadczenie, zawierające wymagane informacje.

Art. 106e. 1. Podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, obowiązany jest ustanowić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pełnomocnika do doręczeń w toku postępowania w przedmiocie zawiadomienia.

2. W razie niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, pisma w toku postępowania pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, z wyłączeniem decyzji kończącej postępowanie w przedmiocie zawiadomienia. O skutku, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, Komisja informuje pisemnie podmiot składający zawiadomienie.

Art. 106f. W przypadku gdy podmiot składający zawiadomienie jest podmiotem, o którym mowa w art. 106a ust. 3 pkt 1 lub 2, Komisja występuje na piśmie do właściwych organów nadzoru o przekazanie informacji w zakresie określonym w art. 106h ust. 2, w celu ustalenia, czy zachodzi przesłanka, o której mowa w art. 106h ust. 1 pkt 3.

Art. 106g. 1. Komisja, niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia, nie później jednak niż w terminie 2 dni roboczych, potwierdza w formie pisemnej jego otrzymanie.

2. W przypadku stwierdzenia braków w zawiadomieniu lub gdy nie zostały załączone do niego wymagane informacje lub dokumenty, Komisja wzywa podmiot składający zawiadomienie do uzupełnienia tych braków w wyznaczonym terminie.

3. Komisja niezwłocznie po otrzymaniu informacji lub dokumentów stanowiących uzupełnienie zawiadomienia, nie później jednak niż w terminie 2 dni roboczych, potwierdza w formie pisemnej ich otrzymanie.

4. Komisja, wraz z potwierdzeniem otrzymania zawiadomienia i wszystkich wymaganych informacji i dokumentów, informuje podmiot składający zawiadomienie o dacie upływu terminu na doręczenie decyzji w przedmiocie sprzeciwu, o której mowa w art. 106h ust. 1.

5. Komisja może, przed upływem 50. dnia roboczego terminu na doręczenie decyzji w przedmiocie sprzeciwu, pisemnie wezwać podmiot składający zawiadomienie do przekazania dodatkowych niezbędnych informacji lub dokumentów w terminie 20 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, a w przypadku gdy:

- 1) miejsce zamieszkania lub siedziba podmiotu składającego zawiadomienie znajduje się w państwie niebędącym państwem członkowskim lub nadzór nad nim sprawują władze nadzorcze państwa niebędącego państwem członkowskim lub
 - 2) podmiot składający zawiadomienie nie jest podmiotem podlegającym nadzorowi ubezpieczeniowemu, nadzorowi nad rynkiem kapitałowym lub nadzorowi bankowemu sprawowanemu przez władze nadzorcze państwa członkowskiego
- w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 20 i nie dłuższym niż 30 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wskazując zakres żądanych informacji lub dokumentów.

6. W przypadku wezwania, o którym mowa w ust. 5, następuje zawieszenie biegu terminu na doręczenie decyzji w przedmiocie sprzeciwu, od dnia wysłania wezwania do dnia otrzymania informacji lub dokumentów, nie dłużej jednak niż do upływu terminu na przekazanie informacji lub dokumentów.

7. Komisja w formie pisemnej potwierdza otrzymanie informacji lub dokumentów, o których mowa w ust. 5, w terminie nie dłuższym niż 2 dni robocze od dnia ich otrzymania.

8. W przypadku kolejnych wezwań Komisji do przekazania dodatkowych informacji lub dokumentów nie stosuje się terminów przekazania informacji lub dokumentów, o których mowa w ust. 5. Wezwania te nie powodują zawieszenia biegu terminu na doręczenie decyzji w przedmiocie sprzeciwu.

Art. 106h. 1. Komisja zgłasza, w drodze decyzji, sprzeciw co do nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji lub co do stania się podmiotem dominującym domu maklerskiego, jeżeli:

- 1) podmiot składający zawiadomienie nie uzupełnił w wyznaczonym terminie braków w zawiadomieniu lub załączonych do zawiadomienia dokumentach i informacjach;
- 2) podmiot składający zawiadomienie nie przekazał w terminie dodatkowych informacji lub dokumentów żądanych przez Komisję;

- 3) uzasadnione jest to potrzebą ostrożnego i stabilnego zarządzania domem maklerskim, z uwagi na możliwy wpływ podmiotu składającego zawiadomienie na dom maklerski lub z uwagi na ocenę sytuacji finansowej podmiotu składającego zawiadomienie.

2. W ramach oceny istnienia przesłanki, o której mowa w ust. 1 pkt 3, Komisja bada, czy podmiot składający zawiadomienie wykazał, że:

- 1) daje rękojmię wykonywania swoich praw i obowiązków w sposób należycie zabezpieczający interesy domu maklerskiego i klientów domu maklerskiego oraz zapewnia właściwe prowadzenie działalności maklerskiej;
- 2) osoby, które będą kierować działalnością domu maklerskiego dają rękojmię prowadzenia spraw domu maklerskiego w sposób należycie zabezpieczający interesy domu maklerskiego i klientów domu maklerskiego oraz zapewnią właściwe wykonywanie działalności maklerskiej, a także posiadają odpowiednie doświadczenie zawodowe;
- 3) jest w dobrej kondycji finansowej, w szczególności w odniesieniu do aktualnego zakresu prowadzonej działalności, jak również wpływu realizacji planów inwestycyjnych na przyszłą sytuację finansową podmiotu składającego zawiadomienie i przyszłą sytuację finansową domu maklerskiego;
- 4) zapewni przestrzeganie przez dom maklerski wymogów ostrożnościowych wynikających z przepisów prawa, w tym wymogów kapitałowych, kontroli wewnętrznej, zarządzania ryzykiem, a w szczególności, że struktura grupy, której dom maklerski stanie się częścią, umożliwiać będzie sprawowanie efektywnego nadzoru oraz skuteczną wymianę informacji pomiędzy właściwymi organami nadzorczymi i ustalenie zakresów właściwości tych organów;
- 5) środki finansowe związane z nabyciem albo objęciem akcji lub praw z akcji lub podjęciem innych działań zmierzających do stania się podmiotem dominującym, powodujących, że dom maklerski stanie się podmiotem zależnym, nie pochodzą z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz nie mają związku z finansowaniem terroryzmu ani w związku z zamierzonym nabyciem albo objęciem akcji lub praw z akcji lub podjęciem innych działań zmierzających do stania się podmiotem dominującym nie zachodzi zwiększone ryzyko popełnienia przestępstwa, a także wystąpienia innych działań związanych z wprowadzaniem do obrotu środków finansowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł lub finansowaniem terroryzmu.

3. Dokonując oceny, o której mowa w ust. 1 pkt 3, Komisja uwzględnia w szczególności, złożone w związku z postępowaniem, zobowiązania podmiotu dotyczące domu maklerskiego lub ostrożnego i stabilnego nim zarządzania.

4. Komisja może, w terminie określonym w art. 106i ust. 1 wydać decyzję o stwierdzeniu braku podstaw do zgłoszenia sprzeciwu, jeżeli stwierdzi, że nie zachodzą okoliczności wskazane w ust. 1.

5. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 4, Komisja może ustalić termin nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji albo uzyskania uprawnień podmiotu dominującego domu maklerskiego.

6. Termin, o którym mowa w ust. 5, może być wydłużony z urzędu lub na wniosek podmiotu składającego zawiadomienie.

Art. 106i. 1. Komisja doręcza decyzję w przedmiocie sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h ust. 1, w terminie 60 dni roboczych od dnia otrzymania zawiadomienia i wszystkich wymaganych informacji i dokumentów, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia jej wydania.

2. Terminy przewidziane dla doręczenia decyzji kończącej postępowanie w przedmiocie zawiadomienia uważa się za zachowane, jeżeli przed ich upływem decyzja została nadana w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego.

Art. 106j. Podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, może zrealizować zamiar objęty zawiadomieniem, jeżeli Komisja nie doręczy decyzji w przedmiocie sprzeciwu w terminie 60 dni roboczych, o którym mowa w art. 106i ust. 1, albo jeżeli przed upływem tego terminu Komisja wyda decyzję o stwierdzeniu braku podstaw do zgłoszenia sprzeciwu.

Art. 106k. W przypadku uchylenia przez sąd administracyjny decyzji w przedmiocie sprzeciwu termin, o którym mowa w art. 106i ust. 1, biegnie od dnia, w którym Komisji doręczono prawomocny wyrok sądu administracyjnego.

Art. 106l. 1. W przypadku nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji:

- 1) z naruszeniem przepisu art. 106 ust. 1 albo
- 2) pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h ust. 1, albo
- 3) przed upływem terminu uprawniającego Komisję do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h ust. 1, albo

- 4) po wyznaczonym przez Komisję terminie na nabycie albo objęcie akcji lub praw z akcji, o którym mowa w art. 106h ust. 5

– z akcji tych nie może być wykonywane prawo głosu, z zastrzeżeniem art. 106m.

2. W przypadku wykonywania uprawnień podmiotu dominującego domu maklerskiego:

- 1) z naruszeniem przepisu art. 106 ust. 1 albo
- 2) w przypadku zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h ust. 1, albo
- 3) przed upływem terminu uprawnającego Komisję do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h ust. 1, albo
- 4) uzyskanych po upływie terminu, o którym mowa w art. 106h ust. 5

– członkowie zarządu domu maklerskiego powołani przez podmiot dominujący lub będący członkami zarządu, prokurentami lub osobami pełniącymi kierownicze funkcje w podmiocie dominującym nie mogą uczestniczyć w czynnościach z zakresu reprezentacji domu maklerskiego; w przypadku gdy nie można ustalić, którzy członkowie zarządu zostali powołani przez podmiot dominujący, powołanie zarządu jest bezskuteczne od dnia uzyskania przez ten podmiot uprawnień podmiotu dominującego domu maklerskiego, z zastrzeżeniem art. 106m.

3. Uchwały walnego zgromadzenia domu maklerskiego podjęte z naruszeniem przepisu ust. 1 są nieważne, chyba że spełniają wymogi quorum oraz większości głosów bez uwzględnienia głosów nieważnych. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały walnego zgromadzenia przysługuje również Komisji. Przepis art. 425 Kodeksu spółek handlowych stosuje się odpowiednio.

4. Czynności z zakresu reprezentacji domu maklerskiego podejmowane z udziałem członków zarządu z naruszeniem przepisu ust. 2 są nieważne. Przepis art. 58 § 3 Kodeksu cywilnego stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać zbycie akcji w wyznaczonym terminie.

6. Jeżeli akcje nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 5, Komisja może nałożyć na akcjonariusza domu maklerskiego karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł lub cofnąć zezwolenie na wykonywanie działalności maklerskiej.

Art. 106m. W przypadku gdy wymagają tego interesy domu maklerskiego oraz klientów domu maklerskiego, a wnioskodawca wykaże, że nie zachodzi przesłanka, o której mowa w art. 106h ust. 1 pkt 3, Komisja może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w drodze decyzji wydanej na wniosek akcjonariusza lub podmiotu dominującego domu maklerskiego, uchylić zakazy, o których mowa w art. 106l ust. 1 lub 2. Do wniosku wnioskodawca dołącza informacje, o których mowa w art. 106b ust. 1.

Art. 106n. Podmiot nabywający albo obejmujący akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego, w trybie art. 106 ust. 1, jest obowiązany poinformować o nabyciu lub objęciu domu maklerskiego, którego akcji nabycie albo objęcie dotyczy, w terminie 14 dni od dnia nabycia albo objęcia.

Art. 107. 1. Podmiot, który zamierza zbyć bezpośrednio lub pośrednio akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego ma obowiązek każdorazowo powiadomić o zamiarze ich zbycia Komisję nie później niż na 14 dni przed planowanym zbyciem, jeżeli w wyniku zbycia:

- 1) jego udział w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu lub w kapitale zakładowym spadłby odpowiednio poniżej 10%, 20%, jednej trzeciej, 50% lub
- 2) dom maklerski przestałby być jego podmiotem zależnym.

2. Zamiar zbycia lub zbycie akcji lub praw z akcji domu maklerskiego przez podmiot zależny uważa się za zamiar ich zbycia lub zbycie przez podmiot dominujący.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do akcji domu maklerskiego dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym.

4. Podmiot zbywający akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego, jest obowiązany poinformować o zbyciu domu maklerskiego, którego akcji zbycie dotyczy w terminie 14 dni od zbycia.

Art. 108. 1. Jeżeli uzasadnione jest to potrzebą ostrożnego i stabilnego zarządzania domem maklerskim, z uwagi na ocenę sytuacji finansowej podmiotu, który uzyskał bezpośrednio lub pośrednio prawo wykonywania głosu na walnym zgromadzeniu na poziomach określonych w art. 106 ust. 1 albo stał się bezpośrednio lub pośrednio podmiotem dominującym domu maklerskiego lub z uwagi na możliwy wpływ tego podmiotu na dom maklerski, a w szczególności w przypadku

stwierdzenia, że podmiot ten nie dochowuje zobowiązań, o których mowa w art. 106h ust. 3, Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) nakazać zaprzestanie wywierania takiego wpływu, wskazując termin oraz warunki i zakres podjęcia stosownych czynności lub
- 2) zakazać wykonywania prawa głosu z akcji domu maklerskiego posiadanych przez ten podmiot lub wykonywania uprawnień podmiotu dominującego przysługujących temu podmiotowi. Dokonując oceny, czy zachodzi przesłanka do wydania tego zakazu przepisy art. 106h ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, są natychmiast wykonalne.

3. W przypadku wydania decyzji, o których mowa w ust. 1, wykonywanie przez akcjonariusza prawa głosu ze wszystkich posiadanych akcji domu maklerskiego jest bezskuteczne.

4. Uchwała walnego zgromadzenia domu maklerskiego jest nieważna, jeżeli przy jej podejmowaniu wykonano prawo głosu z akcji, w stosunku do których Komisja wydała na podstawie ust. 1 decyzję w przedmiocie zakazu wykonywania prawa głosu, chyba że uchwała spełnia wymogi kworum oraz większości głosów oddanych bez uwzględnienia głosów nieważnych. Prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały przysługuje również Komisji. Przepis art. 425 Kodeksu spółek handlowych stosuje się odpowiednio.

5. Jeżeli Komisja wydała na podstawie ust. 1 decyzję w przedmiocie zakazu wykonywania uprawnień podmiotu dominującego, przepisy art. 106l ust. 2 i 4 stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku wydania na podstawie ust. 1 decyzji w przedmiocie zakazu wykonywania prawa głosu lub uprawnień podmiotu dominującego, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać zbycie akcji w wyznaczonym terminie.

7. Jeżeli akcje nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 6, Komisja może w drodze decyzji nałożyć na akcjonariusza domu maklerskiego karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł lub cofnąć zezwolenie na wykonywanie działalności przez dom maklerski.

8. Na wniosek akcjonariusza lub podmiotu dominującego Komisja uchyla decyzję w przedmiocie zakazu wydaną na podstawie ust. 1, jeżeli ustały okoliczności uzasadniające wydanie tej decyzji.

9. Przepisy ust. 1–8 stosuje się odpowiednio w przypadku, o którym mowa w art. 106 ust. 7, do podmiotów będących stronami porozumienia.

Art. 108a. Przepisy art. 106–108 stosuje się odpowiednio do:

- 1) udziałów domu maklerskiego w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz udziałów z tytułu wkładu w domu maklerskim w spółce, o której mowa w art. 95 ust. 1 pkt 4–6;
- 2) komplementariuszy domu maklerskiego, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 2 i 4, oraz osób uprawnionych do reprezentowania domu maklerskiego, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 5 i 6.

Art. 109. 1. Dom maklerski nie może nabywać na własny rachunek akcji wyemitowanych przez podmioty, wobec których jest podmiotem zależnym.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do nabywania akcji znajdujących się w obrocie zorganizowanym:

- 1) w celu wskazanym w art. 39 ust. 3 pkt 3 oraz
- 2) w celu dalszej odsprzedaży, w liczbie stanowiącej łącznie nie więcej niż 5% kapitału zakładowego.

Art. 110. 1. W przypadku gdy Komisja Europejska podejmuje kroki zmierzające do likwidacji przeszkód w prowadzeniu w państwie niebędącym państwem członkowskim działalności maklerskiej przez firmę inwestycyjną z siedzibą w państwie członkowskim, Komisja informuje Komisję Europejską, na jej wniosek, o prowadzonych postępowaniach w związku z:

- 1) wnioskami o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej złożonymi przez podmioty będące bezpośrednio lub pośrednio podmiotem zależnym od podmiotu podlegającego prawu państwa niebędącego państwem członkowskim;
- 2) zawiadomieniami o zamiarze nabycia akcji domu maklerskiego, jeżeli nabywcą jest podmiot podlegający prawu państwa niebędącego państwem członkowskim i w wyniku tej transakcji może stać się on podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego.

2. Do zawiadomień, o których mowa w ust. 1, Komisja dołącza opis struktury grupy kapitałowej, z tym że w przypadku zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, opis powinien być sporządzony według stanu uwzględniającego nabycie akcji podmiotu prowadzącego działalność maklerską.

3. Komisja zawiadamia Komisję Europejską oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o znanych Komisji przeszkodach prawnych i faktycznych, jakie napotykają domy maklerskie lub banki prowadzące działalność maklerską w związku z prowadzeniem takiej działalności na terytorium państw niebędących państwami członkowskimi.

Oddział 2a¹¹⁰⁾

Szczególne zasady prowadzenia działalności przez niektóre domy maklerskie

Art. 110a. 1. Ilekroć w niniejszym oddziale jest mowa o:

- 1) dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia 575/2013;
- 2) dominującej finansowej spółce holdingowej z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia 575/2013;
- 3) dominującej instytucji z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą instytucję z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia 575/2013;
- 4) domu maklerskim – rozumie się przez to dom maklerski, którego zezwolenie na działalność maklerską obejmuje co najmniej jedną z czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, 6–8 lub ust. 4 pkt 1;
- 5) finansowej spółce holdingowej – rozumie się przez to finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 575/2013;
- 6) finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej – rozumie się przez to finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia 575/2013;
- 7) instytucji – rozumie się przez to instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia 575/2013;
- 8) instytucji finansowej – rozumie się przez to instytucję finansową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 575/2013;
- 9) instytucji kredytowej – rozumie się przez to instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013;
- 10) podmiocie dominującym – rozumie się przez to jednostkę dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 575/2013, jak również podmiot uznany przez Komisję za dominujący zgodnie z ust. 2;
- 11) podmiocie zależnym – rozumie się przez to jednostkę zależną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 575/2013;
- 12) spółce holdingowej o działalności mieszanej – rozumie się przez to holding mieszany, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia 575/2013;
- 13) udziale kapitałowym – rozumie się przez to posiadany bezpośrednio lub pośrednio udział dający prawo do co najmniej 20% kapitału innego podmiotu lub prawo do wykonywania co najmniej 20% głosów w organach innego podmiotu;
- 14) unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej – rozumie się przez to unijną dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia 575/2013;
- 15) unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej – rozumie się przez to unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia 575/2013;
- 16) unijnej instytucji dominującej – rozumie się przez to unijną instytucję dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia 575/2013;
- 17) zagranicznej firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to firmę inwestycyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia 575/2013, z siedzibą w innym państwie członkowskim.

2. Komisja może, w drodze decyzji, uznać za podmiot dominujący wobec domu maklerskiego osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę nieposiadającą osobowości prawnej, jeżeli wywiera ona znaczący wpływ na ten dom maklerski zgodnie z art. 96 ust. 3.

¹¹⁰⁾ Oddział dodany przez art. 72 pkt 22 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

Art. 110b. 1. Dom maklerski opracowuje i wdraża odpowiedni i kompleksowy system zarządzania ryzykiem, w zakresie którego określa:

- 1) dokładny, przejrzysty i spójny podział zadań, obowiązków i odpowiedzialności w ramach struktury organizacyjnej;
- 2) skuteczne procedury w celu identyfikacji ryzyka, na które jest lub może być narażony, jego szacowania i monitorowania, a także zarządzania tym ryzykiem;
- 3) zasady i procedury sporządzania raportów w zakresie ryzyka, o którym mowa w pkt 2.

2. Dom maklerski wdraża system zarządzania ryzykiem, z zachowaniem proporcjonalności w stosunku do charakteru, skali i złożoności rodzajów ryzyka związanych z modelem biznesowym i działalnością prowadzoną przez dom maklerski.

3. W przypadku gdy uzasadnia to wielkość, struktura organizacyjna, charakter, zakres i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, ustanawia on komitet do spraw ryzyka. Zadaniem komitetu jest wspieranie zarządu domu maklerskiego w zakresie zarządzania ryzykiem.

Art. 110c. 1. Zarząd domu maklerskiego zapewnia skuteczne i ostrożne zarządzanie domem maklerskim, w tym właściwy i przejrzysty podział zadań, obowiązków i odpowiedzialności, a także prawidłowe funkcjonowanie systemu zarządzania ryzykiem w domu maklerskim.

2. Zarząd domu maklerskiego w szczególności:

- 1) określa cele strategiczne domu maklerskiego;
- 2) określa strategię domu maklerskiego w zakresie zarządzania ryzykiem i zapewnia jej wykonanie;
- 3) zapewnia integralność systemów rachunkowości i sprawozdawczości finansowej oraz ich zgodność z prawem i stosowanymi standardami.

3. Rada nadzorcza domu maklerskiego sprawuje nadzór nad wypełnianiem przez zarząd obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz ocenia adekwatność i skuteczność przyjętych rozwiązań, w tym zatwierdza system zarządzania ryzykiem.

4. Rada nadzorcza domu maklerskiego ma prawo dostępu do informacji dotyczących ryzyka związanego z działalnością domu maklerskiego, w szczególności ma prawo żądać informacji od osób wykonujących w domu maklerskim funkcje w zakresie zarządzania ryzykiem oraz żądać wyjaśnień od ekspertów zewnętrznych świadczących usługi w zakresie zarządzania ryzykiem na rzecz domu maklerskiego.

Art. 110d. Na potrzeby stosowania rozporządzenia 575/2013 zarząd domu maklerskiego uznaje się za organ zarządzający w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 9 tego rozporządzenia, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

Art. 110e. 1. Dom maklerski dokonuje oszacowania kapitału wewnętrznego. Kapitał wewnętrzny powinien zostać oszacowany w wysokości zapewniającej pokrycie istotnych zidentyfikowanych rodzajów i skali ryzyka występujących w ramach prowadzonej przez ten dom działalności oraz innych istotnych rodzajów ryzyka mogących wystąpić w przyszłości. Dom maklerski opracowuje i wdraża odpowiednie, skuteczne i kompletne strategie i procedury służące do oszacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego.

2. Dom maklerski utrzymuje w każdym czasie poziom funduszy własnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia 575/2013, na poziomie nie niższym niż poziom kapitału wewnętrznego.

3. Dom maklerski dokonuje oszacowania kapitału wewnętrznego na poziomie jednostkowym. W przypadku gdy dom maklerski jest dominującą instytucją z państwa członkowskiego, dokonuje oszacowania kapitału wewnętrznego na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013 zgodnie z art. 18–24 tego rozporządzenia.

4. Dom maklerski będący podmiotem zależnym od dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego lub dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego szacuje kapitał wewnętrzny na podstawie skonsolidowanej sytuacji finansowej tej spółki zgodnie z art. 18–24 rozporządzenia 575/2013.

5. W przypadku gdy dom maklerski będący podmiotem zależnym od finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub dominująca wobec domu maklerskiego finansowa spółka holdingowa, lub dominująca wobec domu maklerskiego finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej posiada w państwie niebędącym państwem członkowskim:

- 1) podmiot zależny będący instytucją, instytucją finansową albo spółką zarządzania aktywami w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia 575/2013 lub

2) udział kapitałowy w podmiocie, o którym mowa w pkt 1

– dom maklerski szacuje kapitał wewnętrzny na zasadzie subskonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 49 rozporządzenia 575/2013.

Art. 110f. 1. W przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna prowadzi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność w formie oddziału, Komisja może zwrócić się do właściwego organu nadzoru w innym państwie członkowskim, który udzielił tej firmie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, lub do właściwego organu nadzoru sprawującego nadzór skonsolidowany nad podmiotem dominującym, którego podmiotem zależnym jest ta zagraniczna firma inwestycyjna, z wnioskiem o uznanie oddziału tej firmy za istotny.

2. Jeżeli w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania przez właściwy organ nadzoru wniosku, o którym mowa w ust. 1, Komisja i właściwy organ nadzoru nie osiągną wspólnego stanowiska w sprawie uznania oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej za istotny, Komisja, w terminie 2 miesięcy od dnia upływu tego terminu, wydaje decyzję w przedmiocie uznania oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej za istotny, jeżeli jego działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej spełnia co najmniej jedną z następujących przesłanek:

- 1) udział w ogólnej wartości wkładów pieniężnych klientów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wyższy niż 2%;
- 2) liczba klientów oddziału jest znacząca w skali działalności wykonywanej przez ten oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) zawieszenie albo zakończenie działalności zagranicznej firmy inwestycyjnej może stanowić zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub dla bezpieczeństwa funkcjonowania systemów płatności, rozliczeń i rozrachunku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Komisja, wydając decyzję, o której mowa w ust. 2, uwzględnia znane jej opinie i zastrzeżenia właściwego organu nadzoru.

4. Informację o decyzji, o której mowa w ust. 2, Komisja przekazuje właściwemu organowi nadzoru.

5. Na wniosek organu nadzoru z państwa członkowskiego, na którego terytorium dom maklerski prowadzi działalność w formie oddziału lub na którego terytorium działalność prowadzi oddział instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego, nad którym Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany, Komisja oraz organ nadzoru z państwa członkowskiego mogą osiągnąć wspólne stanowisko w sprawie uznania oddziału domu maklerskiego lub instytucji za istotny w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania wniosku przez Komisję.

6. W przypadku osiągnięcia wspólnego stanowiska albo wydania decyzji, Komisja podejmuje współpracę z właściwym organem nadzoru. W ramach współpracy Komisja:

- 1) udostępnia właściwemu organowi nadzoru informacje dotyczące nadzoru płynnościowego, sprawowanego nad działalnością prowadzoną przez dom maklerski w formie oddziału;
- 2) informuje właściwy organ nadzoru o wystąpieniu zaburzenia płynności oraz działaniach podjętych w związku z tym zaburzeniem;
- 3) w przypadku zaistnienia sytuacji, która zagraża płynności na rynku i stabilności systemu finansowego w którymkolwiek z państw członkowskich (sytuacja nadzwyczajna), koordynuje i planuje działania nadzorcze wobec domu maklerskiego, prowadzącego działalność w innym państwie członkowskim w formie oddziału, we współpracy z właściwym organem nadzoru oraz przekazuje Europejskiej Radzie do spraw Ryzyka Systemowego i Komitetowi Stabilności Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. poz. 1513 oraz z 2016 r. poz. 996), informacje istotne dla wykonywania ich zadań;
- 4) konsultuje działania nadzorcze nad domem maklerskim z właściwym organem nadzoru;
- 5) przekazuje właściwemu organowi nadzoru informacje o zmianach sytuacji finansowej domu maklerskiego, które mogą zagrozić jego działalności, oraz o sankcjach administracyjnych i środkach nadzorczych nałożonych przez Komisję na dom maklerski w zakresie funduszy własnych domu maklerskiego, a także o wynikach badania i oceny nadzorczej.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Komisja może również ustanowić kolegium, w skład którego wchodzi właściwy organ nadzoru, o którym mowa w ust. 5. Przepis art. 110j stosuje się odpowiednio.

Art. 110g. 1. Dom maklerski wypełnia obowiązki określone w art. 110b, art. 110c, art. 110p, art. 110q i art. 110v oraz sporządza i realizuje program postępowania naprawczego na zasadzie indywidualnej, o której mowa w art. 6–10 rozporządzenia 575/2013, chyba że zgodnie z art. 7 rozporządzenia 575/2013 podlega wyłącznie nadzorowi skonsolidowanemu.

2. W przypadku gdy dom maklerski jest podmiotem dominującym lub podmiotem zależnym, wypełnia obowiązki określone w art. 110b, art. 110c, art. 110p, art. 110q, art. 110v oraz sporządza i realizuje program postępowania naprawczego na zasadzie skonsolidowanej lub subskonsolidowanej w rozumieniu odpowiednio art. 4 ust. 1 pkt 48 lub 49 rozporządzenia 575/2013. Mechanizmy i procedury stosowane przez dom maklerski zapewniają spójność i integralność przyjętych rozwiązań oraz dostarczenie informacji i danych niezbędnych Komisji do wykonywania nadzoru, także w stosunku do podmiotów zależnych, które nie podlegają nadzorowi na podstawie niniejszego oddziału i rozporządzenia 575/2013.

3. W przypadku gdy dom maklerski jest dominującą instytucją z państwa członkowskiego lub unijną instytucją dominującą, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję.

4. W przypadku gdy podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego jest dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, z zastrzeżeniem ust. 5–7.

5. W przypadku gdy podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego oraz instytucji, której udzielono zezwolenia w innym państwie członkowskim, jest ta sama: dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, jeżeli podmiot dominujący ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. W przypadku gdy podmioty dominujące wobec domu maklerskiego oraz instytucji, której udzielono zezwolenia w innym państwie członkowskim, obejmują co najmniej dwie finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, których siedziby znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w innym państwie członkowskim, a w każdym z tych państw członkowskich znajduje się instytucja kredytowa, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, jeżeli instytucja kredytowa, która ma największą sumę bilansową, uzyskała zezwolenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, gdy finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej mają siedzibę w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska albo państwo członkowskie, w którym instytucja uzyskała zezwolenie, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, jeżeli dom maklerski ma największą sumę bilansową. W takim przypadku dom maklerski jest uznawany za instytucję zależną od unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub od unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

8. Komisja i właściwy organ nadzoru nad instytucją mogą uzgodnić, w drodze porozumienia, odstępianie od kryteriów określonych w ust. 5–7, gdyby zastosowanie tych kryteriów okazało się niewłaściwe ze względu na specyfikę domu maklerskiego lub instytucji i istotność ich działalności w poszczególnych państwach członkowskich oraz ustalić, że Komisja albo właściwy organ nadzoru będzie sprawować nadzór skonsolidowany. W takim przypadku Komisja przed zawarciem porozumienia umożliwia wyrażenie opinii odpowiedniej unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej, unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej lub domowi maklerskiemu albo instytucji o większej sumie bilansowej, chyba że opinia została wyrażona wobec właściwego organu nadzoru z innego państwa członkowskiego.

9. O zawarciu porozumienia, o którym mowa w ust. 8, Komisja powiadamia Komisję Europejską i Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

10. Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany:

- 1) koordynuje gromadzenie i wymianę informacji niezbędnych do sprawowania nadzoru;
- 2) planuje i koordynuje działania nadzorcze we współpracy z właściwymi organami nadzoru, których to dotyczy, a także, w uzasadnionych przypadkach, z Narodowym Bankiem Polskim.

11. W przypadku gdy właściwe organy nadzoru nie współpracują z Komisją sprawującą nadzór skonsolidowany w stopniu wymaganym do wykonania działań, o których mowa w ust. 10, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 12, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1093/2010”.

12. Działania nadzorcze, o których mowa w ust. 10 pkt 2, obejmują również nałożenie sankcji zgodnie z art. 167, w związku z naruszeniem przepisów niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, nałożenie środka nadzorczego, o którym mowa w art. 110y ust. 1 pkt 9, lub nałożenie ograniczeń w stosowaniu metody zaawansowanego pomiaru do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 312 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, a także przygotowywanie wspólnych ocen, realizację planów awaryjnych i przekazywanie informacji do publicznej wiadomości.

Art. 110h. 1. Komisja, podejmując decyzję w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego, dąży do osiągnięcia wspólnego stanowiska z właściwymi organami nadzoru w zakresie:

- 1) stosowania art. 110e i prowadzenia badania i oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 110r, w celu określenia adekwatności skonsolidowanego poziomu funduszy własnych grupy kapitałowej do jej sytuacji finansowej i profilu ryzyka oraz poziomu funduszy własnych wymaganego do stosowania na poziomie jednostkowym w stosunku do każdego podmiotu w ramach grupy kapitałowej oraz na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013;
- 2) środków dotyczących istotnych kwestii i ustaleń w zakresie sprawowania nadzoru nad spełnianiem wymogów dotyczących płynności, w tym związanych z prawidłowością zarządzania ryzykiem płynności oraz potrzebą określenia stosowanych do domu maklerskiego wymogów dotyczących płynności.

2. Komisja wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, w terminie:

- 1) 4 miesięcy od dnia przekazania przez Komisję pozostałym zainteresowanym właściwym organom nadzoru sprawozdania zawierającego ocenę ryzyka grupy kapitałowej – w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1;
- 2) miesiąca od dnia sporządzenia oceny profilu ryzyka płynności grupy kapitałowej – w zakresie określonym w ust. 1 pkt 2.

3. Komisja w decyzji, o której mowa w ust. 1, uwzględnia ocenę ryzyka podmiotów zależnych przeprowadzoną przez właściwe organy nadzoru.

4. W przypadku braku wspólnego stanowiska Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, z własnej inicjatywy lub na wniosek każdego z zainteresowanych właściwych organów nadzoru może skonsultować się z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego.

5. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, dąży do osiągnięcia wspólnego stanowiska z organem sprawującym nadzór skonsolidowany oraz z innymi właściwymi organami nadzoru. Komisja przedstawia tym organom ocenę ryzyka domu maklerskiego. W przypadku braku wspólnego stanowiska Komisja może zwrócić się do organu sprawującego nadzór skonsolidowany z wnioskiem o skonsultowanie się z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego.

6. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, oraz właściwe organy nie osiągną wspólnego stanowiska w terminach, o których mowa w ust. 2, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków nadzorczych zgodnie z art. 110y ust. 1 lub 3 na zasadzie skonsolidowanej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013, uwzględniając ocenę ryzyka jednostek zależnych przeprowadzoną przez właściwe organy nadzoru.

7. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany lub nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, oraz właściwe organy nie osiągną wspólnego stanowiska w terminach, o których mowa w ust. 2, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków nadzorczych zgodnie z art. 110y ust. 1 lub 3 na zasadzie indywidualnej w rozumieniu art. 6–10 rozporządzenia 575/2013 albo subskonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 49 rozporządzenia 575/2013, uwzględniając opinie i zastrzeżenia organu sprawującego nadzór skonsolidowany.

8. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów nadzoru skieruje sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010, Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany lub nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, wydaje decyzję po otrzymaniu decyzji wydanej przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego na podstawie art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, uwzględniając stanowisko przedstawione w decyzji tego Urzędu lub uzasadniając istotne odstępstwa. Terminy, o których mowa w ust. 2, uznaje się za terminy zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu rozporządzenia 1093/2010.

9. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, wydała decyzję po osiągnięciu wspólnego stanowiska, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie przekazuje informację o tej decyzji zainteresowanym właściwym organom nadzoru.

10. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, przy braku wspólnego stanowiska wydała decyzję, o której mowa w ust. 7, niezwłocznie przekazuje zainteresowanym właściwym organom nadzoru informację o tej decyzji wraz z informacją o decyzjach przekazanych Komisji przez inne właściwe organy nadzoru.

11. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, wydała decyzję, o której mowa w ust. 8, niezwłocznie przekazuje informację o tej decyzji organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim.

12. Przesłanki wydania decyzji, o których mowa w ust. 1, 7 i 8, podlegają weryfikacji co najmniej raz w roku. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany, weryfikacja przesłanek wydania decyzji może zostać przeprowadzona częściej na uzasadniony wniosek właściwego organu nadzoru dla instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego. W przypadku gdy dom maklerski jest podmiotem zależnym, Komisja może, w uzasadnionym przypadku, wystąpić z wnioskiem o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji do właściwego organu nadzoru, który sprawuje nadzór skonsolidowany nad grupą kapitałową.

13. Przesłanki wydania decyzji, o których mowa w ust. 7 i 8, Komisja weryfikuje raz w roku również na wniosek właściwego organu nadzoru, mając na względzie konieczność dalszego stosowania środka nadzorczego. W przypadku zmiany okoliczności Komisja może uchylić lub zmienić decyzję.

14. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany i właściwy organ nadzoru dla instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego wystąpi do Komisji z wnioskiem o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji w sprawie zastosowania środka nadzorczego, o którym mowa w art. 110y ust. 1 pkt 9 lub ust. 3, Komisja może, w uzasadnionym przypadku, dokonać wcześniejszej weryfikacji, o ile wnioskujący organ dokona tożsamej weryfikacji w odniesieniu do instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego. W przypadku gdy dom maklerski jest podmiotem zależnym, Komisja może, w uzasadnionym przypadku, wystąpić z wnioskiem do właściwego organu nadzoru, który sprawuje nadzór skonsolidowany nad grupą kapitałową, o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji w sprawie zastosowania środka nadzorczego w postaci nałożenia dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych.

Art. 110i. 1. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej, w tym określonej w art. 18 rozporządzenia 1093/2010, lub wystąpienia niekorzystnych zmian na rynkach, potencjalnie zagrażających płynności na rynku i stabilności systemu finansowego państwa członkowskiego, w którym podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej, co dom maklerski uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności, lub państwa członkowskiego, w którym prowadzą działalność istotne oddziały, o których mowa w art. 110f, Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, zawiadamia o tym niezwłocznie Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego, Komitet Stabilności Finansowej i Narodowy Bank Polski oraz przekazuje im informacje niezbędne do realizacji ich zadań.

2. W przypadku gdy Narodowy Bank Polski uzyska informacje o wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1, zawiadamia o tym niezwłocznie Komisję i właściwe organy nadzoru, które sprawują nadzór nad podmiotami należącymi do grupy kapitałowej, oraz Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

3. Jeżeli do prawidłowego wykonywania nadzoru skonsolidowanego przez Komisję niezbędne są informacje będące w posiadaniu właściwego organu nadzoru, Komisja zwraca się bezpośrednio do tego organu o ich udostępnienie.

4. W przypadku gdy dom maklerski podlega nadzorowi skonsolidowanemu, Komisja może zawrzeć z właściwym organem nadzoru sprawującym nadzór skonsolidowany, a jeżeli Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany – z właściwym organem nadzoru dla podmiotu zależnego w grupie kapitałowej, porozumienie dotyczące współpracy i koordynacji działań nadzorczych, które określa dodatkowe zadania powierzone organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany, procedury podejmowania decyzji oraz tryb współpracy nadzorczej.

5. Komisja może zgodnie z porozumieniem, o którym mowa w ust. 4, z uwzględnieniem art. 28 rozporządzenia 1093/2010, delegować swoje zadania właściwemu organowi nadzoru tak, aby organ ten mógł skutecznie wykonywać zadania z zakresu nadzoru albo przyjmować zadania właściwego organu nadzoru. Porozumienie powinno określać w szczególności:

- 1) zakres delegowanych zadań;
- 2) zakres stosowania do delegowanych zadań przepisów prawa polskiego oraz prawa innego państwa członkowskiego;
- 3) obowiązek właściwego organu nadzoru informowania Komisji o podejmowanych działaniach nadzorczych oraz o ich skutkach;
- 4) warunki i tryb zmiany zakresu oraz odwołania delegowania zadań.

6. O zawarciu porozumienia, o którym mowa w ust. 4, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz dom maklerski.

7. Odwołanie delegowania zadań następuje w szczególności w przypadku zmiany stanu faktycznego, wskutek której podmiot wskazany w porozumieniu, o którym mowa w ust. 4, przestaje być podmiotem zależnym podmiotu dominującego, nad którym nadzór sprawuje właściwy organ nadzoru.

8. Na podstawie porozumienia, o którym mowa w ust. 4, Komisja może przyjmować jedynie takie zadania, jakie odpowiadają celom i zadaniom nadzoru.

9. Komisja zamieszcza porozumienie, o którym mowa w ust. 4, na swojej stronie internetowej niezwłocznie po jego zawarciu, ze wskazaniem podmiotu, o którym mowa w tym porozumieniu.

10. Jeżeli wykonanie decyzji lub innego rozstrzygnięcia właściwego organu nadzoru mogłoby zagrażać ostrożnemu i stabilnemu zarządzaniu domem maklerskim, Komisja może wypowiedzieć porozumienie, o którym mowa w ust. 4, i zawiesić wykonanie decyzji lub innego rozstrzygnięcia.

11. Jeżeli inny organ nadzoru odmawia zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 4, albo pomimo zawarcia porozumienia nie stosuje się do jego postanowień, w tym nie udziela w wyznaczonym terminie informacji, o których udzielenie wnioskowała Komisja, Komisja może powiadomić o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz wypowiedzieć porozumienie.

Art. 110j. 1. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim, może ustanowić kolegium złożone z właściwych organów nadzoru, zwane dalej „kolegium”. Prawo udziału w kolegium przysługuje także Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.

2. W skład kolegium mogą wchodzić właściwe organy nadzoru sprawujące nadzór nad podmiotami zależnymi od domu maklerskiego, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, a także właściwe organy nadzoru w państwie, na którego terytorium prowadzą działalność istotne oddziały instytucji wchodzących w skład grupy kapitałowej domu maklerskiego. W uzasadnionych przypadkach w skład kolegium mogą wchodzić także banki centralne z państw członkowskich. Właściwe organy nadzoru z państw trzecich mogą uczestniczyć w kolegium, jeżeli podmiot z państwa trzeciego wchodzi w skład grupy kapitałowej domu maklerskiego, a w tym państwie trzecim obowiązują przepisy dotyczące zachowania tajemnicy zawodowej w opinii Komisji równoważne zasadom określonym w ustawie, a w opinii wszystkich właściwych organów nadzoru z innych państw członkowskich – zasadom wynikającym z ich równoważnych przepisów prawa.

3. Ustanowienie i funkcjonowanie kolegium odbywa się na podstawie porozumienia zawartego z właściwymi organami nadzoru. Jeżeli właściwy organ nadzoru odmawia zawarcia porozumienia albo pomimo jego zawarcia nie stosuje się do jego postanowień, Komisja może zwrócić się o pomoc do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010.

4. Do zadań kolegium należy:

- 1) wymiana informacji między organami nadzoru;
- 2) wyrażanie opinii na temat delegowania zadań;
- 3) konsultowanie działań planowanych w ramach programów oceny nadzorczej wobec podmiotów z grupy kapitałowej objętych nadzorem skonsolidowanym;
- 4) zwiększanie efektywności nadzoru;
- 5) zapewnianie jednolitego stosowania wymogów, o których mowa w niniejszym oddziale lub w rozporządzeniu 575/2013, we wszystkich podmiotach należących do grupy kapitałowej objętej nadzorem skonsolidowanym;
- 6) planowanie i koordynowanie działań nadzorczych w sytuacji nadzwyczajnej.

5. W przypadku ustanowienia przez Komisję kolegium Komisja:

- 1) przewodniczy pracom kolegium;
- 2) zapewnia współpracę kolegium z właściwymi organami nadzoru z państw trzecich;
- 3) podejmuje decyzje o tym, które właściwe organy uczestniczą w posiedzeniach lub działaniach kolegium;
- 4) organizuje i koordynuje posiedzenia kolegium;
- 5) informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o działaniach kolegium, w szczególności w sytuacjach nadzwyczajnych, oraz przekazuje mu informacje, które są istotne dla ujednolicenia praktyk nadzorczych;
- 6) koordynuje gromadzenie i rozpowszechnianie informacji niezbędnych do zapewnienia jednolitości praktyk nadzorczych oraz niezbędnych do oceny stabilności finansowej poszczególnych podmiotów wchodzących w skład grupy kapitałowej domu maklerskiego;
- 7) planuje i koordynuje działania nadzorcze we współpracy z właściwymi organami nadzoru;

- 8) planuje i koordynuje stosowanie środków nadzorczych, przygotowywanie wspólnych ocen, realizację planów awaryjnych i przekazywanie informacji do wiadomości publicznej.

6. Komisja, podejmując działania w zakresie sprawowanego nadzoru skonsolidowanego, uwzględnia skutki takich działań dla właściwych organów nadzoru wchodzących w skład kolegium, a także wpływ takich działań na stabilność systemów finansowych w państwach członkowskich, w których działają właściwe organy nadzoru wchodzące w skład kolegium.

Art. 110k. 1. Komisja współpracuje z innymi właściwymi organami nadzoru w zakresie sprawowanego nadzoru skonsolidowanego, w szczególności przekazuje im lub zwraca się do nich o informacje niezbędne do oceny stabilności finansowej instytucji lub instytucji finansowej w innym państwie członkowskim lub istotne dla wykonywania zadań nadzorczych.

2. Przekazywane informacje mogą obejmować w szczególności:

- 1) określenie struktury prawnej grupy kapitałowej oraz jej struktury zarządzania, w tym struktury organizacyjnej, w odniesieniu do wszystkich podmiotów objętych nadzorem w zakresie, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim, podmiotów nieobjętych nadzorem w zakresie, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim, podmiotów zależnych nieobjętych nadzorem w zakresie, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim i istotnych oddziałów należących do grupy kapitałowej, podmiotów dominujących oraz określenie właściwych organów dla podmiotów objętych nadzorem, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim, wchodzących w skład grupy;
- 2) procedury gromadzenia informacji od instytucji wchodzących w skład danej grupy kapitałowej oraz weryfikacji tych informacji;
- 3) informacje dotyczące niekorzystnych sytuacji w instytucjach lub w innych podmiotach wchodzących w skład grupy kapitałowej, mogących mieć poważny wpływ na te instytucje lub podmioty;
- 4) sankcje nałożone zgodnie z art. 167 w związku z naruszeniem przepisów niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013 oraz środki nadzorcze podjęte przez Komisję zgodnie z przepisami niniejszego oddziału, jeżeli jest to istotne dla zadań nadzorczych sprawowanych przez właściwe organy nadzoru, oraz nałożone ograniczenia w stosowaniu metody zaawansowanego pomiaru do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 312 ust. 2 rozporządzenia 575/2013.

3. Komisja może powiadomić Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o każdym przypadku, w którym:

- 1) właściwy organ nadzoru nie przekazał niezbędnych informacji;
- 2) wniosek o współpracę, w szczególności dotyczący wymiany istotnych informacji, został odrzucony lub nie podjęto w jego sprawie żadnych działań w odpowiednim terminie.

4. Komisja, sprawując nadzór nad domem maklerskim zależnym od unijnej instytucji dominującej, może zwrócić się do właściwego organu nadzoru sprawującego nadzór skonsolidowany o informacje dotyczące praktyki nadzorczej przyjętej wobec instytucji wchodzących w skład grupy kapitałowej, do której należy dom maklerski.

5. Komisja, podejmując decyzję w przedmiocie nałożenia na dom maklerski będący podmiotem zależnym od instytucji sankcji zgodnie z art. 167, w związku z naruszeniem przepisów niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, lub nałożenia środka nadzorczego, o którym mowa w art. 110y ust. 1 pkt 9, lub nałożenia ograniczeń w stosowaniu zaawansowanej metody pomiaru do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 312 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, zwraca się o opinię do organu sprawującego nadzór skonsolidowany nad tą instytucją, jeżeli nałożenie sankcji, środka nadzorczego lub ograniczeń może mieć wpływ na prawidłowe wykonywanie zadań nadzorczych przez właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany nad instytucją, której podmiotem zależnym jest dom maklerski.

6. Komisja może odstąpić od przeprowadzenia konsultacji z właściwym organem nadzoru sprawującym nadzór skonsolidowany, w przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia wykonania decyzji, o której mowa w ust. 5. W takim przypadku Komisja niezwłocznie informuje inne właściwe organy o wydaniu decyzji.

7. Komisja, dla celów stosowania przepisów niniejszego oddziału i rozporządzenia 575/2013, może zwrócić się do właściwych organów o przeprowadzenie weryfikacji informacji dotyczących instytucji, finansowej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, instytucji finansowej, spółki holdingowej o działalności mieszanej lub podmiotu zależnego, mających siedzibę w danym państwie członkowskim.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, Komisja może zwrócić się o umożliwienie Komisji lub jej upoważnionym przedstawicielom przeprowadzenia takiej weryfikacji.

9. Jeżeli Komisja otrzyma wniosek o przeprowadzenie weryfikacji od właściwego organu nadzoru z innego państwa członkowskiego, przeprowadza weryfikację we własnym zakresie lub umożliwia jej przeprowadzenie przez właściwy organ nadzoru składający wniosek albo umożliwia jej przeprowadzenie przez biegłego rewidenta lub podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych lub inny podmiot posiadający wiedzę specjalistyczną. Przepisy art. 25 ust. 3–7 ustawy o nadzorze stosuje się odpowiednio.

Art. 110l. 1. W przypadku gdy dom maklerski, będąc podmiotem zależnym, nie jest objęty nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 19 rozporządzenia 575/2013, Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może żądać od podmiotu dominującego przekazania informacji niezbędnych do sprawowania nadzoru nad tym domem maklerskim.

2. Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, lub jej upoważniony przedstawiciel mogą żądać od podmiotu zależnego od domu maklerskiego, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, który nie jest objęty zakresem nadzoru skonsolidowanego, niezwłocznego udzielenia, na koszt tego podmiotu, określonych informacji, niezbędnych do sprawowania nadzoru nad domem maklerskim.

3. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej podlega przepisom ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1252), zwanej dalej „ustawą o nadzorze uzupełniającym”, w szczególności w odniesieniu do nadzoru opartego na ryzyku, Komisja, w przypadku gdy sprawuje nadzór skonsolidowany, może, po zasięgnięciu opinii pozostałych właściwych organów nadzoru odpowiedzialnych za nadzór nad podmiotami zależnymi, stosować do tej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej wyłącznie przepisy ustawy o nadzorze uzupełniającym.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych o wyłącznym stosowaniu przepisów ustawy o nadzorze uzupełniającym.

Art. 110m. 1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, skierowane bezpośrednio lub za pośrednictwem domu maklerskiego, spółka holdingowa o działalności mieszanej, będąca podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego, oraz podmioty zależne tej spółki, są obowiązane przekazywać, na własny koszt, określone w żądaniu informacje, niezbędne do sprawowania nadzoru nad domem maklerskim.

2. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania spółki holdingowej o działalności mieszanej, o której mowa w ust. 1, lub podmiotu zależnego od tej spółki lub osoby wchodzące w skład statutowych organów tej spółki lub podmiotu zależnego od niej, są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub podmiotu zależnego od niej, kopii określonych dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia wyjaśnień w celu umożliwienia Komisji sprawowania nadzoru nad domem maklerskim, będącym podmiotem zależnym od tej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

3. Komisja, w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego nad domem maklerskim, może żądać przekazania określonych informacji niezbędnych do sprawowania nadzoru przez nieobjęte tym nadzorem podmioty zależne w grupie kapitałowej, do której należy ten dom maklerski.

4. Z zastrzeżeniem art. 387–403 rozporządzenia 575/2013, w przypadku gdy podmiot dominujący domu maklerskiego jest spółką holdingową o działalności mieszanej, Komisja jest uprawniona w ramach sprawowanego nadzoru do monitorowania transakcji dokonywanych pomiędzy domem maklerskim a spółką holdingową o działalności mieszanej lub jej podmiotami zależnymi.

5. Dom maklerski wprowadza procedury zarządzania ryzykiem, w tym odpowiednie procedury sprawozdawcze i księgowe, w celu identyfikacji, pomiaru, monitorowania i kontrolowania transakcji dokonywanych z jego podmiotem dominującym będącym spółką holdingową o działalności mieszanej i podmiotami zależnymi tej spółki.

6. Dom maklerski zgłasza Komisji każdą istotną transakcję z podmiotami, o których mowa w ust. 4, inną niż transakcja, o której mowa w art. 394 ust. 1 i 2 rozporządzenia 575/2013. Procedury, o których mowa w ust. 5, oraz istotne transakcje podlegają kontroli Komisji.

Art. 110n. 1. Komisja prowadzi rejestr finansowych spółek holdingowych lub finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, w przypadku gdy sprawuje nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim, wobec którego podmiotem dominującym jest finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera firmę lub nazwę oraz adres siedziby finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, Komisja udostępnia Komisji Europejskiej, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego i właściwym organom nadzoru.

4. Dom maklerski jest obowiązany co najmniej raz w roku weryfikować, czy podmiot dominujący wobec domu maklerskiego jest finansową spółką holdingową, finansową spółką holdingową o działalności mieszanej lub spółką holdingową o działalności mieszanej. Dom maklerski przekazuje Komisji wyniki przeprowadzonej weryfikacji najpóźniej w terminie 15 dni po zatwierdzeniu skonsolidowanego sprawozdania podmiotu dominującego. W sytuacji gdy do końca pierwszego kwartału danego roku kalendarzowego nie jest dostępne zbadane i zatwierdzone skonsolidowane sprawozdanie finansowe podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego, dom maklerski przeprowadza weryfikację według informacji dostępnych na koniec kwartału, a następnie przeprowadza weryfikację na podstawie zatwierdzonego sprawozdania podmiotu dominującego.

Art. 110o. 1. W przypadku domu maklerskiego, którego podmiot dominujący jest instytucją, finansową spółką holdingową albo finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, której siedziba znajduje się w państwie trzecim, niepodlegającą nadzorowi skonsolidowanemu zgodnie z art. 110g ust. 3–9, Komisja z urzędu, na wniosek tego podmiotu dominującego lub na wniosek instytucji będącej podmiotem zależnym od tego podmiotu dominującego, dokonuje oceny, czy dom maklerski podlega nadzorowi skonsolidowanemu sprawowanemu przez organ nadzoru państwa trzeciego na podstawie zasad równoważnych w stosunku do ustanowionych w przepisach niniejszego oddziału i wymogów określonych w art. 11–24 rozporządzenia 575/2013.

2. Komisja dokonuje oceny, o której mowa w ust. 1, jeżeli jest organem właściwym do sprawowania nadzoru skonsolidowanego w przypadku, o którym mowa w ust. 4.

3. Komisja, badając równoważność zasad, o której mowa w ust. 1, konsultuje się z właściwymi organami nadzoru sprawującymi nadzór nad instytucjami, które są podmiotami zależnymi od podmiotu dominującego, o którym mowa w ust. 1.

4. W przypadku gdy ocena równoważności zasad, o której mowa w ust. 1, nie wykaże pełnej równoważności, do nadzoru sprawowanego nad domem maklerskim Komisja stosuje przepisy niniejszego oddziału dotyczące sprawowania nadzoru skonsolidowanego lub podejmuje inne działania określone w przepisach niniejszego oddziału, które pozwalają osiągnąć cele nadzoru skonsolidowanego nad domem maklerskim. Komisja informuje właściwe organy nadzoru w innych państwach członkowskich, które nadzorują instytucje będące podmiotami zależnymi od podmiotów dominujących, o których mowa w ust. 1, o wyniku badania równoważności zasad i uzgadnia odpowiednie działania nadzorcze. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i Komisję Europejską o podjętych działaniach nadzorczych.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać domowi maklerskiemu podjęcie działań w celu zmiany struktury grupy kapitałowej w taki sposób, aby podmiotem dominującym wobec tego domu maklerskiego stała się finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, której siedziba znajduje się w państwie członkowskim, lub zastosować przepisy dotyczące nadzoru skonsolidowanego do skonsolidowanej pozycji tej finansowej spółki holdingowej lub tej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

Art. 110p. Dom maklerski dokumentuje systemy oraz procesy, o których mowa w przepisach niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, oraz rejestruje transakcje, w sposób umożliwiający Komisji nadzór nad zgodnością działalności domu maklerskiego z tymi przepisami.

Art. 110q.¹¹¹⁾ Dom maklerski zarządza ryzykiem płynności w sposób dostosowany do charakteru, zakresu i złożoności prowadzonej przez siebie działalności.

2. Komisja powiadamia Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o sankcjach administracyjnych i środkach nadzorczych podjętych wobec domu maklerskiego w związku z zagrożeniem utraty przez niego płynności.

Art. 110q.¹¹²⁾ **1. Dom maklerski zarządza ryzykiem płynności w sposób dostosowany do charakteru, zakresu i złożoności prowadzonej przez siebie działalności.**

2. Komisja powiadamia Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o sankcjach administracyjnych i środkach nadzorczych podjętych wobec domu maklerskiego w związku z zagrożeniem utraty przez niego płynności.

Art. 110r. 1. Komisja dokonuje badania i oceny nadzorczej regulacji, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez dom maklerski, o którym mowa w art. 95 ust. 1, w zakresie zarządzania ryzykiem, w tym w celu realizacji przepisów niniejszego oddziału i rozporządzenia 575/2013.

2. W zakresie badania i oceny nadzorczej, o którym mowa w ust. 1, Komisja ocenia rodzaje ryzyka:

- 1) na które jest lub może być narażony dom maklerski;
- 2) jakie działanie domu maklerskiego stwarza dla rynku kapitałowego;

¹¹¹⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 112.

¹¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 359 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

3) ujawnione w ramach testów warunków skrajnych.

3. W przypadku gdy badanie i ocena nadzorcza wykaże, że dom maklerski może stwarzać ryzyko systemowe zgodnie z art. 23 rozporządzenia 1093/2010, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

4. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informacje w zakresie funkcjonowania jej procedur badania i oceny nadzorczej.

5. Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej kryteria i metody stosowane w badaniu i ocenie nadzorczej domów maklerskich, a także informacje w zakresie spełniania przez domy maklerskie wymogów lub norm, o których mowa w przepisach niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013.

Art. 110s. 1. Komisja co roku sporządza i realizuje program oceny nadzorczej, którym objęte są domy maklerskie, o których mowa w art. 95 ust. 1.

2. Program oceny nadzorczej określa w szczególności:

- 1) sposób wykonania przez Komisję planowanych działań nadzorczych, w tym alokacji dostępnych Komisji zasobów;
- 2) domy maklerskie, które mają podlegać zwiększonemu nadzorowi, oraz środki podjęte w celu zapewnienia takiego nadzoru;
- 3) plan wizyt nadzorczych lub kontroli w domu maklerskim, w tym w jego oddziałach i jednostkach zależnych mających siedzibę w innych państwach członkowskich.

3. Zwiększony nadzór, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, może obejmować w szczególności:

- 1) zwiększenie częstotliwości lub zakresu czynności nadzorczych w domu maklerskim;
- 2) zwiększenie obowiązków informacyjnych domu maklerskiego;
- 3) dodatkowe lub częstsze przeglądy planów operacyjnych, strategicznych lub biznesowych domu maklerskiego oraz tematyczne weryfikacje monitorujące szczególne rodzaje ryzyka, które mogą zaistnieć.

Art. 110t. Komisja co najmniej raz w roku przeprowadza nadzorcze testy warunków skrajnych w domach maklerskich.

Art. 110u. 1. W przypadku gdy dom maklerski stosuje do obliczania funduszy własnych metody, których zastosowanie wymaga zezwolenia Komisji zgodnie z częścią trzecią rozporządzenia 575/2013, Komisja co najmniej raz na 3 lata weryfikuje wypełnianie przez dom maklerski warunków określonych w rozporządzeniu 575/2013.

2. Jeżeli w ramach weryfikacji, o której mowa w ust. 1, zostaną stwierdzone istotne nieprawidłowości w zakresie identyfikacji ryzyka w stosowanej metodzie, w celu ich usunięcia oraz skorygowania ich negatywnych skutków Komisja, w drodze decyzji, nakazuje domowi maklerskiemu przyjęcie wyższych mnożników, nakłada dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych lub podejmuje inne działania zmierzające do przywrócenia zgodności stosowanej metody z przepisami rozporządzenia 575/2013.

3. Jeżeli w odniesieniu do modelu wewnętrznego dotyczącego ryzyka rynkowego liczne przekroczenia, o których mowa w art. 366 rozporządzenia 575/2013, wskazują, że model ten nie jest wystarczająco dokładny, Komisja uchyla zezwolenie na stosowanie modelu wewnętrznego przez dom maklerski lub nakazuje domowi maklerskiemu jego niezwłoczną zmianę.

4. W przypadku gdy dom maklerski przestał spełniać w istotnym zakresie wymogi określone w rozporządzeniu 575/2013 dotyczące metody, na stosowanie której uzyskał zezwolenie, Komisja może nakazać domowi maklerskiemu przedstawienie planu przywrócenia zgodności z tymi wymogami wraz ze wskazaniem terminu jego realizacji. W przypadku gdy w ocenie Komisji realizacja planu nie przywróci pełnej zgodności lub jeżeli wskazany przez dom maklerski termin jest nieodpowiedni, Komisja może nakazać domowi maklerskiemu zmianę tego planu. W przypadku gdy dom maklerski nie przywróci w terminie zgodności z wymogami, a brak zgodności z tymi wymogami stanowi ich istotne naruszenie, Komisja uchyla zezwolenie na stosowanie danej metody lub ogranicza zakres udzielonego zezwolenia do obszarów, w których spełniane są te wymogi.

Art. 110v. 1. Dom maklerski jest obowiązany sporządzić i stosować politykę wynagrodzeń dla poszczególnych kategorii osób, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka domu maklerskiego, obejmującą wynagrodzenia i uznaniowe świadczenia emerytalne w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 73 rozporządzenia 575/2013, zwaną dalej „polityką wynagrodzeń”.

2. Zarząd domu maklerskiego opracowuje i wdraża politykę wynagrodzeń zatwierdzoną przez radę nadzorczą.

3. Stosowana przez dom maklerski polityka wynagrodzeń obejmuje także jego podmioty zależne oraz uwzględnia politykę wynagrodzeń stosowaną przez podmiot dominujący wobec tego domu maklerskiego.

4. Komisja gromadzi i analizuje informacje publikowane przez domy maklerskie zgodnie z art. 450 ust. 1 lit. g–i rozporządzenia 575/2013 w celu monitorowania tendencji i praktyk w zakresie polityki wynagrodzeń stosowanej przez domy maklerskie.

5. Dom maklerski raz do roku, w terminie do dnia 31 stycznia, przekazuje Komisji dane o liczbie osób określonych w ust. 1, których łączne wynagrodzenie w poprzednim roku wyniosło co najmniej równowartość 1 000 000 euro, wraz z informacjami dotyczącymi stanowisk zajmowanych przez te osoby oraz wartości głównych składników wynagrodzenia, przyznanych premii, nagród długookresowych oraz odprowadzonych składek emerytalnych.

6. Komisja przekazuje informacje i dane, o których mowa w ust. 4 i 5, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.

7. Równowartość w euro wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 5, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu wypłaty danej kwoty.

8. W przypadku gdy uzasadnia to wielkość, struktura organizacyjna, charakter, zakres i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, ustanawia on komitet do spraw wynagrodzeń, w skład którego wchodzi co najmniej jeden członek rady nadzorczej domu maklerskiego. Zadaniem komitetu jest wspieranie organów domu maklerskiego w zakresie kształtowania i realizacji polityki wynagrodzeń.

Art. 110w. 1. Dom maklerski podaje w sprawozdaniu z działalności jednostki, o którym mowa w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, dodatkowo:

1)¹¹³⁾ informacje o jego działalności poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w podziale na poszczególne państwa członkowskie i państwa trzecie, w których posiada podmioty zależne, na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013, za dany rok obrotowy;

1)¹¹⁴⁾ informacje o jego działalności w podziale na poszczególne państwa członkowskie i państwa trzecie, w których posiada podmioty zależne, na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013 za dany rok obrotowy;

2) informację o stopie zwrotu z aktywów, obliczonej jako iloraz zysku netto i sumy bilansowej.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zawierają:

1) nazwę, charakter i lokalizację geograficzną działalności;

2)¹¹⁵⁾ przychody w danym roku wykazywane w sprawozdaniu finansowym;

2)¹¹⁶⁾ przychody w danym roku wykazane w sprawozdaniu finansowym;

3) liczbę pracowników w przeliczeniu na pełne etaty;

4) zysk lub stratę przed opodatkowaniem;

5) podatek dochodowy;

6) otrzymane finansowe wsparcie pochodzące ze środków publicznych, w szczególności na podstawie ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 158, z 2015 r. poz. 1844 oraz z 2016 r. poz. 615 i 996).

3.¹¹⁷⁾ Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, podlega badaniu zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i jest ogłaszane jako załącznik do rocznego jednostkowego lub skonsolidowanego sprawozdania finansowego domu maklerskiego.

3.¹¹⁸⁾ Informacje, o których mowa w ust. 2, podlegają badaniu przez biegłego rewidenta.

¹¹³⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 114.

¹¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 359 pkt 5 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

¹¹⁵⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 116.

¹¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 359 pkt 5 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

¹¹⁷⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 118.

¹¹⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 359 pkt 5 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

4. Dom maklerski ogłasza, w sposób ogólnie dostępny, opis systemu zarządzania ryzykiem oraz polityki wynagrodzeń, informację o powołaniu komitetu do spraw wynagrodzeń, o którym mowa w art. 110v ust. 8, a także informację o spełnianiu przez członków organów domu maklerskiego wymogów określonych w art. 103 ust. 1–1h.

5. Dom maklerski prowadzący stronę internetową ogłasza na niej informacje, o których mowa w ust. 1 i 4.

6. Komisja może nakazać, w drodze decyzji, domowi maklerskiemu ogłaszanie:

- 1) częściej niż raz do roku informacji, o których mowa w części ósmej rozporządzenia 575/2013, wraz z określeniem terminów ich ogłaszania;
- 2) w sposób określony przez Komisję – informacji innych niż zamieszczone w sprawozdaniu finansowym.

7. Komisja może, w drodze decyzji, nakazać podmiotowi dominującemu wobec domu maklerskiego coroczne ogłaszanie, w sposób określony w art. 434 rozporządzenia 575/2013 albo w inny sposób, w pełnym zakresie lub poprzez zamieszczenie odesłań do odpowiednich dostępnych publicznie dokumentów, informacji w zakresie opisu formy prawnej tego podmiotu oraz struktury zarządzania i struktury organizacyjnej grupy kapitałowej.

Art. 110x. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki szacowania przez dom maklerski kapitału wewnętrznego oraz dokonywania przeglądów procesu szacowania i utrzymywania tego kapitału,
- 2) szczegółowe warunki funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem w domu maklerskim, w tym skład, szczegółowe zadania i sposób funkcjonowania komitetu do spraw ryzyka,
- 3) kryteria techniczne opracowania programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej,
- 4) szczegółowy zakres polityki wynagrodzeń i sposób jej ustalania

– mając na względzie potrzebę zapewnienia skutecznego funkcjonowania organów domu maklerskiego i należytego podejścia do podejmowanego ryzyka w zakresie prowadzonej działalności, właściwego funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem w domu maklerskim, szacowania kapitału wewnętrznego, realizacji celów programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej, a także sprawnego ich przebiegu, jak również zapewnienia właściwego funkcjonowania w domu maklerskim polityki wynagrodzeń, w tym wyeliminowania negatywnego wpływu systemów wynagrodzeń na należyte zarządzanie ryzykiem oraz uwzględniając rozwiązania umożliwiające Komisji monitorowanie prawidłowości stosowanych w domach maklerskich wewnętrznych rozwiązań w zakresie zarządzania.

Art. 110y. 1. W przypadku naruszenia przez dom maklerski przepisów niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013 oraz gdy zachodzi uzasadnione prawdopodobieństwo naruszenia tych przepisów przez dom maklerski w okresie kolejnych 12 miesięcy, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć następujące środki nadzorcze:

- 1) nakazać zmianę stosowanych rozwiązań, procedur, mechanizmów i strategii w zakresie systemu zarządzania ryzykiem oraz szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego;
- 2) nakazać sporządzenie planu przywrócenia stanu zgodnego z przepisami prawa; w decyzji tej Komisja może wskazać termin realizacji tego planu;
- 3) nakazać zastosowanie szczególnych zasad polityki w zakresie wyceny aktywów lub szczególnego kwalifikowania aktywów w zakresie wymogów dotyczących funduszy własnych określonych w rozporządzeniu 575/2013;
- 4) nakazać ograniczenie zakresu lub rozmiaru prowadzonej przez dom maklerski działalności, w tym nakazać domowi maklerskiemu zbycie zorganizowanej części przedsiębiorstwa, która stanowi zagrożenie dla stabilności finansowej domu maklerskiego;
- 5) nakazać ograniczenie ryzyka w prowadzonej działalności;
- 6) nakazać ograniczenie wysokości zmiennego składnika wynagrodzenia, jako wyznaczonego procentu przychodów netto domu maklerskiego, w przypadku gdy jego utrzymanie w tej wysokości zagraża spełnianiu wymogów adekwatności kapitałowej;
- 7) nakazać domowi maklerskiemu zatrzymanie zysku netto i przeznaczenie go na zwiększenie funduszy własnych;
- 8) ograniczyć wypłatę zysków lub zakazać wypłaty zysków akcjonariuszom, udziałowcom lub posiadaczom instrumentów dodatkowych zaliczonych zgodnie z przepisami części drugiej tytułu pierwszego rozdziału 3 rozporządzenia 575/2013 do kapitału dodatkowego Tier I domu maklerskiego;
- 9) nałożyć na dom maklerski dodatkowe wymogi w zakresie płynności.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, Komisja uwzględnia:

- 1) specyfikę działalności domu maklerskiego;
- 2) stosowane przez dom maklerski rozwiązania w zakresie realizacji przepisów niniejszego oddziału i przepisów rozporządzenia 575/2013;
- 3) wyniki badania i oceny nadzorczej domu maklerskiego;
- 4) ryzyko płynności krajowego systemu finansowego.

3. W przypadku gdy:

- 1) dom maklerski nie spełnia wymogów określonych w art. 110b, art. 110c, art. 110e i art. 110g,
- 2) niektóre rodzaje ryzyka lub ich elementy nie są objęte funduszami własnymi, zgodnie z przepisami rozporządzenia 575/2013,
- 3) zastosowanie innych środków nadzorczych może nie zapewnić we właściwym stopniu i czasie przestrzegania wymogów, o których mowa w przepisach niniejszego oddziału i przepisach rozporządzenia 575/2013,
- 4) z badania i oceny nadzorczej lub weryfikacji, o której mowa w art. 110u, wynika, że działalność domu maklerskiego doprowadzi do naruszenia wymogów w zakresie funduszy własnych,
- 5) pomimo zastosowania przez dom maklerski wymogów określonych w przepisach niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013 istnieje ryzyko niedoszacowania ryzyka w działalności domu maklerskiego lub
- 6) wyniki testów warunków skrajnych przeprowadzonych przez dom maklerski zgodnie z art. 377 rozporządzenia 575/2013 wskazują na istotne przekroczenie wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do korelacyjnego portfela handlowego w rozumieniu rozporządzenia 575/2013

– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na dom maklerski środek nadzorczy w postaci dodatkowych wymogów w zakresie posiadania wyższych funduszy własnych niż określone w rozporządzeniu 575/2013.

4. Komisja, wydając decyzję, o której mowa w ust. 3, uwzględnia:

- 1) ilościowe i jakościowe aspekty stosowanej przez dom maklerski procedury szacowania kapitału wewnętrznego, o której mowa w art. 110e;
- 2) obowiązujący w domu maklerskim system zarządzania ryzykiem;
- 3) wyniki badania i oceny nadzorczej w domu maklerskim;
- 4) ocenę ryzyka systemowego.

5. W przypadku gdy domy maklerskie o podobnym profilu ryzyka, w szczególności o podobnej specyfice działalności lub podobnej lokalizacji geograficznej ekspozycji, są lub mogą być narażone na podobne rodzaje ryzyka lub stwarzają podobne ryzyko dla systemu finansowego, Komisja może, w odniesieniu do takich domów maklerskich, przeprowadzić badanie i ocenę nadzorczą w podobny lub taki sam sposób. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o takich przypadkach.

Art. 110z. 1. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel mogą żądać przekazania jednorazowo lub z określoną częstotliwością informacji dotyczących spełniania obowiązków określonych przepisami niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, jeżeli są one niezbędne do wykonywania nadzoru, od:

- 1) domu maklerskiego;
- 2) finansowej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub spółki holdingowej o działalności mieszanej, mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) osób uprawnionych do reprezentowania podmiotów, o których mowa w pkt 1 i 2, osób wchodzących w skład organów tych podmiotów lub pozostających z tymi podmiotami w stosunku pracy;
- 4) przedsiębiorców, którym podmioty wymienione w pkt 1 i 2 zleciły wykonywanie swoich czynności.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane niezwłocznie lub w terminie wyznaczonym przez Komisję.

3. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania domu maklerskiego lub wchodzące w skład jego organów albo pozostające z domem maklerskim w stosunku pracy są obowiązane do sporządzania i przekazywania, na koszt tego domu, dodatkowych informacji sprawozdawczych, niezwłocznie lub z określoną częstotliwością, w tym w zakresie sprawozdawczości dotyczącej sytuacji kapitałowej lub poziomu płynności, lub

ujawniania innych informacji niezbędnych do wykonywania nadzoru w zakresie określonym przepisami niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013.

Art. 110za. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób traktowania przez domy maklerskie znacznych pakietów akcji podmiotów spoza sektora finansowego, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia 575/2013,
- 2) wagę ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach, o której mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia 575/2013,
- 3) podejścia lub wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 327 ust. 2 rozporządzenia 575/2013,
- 4) limit wartości ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów niższy niż 150 000 000 euro, o którym mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia 575/2013,
- 5) wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia 575/2013,
- 6) ogólne wytyczne, o których mowa w art. 416 ust. 1 rozporządzenia 575/2013

– w zakresie odnoszącym się do działalności domów maklerskich.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia konieczność zapewnienia spełniania wymogów ostrożnościowych przez domy maklerskie oraz potrzebę zapewnienia stabilności, bezpieczeństwa i prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje ekspozycji wymienionych w art. 400 ust. 2 i art. 493 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, wobec których nie stosuje się przepisu art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, kierując się potrzebą odzwierciedlenia faktycznego obciążenia funduszy własnych domu maklerskiego ryzykiem prowadzonej działalności, wynikającym z koncentracji ekspozycji.

Art. 110zb. 1. Wartość procentowa, o której mowa w art. 478 ust. 1 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 100%.

2. Wartość procentowa, o której mowa w art. 479 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 0%.

3. Współczynnik, o którym mowa w art. 480 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 1.

4. Wartość procentowa, o której mowa w art. 486 ust. 5 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi:

- 1) 40% – do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- 2) 20% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- 3) 0% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

Oddział 2b¹¹⁰⁾

Postępowanie naprawcze

Art. 110zc. 1. W przypadku wystąpienia sytuacji zagrażającej stabilności finansowej lub powstania niebezpieczeństwa niewypłacalności lub utraty płynności domu maklerskiego na poziomie jednostkowym lub skonsolidowanym dom maklerski niezwłocznie zawiadamia o tym Komisję oraz przedstawia jej program postępowania naprawczego.

2. Za realizację programu postępowania naprawczego przez dom maklerski odpowiada zarząd domu maklerskiego.

3. Program postępowania naprawczego uwzględnia wielkość domu maklerskiego, a także skalę i stopień złożoności jego działalności.

4. Program postępowania naprawczego obejmuje w szczególności:

- 1) wskazanie sposobu przywrócenia stabilności finansowej, wypłacalności lub płynności;
- 2) założenia do programu i wskazanie istotnych etapów jego realizacji;
- 3) wskazanie zagrożeń dla realizacji programu i sposobu ich eliminacji.

5. Komisja może wyznaczyć domowi maklerskiemu termin na opracowanie programu postępowania naprawczego, o którym mowa w ust. 1, oraz zalecić jego uzupełnienie lub ponowne opracowanie.

6. W razie zaniechania działań określonych w ust. 1 lub 5 Komisja może, w drodze decyzji, nakazać domowi maklerskiemu wszczęcie postępowania naprawczego.

7. W okresie realizacji przez dom maklerski programu postępowania naprawczego zysk osiągany przez dom maklerski jest przeznaczany w pierwszej kolejności na pokrycie strat, a następnie na zwiększenie funduszy własnych.

Art. 110zd. 1. Jeżeli program postępowania naprawczego nie jest wystarczający lub jego realizacja nie jest należyta, Komisja może:

- 1) wystąpić do zarządu domu maklerskiego z żądaniem zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników w celu rozpatrzenia sytuacji domu maklerskiego, powzięcia decyzji o pokryciu straty bilansowej oraz podjęcia innych uchwał, w tym zwiększenia, w okresie nie dłuższym niż 6 miesięcy, funduszy własnych;
- 2) nakazać obniżenie lub wstrzymanie wypłaty niektórych zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze w domu maklerskim, w tym przypadających za czas zajmowania stanowiska kierowniczego w domu maklerskim, nie dłużej niż za ostatnie 3 lata.

2. Zarząd domu maklerskiego powinien zwołać nadzwyczajne walne zgromadzenie albo zgromadzenie wspólników w ciągu 14 dni od dnia doręczenia decyzji Komisji w przedmiocie żądania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1. Komisja może zwołać nadzwyczajne walne zgromadzenie albo zgromadzenie wspólników, jeżeli zarząd domu maklerskiego nie zwołał tego zgromadzenia w tym terminie. Koszty zwołania i odbycia walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników obciążają dom maklerski.

3. Przerwy w walnym zgromadzeniu albo w zgromadzeniu wspólników nie mogą trwać łącznie dłużej niż 14 dni.

Art. 110ze. 1. Komisja może wydać decyzję o ustanowieniu kuratora nadzorującego wykonanie programu postępowania naprawczego przez dom maklerski, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego przebiegu postępowania naprawczego.

2. Kuratorowi przysługuje prawo uczestniczenia w posiedzeniach organów domu maklerskiego oraz prawo żądania informacji niezbędnych do wykonywania jego funkcji. Organy z odpowiednim wyprzedzeniem informują kuratora o posiedzeniach organów.

3. Organy domu maklerskiego niezwłocznie informują kuratora o powziętych uchwałach i decyzjach.

4. Kuratorowi przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu wobec uchwał i decyzji zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej domu maklerskiego. Oświadczenie o zamiarze wniesienia sprzeciwu zgłoszone na posiedzeniu rady nadzorczej, komisji rewizyjnej lub zarządu wstrzymuje wykonanie uchwały lub decyzji.

5. Sprzeciw, o którym mowa w ust. 4, kurator wnosi do sądu właściwego w sprawach gospodarczych w terminie 14 dni od daty powzięcia uchwały lub decyzji zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej.

6. W przypadku braku wniesienia sprzeciwu do sądu w terminie, o którym mowa w ust. 5, lub w przypadku oświadczenia kuratora, że nie będzie zgłaszał sprzeciwu, uchwała lub decyzja, o której mowa w ust. 4, podlega wykonaniu.

7. Kurator może zaskarżyć uchwały walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników, które naruszają interes domu maklerskiego, zgodnie z art. 249 § 1 i art. 422 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

8. Od decyzji o ustanowieniu kuratora dom maklerski może wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji. Przepisu art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, nie stosuje się.

9. Funkcję kuratora może pełnić osoba posiadająca kwalifikacje i doświadczenie zawodowe w zakresie organizacji i zasad działalności domu maklerskiego. Kuratorem może być również osoba prawna.

10. Komisja może żądać od kuratora wyjaśnień i informacji związanych z pełnieniem funkcji.

11. Kurator niezwłocznie zawiadamia Komisję o wszelkich zagrożeniach prawidłowej i terminowej realizacji programu postępowania naprawczego.

12. Kurator składa Komisji kwartalne sprawozdania ze swojej działalności zawierające ocenę realizacji przez zarząd domu maklerskiego programu postępowania naprawczego.

13. Wynagrodzenie kuratora ustala Komisja, z tym że nie może ono być wyższe niż wynagrodzenie prezesa domu maklerskiego, w którym ustanowiono kuratora. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej wynagrodzenie kuratora nie może przekraczać dziesięciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze

przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Koszty związane z pełnieniem funkcji kuratora obciążają dom maklerski.

14. Komisja może odwołać kuratora nadzorującego wykonywanie programu postępowania naprawczego przez dom maklerski w przypadku jego rezygnacji, niewłaściwego pełnienia funkcji lub innych względów uniemożliwiających mu należyte pełnienie tej funkcji.

15. Osobie fizycznej pełniącej funkcję kuratora przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego w wysokości 26 dni na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.¹¹⁹⁾) w terminach uzgodnionych z Komisją.

16. Okres pełnienia funkcji kuratora jest wliczany do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Do osób tych mają zastosowanie przepisy o ubezpieczeniach społecznych i ubezpieczeniu zdrowotnym, o ile osoby te nie są objęte tymi ubezpieczeniami z innych tytułów.

Art. 110zf. 1. Jeżeli dom maklerski nie przekaze programu postępowania naprawczego zgodnie z art. 110zc ust. 1 albo gdy realizacja tego programu okaże się nieskuteczna, Komisja może podjąć decyzję o ustanowieniu zarządu komisarycznego na czas realizacji programu postępowania naprawczego. W decyzji o ustanowieniu zarządu komisarycznego Komisja określa jego zadania.

2. Ustanowienie zarządu komisarycznego nie wpływa na organizację i sposób działania domu maklerskiego.

3. Na zarząd komisaryczny przechodzi prawo prowadzenia spraw spółki i jej reprezentowania, w szczególności zarząd komisaryczny może zaskarżyć uchwały walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników, które naruszają interes domu maklerskiego, zgodnie z art. 249 § 1 i art. 422 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych. Z dniem ustanowienia zarządu komisarycznego rada nadzorcza lub komisja rewizyjna zostają zawieszone, mandaty członków zarządu domu maklerskiego, a także prokury i pełnomocnictwa wygasają. Na czas trwania zarządu komisarycznego kompetencje innych organów domu maklerskiego zostają zawieszone.

4. Zarząd komisaryczny może dokonać zamknięcia ksiąg rachunkowych domu maklerskiego i sporządzić sprawozdanie finansowe domu maklerskiego na dzień wyznaczony przez Komisję oraz podjąć uchwałę o pokryciu straty za okres kończący się w tym dniu oraz straty za lata ubiegłe.

5. Zarząd komisaryczny wykonuje również zadania określone w decyzji o jego ustanowieniu.

6. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, rada nadzorcza, komisja rewizyjna albo wspólnik mający prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania może wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 7 dni od daty doręczenia decyzji. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji. Przepisu art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

7. Zarząd komisaryczny opracowuje i uzgadnia z Komisją program postępowania naprawczego, kieruje jego realizacją oraz nie rzadziej niż co 3 miesiące informuje Komisję, radę nadzorczą lub komisję rewizyjną o wynikach realizacji programu.

8. Ustanowienie zarządu komisarycznego podlega zgłoszeniu do rejestru właściwego dla domu maklerskiego.

9. Wniosek o wpis do rejestru zarządu komisarycznego, wykreślenia członków zarządu i prokurentów oraz zawieszenia rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej składa zarząd komisaryczny w terminie 7 dni od dnia wydania decyzji o jego ustanowieniu. Do uiszczenia opłaty sądowej od wniosku oraz opłaty za ogłoszenie wpisu w Monitorze Sądowym i Gospodarczym jest obowiązany dom maklerski.

10. Komisja może żądać od zarządu komisarycznego wyjaśnień i informacji związanych z wykonywaniem jego zadań.

Art. 110zg. 1. Członkowi zarządu komisarycznego, w przypadku złożenia wniosku zgodnie z art. 174 § 1 Kodeksu pracy, udziela się urlopu bezpłatnego na okres pełnienia tej funkcji.

2. Okres urlopu bezpłatnego, o którym mowa w ust. 1, jest wliczany do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

3. Wynagrodzenie członków zarządu komisarycznego ustala Komisja, z tym że nie może ono być wyższe niż wynagrodzenie członków dotychczasowego zarządu. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej wynagrodzenie członków zarządu komisarycznego nie może przekraczać dziesięciokrotności przeciętnego miesięcznego

¹¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1662, z 2015 r. poz. 1066, 1220, 1224, 1240, 1268 i 1735 oraz z 2016 r. poz. 868, 910, 960 i 1053.

wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Koszty działalności zarządu komisarycznego obciążają dom maklerski.

Art. 110zh. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej przepisy niniejszego oddziału dotyczące organów mają zastosowanie do komplementariuszy lub wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

Oddział 2c¹²⁰⁾

Plany naprawy i zasady wczesnej interwencji dla niektórych domów maklerskich

Art. 110zi. 1. Ilekroć w niniejszym oddziale jest mowa o:

- 1) dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia 575/2013;
- 2) dominującej finansowej spółce holdingowej z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia 575/2013;
- 3) dominującej instytucji z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą instytucję z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia 575/2013;
- 4) domu maklerskim – rozumie się przez to dom maklerski, o którym mowa w art. 98 ust. 3;
- 5) finansowej spółce holdingowej – rozumie się przez to finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 575/2013;
- 6) finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej – rozumie się przez to finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia 575/2013;
- 7) funkcji krytycznej – rozumie się przez to funkcję krytyczną, o której mowa w art. 2 pkt 17 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;
- 8) głównej linii biznesowej – rozumie się przez to linię biznesową wraz z powiązanymi usługami, która stanowi dla domu maklerskiego lub grupy, w której skład wchodzi dom maklerski, istotne źródło przychodów lub zysku;
- 9) grupie – rozumie się przez to podmiot dominujący i jego podmioty zależne;
- 10) holdingu mieszanym – rozumie się przez to holding mieszany, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia 575/2013;
- 11) instytucji – rozumie się przez to instytucję kredytową, dom maklerski lub zagraniczną firmę inwestycyjną;
- 12) instytucji finansowej – rozumie się przez to instytucję finansową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 575/2013;
- 13) instytucji kredytowej – rozumie się przez to instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013, do której stosuje się przepisy rozporządzenia 575/2013 zgodnie z art. 1 akapit pierwszy zdanie wstępne rozporządzenia 575/2013;
- 14) istotnym oddziale – rozumie się przez to istotny oddział, o którym mowa w art. 110f;
- 15) nadzwyczajnym publicznym wsparciu finansowym – rozumie się przez to pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub inne publiczne wsparcie finansowe na poziomie ponadnarodowym, które, jeżeli jest udzielane na poziomie krajowym, stanowi pomoc państwa udzielaną w celu utrzymania lub przywrócenia rentowności, płynności bądź wypłacalności domu maklerskiego lub grupy, której częścią jest dom maklerski, w tym działania, o których mowa w ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. poz. 226, z 2011 r. poz. 196, z 2013 r. poz. 1012, z 2015 r. poz. 1513 i 1844 oraz z 2016 r. poz. 996);
- 16) podmiocie dominującym – rozumie się przez to podmiot dominujący, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 10;
- 17) podmiocie powiązanym – rozumie się przez to podmiot wchodzący w skład grupy;

¹²⁰⁾ Oddział dodany przez art. 359 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

- 18) podmiocie zależnym – rozumie się przez to jednostkę zależną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 575/2013;
- 19) standardowym postępowaniu upadłościowym – rozumie się przez to postępowanie upadłościowe prowadzone na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe lub zagraniczne postępowanie upadłościowe, o którym mowa w art. 379 pkt 1 tej ustawy;
- 20) systemie ochrony instytucjonalnej – rozumie się przez to system spełniający wymogi określone w art. 113 ust. 7 rozporządzenia 575/2013;
- 21) unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej – rozumie się przez to unijną dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia 575/2013;
- 22) unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej – rozumie się przez to unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia 575/2013;
- 23) unijnej instytucji dominującej – rozumie się przez to unijną instytucję dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia 575/2013;
- 24) unijnej jednostce dominującej – rozumie się przez to unijną instytucję dominującą, unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej.

2. Przepisów oddziału 2b nie stosuje się do domów maklerskich, o których mowa w ust. 1 pkt 4.

Art. 110zj. 1. Dom maklerski, który nie jest objęty nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez właściwy organ nadzoru, oraz dom maklerski, który nie ma obowiązku posiadania grupowego planu naprawy, jest obowiązany posiadać plan naprawy. Plan naprawy stanowi element systemu zarządzania, o którym mowa w art. 110c ust. 1. Dom maklerski uwzględnia w planie naprawy podmioty działające w tej samej grupie.

2. Komisja, w przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia stabilności rynku finansowego, może, w drodze decyzji, nakazać domowi maklerskiemu, o którym mowa w art. 110zm ust. 1 lub 9 lub art. 110zn ust. 1, sporządzenie planu naprawy. W decyzji Komisja określa termin przedstawienia planu naprawy przez dom maklerski. Do postępowania w przedmiocie zatwierdzenia planu naprawy stosuje się przepisy art. 110zk ust. 2–11.

3. Plan naprawy obejmuje:

- 1) streszczenie głównych elementów planu naprawy;
- 2) opis istotnych zmian w domu maklerskim, które nastąpiły od dnia przedstawienia planu naprawy albo ostatniej aktualizacji planu naprawy;
- 3) opis polityki informacyjnej domu maklerskiego w związku z potencjalnymi negatywnymi reakcjami rynku finansowego na pogarszającą się sytuację domu maklerskiego;
- 4) działania dotyczące kapitału i płynności domu maklerskiego konieczne w celu poprawy jego sytuacji finansowej;
- 5) prognozowany harmonogram działań podejmowanych w celu realizacji istotnych elementów planu naprawy;
- 6) szczegółowy opis okoliczności zagrażających skutecznej i terminowej realizacji planu naprawy, obejmujący analizę wpływu działań przewidzianych w planie naprawy na podmioty prowadzące działalność w tej samej grupie co dom maklerski oraz na klientów i inne strony umów zawartych z domem maklerskim;
- 7) funkcje krytyczne występujące w domu maklerskim;
- 8) procedury ustalenia wartości i oceny zbywalności głównych linii biznesowych i aktywów domu maklerskiego;
- 9) powiązania procesu przygotowania planu naprawy z systemem zarządzania domem maklerskim oraz zasad zatwierdzania planu naprawy i ustalania osób odpowiedzialnych za jego przygotowanie i wdrożenie;
- 10) czynności, które należy podjąć w celu utrzymania odpowiedniego poziomu funduszy własnych domu maklerskiego lub przywrócenia poziomu funduszy własnych do wysokości wymaganej zgodnie z art. 110e oraz zgodnie z przepisami rozporządzenia 575/2013;
- 11) działania służące zapewnieniu możliwości kontynuowania działalności i terminowego wywiązywania się z wymagalnych zobowiązań, ukierunkowane zwłaszcza na zapewnienie dostępu do rezerwowych źródeł finansowania, w tym do potencjalnych źródeł płynności, a także oceny dostępnych zabezpieczeń oraz oceny możliwości udzielenia wsparcia finansowego pomiędzy podmiotami powiązanymi i przenoszenia płynności pomiędzy liniami biznesowymi;

- 12) uzgodnienia mające na celu ograniczenie ryzyka i dźwigni finansowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 93 rozporządzenia 575/2013;
- 13) środki dotyczące restrukturyzacji zobowiązań domu maklerskiego;
- 14) środki dotyczące restrukturyzacji linii biznesowych domu maklerskiego;
- 15) porozumienia, umowy i inne działania mające na celu utrzymanie ciągłości dostępu domu maklerskiego do infrastruktury rynków finansowych;
- 16) porozumienia, umowy i inne działania mające na celu utrzymanie ciągłości działania domu maklerskiego;
- 17) opis działań przygotowawczych mających na celu umożliwienie zbycia przez dom maklerski aktywów lub linii biznesowych w terminie zapewniającym przywrócenie stabilności finansowej domu maklerskiego;
- 18) inne działania lub strategie zarządcze służące przywróceniu stabilności finansowej domu maklerskiego oraz prognozowane skutki finansowe takich działań lub strategii;
- 19) działania, jakie dom maklerski podjął lub planuje podjąć w celu umożliwienia wdrożenia planu naprawy, w tym niezbędne do terminowego dokapitalizowania domu maklerskiego;
- 20) poziomy wskaźników, o których mowa w art. 110zo ust. 1, po osiągnięciu których mogą być podjęte działania określone w planie naprawy;
- 21) działania, jakie może podjąć dom maklerski, jeżeli zostaną spełnione przesłanki wczesnej interwencji, o których mowa w art. 110zz.

4. Plan naprawy spełnia następujące warunki:

- 1) przewidziane planem naprawy działania przyczynią się do przywrócenia lub utrzymania dobrej kondycji finansowej i rentowności domu maklerskiego lub grupy;
- 2) przewidziane planem naprawy działania mogą być efektywnie i szybko wdrożone bez negatywnych skutków dla systemu finansowego, w szczególności bez spowodowania konieczności wdrażania planów naprawy przez inne instytucje w tym samym czasie;
- 3) struktura kapitałowa i struktura finansowania domu maklerskiego wskazane w planie naprawy są dostosowane do poziomu złożoności struktury organizacyjnej i profilu ryzyka domu maklerskiego.

5. Plan naprawy nie może zakładać uzyskania nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego.

6. Plan naprawy podlega zatwierdzeniu przez zarząd domu maklerskiego.

7. Dom maklerski aktualizuje plan naprawy co najmniej raz w roku oraz po istotnej zmianie struktury organizacyjnej lub prawnej, sytuacji finansowej lub po wystąpieniu innego zdarzenia wpływającego na przyjęte w planie założenia i wykonanie planu naprawy. Komisja może zalecić domowi maklerskiemu częstszą aktualizację planu naprawy.

Art. 110zk. 1. Dom maklerski przedstawia Komisji plan naprawy w terminie 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia działalności.

2. Komisja zatwierdza plan naprawy w drodze decyzji w terminie 6 miesięcy od dnia jego otrzymania.

3. Aktualizacja planu naprawy, o której mowa w art. 110zj ust. 7, wymaga zatwierdzenia przez Komisję. Przepisy ust. 2 i 4–10 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku gdy plan naprawy obejmuje istotny oddział domu maklerskiego, Komisja konsultuje się z właściwym organem nadzoru w państwie członkowskim, na terytorium którego istotny oddział prowadzi działalność.

5. Komisja przekazuje plan naprawy Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, który w przypadku zidentyfikowania w planie naprawy działań, które mogą mieć negatywny wpływ na skuteczność restrukturyzacji i likwidacji domu maklerskiego, niezwłocznie informację o tym przekazuje Komisji.

6. Jeżeli plan naprawy nie spełnia wymagań określonych w art. 110zj lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego wdrożeniu, Komisja wzywa dom maklerski do uzupełnienia lub zmiany planu, w terminie 2 miesięcy od dnia doręczenia wezwania. Terminu tego nie wlicza się do terminu, o którym mowa w ust. 2. Na wniosek domu maklerskiego Komisja może przedłużyć ten termin o miesiąc.

7. W przypadku gdy zmieniony lub uzupełniony plan naprawy nadal nie spełnia wymagań określonych w art. 110zj lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego wdrożeniu, Komisja, w drodze decyzji, odmawia zatwierdzenia planu naprawy, oraz wzywa dom maklerski do przedstawienia nowego planu naprawy.

8. W decyzji, o której mowa w ust. 7, Komisja może wskazać termin, do którego dom maklerski powinien przedstawić nowy plan naprawy, oraz obszary działalności domu maklerskiego, które w ocenie Komisji wymagają uwzględnienia w planie naprawy.

9. Komisja zatwierdza nowy plan naprawy, o którym mowa w ust. 7, w terminie 6 miesięcy od dnia jego otrzymania.

10. W przypadku gdy nowy plan naprawy, o którym mowa w ust. 7, nie spełnia wymagań określonych w art. 110zj lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego wdrożeniu, Komisja zaleca domowi maklerskiemu wskazanie zmian w działalności domu maklerskiego niezbędnych w celu spełnienia wymagań, o których mowa w art. 110zj, lub w celu usunięcia innych istotnych okoliczności zagrażających wdrożeniu planu naprawy, wyznaczając odpowiedni termin na przedstawienie tych zmian. Jeżeli nowy plan naprawy nie spełnia wymagań określonych w art. 110zj lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego wdrożeniu, a dom maklerski nie wskaże zmian w działalności lub Komisja uzna je za niewystarczające, Komisja, w drodze decyzji, odmawia zatwierdzenia nowego planu naprawy oraz nakazuje wprowadzenie niezbędnych zmian w działalności domu maklerskiego.

11. W decyzji, o której mowa w ust. 10, Komisja może określić termin wprowadzenia zmian w działalności domu maklerskiego oraz w szczególności nakazać domowi maklerskiemu:

- 1) zmianę profilu ryzyka, w tym ryzyka utraty płynności;
- 2) podjęcie działań w celu zapewnienia możliwości terminowego dokapitalizowania domu maklerskiego;
- 3) dokonanie przeglądu strategii i struktury organizacyjnej domu maklerskiego;
- 4) wprowadzenie zmian w strategii finansowania, które obniżą poziom ryzyka związany z działalnością domu maklerskiego w zakresie głównych linii biznesowych i funkcji krytycznych;
- 5) wprowadzenie zmian w systemie zarządzania ryzykiem w domu maklerskim, o którym mowa w art. 110b ust. 1.

12. Zatwierdzony plan naprawy Komisja przekazuje Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu w terminie 7 dni od dnia podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 2.

Art. 110zl. 1. Dom maklerski będący unijną jednostką dominującą albo będące unijnymi jednostkami dominującymi unijna dominująca finansowa spółka holdingowa oraz unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nad którymi Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany, o którym mowa w art. 110g ust. 3–8, są obowiązane posiadać grupowe plany naprawy. Grupowy plan naprawy może określać działania, które powinny zostać podjęte przez unijną jednostkę dominującą, jak również poszczególne podmioty zależne.

2. Celem grupowego planu naprawy jest poprawa sytuacji finansowej grupy lub podmiotów powiązanych będących instytucjami, z jednoczesnym uwzględnieniem sytuacji finansowej innych podmiotów powiązanych. Grupowy plan naprawy zapewnia koordynację działań w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, podmiotów zależnych i istotnych oddziałów.

3. Do grupowego planu naprawy przepisy art. 110zj ust. 3–6 i art. 110zk ust. 5 i 12 stosuje się odpowiednio. Grupowy plan naprawy może uwzględniać umowy dotyczące wsparcia finansowego w ramach grupy, o których mowa w art. 110zr ust. 1. Grupowy plan naprawy określa informacje, o których mowa w art. 110zj ust. 3, w odniesieniu do grupy, domu maklerskiego, jak również w odniesieniu do poszczególnych podmiotów zależnych.

4. Grupowy plan naprawy podlega zatwierdzeniu przez organ zarządzający podmiotu obowiązanego do jego sporządzenia.

Art. 110zm. 1. Unijna jednostka dominująca, o której mowa w art. 110zl ust. 1, jest obowiązana przedstawić grupowy plan naprawy w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym uzyskała status unijnej jednostki dominującej. Do grupowego planu naprawy przepisy art. 110zk stosuje się odpowiednio.

2. Grupowy plan naprawy Komisja przekazuje:

- 1) właściwym organom nadzoru dla podmiotów zależnych w grupie;
- 2) właściwym organom nadzoru w państwach członkowskich, na których terytorium działa istotny oddział domu maklerskiego lub innej instytucji wchodzącej w skład grupy;
- 3) Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu;
- 4) organom do spraw restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla podmiotów zależnych.

3. Komisja, po konsultacjach z właściwymi organami nadzoru w państwach członkowskich, na których terytorium działa istotny oddział domu maklerskiego lub innej instytucji, dąży do osiągnięcia porozumienia z właściwymi organami nadzoru dla podmiotów zależnych wchodzących w skład grupy w zakresie:

- 1) stwierdzenia, czy grupowy plan naprawy spełnia wymogi określone w art. 110zl oraz w zakresie wpływu działań przewidzianych w grupowym planie naprawy na stabilność finansową we wszystkich państwach członkowskich, w których prowadzą działalność podmioty powiązane;
- 2) konieczności sporządzenia i przekazania planów naprawy przez niektóre lub wszystkie instytucje zależne;
- 3) zasadności podjęcia działań, o których mowa w art. 110zk ust. 6–11 w odniesieniu do grupowego planu naprawy.

4. W przypadku gdy porozumienie w zakresie ust. 3 pkt 1 i 3 nie zostanie osiągnięte w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez Komisję grupowego planu naprawy podmiotom, o których mowa w ust. 2, Komisja może podjąć działania, o których mowa w art. 110zk ust. 6–11 w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, uwzględniając stanowiska przekazane dotychczas przez właściwe organy nadzoru. Komisja informuje właściwe organy nadzoru o ostatecznej treści grupowego planu naprawy.

5. W przypadku gdy przed upływem terminu 4 miesięcy, o którym mowa w ust. 4, Komisja lub inny zainteresowany właściwy organ nadzoru zwróci się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2010, Komisja może podejmować działania określone w ust. 3 pkt 3 w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, niezwłocznie po otrzymaniu decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia. Komisja, podejmując działania, o których mowa w art. 110zk ust. 4–8, w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, uwzględnia decyzję Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, chyba że Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w terminie miesiąca od dnia zakończenia postępowania pojednawczego nie wyda decyzji. Termin 4 miesięcy, o którym mowa w ust. 4, uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia.

6. Komisja może zwrócić się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2010 wyłącznie w zakresie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, oraz w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej w sprawach, o których mowa w art. 110zk ust. 11 pkt 1, 2 i 4.

7. W przypadku gdy przed upływem terminu 4 miesięcy, o którym mowa w ust. 4, właściwy organ nadzoru zwróci się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2010, Komisja wraz z innymi właściwymi organami nadzoru, które nie zwróciły się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2010, może osiągnąć porozumienie w zakresie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lub 3, w sprawie grupowego planu naprawy w zakresie obejmującym podmioty powiązane podlegające nadzorowi Komisji i tych właściwych organów nadzoru, w tym dom maklerski.

8. W przypadku gdy porozumienie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, w zakresie konieczności sporządzenia i przekazania planu naprawy przez instytucję zależną nie zostanie osiągnięte w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez Komisję grupowego planu naprawy podmiotom, o których mowa w ust. 2, Komisja może przekazać właściwemu organowi nadzoru dla instytucji zależnej stanowisko.

9. W przypadku gdy w skład grupy wchodzi dom maklerski będący podmiotem zależnym, a porozumienie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, w zakresie konieczności sporządzenia i przekazania planu naprawy przez dom maklerski nie zostanie osiągnięte w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez Komisję grupowego planu naprawy podmiotom, o których mowa w ust. 2, Komisja może nakazać domowi maklerskiemu w drodze decyzji sporządzenie i przekazanie planu naprawy, zgodnie z art. 110zj. W decyzji Komisja wskazuje termin sporządzenia i przekazania planu naprawy.

10. W przypadku gdy zostało osiągnięte porozumienie w sprawie sporządzenia i przekazania przez dom maklerski planu naprawy, Komisja w drodze decyzji nakazuje domowi maklerskiemu sporządzenie i przekazanie planu naprawy, zgodnie z art. 110zj. W decyzji Komisja wskazuje termin sporządzenia i przekazania planu naprawy.

Art. 110zn. 1. W przypadku domu maklerskiego będącego podmiotem zależnym od unijnej jednostki dominującej, nad którą sprawuje nadzór skonsolidowany właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego, Komisja dąży do osiągnięcia porozumienia z tym właściwym organem nadzoru oraz z innymi właściwymi organami nadzoru, w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania Komisji grupowego planu naprawy przez właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany, w zakresie spraw, o których mowa w art. 110zm ust. 3, w tym może przekazać temu organowi stanowisko w zakresie, o którym mowa w art. 110zm ust. 3 pkt 1 lub 3, w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej.

2. W przypadku gdy w terminie 4 miesięcy, o którym mowa w ust. 1, nie zostanie osiągnięte porozumienie w zakresie konieczności sporządzenia i przekazania planu naprawy przez dom maklerski, Komisja może wydać w odniesieniu do tego domu maklerskiego decyzję w sprawie sporządzenia i przekazania planu naprawy, zgodnie z art. 110zj. W decyzji Komisja wskazuje termin sporządzenia i przekazania planu naprawy.

3. W przypadku gdy przed upływem terminu 4 miesięcy, o którym mowa w ust. 1, Komisja lub właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego zwróci się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2010 w zakresie odnoszącym się do domu maklerskiego, Komisja może wydać decyzję, o której mowa w ust. 2, niezwłocznie po otrzymaniu decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia. Komisja, wydając decyzję, o której mowa w ust. 2, uwzględnia decyzję wydaną przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, chyba że Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w terminie miesiąca od dnia zakończenia postępowania pojednawczego nie wyda decyzji. Termin 4 miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia.

4. Komisja może zwrócić się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2010 wyłącznie w zakresie, o którym mowa w art. 110zm ust. 3 pkt 1, oraz w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej w sprawach, o których mowa w art. 110zk ust. 11 pkt 1, 2 i 4.

5. W przypadku gdy przed upływem terminu 4 miesięcy, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ nadzoru zwróci się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2010, Komisja wraz z innymi właściwymi organami nadzoru, które nie zwróciły się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2010, może osiągnąć porozumienie w zakresie spraw, o których mowa w art. 110zm ust. 3 pkt 1 lub 3, w zakresie grupowego planu naprawy obejmującego podmioty powiązane podlegające nadzorowi Komisji i tych właściwych organów nadzoru, w tym dom maklerski.

6. W przypadku gdy zgodnie z ust. 1 albo 5 zostało osiągnięte porozumienie w zakresie konieczności sporządzenia i przekazania przez dom maklerski planu naprawy, Komisja w drodze decyzji nakazuje domowi maklerskiemu sporządzenie i przekazanie planu naprawy, zgodnie z art. 110zj. W decyzji Komisja wskazuje termin sporządzenia i przekazania planu naprawy.

Art. 110zo. 1. Plan naprawy oraz grupowy plan naprawy określają poziomy wskaźników, po osiągnięciu których dom maklerski podejmuje działania określone w planie. Wskaźniki te odnoszą się do sytuacji finansowej domu maklerskiego, mogą mieć charakter ilościowy lub jakościowy. Wskaźniki powinny umożliwiać łatwe i systematyczne monitorowanie ich poziomu. Wskaźniki oraz sposób monitorowania ich poziomu dom maklerski przedstawia Komisji łącznie z planem naprawy.

2. W uzasadnionym przypadku dom maklerski może podjąć działania wskazane w planie naprawy pomimo nieosiągnięcia przez wskaźnik, którego dotyczy to działanie, poziomu określonego w planie naprawy.

3. W uzasadnionym przypadku dom maklerski może, ze względu na okoliczności, odstąpić od podjęcia działania wskazanego w planie naprawy pomimo osiągnięcia przez wskaźnik, którego dotyczy to działanie, poziomu określonego w planie naprawy.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, dom maklerski niezwłocznie informuje Komisję, wskazując przyczyny podjęcia działań zgodnie z ust. 2 lub przyczyny odstąpienia od podjęcia działań zgodnie z ust. 3.

Art. 110zp. 1. Komisja może, w drodze decyzji, ograniczyć zakres informacji, o których mowa w art. 110zj ust. 3, wymaganych w planie naprawy albo w grupowym planie naprawy lub zmienić częstotliwość aktualizowania planu naprawy albo grupowego planu naprawy.

2. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, Komisja bierze pod uwagę:

- 1) wpływ zaprzestania prowadzenia działalności przez dom maklerski na rynki finansowe, inne instytucje lub na gospodarkę ogółem;
- 2) wpływ upadłości domu maklerskiego przeprowadzonej w formie standardowego postępowania upadłościowego na rynki finansowe, inne instytucje lub na gospodarkę ogółem;
- 3) charakter działalności domu maklerskiego, jej zakres i stopień złożoności, strukturę własnościową domu, formę prawną, profil ryzyka, wielkość lub powiązania z podmiotami;
- 4) przynależność do systemów ochrony instytucjonalnej lub do innych wspólnych systemów solidarności, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia 575/2013;
- 5) zakres działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 i 4, wykonywanej przez dom maklerski.

3. Komisja może zasięgnąć opinii Komitetu Stabilności Finansowej w zakresie, o którym mowa w ust. 2.

4. Komisja może zmienić lub uchylić decyzję, o której mowa w ust. 1.

5. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, nie ogranicza uprawnień Komisji i Bankowego Funduszu Gwarancyjnego określonych w niniejszym oddziale.

6. Komisja nie może wydać decyzji, o której mowa w ust. 1, wobec domu maklerskiego, w przypadku gdy:

- 1) całkowita wartość jego aktywów przekracza 30 000 000 000 euro lub
- 2) stosunek wartości jego aktywów do produktu krajowego brutto Rzeczypospolitej Polskiej przekracza 20%, chyba że wartość jego aktywów jest niższa niż 5 000 000 000 euro.

7. Do obliczania w złotych wartości wyrażonych w euro przyjmuje się kurs średni euro ogłoszony przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego roku poprzedzającego.

8. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1.

Art. 110zq. Komisja może w drodze decyzji zwolnić dom maklerski z obowiązku sporządzenia planu naprawy, o którym mowa w art. 110zj–110zp, jeżeli dom maklerski należy do systemu ochrony instytucjonalnej, pod warunkiem że ten system ochrony instytucjonalnej zapewnia osiągnięcie poziomu ochrony nie niższego niż w przypadku sporządzenia planu naprawy.

Art. 110zr. 1. Objęty nadzorem skonsolidowanym dom maklerski i objęta wspólnie z nim nadzorem skonsolidowanym unijna instytucja dominująca, finansowa spółka holdingowa, finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, holding mieszany, dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej oraz ich podmioty zależne w państwach członkowskich lub w państwach trzecich będące instytucjami lub instytucjami finansowymi mogą zawierać umowy dotyczące udzielenia wsparcia finansowego dowolnej stronie tej umowy na wypadek zaistnienia w odniesieniu do tej strony przesłanek zastosowania środków wczesnej interwencji określonych w art. 110zz, jeżeli są spełnione warunki określone w art. 110zs–110zy.

2. Podmioty powiązane mogą zawierać inne umowy i porozumienia niespełniające warunków, o których mowa w przepisach art. 110zs–110zy. Umowy takie nie mogą być wykonywane, jeżeli dom maklerski albo inna strona umowy spełnia warunki do zastosowania środków wczesnej interwencji.

Art. 110zs. 1. Umowa, o której mowa w art. 110zr ust. 1, może obejmować jeden lub większą liczbę podmiotów zależnych w grupie i przewidywać w szczególności wsparcie finansowe ze strony podmiotu dominującego na rzecz podmiotów zależnych, ze strony podmiotów zależnych na rzecz podmiotu dominującego lub między podmiotami zależnymi w grupie.

2. Umowa, o której mowa w art. 110zr ust. 1, może przewidywać wsparcie finansowe w szczególności w formie pożyczki, udzielenia gwarancji lub udostępnienia aktywów do wykorzystania jako zabezpieczenie, w tym między otrzymującym wsparcie a podmiotem niebędącym podmiotem powiązonym.

3. Jeżeli zgodnie z umową, o której mowa w art. 110zr ust. 1, jeden z podmiotów powiązanych w ramach grupy zgadza się udzielić wsparcia innemu podmiotowi powiązanemu, umowa może przewidywać udzielenie wsparcia na zasadzie wzajemności przez podmiot powiązany otrzymujący wsparcie na rzecz podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia.

4. Umowa, o której mowa w art. 110zr ust. 1, określa zasady obliczania opłat, prowizji lub wynagrodzenia z tytułu każdej transakcji wykonanej w ramach tej umowy w momencie udzielania wsparcia finansowego.

5. Umowa, o której mowa w art. 110zr ust. 1, spełnia następujące warunki:

- 1) przy zawieraniu umowy i ustalaniu opłat, prowizji lub wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego strona jest obowiązana działać w swoim najlepszym interesie, który może uwzględniać wszelkie bezpośrednie lub pośrednie korzyści, jakie dana strona może odnieść w wyniku udzielenia wsparcia finansowego;
- 2) strona udzielająca wsparcia finansowego – przed ustaleniem opłat, prowizji lub wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego i przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji o udzieleniu wsparcia finansowego – jest obowiązana uzyskać od strony otrzymującej takie wsparcie pełne informacje istotne w danej sytuacji;
- 3) strona udzielająca wsparcia finansowego, rozważając udzielenie wsparcia finansowego, może uwzględniać niedostępne dla rynku informacje posiadane w związku z przynależnością do tej samej grupy co strona otrzymująca wsparcie finansowe;

- 4) zasady obliczania opłat, prowizji lub wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego mogą nie uwzględniać ewentualnego przewidywanego, tymczasowego wpływu na ceny rynkowe wynikającego ze zdarzeń mających miejsce poza grupą.

6. Działania wynikające z umowy, o której mowa w art. 110zr ust. 1, dotyczące udzielenia wsparcia finansowego mogą być podejmowane wyłącznie przez strony umowy w ramach grupy, z wyłączeniem spełniania ich przez osoby trzecie.

7. Dom maklerski lub inne objęte nadzorem skonsolidowanym podmioty, o których mowa w art. 110zr ust. 1, mogą udzielić wsparcia finansowego również gdy nie zawarły umowy, jeżeli udzielenie wsparcia nie stanowi zagrożenia dla grupy. Zawarcie umowy nie może stanowić warunku prowadzenia przez podmiot powiązany niebędący domem maklerskim działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo przez dom maklerski na terytorium innego państwa członkowskiego.

8. Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy może zostać zawarta jedynie, jeżeli w momencie zawierania umowy żadna ze stron nie spełnia warunków do zastosowania środków wczesnej interwencji.

Art. 110zt. Wsparcie finansowe, o którym mowa w art. 110zr ust. 1, może być udzielone, jeżeli:

- 1) udzielenie wsparcia finansowego w znaczący sposób poprawi sytuację finansową podmiotu powiązanego otrzymującego wsparcie;
- 2) udzielenie wsparcia finansowego pomoże utrzymać lub przywrócić stabilność finansową podmiotom działającym w grupie i leży w interesie podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia finansowego;
- 3) są spełnione wymagania, o których mowa w art. 110zr ust. 1 i art. 110zs;
- 4) w momencie podejmowania decyzji przez podmiot powiązany udzielający wsparcia o udzieleniu tego wsparcia istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że podmiot powiązany otrzymujący wsparcie finansowe wypłaci opłaty, prowizje lub wynagrodzenie z tytułu wsparcia finansowego, a jeżeli wsparcie to ma postać pożyczki – zwróci pożyczkę; jeżeli wsparcie finansowe przyjmuje postać gwarancji lub dowolnej formy zabezpieczenia, ten sam warunek ma zastosowanie do zobowiązania powstającego dla uprawnionego z tego zabezpieczenia, gdy gwarancja lub zabezpieczenie zostaną wykonane;
- 5) udzielenie wsparcia finansowego nie zagraża płynności ani wypłacalności podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia;
- 6) udzielenie wsparcia finansowego nie stwarza zagrożenia dla stabilności finansowej systemu finansowego państwa członkowskiego siedziby podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia;
- 7) w momencie udzielania wsparcia finansowego dom maklerski udzielający wsparcia finansowego spełnia wymagania określone w oddziale 2a, przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 110x i 110za oraz nałożone na dom maklerski dodatkowe wymogi, o których mowa w art. 110y ust. 1 pkt 9, a udzielenie wsparcia finansowego nie spowoduje naruszenia tych wymagań przez dom maklerski, chyba że zgody na to udzieli Komisja;
- 8) w momencie udzielania wsparcia finansowego dom maklerski udzielający wsparcia finansowego spełnia wymagania określone w rozporządzeniu 575/2013 w zakresie limitów dużych ekspozycji, a udzielenie wsparcia finansowego nie spowoduje naruszenia tych wymagań przez dom maklerski, chyba że zgody na to udzieli Komisja;
- 9) udzielenie wsparcia finansowego nie zagraża przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia.

Art. 110zu. 1. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim będącym unijną instytucją dominującą, zawarcie przez dom maklerski umowy, o której mowa w art. 110zr ust. 1, wymaga zgody Komisji wydanej na wniosek domu maklerskiego o zatwierdzenie umowy. Dom maklerski dołącza do wniosku projekt tej umowy, informacje pozwalające na identyfikację podmiotów zamierzających zawrzeć umowę oraz zgodę walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników domu maklerskiego na zawarcie umowy, o której mowa w art. 110zv.

2. Komisja niezwłocznie przekazuje wniosek właściwym organom nadzoru sprawującym nadzór nad poszczególnymi jednostkami zależnymi, które będą stronami umowy.

3. Komisja, w trybie określonym w ust. 5–8, w drodze decyzji, odmawia udzielenia zgody na zawarcie umowy, jeżeli umowa nie spełnia warunków określonych w art. 110zt lub którakolwiek ze stron umowy spełnia warunki zastosowania środków wczesnej interwencji.

4. Zmiany w umowie wymagają zgody Komisji.

5. Komisja, wydając decyzję, dąży do osiągnięcia z właściwymi organami nadzoru sprawującymi nadzór nad podmiotami zależnymi porozumienia w sprawie oceny, czy warunki proponowanej umowy są zgodne z warunkami wsparcia finansowego określonymi w art. 110zt, uwzględniając jednocześnie potencjalny wpływ wykonania umowy, w tym konsekwencje budżetowe w tych państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność.

6. W przypadku osiągnięcia porozumienia, o którym mowa w ust. 5, Komisja wydaje decyzję w terminie 4 miesięcy od dnia otrzymania wniosku.

7. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia, o którym mowa w ust. 5, w terminie, o którym mowa w ust. 6, Komisja wydaje decyzję w sprawie wniosku, uwzględniając przekazane dotychczas stanowiska właściwych organów nadzoru z innych państw członkowskich. Komisja informuje o treści decyzji pozostałe właściwe organy nadzoru z innych państw członkowskich.

8. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 6, którykolwiek z właściwych organów nadzoru, o których mowa w ust. 2, skieruje sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010, Komisja może wydać decyzję, o której mowa w ust. 7, niezwłocznie po otrzymaniu decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia. Komisja wydaje decyzję zgodną z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w terminie miesiąca od dnia zakończenia postępowania pojednawczego nie wyda decyzji, Komisja niezwłocznie wydaje decyzję. Termin 4 miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu rozporządzenia 1093/2010.

9. Komisja, sprawując nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, mającym stać się stroną umowy, o której mowa w art. 110zr ust. 1, dąży do osiągnięcia porozumienia w zakresie, o którym mowa w ust. 5, w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez unijną instytucję dominującą wniosku o zatwierdzenie umowy właściwemu organowi nadzoru nad tą instytucją. Przed upływem terminu 4 miesięcy Komisja może przekazać właściwemu organowi nadzoru nad tą instytucją stanowisko lub zwrócić się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010.

Art. 110zv. 1. Zawarcie umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy, której stroną miałby się stać dom maklerski, wymaga zgody walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników domu maklerskiego.

2. Zarząd domu maklerskiego co roku składa walnemu zgromadzeniu albo zgromadzeniu wspólników, wraz ze sprawozdaniem z działalności, sprawozdanie z wykonania umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy.

Art. 110zw. Po udzieleniu zgody, o której mowa w art. 110zu, Komisja przekazuje kopię umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy, a także wszelkie kopie zmian w tej umowie Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu oraz organom do spraw restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w innych państwach członkowskich właściwym dla podmiotów zależnych w grupie, które są stronami umowy.

Art. 110zx. 1. W przypadku gdy dom maklerski zamierza udzielić wsparcia finansowego na podstawie umowy, o której mowa w art. 110zr ust. 1, składa niezwłocznie wniosek o wyrażenie zgody przez Komisję. Jednocześnie dom maklerski zawiadamia o zamiarze udzielenia wsparcia finansowego na podstawie umowy, o której mowa w art. 110zr ust. 1:

- 1) właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany nad grupą, w której skład wchodzi dom maklerski;
- 2) właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór nad podmiotem powiązany otrzymującym wsparcie finansowe;
- 3) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

2. Do wniosku i zawiadomienia, o których mowa w ust. 1, dom maklerski załącza kopię umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy oraz uzasadnienie proponowanych działań, określając w szczególności cel wsparcia finansowego i wskazując sposób spełnienia warunków określonych w art. 110zt, a także szczegółowe informacje na temat proponowanego wsparcia finansowego.

3. Komisja udziela zgody, o której mowa w ust. 1, w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku oraz dokumentów, o których mowa w ust. 2.

4. W przypadku stwierdzenia braków we wniosku lub dołączonych do niego dokumentach, Komisja wzywa dom maklerski do uzupełnienia braków w wyznaczonym terminie.

5. Komisja może ograniczyć zakres wsparcia finansowego. Zgoda może być udzielona pod warunkiem lub z zastrzeżeniem terminu.

6. W przypadku gdy warunki określone w art. 110zt nie zostały spełnione, Komisja odmawia udzielenia zgody.

7. Jeżeli Komisja nie wyda decyzji w terminie, o którym mowa w ust. 3, dom maklerski może udzielić wsparcia finansowego na warunkach określonych we wniosku i załączonych do niego dokumentach.

8. Termin 5 dni roboczych, o którym mowa w ust. 3, uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem decyzja została nadana w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego.

9. Informację o wydanej decyzji Komisja niezwłocznie przekazuje:

- 1) właściwemu organowi nadzoru dla podmiotu powiązanego otrzymującego wsparcie finansowe;
- 2) właściwemu organowi nadzoru sprawującemu nadzór skonsolidowany – w przypadku gdy Komisja nie sprawuje nadzoru skonsolidowanego nad domem maklerskim;
- 3) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego;
- 4) pozostałym członkom kolegium i członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – w przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim, a kolegia zostały powołane;
- 5) Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.

10. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim zakazał udzielenia albo ograniczył udzielenie wsparcia finansowego domowi maklerskiemu albo innemu podmiotowi powiązanemu, Komisja jako organ sprawujący nadzór skonsolidowany albo sprawując nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym w grupie może, w razie powzięcia wątpliwości co do tej decyzji, w terminie 2 dni roboczych od dnia jej otrzymania, złożyć wniosek do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o udzielenie wsparcia w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 31 lit. c rozporządzenia 1093/2010.

11. Dom maklerski przekazuje informację o udzieleniu wsparcia finansowego Komisji oraz podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3.

12. Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim, informuje o udzieleniu wsparcia finansowego przez dom maklerski, pozostałych członków kolegium, Bankowy Fundusz Gwarancyjny i członków kolegium do spraw restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli kolegia te zostały powołane.

13. Jeżeli właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego zakazał udzielenia albo ograniczył podmiotowi powiązanemu, nad którym sprawuje nadzór, udzielenie wsparcia finansowego domowi maklerskiemu, a wsparcie finansowe było przewidziane w grupowym planie naprawy, Komisja może zwrócić się do właściwego organu nadzoru, który sprawuje nadzór skonsolidowany w grupie, o ponowną weryfikację grupowego planu naprawy, zgodnie z art. 110zn. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany w grupie, podejmuje działania w sprawie weryfikacji grupowego planu naprawy zgodnie z art. 110zm.

14. Jeżeli właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego zakazał udzielenia albo ograniczył podmiotowi powiązanemu, nad którym sprawuje nadzór, udzielenie wsparcia finansowego domowi maklerskiemu, a wsparcie finansowe było przewidziane w planie naprawy domu maklerskiego, Komisja zaleca domowi maklerskiemu zmianę planu naprawy, zgodnie z art. 110zk.

15. Jeżeli Komisja zgłosiła sprzeciw wobec planowego udzielenia wsparcia finansowego albo ograniczyła udzielenie wsparcia finansowego przez dom maklerski podmiotowi powiązanemu w grupie albo właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego zakazał udzielenia albo ograniczył podmiotowi powiązanemu, nad którym sprawuje nadzór, udzielenie wsparcia finansowego podmiotowi powiązanemu w grupie, a wsparcie finansowe było przewidziane w grupowym planie naprawy i Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany w grupie, na wniosek właściwego organu nadzoru z innego państwa członkowskiego dla podmiotu powiązanego, któremu odmówiono wsparcia finansowego lub ograniczono wsparcie finansowe, Komisja zaleca domowi maklerskiemu albo jego podmiotowi dominującemu będącemu unijną jednostką dominującą zmianę grupowego planu naprawy.

Art. 110zy. Dom maklerski podaje do publicznej wiadomości, zgodnie z art. 431–434 rozporządzenia 575/2013, informację, czy jest stroną umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy. W przypadku gdy dom maklerski jest stroną takiej umowy, podaje do publicznej wiadomości również opis ogólnych warunków umowy oraz wskazuje podmioty powiązane będące stronami umowy. Informacje te podlegają aktualizacji nie rzadziej niż raz do roku.

Art. 110zz. 1. Jeżeli ze względu na szybko pogarszającą się sytuację finansową domu maklerskiego, w tym pogarszającą się płynność, wysoki lub gwałtownie rosnący poziom dźwigni, rosnącą wartość pożyczek zagrożonych udzielonych przez dom maklerski lub koncentrację ekspozycji, dom maklerski narusza albo z dużym prawdopodobieństwem naruszy przepisy art. 98, oddziału 2a, rozporządzenia 575/2013, art. 3–7, art. 14–17, art. 24, art. 25 lub

art. 26 rozporządzenia nr 600/2014, niezależnie od środków nadzorczych przewidzianych w art. 110y, Komisja, w drodze decyzji, może zastosować wobec domu maklerskiego następujące środki wczesnej interwencji:

- 1) nakazać wdrożenie planu naprawy, w tym podjęcie określonych działań przewidzianych w planie naprawy;
- 2) nakazać aktualizację planu naprawy zgodnie z art. 110zj ust. 7 przez uwzględnienie w planie naprawy okoliczności, które doprowadziły do wystąpienia sytuacji stanowiącej przesłankę zastosowania środków wczesnej interwencji, a nie zostały przewidziane w tym planie naprawy;
- 3) nakazać w sytuacji, o której mowa w pkt 2, wdrożenie określonych działań przewidzianych w zaktualizowanym planie naprawy;
- 4) nakazać domowi maklerskiemu zbadanie przyczyn zaistniałej sytuacji, określenie środków pozwalających rozwiązać stwierdzone problemy oraz sporządzenie programu działania w celu rozwiązania tych problemów i harmonogramu jego wdrażania;
- 5) nakazać domowi maklerskiemu zwołanie nadzwyczajnego walnego zgromadzenia albo nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników w celu rozpatrzenia sytuacji domu maklerskiego lub umieszczenia spraw wskazanych przez Komisję w porządku obrad walnego zgromadzenia; w przypadku niewykonania któregośkolwiek z żądań, do żądania Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 237 § 1 i 3 albo art. 400 § 3 i 5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;
- 6) nakazać sporządzenie i uzgodnienie planu restrukturyzacji wierzytelności lub innych długów z wierzycielami domu maklerskiego, zgodnie z planem naprawy;
- 7) nakazać wprowadzenie zmian w strategii domu maklerskiego;
- 8) nakazać wprowadzenie zmian w statucie albo umowie spółki domu maklerskiego lub jego strukturze zarządzania, w tym w strukturze organizacyjnej;
- 9) nakazać odwołanie członka zarządu, którego działania lub zaniechania doprowadziły do zaistnienia przesłanek zastosowania środków wczesnej interwencji, a zastosowane inne środki wczesnej interwencji okazały się nieskuteczne lub niewystarczające;
- 10) nakazać zawieszenie członka zarządu w czynnościach do czasu podjęcia uchwały w sprawie wniosku o odwołanie członka zarządu, o którym mowa w pkt 9.

2. Przy ocenie sytuacji finansowej domu maklerskiego Komisja może brać pod uwagę w szczególności zachowanie przez dom maklerski wymogu funduszy własnych określonego w przepisach rozporządzenia 575/2013, powiększonego o 1,5 punktu procentowego.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, koszty zwołania i odbycia zgromadzenia ponosi dom maklerski. Przerwy w zgromadzeniu nie mogą trwać łącznie dłużej niż 14 dni.

4. Komisja niezwłocznie powiadamia Bankowy Fundusz Gwarancyjny o wszczęciu postępowania w sprawie zastosowaniu środka wczesnej interwencji, o którym mowa w ust. 1.

5. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja może określić termin jej wykonania.

6. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania domu maklerskiego lub wchodzące w skład jego statutowych organów albo pozostające z domem maklerskim w stosunku pracy są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tego domu maklerskiego, wszystkich informacji celem aktualizacji planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także innych informacji, które w ocenie Komisji mogą mieć wpływ na przygotowanie lub realizację restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym na oszacowanie wartości aktywów i zobowiązań domu maklerskiego.

Art. 110zza. 1. Jeżeli w ocenie Komisji zastosowanie środków, o których mowa w art. 110zz ust. 1 pkt 9, w celu poprawy sytuacji domu maklerskiego jest niewystarczające, Komisja może wydać decyzję o ustanowieniu kuratora albo zarządu komisarycznego. W decyzji Komisja określa zadania kuratora albo zarządu komisarycznego.

2. Komisja może zmienić decyzję, o której mowa w ust. 1.

3. Kurator albo zarząd komisaryczny jest powoływany na okres nie dłuższy niż rok. W uzasadnionych przypadkach okres ten może zostać przedłużony, jeżeli w ocenie Komisji nie ustaliły przesłanki jego powołania. Komisja publikuje na stronie internetowej informację o przedłużeniu okresu, na który został ustanowiony zarząd komisaryczny albo kurator.

4. Do kuratora stosuje się odpowiednio przepisy art. 110ze ust. 2–10 i 12–16.

5. Do zarządu komisarycznego stosuje się odpowiednio przepisy art. 110zf ust. 3–8 i art. 110zg.

6. W decyzji o ustanowieniu zarządu komisarycznego Komisja może uzależnić dokonywanie określonych czynności przez zarząd komisaryczny od uzyskania zgody Komisji.

7. Zarząd komisaryczny może zwołać walne zgromadzenie albo zgromadzenie wspólników za zgodą Komisji.

Art. 110zzb. 1. Jeżeli przesłanki zastosowania środków, o których mowa w art. 110zz i art. 110zza, zostaną spełnione w odniesieniu do domu maklerskiego będącego unijną jednostką dominującą albo w odniesieniu do unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej albo unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, Komisja, w przypadku gdy sprawuje nadzór skonsolidowany, o którym mowa w art. 110g ust. 3–8, powiadamia o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz zainteresowane właściwe organy nadzoru wchodzące w skład kolegium.

2. Wydając decyzję w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 110zz i art. 110zza, Komisja uwzględnia stanowiska wyrażone przez zainteresowane właściwe organy nadzoru, w tym także wpływ decyzji na podmioty powiązane. Komisja przekazuje informację o wydaniu decyzji zainteresowanym właściwym organom nadzoru wchodzącym w skład kolegium oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.

3. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego sprawujący nadzór skonsolidowany nad unijną jednostką dominującą powiadomi Komisję sprawującą nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od tej unijnej jednostki dominującej o zaistnieniu przesłanek zastosowania środków równoważnych do środków przewidzianych w art. 110zz lub art. 110zza w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, Komisja może przekazać stanowisko w zakresie zastosowania tych środków.

4. W przypadku gdy Komisja zostanie powiadomiona przez właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego o planowanym zastosowaniu środków równoważnych do środków przewidzianych w art. 110zz lub art. 110zza wobec instytucji będącej podmiotem zależnym od unijnej jednostki dominującej objętej nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez Komisję, Komisja może przekazać temu właściwemu organowi nadzoru stanowisko w zakresie wpływu planowanych środków na grupę oraz na podmioty powiązane w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania powiadomienia.

5. W przypadku gdy powiadomienie, o którym mowa w ust. 4, zostało skierowane przez więcej niż jeden właściwy organ nadzoru, Komisja dąży do osiągnięcia porozumienia z zainteresowanymi właściwymi organami nadzoru w zakresie zastosowania środków, o których mowa w art. 110zza, albo zastosowania środków równoważnych do środków przewidzianych w art. 110zza dla wszystkich odnośnych instytucji albo w zakresie skoordynowania stosowania środków, o których mowa w art. 110zz, albo środków równoważnych do środków przewidzianych w art. 110zz, do więcej niż jednej instytucji. Porozumienie powinno zostać osiągnięte w ciągu 5 dni roboczych od dnia otrzymania przez Komisję ostatniego z powiadomień. Komisja informuje o porozumieniu unijną jednostkę dominującą, nad którą sprawuje nadzór skonsolidowany.

6. Przepis ust. 5 ma również zastosowanie, w przypadku gdy Komisja, jako organ sprawujący nadzór skonsolidowany nad unijną jednostką dominującą, jest jednym z właściwych organów nadzoru zamierzających podjąć wymienione w tym przepisie działania w odniesieniu do podmiotu zależnego, którym jest dom maklerski. W takim wypadku w przypadku nieosiągnięcia porozumienia, o którym mowa w ust. 5, w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania przez Komisję ostatniego z powiadomień, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 110zz i art. 110zza. W decyzji Komisja uwzględnia stanowiska innych właściwych organów nadzoru.

7. Jeżeli przesłanki zastosowania środków, o których mowa w art. 110zz i art. 110zza, zostaną spełnione w odniesieniu do domu maklerskiego będącego podmiotem zależnym od unijnej jednostki dominującej objętej nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego, Komisja powiadamia o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz ten właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany. Wydając decyzję, Komisja uwzględnia stanowisko właściwego organu nadzoru sprawującego nadzór skonsolidowany z innego państwa członkowskiego, jeżeli została ona wyrażona w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania przez ten właściwy organ nadzoru powiadomienia od Komisji. Komisja powiadamia o wydaniu decyzji organ sprawujący nadzór skonsolidowany, pozostałe właściwe organy nadzoru w ramach kolegium oraz Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

8. Jeżeli przesłanki zastosowania środków, o których mowa w art. 110zz i art. 110zza, zostaną spełnione w odniesieniu do domu maklerskiego będącego podmiotem zależnym od unijnej jednostki dominującej objętej nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego i jednocześnie co

najmniej jeden inny właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego sprawujący nadzór nad inną instytucją będącą podmiotem zależnym od tej samej unijnej jednostki dominującej planuje zastosowanie środków równoważnych do środków przewidzianych w art. 110zz lub art. 110zza wobec nadzorowanej przez siebie instytucji, Komisja dąży do osiągnięcia porozumienia z zainteresowanymi właściwymi organami nadzoru w zakresie zastosowania środków, o których mowa w art. 110zza, albo zastosowania środków równoważnych do środków przewidzianych w art. 110zza dla wszystkich odnośnych instytucji albo w zakresie skoordynowania stosowania dowolnych środków, o których mowa w art. 110zz, albo środków równoważnych do środków przewidzianych w art. 110zz.

9. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia, o którym mowa w ust. 8, w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania przez właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany wobec unijnej jednostki dominującej ostatniego z zawiadomień, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 110zz i art. 110zza, wobec domu maklerskiego będącego podmiotem zależnym.

10. Jeżeli Komisja nie zgadza się z decyzją wydaną po otrzymaniu powiadomienia o zaistnieniu przesłanek zastosowania środków równoważnych do środków przewidzianych w art. 110zz lub art. 110zza zgodnie z ust. 3 lub 4 lub w przypadku nieosiągnięcia porozumienia, o którym mowa w ust. 5 i 8, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

11. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego na wniosek któregokolwiek właściwego organu nadzoru może udzielić wsparcia właściwym organom nadzoru, które zamierzają zastosować co najmniej jeden ze środków określonych w art. 110zz ust. 1:

- 1) pkt 1 – w odniesieniu do działań przewidzianych w planie naprawy zgodnie z art. 110zj ust. 3 pkt 4, 10, 11 i 19,
- 2) pkt 6,
- 3) pkt 8

– w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia 1093/2010.

12. Wydając decyzje, o których mowa w ust. 2, 6, 7 lub 9, Komisja uwzględnia potencjalny wpływ tych decyzji na stabilność finansową w zainteresowanych państwach członkowskich.

13. Jeżeli przed końcem okresu konsultacji, o którym mowa w ust. 1 i 7, lub w terminie 5 dni roboczych, o którym mowa w ust. 6 i 9, którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów skieruje sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia 1093/2010, Komisja może wydać decyzję niezwłocznie po otrzymaniu decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia. Komisja, wydając decyzję, uwzględnia decyzję Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, chyba że Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w terminie 3 dni roboczych od dnia zakończenia postępowania pojednawczego nie wyda decyzji. Termin konsultacji, o których mowa w ust. 1 i 7, oraz termin 5 dni roboczych, o którym mowa w ust. 6 i 9, uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. Sprawy nie kieruje się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, jeżeli termin konsultacji, o których mowa w ust. 1 i 7, oraz termin 5 dni roboczych, o którym mowa w ust. 6 i 9, upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta.

14. W przypadku niewydania decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w terminie 3 dni roboczych od dnia zakończenia postępowania pojednawczego zastosowanie mają indywidualne decyzje wydane zgodnie z ust. 2, 6, 7 lub 9.

15. Komisja niezwłocznie powiadamia Bankowy Fundusz Gwarancyjny o decyzjach o zastosowaniu środka wczesnej interwencji, o którym mowa w ust. 2 i 6–9.

Art. 110zzc. Przepisy niniejszego oddziału w zakresie grupowych planów naprawy nie mają zastosowania do grup, w których skład wchodzi bank krajowy, chyba że dom maklerski jest w takiej grupie unijną instytucją dominującą albo środki, o których mowa w niniejszym oddziale, mają być zastosowane wobec domu maklerskiego.

Art. 110zdd. W postępowaniach prowadzonych w sprawach, o których mowa w art. 110zze i art. 110zzf, Komisja może odstąpić od stosowania art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego także w przypadkach, gdy zastosowanie tego przepisu mogłoby uniemożliwić lub znacznie utrudnić osiągnięcie celów wczesnej interwencji.

Art. 110zze. 1. Decyzje wydawane przez Komisję na podstawie przepisów niniejszego oddziału podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

2. Uzasadnienie decyzji, o której mowa w ust. 1, może zostać doręczone w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

3. W przypadku gdy uzasadnienie doręczane jest po doręczeniu decyzji, termin na złożenie wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy biegnie od dnia doręczenia uzasadnienia decyzji.

Art. 110zzf. Do postępowań przed Komisją, prowadzonych na podstawie przepisów niniejszego oddziału, nie stosuje się przepisu art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 110zzg. 1. Doręczanie przez Komisję pism w postępowaniach administracyjnych prowadzonych na podstawie przepisów niniejszego oddziału może następować za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2016 r. poz. 1030) na adres poczty elektronicznej podany uprzednio Komisji przez dom maklerski. Do tych postępowań przepisu art. 39¹ ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

2. Dom maklerski, podejmując działalność, obowiązany jest w terminie 14 dni przekazać Komisji adres poczty elektronicznej do doręczeń w postępowaniach, o których mowa w ust. 1 zdanie pierwsze. W tym samym terminie dom maklerski obowiązany jest zapewnić sobie możliwość identyfikacji pod adresem elektronicznej skrzynki podawczej w systemie teleinformatycznym Komisji oraz podpisywania urzędowych poświadczeń odbioru w sposób wskazany w art. 20a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114 oraz z 2016 r. poz. 352).

3. Dom maklerski, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia Komisję o zmianie adresu poczty elektronicznej, o którym mowa w ust. 1. W razie niedopełnienia tego obowiązku, doręczenie pisma na wcześniej podany adres poczty elektronicznej ma skutek prawny. Do postępowań, o których mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, przepisu art. 41 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

4. W przypadku ustanowienia pełnomocnika przez dom maklerski, o którym mowa w ust. 1, pełnomocnictwo powinno określać adres poczty elektronicznej do doręczeń. W przypadku braku wyznaczenia adresu poczty elektronicznej do doręczeń w pełnomocnictwie doręczenie pisma na adres poczty elektronicznej domu maklerskiego, który ustanowił pełnomocnika, ma skutek prawny. W przypadku zmiany adresu poczty elektronicznej określonego w pełnomocnictwie przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku nieodebrania pisma w formie dokumentu elektronicznego w sposób, o którym mowa w art. 46 § 4 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, doręczenie uważa się za dokonane po upływie 2 dni, licząc od dnia wysłania zawiadomienia, o którym mowa w art. 46 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 110zzh. 1. Jeżeli dom maklerski jest zagrożony upadłością, Komisja informuje o tym niezwłocznie Bankowy Fundusz Gwarancyjny, wskazując przesłanki takiej oceny.

2. Dom maklerski jest zagrożony upadłością, jeżeli spełniona jest przynajmniej jedna przesłanka, o której mowa w art. 101 ust. 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

3. Zarząd domu maklerskiego, zarząd komisaryczny albo likwidator niezwłocznie zawiadamia Komisję o spełnieniu przesłanek, o których mowa w ust. 1.

Oddział 3

Banki prowadzące działalność maklerską

Art. 111. 1. Bank z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może prowadzić działalność maklerską po uzyskaniu zezwolenia Komisji.

1a.¹²¹⁾ Bank prowadzący działalność maklerską, po uzyskaniu zezwolenia Komisji, może prowadzić działalność polegającą na nabywaniu na rachunek dającego zlecenie dwudniowych kontraktów na rynku kasowym na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną. Przepisy art. 69a ust. 2 oraz art. 69b–69e stosuje się odpowiednio.

2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank powinien zawierać:

- 1) nazwę jednostki organizacyjnej banku, w ramach której ma być prowadzona działalność maklerska;
- 2) w przypadku banku będącego spółką akcyjną – wskazanie akcjonariuszy posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego;
- 3) informacje o podmiotach dominujących wobec wnioskodawcy;

¹²¹⁾ Dodany przez art. 120 pkt 15 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

- 4) informację o wysokości funduszy własnych;
- 5) informację o wysokości kapitału założycielskiego;
- 6) informacje określone w art. 82 ust. 1 pkt 1, 7, 9–11a.

2a. Do wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank dołącza się:

- 1)¹²²⁾ dokumenty określone w art. 82 ust. 2 pkt 1–4b, 7 i 10;
- 2) regulamin inwestowania przez pracowników jednostki organizacyjnej banku prowadzącej działalność maklerską, osoby kierujące lub nadzorujące działalność tej jednostki oraz osoby, o których mowa w art. 82 ust. 3a pkt 3–7, lub na ich rachunek w instrumenty finansowe.

3. (uchylony)

4. Kapitał założycielski banku prowadzącego działalność maklerską nie może być niższy niż wskazany w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

5. Warunkiem uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank jest organizacyjne wyodrębnienie tej działalności od pozostałej działalności banku (wydzielenie organizacyjne), z zastrzeżeniem art. 113.

5a.¹²³⁾ Działalność, o której mowa w ust. 1a, jest prowadzona w jednostce organizacyjnej, wyodrębnionej zgodnie z ust. 5.

6. W skład władz jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, powinny wchodzić co najmniej dwie osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy w instytucjach rynku finansowego oraz dobrą opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami.

7. (uchylony)

8. Bank prowadzący działalność maklerską obowiązany jest posiadać centralę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

9. Za centralę, o której mowa w ust. 8, uważa się jednostkę organizacyjną banku, w której jest prowadzona działalność maklerska i w której w sposób stały wykonują działalność osoby kierujące działalnością maklerską.

10. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wydzielenia organizacyjnego działalności maklerskiej banku, uwzględniając konieczność zapewnienia zachowania poufności danych w wydzielonej jednostce organizacyjnej banku przy jednoczesnym zagwarantowaniu bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności maklerskiej.

Art. 112. (uchylony)

Art. 113. 1. Czynności związane z zawieraniem umów o świadczenie usług przez bank w ramach prowadzonej działalności maklerskiej lub umożliwiające realizację tych umów, w szczególności polegające na doradzaniu klientowi lub potencjalnemu klientowi w zakresie prowadzonej przez dany bank działalności maklerskiej, przyjmowaniu zleceń, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, oraz odbieraniu innych oświadczeń woli dla banku w ramach prowadzonej działalności maklerskiej, mogą być wykonywane poza wyodrębnioną jednostką banku, w której jest prowadzona działalność maklerska.

2. Podstawą wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, poza jednostką banku, w której prowadzona jest działalność maklerska, są regulacje wewnętrzne banku określające w szczególności szczegółowy zakres tych czynności oraz sposób ich wykonywania. Nie później niż w terminie miesiąca przed rozpoczęciem wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, poza jednostką organizacyjną, w której prowadzona jest działalność maklerska, bank jest obowiązany przedstawić Komisji regulacje wewnętrzne, z których wynika przyjęty sposób postępowania.

3. W przypadku gdy przyjęty przez bank sposób postępowania mógłby doprowadzić do naruszenia bezpieczeństwa obrotu lub interesów klientów banku, Komisja może w terminie miesiąca od dnia dokonania zawiadomienia zgłosić sprzeciw wobec jego wdrożenia.

4. W stosunku do jednostek banku wykonujących czynności, o których mowa w ust. 1, Komisji przysługują przewidziane w ustawie o nadzorze uprawnienia kontrolne, w zakresie dotyczącym tych czynności oraz sporządzanych w związku z tymi czynnościami dokumentów.

Art. 114. 1. Do banku prowadzącego działalność maklerską stosuje się odpowiednio art. 104 i 104a.

¹²²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 120 pkt 15 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹²³⁾ Dodany przez art. 120 pkt 15 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

2. Do sprawozdania finansowego banku, w części dotyczącej wyłącznie działalności maklerskiej, stosuje się odpowiednio art. 100 ust. 3 i 4.

Oddział 4

Podmioty zagraniczne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 115. 1. Zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO z siedzibą na terytorium tego państwa może prowadzić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w formie oddziału.

2. Za oddział uważa się wyodrębnioną w strukturach zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w ust. 1, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Za jeden oddział uważa się wszystkie jednostki organizacyjne danej zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w ust. 1, zlokalizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ramach których jest prowadzona działalność maklerska.

3. Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej zagranicznej osobie prawnej, o której mowa w ust. 1, następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii organu nadzoru, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności w państwie siedziby tej zagranicznej osoby prawnej. Przedmiotem opinii jest sposób prowadzenia tej działalności, w szczególności jej zgodność z przepisami prawa obowiązującymi w tym państwie.

4. Udzielenie zagranicznej osobie prawnej, o której mowa w ust. 1, zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej następuje pod warunkiem:

- 1) istnienia rozwiązań zapewniających Komisji uzyskiwanie informacji niezbędnych z punktu widzenia sprawowanego przez Komisję nadzoru nad prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalnością maklerską, w tym w szczególności istnienia porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze, z organem nadzoru, który udzielił tej osobie prawnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w państwie jej siedziby;
- 2)¹²⁴⁾ podlegania przez zagraniczną osobę prawną w państwie jej siedziby wymogom w zakresie adekwatności kapitałowej równoważnym z wymogami określonymi w przepisach oddziału 2a i rozporządzenia 575/2013, oraz
- 3) wydzielenia przez tę osobę funduszu na prowadzenie działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w wysokości nie mniejszej niż określona w przepisach dotyczących kapitału założycielskiego domu maklerskiego.

5. W skład władz oddziału powinny wchodzić co najmniej dwie osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy w instytucjach rynku finansowego oraz dobrą opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami.

6. Do wykonywania nadzoru nad zagraniczną osobą prawną, o której mowa w ust. 1, prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w formie oddziału stosuje się odpowiednio przepisy art. 100 ust. 1 i 3 w przypadku, gdy z odrębnych przepisów wynika obowiązek sporządzania przez oddział tej zagranicznej osoby prawnej sprawozdań finansowych.

Art. 116. 1. Zagraniczna firma inwestycyjna oraz zagraniczna osoba prawna, o której mowa w art. 115 ust. 1, może utworzyć przedstawicielstwo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Za przedstawicielstwo uważa się wyodrębnioną w strukturach tej firmy lub osoby jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi działalność wyłącznie w zakresie reklamy i promocji zagranicznej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w art. 115 ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. O otwarciu przedstawicielstwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczna firma inwestycyjna lub zagraniczna osoba prawna, o której mowa w art. 115 ust. 1, niezwłocznie informuje Komisję.

Art. 117. 1. Zagraniczna firma inwestycyjna może bez zezwolenia, o którym mowa w art. 69 ust. 1, wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czynności stanowiące zgodnie z art. 69 ust. 2 i 4 działalność maklerską, pod warunkiem że dana czynność jest objęta zezwoleniem udzielonym tej firmie inwestycyjnej przez właściwy organ nadzoru w państwie jej siedziby. Działalność maklerska może być prowadzona przez utworzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddziału, w rozumieniu art. 115 ust. 2, lub bez konieczności otwierania oddziału.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do czynności wykonywanych na podstawie umowy z Narodowym Bankiem Polskim, Skarbem Państwa lub organem państwowym wykonującym czynności związane z polityką pieniężną państwa, kształtowaniem kursu wymiany walut, polityką zarządzania długiem publicznym oraz polityką zarządzania wolnymi środkami Skarbu Państwa.

¹²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 23 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

3. Warunkiem rozpoczęcia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prowadzenia przez zagraniczną firmę inwestycyjną działalności maklerskiej w zakresie określonym w ust. 1 jest poinformowanie Komisji przez właściwy organ nadzoru, który udzielił tej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, o zamiarze rozpoczęcia działalności. Działalność maklerska bez otwierania oddziału może zostać podjęta po otrzymaniu przez Komisję informacji od zagranicznego organu nadzoru, a w przypadku oddziału – z chwilą wskazania przez Komisję warunków prowadzenia tej działalności maklerskiej, lub z upływem dwóch miesięcy od dnia otrzymania przez Komisję informacji od zagranicznego organu nadzoru.

3a. W przypadku otrzymania przez Komisję zawiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności maklerskiej bez otwierania oddziału, Komisja może zwrócić się do zagranicznego organu nadzoru o przekazanie informacji o agentach zagranicznej firmy inwestycyjnej, którymi ta firma, zgodnie z przekazanym zawiadomieniem, zamierza posługiwać się w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Komisja, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3, przygotowuje się do sprawowania nadzoru nad działalnością tej firmy oraz informuje ją o warunkach prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Przez warunki prowadzenia działalności maklerskiej, o których mowa w ust. 4, rozumie się w szczególności:

- 1) w przypadku prowadzenia działalności w formie oddziału – zasady określone w art. 83 i w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1;
- 2) w przypadku prowadzenia działalności bez otwierania oddziału – zasady określone w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1.

5a. Wykonywanie działalności przez agentów zagranicznej firmy inwestycyjnej, o których mowa w ust. 3a, traktuje się jak działalność oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej. Komisja może przekazać do publicznej wiadomości, otrzymane zgodnie z ust. 3a, informacje o agentach zagranicznej firmy inwestycyjnej, którymi firma będzie posługiwać się w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5b. Agenci zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału wykonują działalność w ramach oddziału tej firmy.

6. Do tworzenia i działalności oddziałów zagranicznych firm inwestycyjnych nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, z wyłączeniem art. 14 tej ustawy.

Art. 117a. 1. Zagraniczna firma inwestycyjna organizująca w innym państwie członkowskim alternatywny system obrotu może bez zezwolenia Komisji instalować na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej systemy informatyczne i urządzenia techniczne umożliwiające dostęp do tego alternatywnego systemu obrotu podmiotom prowadzącym działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Warunkiem podjęcia czynności, o których mowa w ust. 1, jest poinformowanie Komisji przez właściwy organ nadzoru, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na organizowanie alternatywnego systemu obrotu.

3. Komisja może zwrócić się do organu nadzoru, o którym mowa w ust. 2, o wskazanie uczestników systemu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 118. Zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca działalność maklerską w formie oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlega w innym państwie członkowskim nadzorowi właściwego organu, który udzielił jej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem, że nadzór nad przestrzeganiem zasad świadczenia usług maklerskich, określonych w przepisach prawa polskiego, sprawuje Komisja.

Rozdział 2

Szczególne typy uczestnictwa w obrocie instrumentami finansowymi

Oddział 1

Banki powiernicze

Art. 119. 1. Za zezwoleniem Komisji bank z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może prowadzić rachunki papierów wartościowych i rachunki zbiorcze (działalność powiernicza).

2. Prowadzenie przez bank rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych na terytorium innego państwa członkowskiego wymaga zezwolenia, o którym mowa w ust. 1.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być udzielone również w przypadku, gdy bank otrzymał już zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej. W takim przypadku prowadzenie rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych odbywa się poza jednostką organizacyjną banku prowadzącą działalność maklerską.

4. Wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) dane osobowe o członkach zarządu i rady nadzorczej banku, jak również innych osobach, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności objętej wnioskiem lub będą nią kierować, ich kwalifikacje zawodowe oraz dotychczasowy przebieg pracy zawodowej;
- 2) w przypadku banku będącego spółką akcyjną – wskazanie akcjonariuszy posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego;
- 3) informację o podmiotach dominujących i zależnych wobec wnioskodawcy;
- 4) informację o wysokości funduszy własnych;
- 5) informację o posiadanych urządzeniach telekomunikacyjnych i warunkach lokalowych niezbędnych do prowadzenia rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych;
- 6) informację o planowanej organizacji prowadzenia rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych;
- 7)¹²⁵⁾ oświadczenia osób, które będą kierować działalnością objętą wnioskiem, o nieuznaniu prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstw określonych w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, przestępstw określonych w ustawie o ofercie publicznej lub przestępstw określonych w niniejszej ustawie.

5. Do wniosku załącza się:

- 1) statut banku i zaświadczenie albo oświadczenie o wpisie do właściwego rejestru;
- 2) regulamin prowadzenia rachunków papierów wartościowych oraz regulamin prowadzenia rachunków zbiorczych;
- 3) regulamin ochrony przepływu informacji poufnych;
- 4) ostatnie roczne sprawozdanie finansowe wraz z opinią podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych i raportem z tego badania;
- 5) opis systemu kontroli wewnętrznej i regulamin nadzoru zgodności działalności z prawem;
- 6) kopię umowy z Krajowym Depozytem o uczestnictwo w systemie rekompensat zawartej pod warunkiem uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności powierniczej.

5a.¹²⁶⁾ Do oświadczenia, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, przepis art. 81 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

6. Działalnością banku polegającą na prowadzeniu rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych powinny kierować co najmniej dwie osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy w instytucjach rynku finansowego oraz dobrą opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami.

7. Kapitał założycielski banku powierniczego nie może być niższy niż wskazany w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

8. Bank powierniczy obowiązany jest posiadać centralę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

9. Za centralę banku powierniczego uważa się jednostkę organizacyjną banku, w której w sposób stały wykonują działalność osoby kierujące działalnością banku polegającą na prowadzeniu rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych.

10.¹²⁷⁾ Do wykonywania czynności prowadzenia rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych bank powierniczy zobowiązany jest zatrudniać co najmniej jednego maklera papierów wartościowych.

10. (uchylony)¹²⁸⁾

¹²⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 5 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 79.

¹²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 5 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 79.

¹²⁷⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 128.

¹²⁸⁾ Przez art. 15 pkt 5 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 79; wejdzie w życie z dniem 1 października 2017 r.

Art. 120. Zezwolenie, o którym mowa w art. 119 ust. 1, zawiera firmę (nazwę) i siedzibę banku oraz termin rozpoczęcia działalności objętej zezwoleniem, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna.

Art. 121. 1. Klient banku powierniczego może w umowie, której przedmiotem jest prowadzenie rachunku papierów wartościowych, zastrzec, że rozliczenie na rachunku klienta transakcji zawartej na podstawie zlecenia klienta nastąpi po dostarczeniu bankowi przez klienta potwierdzenia tej transakcji.

2. Papiery wartościowe nabyte w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, zostają zapisane na rachunku papierów wartościowych:

- 1) firmy inwestycyjnej lub zagranicznej firmy inwestycyjnej nieprowadzącej działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykonującej bezpośrednio zlecenie na rynku regulowanym – w przypadku gdy zlecenie, o którym mowa w ust. 1, jest składane bezpośrednio w tej firmie inwestycyjnej lub zagranicznej firmie inwestycyjnej nieprowadzącej działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo
- 2) firmy inwestycyjnej, zagranicznej firmy inwestycyjnej nieprowadzącej działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w art. 115 ust. 1, nieprowadzącej działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku gdy podmiot ten pośredniczy w przekazywaniu zlecenia klienta do podmiotów wymienionych w pkt 1

– prowadzonym w celu ewidencjonowania papierów wartościowych nabywanych lub zbywanych na rzecz klientów, o których mowa w ust. 1.

3. Przeniesienie papierów wartościowych będących przedmiotem transakcji, o której mowa w ust. 1, pomiędzy rachunkiem papierów wartościowych podmiotu, o którym mowa w ust. 2, a rachunkiem papierów wartościowych klienta następuje po dostarczeniu zgodnych potwierdzeń tej transakcji przez klienta i ten podmiot przekazanych odpowiednio do banków prowadzących ich rachunki papierów wartościowych.

4. Papiery wartościowe zbyte w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, pozostają zapisane na rachunku papierów wartościowych klienta do chwili wskazanej w dostarczonym przez niego potwierdzeniu transakcji.

5. W przypadku niedostarczenia zgodnych potwierdzeń transakcji, o której mowa w ust. 1, do dnia, w którym powinno nastąpić jej rozliczenie w depozycie papierów wartościowych, podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, odpowiada wobec podmiotu, który na rachunek klienta zawarł transakcję na rynku regulowanym, za zapłatę ceny oraz dostarczenie papierów wartościowych do rozliczenia. W przypadku gdy klient przekazuje zlecenie bezpośrednio podmiotowi, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, podmiot ten odpowiada za rozliczenie zawartej transakcji.

6. Przepisy ust. 1–5 nie mają zastosowania w przypadku, gdy przed rozliczeniem transakcji, o której mowa w ust. 1, w depozycie papierów wartościowych nastąpiło wygaśnięcie lub ustanie stosunku prawnego będącego podstawą świadczenia usług przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, na rzecz klienta lub utrata przez ten podmiot uprawnień do prowadzenia działalności maklerskiej.

7. Przenoszenie papierów wartościowych w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, oraz pożytków z tych papierów wartościowych pomiędzy rachunkami papierów wartościowych klienta banku powierniczego i podmiotu określonego w ust. 2 oraz pomiędzy rachunkami podmiotów, o których mowa w ust. 2, uważa się za dokonywane na rynku regulowanym.

8. Nabycie papierów wartościowych w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, powoduje powstanie po stronie tego podmiotu obowiązków określonych w przepisach rozdziału 4 ustawy o ofercie publicznej wyłącznie w przypadku, gdy papiery te pozostają zapisane na jego rachunku papierów wartościowych, o którym mowa w ust. 2, w dniu następującym po dniu rozliczenia tej transakcji w depozycie papierów wartościowych.

9. Przepisy ust. 2–8 stosuje się odpowiednio do niebędących papierami wartościowymi instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, z wyłączeniem instrumentów pochodnych.

10. Przepisy ust. 1–9 stosuje się odpowiednio do klienta firmy inwestycyjnej prowadzącej na jego rzecz rachunek papierów wartościowych oraz do firmy inwestycyjnej.

Art. 121a. Przepis art. 121 stosuje się odpowiednio w przypadku zamieszczenia w umowie o prowadzenie rachunku zbiorczego zawartej z bankiem powierniczym lub z firmą inwestycyjną zastrzeżenia, że rozliczenie na rachunku zbiorczym transakcji, zawartej na podstawie zlecenia posiadacza rachunku zbiorczego, nastąpi po dostarczeniu, odpowiednio, bankowi powierniczemu lub firmie inwestycyjnej potwierdzenia tej transakcji.

Art. 122. 1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, osoby uprawnione do reprezentowania banku powierniczego lub wchodzące w skład jego statutowych organów albo zatrudnione w banku powierniczym są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tego banku powierniczego, kopii dokumentów i innych nośników

informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień dotyczących prowadzonej działalności powierniczej, w zakresie nadzoru sprawowanego przez Komisję nad zgodnością prowadzonej działalności z zasadami prowadzenia rachunków papierów wartościowych lub rachunków zbiorczych.

2. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela bank powierniczy jest zobowiązany również do niezwłocznego przekazywania informacji dotyczących rejestrowanych na prowadzonych przez ten bank rachunkach bankowych środków pieniężnych stanowiących zabezpieczenia pożyczek instrumentów finansowych oraz środków pieniężnych stanowiących depozyt zabezpieczający w przypadku dokonywania transakcji instrumentami finansowymi, jeżeli z konstrukcji tego instrumentu wynika obowiązek posiadania depozytu zabezpieczającego.

3. W stosunku do oddziału banku powierniczego znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego, Komisji przysługują w zakresie sprawowania nadzoru nad prowadzoną działalnością powierniczą uprawnienia określone w ust. 1. Wykonanie uprawnień następuje po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego organu nadzoru w państwie, na którego terytorium znajduje się oddział banku powierniczego.

Art. 123. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym oddziale do banku powierniczego oraz do wykonywania nadzoru nad takim bankiem stosuje się odpowiednio przepisy art. 85, art. 86, art. 89, art. 90, art. 92 i art. 104.

Oddział 2

Kluby inwestorów

Art. 124. 1. Osoby fizyczne posiadające pełną zdolność do czynności prawnych mogą, na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności, zrzeszać się w klubach inwestora. W jednym klubie inwestora może być zrzeszonych nie mniej niż 3 i nie więcej niż 20 osób.

2. W umowie, o której mowa w ust. 1, członkowie klubu inwestora zobowiązują się do:

- 1) wspólnego działania w celu zdobywania wiedzy o zasadach inwestowania w obrocie zorganizowanym, w szczególności przez wspólne inwestowanie w zdematerializowane papiery wartościowe lub inne instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym;
- 2) nieuczestniczenia w innych klubach inwestora;
- 3) niezaciągania w związku z działalnością klubu inwestora zobowiązań o łącznej wartości przewyższającej wartość aktywów zgromadzonych na prowadzonych dla klubu inwestora rachunkach papierów wartościowych i rachunkach pieniężnych służących do ich obsługi.

3. Każdemu członkowi klubu inwestora przysługuje prawo wniesienia w ciągu roku kalendarzowego na rachunki pieniężne służące do obsługi prowadzonych dla tego klubu rachunków papierów wartościowych środków pieniężnych w łącznej wysokości nie wyższej niż 20 000 zł.

4. Klub inwestora ani jego członkowie nie są przedsiębiorcami.

5. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1–4 do umowy, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 860–864, art. 865 § 1 i art. 866–875 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

Rozdział 3

Maklerzy papierów wartościowych i doradcy inwestycyjni

Art. 125. 1. Przez wykonywanie zawodu maklera papierów wartościowych, zwanego dalej „maklerem”, lub doradcy inwestycyjnego, zwanego dalej „doradcą”, rozumie się wykonywanie funkcji w organach zarządzających lub nadzorczych firmy inwestycyjnej bądź wykonywanie lub nadzorowanie wykonywania:

- 1) czynności stanowiących działalność maklerską,
- 2) związanych z rynkiem finansowym czynności niestanowiących działalności maklerskiej,
- 3) innych czynności związanych z obsługą klientów lub dostępem do rachunków prowadzonych dla klientów

– w ramach pozostawiania tej osoby w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z firmą inwestycyjną.

1a. Przez wykonywanie zawodu maklera lub doradcy rozumie się również prowadzenie spraw spółki przez komplementariusza lub współnika w spółce osobowej będącej domem maklerskim.

2. Przez wykonywanie zawodu maklera lub doradcy rozumie się również:

- 1) pozostawanie maklera lub doradcy w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z bankiem powierniczym przy wykonywaniu lub nadzorowaniu wykonywania czynności prowadzenia rachunków papierów wartościowych lub rachunków zbiorczych;
- 2) pozostawanie maklera lub doradcy w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z podmiotem, który jest obowiązany do zatrudniania maklerów lub doradców na podstawie odrębnych przepisów prawa przy wykonywaniu lub nadzorowaniu wykonywania czynności określonych w tych przepisach;
- 3) wykonywanie przez maklera lub doradcę czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2.
- 4) (uchylony)

Art. 126. 1. Makler i doradca, wykonując zawód, są obowiązani działać zgodnie z przepisami prawa i zasadami uczciwego obrotu oraz mieć na względzie słusze interesy klientów.

2. Tytuły zawodowe „makler papierów wartościowych” i „doradca inwestycyjny” podlegają ochronie prawnej.

3. Prawo wykonywania zawodu maklera lub doradcy przysługuje osobom, które są wpisane odpowiednio na listę maklerów lub na listę doradców, o ile prawo to nie zostało zawieszone zgodnie z przepisem art. 130 ust. 1.

Art. 127. 1. Na listę maklerów lub na listę doradców może być wpisana osoba fizyczna:

- 1) która posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) która korzysta z pełni praw publicznych;
- 3)¹²⁹⁾ która nie była uznana prawomocnym orzeczeniem za winną popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstw określonych w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o ofercie publicznej lub przestępstw określonych w niniejszej ustawie;
- 4)¹³⁰⁾ która złożyła, z zastrzeżeniem art. 129 ust. 1b, 2 i 3, egzamin z wynikiem pozytywnym odpowiednio przed komisją egzaminacyjną dla maklerów albo przed komisją egzaminacyjną dla doradców.

2. W przypadku osoby nieposiadającej polskiego obywatelstwa do stwierdzenia pełni praw publicznych właściwe są przepisy prawa państwa, którego obywatelstwo posiada dana osoba.

Art. 128. 1. Egzaminy na maklera i doradcę są sprawdzianem teoretycznego przygotowania kandydatów z następujących dziedzin:¹³¹⁾

- 1) prawo cywilne;
- 2) prawo gospodarcze;
- 3) prawo podatkowe i dewizowe;
- 4) prawo papierów wartościowych, instrumenty finansowe oraz obrót takimi instrumentami;
- 5) działalność maklerska oraz działalność powiernicza;
- 6) system depozytowo-rozliczeniowy w zakresie obrotu instrumentami finansowymi;
- 7) rynek finansowy;
- 8) tworzenie i funkcjonowanie funduszy inwestycyjnych;
- 9) komercjalizacja i prywatyzacja przedsiębiorstw;
- 10) zasady rachunkowości;
- 11) rynek towarów giełdowych;
- 12) matematyka finansowa;
- 13) analiza finansowa;

¹²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

¹³⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 79.

¹³¹⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 7 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 79.

- 14) strategię inwestycyjne;
- 15) etyka zawodowa.

2. Egzamin dla doradców jest dodatkowo sprawdzianem teoretycznego przygotowania kandydatów z następujących dziedzin: ekonomia, statystyka, finanse publiczne, finanse przedsiębiorstw oraz zarządzanie portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych.

3. Sprawdzian umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, jest sprawdzianem teoretycznego przygotowania kandydatów z następujących dziedzin:

- 1) prawo cywilne;
- 2) prawo gospodarcze;
- 3) prawo podatkowe i dewizowe;
- 4) prawo papierów wartościowych, instrumenty finansowe oraz obrót takimi instrumentami;
- 5) działalność maklerska oraz działalność powiernicza;
- 6) system depozytowo-rozliczeniowy w zakresie obrotu instrumentami finansowymi;
- 7) rynek finansowy;
- 8) tworzenie i funkcjonowanie funduszy inwestycyjnych;
- 9) komercjalizacja i prywatyzacja przedsiębiorstw;
- 10) zasady rachunkowości;
- 11) rynek towarów giełdowych;
- 12) etyka zawodowa.

4. Ustalony przez komisję egzaminacyjną zakres tematyczny egzaminu lub sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, w terminie co najmniej 90 dni przed wyznaczonym terminem egzaminu lub sprawdzianu podawany jest wraz z tym terminem do wiadomości publicznej przez publikację w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego oraz przez zamieszczenie tych informacji na stronie internetowej Komisji.

5.¹³²⁾ Egzamin na maklera przeprowadza komisja egzaminacyjna dla maklerów, a egzamin na doradcę – komisja egzaminacyjna dla doradców. Sprawdziany umiejętności, o których mowa w art. 129 ust. 3, przeprowadzają odpowiednio komisja egzaminacyjna dla maklerów albo komisja egzaminacyjna dla doradców.

6. Komisja egzaminacyjna składa się z 6 członków powoływanych i odwoływanych przez Przewodniczącą Komisji. Przewodniczący Komisji powołuje przewodniczącego komisji egzaminacyjnej spośród jej członków oraz, na wniosek przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, zastępcę przewodniczącego komisji egzaminacyjnej i sekretarza komisji egzaminacyjnej.

7. Obsługę administracyjno-biurową komisji egzaminacyjnych zapewnia urząd Komisji.

8.¹³³⁾ Przewodniczący komisji egzaminacyjnej kieruje jej pracami oraz wyznacza terminy egzaminów albo sprawdzianów umiejętności, o których mowa w art. 129 ust. 3.

9. Członkom komisji egzaminacyjnych przysługuje wynagrodzenie za udział w pracach komisji.

10. Za egzaminy oraz za sprawdzian umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, pobiera się opłaty, które stanowią dochód budżetu państwa.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość opłat, o których mowa w ust. 10 oraz tryb i warunki dokonywania zwrotu wniesionych opłat, mając na uwadze koszty przeprowadzania egzaminów lub sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, oraz wydatki związane z funkcjonowaniem komisji egzaminacyjnych;

¹³²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 7 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 79.

¹³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 7 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 79.

- 2)¹³⁴⁾ regulamin przeprowadzania egzaminów na maklera i doradcę oraz regulamin przeprowadzania sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, uwzględniając konieczność zapewnienia równego traktowania osób składających egzamin lub przystępujących do sprawdzianu umiejętności, poufności egzaminu lub sprawdzianu umiejętności oraz ich sprawnej organizacji, oraz
- 3) sposób ustalania i wysokość wynagrodzeń członków komisji egzaminacyjnych za udział w posiedzeniach tych komisji, przeprowadzanie egzaminów lub sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, oraz przygotowywanie projektów pytań i zadań na egzaminy lub sprawdzian umiejętności, uwzględniając zakres obowiązków poszczególnych członków.

Art. 129. 1.¹³⁵⁾ Wpisu na listę maklerów albo na listę doradców dokonuje Komisja na wniosek zainteresowanego. Osoby, które złożyły z wynikiem pozytywnym egzamin, zdały z wynikiem pozytywnym sprawdzian umiejętności lub których uprawnienia do wykonywania zawodu zostały przez Komisję uznane, składają wniosek w terminie 3 miesięcy odpowiednio od dnia złożenia egzaminu, zdania sprawdzianu umiejętności lub uznania uprawnień do wykonywania zawodu.

1a.¹³⁶⁾ Do wniosku dołącza się oryginały lub kopie dokumentów potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa:

- 1) w art. 127 ust. 1 pkt 3;
- 2) odpowiednio w art. 127 ust. 1 pkt 4 lub w ust. 1b–3;
- 3) w art. 127 ust. 1 pkt 2 – w przypadku osób, o których mowa w art. 127 ust. 2.

1b.¹³⁶⁾ Wpis na listę maklerów albo na listę doradców bez konieczności składania egzaminu mogą uzyskać osoby, które uzyskały dyplom ukończenia studiów wyższych realizowanych na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1c.

1c.¹³⁶⁾ Przewodniczący Komisji, po zasięgnięciu opinii komisji egzaminacyjnej dla maklerów w odniesieniu do maklerów lub komisji egzaminacyjnej dla doradców w odniesieniu do doradców, może zawrzeć z uczelniami, których jednostki organizacyjne są uprawnione do nadawania stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych lub doktora nauk prawnych oraz prowadzą studia na kierunku studiów umożliwiających nabycie wiedzy z zakresu dziedzin, o których mowa w art. 128 ust. 1 lub ust. 1 i 2, umowy, o których mowa w art. 168b ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.¹³⁷⁾).

2.¹³⁸⁾ Wpis na listę maklerów lub doradców bez konieczności składania egzaminu mogą uzyskać osoby, których kwalifikacje zostały uznane na zasadach określonych w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65).

3.¹³⁹⁾ Wpis na listę maklerów lub na listę doradców bez konieczności składania egzaminu mogą również uzyskać osoby nieposiadające uprawnień, o których mowa w ust. 2, o ile posiadają nadany przez zagraniczną instytucję tytuł, odpowiadający pod względem wymaganej do jego uzyskania wiedzy oraz podstawowych zasad jego wykonywania zawodowi odpowiednio maklera lub doradcy oraz o ile ich kwalifikacje, stwierdzone w wyniku przeprowadzonego sprawdzianu umiejętności, gwarantują, że będą one wykonywać zawód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sposób należyty.

4.¹³⁹⁾ Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, wykaz nadawanych przez określone zagraniczne instytucje tytułów uprawniających do ubiegania się, zgodnie z ust. 3, o wpis na listę maklerów lub listę doradców bez konieczności składania egzaminu, uwzględniając konieczność zapewnienia, aby zakres wiedzy, którą należy się wykazać w celu uzyskania danego tytułu, był zbliżony do zakresu tematycznego obowiązującego na egzaminie odpowiednio dla maklerów lub dla doradców.

¹³⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 7 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 79.

¹³⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 8 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 79.

¹³⁶⁾ Dodany przez art. 15 pkt 8 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 79.

¹³⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544, z 2013 r. poz. 675, 829, 1005, 1588 i 1650, z 2014 r. poz. 7, 768, 821, 1004, 1146 i 1198, z 2015 r. poz. 357, 860, 1187, 1240, 1268, 1767 i 1923 oraz z 2016 r. poz. 64, 907, 908, 1010 i 1311.

¹³⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 77 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65), która weszła w życie z dniem 18 stycznia 2016 r.

¹³⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 8 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 79.

5. Osoba wpisana na listę maklerów lub na listę doradców jest obowiązana do niezwłocznego pisemnego informowania Komisji o:

- 1) podjęciu wykonywania zawodu, ze wskazaniem daty jego podjęcia, podstawowego zakresu czynności i miejsca wykonywania zawodu;
- 2) każdorazowej zmianie danych objętych wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, oraz danych, o których mowa w pkt 1.

6. Listy maklerów i doradców, skreślenie z listy oraz zawieszenie uprawnień do wykonywania zawodu maklera lub doradcy podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

7.¹⁴⁰⁾ Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność odpowiedniego wykazania przez osoby składające wniosek spełnienia określonych w ustawie warunków dokonania wpisu na listę maklerów lub na listę doradców oraz zapewnienia Komisji możliwości weryfikacji spełnienia przez te osoby tych warunków.

Art. 130. 1. Komisja może skreślić maklera lub doradcę z listy albo zawiesić jego uprawnienia do wykonywania zawodu na okres od 3 miesięcy do 2 lat na skutek naruszenia w związku z wykonywaniem zawodu:

- 1) przepisów prawa lub regulaminów i innych przepisów wewnętrznych, do których przestrzegania makler lub doradca jest zobowiązany w związku z wykonywaniem zawodu, lub
- 2) zasad uczciwego obrotu, lub
- 3) interesów klientów.

2. Komisja wydaje decyzję o skreśleniu z listy albo o zawieszeniu uprawnień do wykonywania zawodu po przeprowadzeniu rozprawy.

3. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego Komisja może, od chwili wszczęcia postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, zawiesić uprawnienia maklera lub doradcy do czasu wydania decyzji w sprawie, jednak na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy. Przepisu ust. 2 nie stosuje się.

4. W przypadku wydania decyzji o zawieszeniu uprawnień maklera lub doradcy do wykonywania zawodu, okres zawieszenia uprawnień, o którym mowa w ust. 3, wlicza się do okresu zawieszenia uprawnień, o którym mowa w ust. 1.

5. Z zastrzeżeniem ust. 6, osoba skreślona z listy maklerów lub listy doradców z przyczyn, o których mowa w ust. 1 lub w art. 131 pkt 3, nie może być ponownie wpisana na listę maklerów ani na listę doradców przed upływem 10 lat od dnia wydania decyzji. W przypadku gdy skreślenie nastąpiło z przyczyny, o której mowa w art. 131 pkt 3, ponowne wpisanie nie może także nastąpić wcześniej, niż nastąpi zatarcie skazania za przestępstwo, którego popełnienie stanowiło podstawę wydania decyzji o skreśleniu z listy maklerów lub z listy doradców.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wydając decyzję o skreśleniu z listy maklerów lub doradców, Komisja może skrócić termin, o którym mowa w ust. 5.

Art. 131. Skreślenie z listy maklerów lub doradców następuje:

- 1) na wniosek osoby wpisanej na listę;
- 2) w razie całkowitego albo częściowego ubezwłasnowolnienia;
- 3)¹⁴¹⁾ na skutek uznania prawomocnym orzeczeniem za winnego popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstw określonych w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o ofercie publicznej lub przestępstwach określonych w niniejszej ustawie;
- 4) na skutek śmierci osoby wpisanej na listę;
- 5) w przypadkach, o których mowa w art. 130 ust. 1.

¹⁴⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 8 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 79.

¹⁴¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 14 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

DZIAŁ V

Zabezpieczanie interesów inwestorów.

System rekompensat

Art. 132. 1. W rozumieniu przepisów niniejszego działu:

- 1) za inwestora uważa się osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, na rzecz której dom maklerski świadczy jedną z usług w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, z wyłączeniem:
 - a) Skarbu Państwa,
 - b) Narodowego Banku Polskiego, banków z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz banków zagranicznych,
 - ba)¹⁴²⁾ Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i zarządzanych przez niego funduszy tworzących lub wspierających system zabezpieczenia społecznego,
 - c) firm inwestycyjnych,
 - d) spółek prowadzących rynek regulowany,
 - e) Krajowego Depozytu oraz spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2,
 - f)¹⁴³⁾ podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej,
 - g)¹⁴⁴⁾ podmiotów działających na podstawie ustawy o funduszach inwestycyjnych,
 - h) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych,
 - i) spółek prowadzących giełdy towarowe, spółek prowadzących giełdowe izby rozrachunkowe, towarowych domów maklerskich, zagranicznych osób prawnych prowadzących działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi, działających na podstawie ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,
 - j) spółek prowadzących izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową,
 - k)¹⁴⁵⁾ gmin, związków gmin, powiatów, związków powiatów, związków powiatowo-gminnych, związków metropolitalnych i województw,
 - l) państw i ich jednostek terytorialnych posiadających osobowość prawną,
 - m) podmiotów wchodzących w skład tej samej co dom maklerski grupy kapitałowej,
 - ma) podmiotów, o których mowa w art. 8a ust. 2,
 - n) osób, które w dniu zaistnienia jednej z okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2, lub w okresie 6 miesięcy poprzedzających zaistnienie jednej z takich okoliczności, posiadały 5% lub więcej ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego domu maklerskiego, oraz osób, które w tym czasie były podmiotami dominującymi lub zależnymi wobec domu maklerskiego,
 - o) członków zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej domu maklerskiego oraz osób pełniących w domu maklerskim funkcje dyrektorów i zastępców dyrektorów departamentów, jak również dyrektorów i zastępców dyrektorów oddziałów domu maklerskiego, w przypadku gdy osoby te pełniły swoje funkcje w dniu zaistnienia jednej z okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2, bądź w okresie bieżącego lub poprzedniego roku obrotowego,
 - p) osób odpowiedzialnych za badanie sprawozdań finansowych domu maklerskiego, osób zajmujących stanowisko głównego księgowego w domu maklerskim oraz osób odpowiedzialnych za sporządzanie i prowadzenie dokumentacji księgowej domu maklerskiego, w przypadku gdy osoby te pełniły swoje funkcje w dniu zaistnienia jednej z okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2, bądź w okresie bieżącego lub poprzedniego roku obrotowego,

¹⁴²⁾ Dodana przez art. 72 pkt 25 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁴³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 467 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 10.

¹⁴⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 15 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

¹⁴⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 68 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o związkach metropolitalnych (Dz. U. poz. 1890), która weszła życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

- r) członków zarządu i rady nadzorczej, osób posiadających 5% lub więcej ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego podmiotu dominującego lub zależnego w stosunku do domu maklerskiego,
 - s) małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwa oraz powinowatych do pierwszego stopnia osób, o których mowa w lit. n–r,
 - t) inwestorów, w stosunku do których ustalono w postępowaniu zakończonym prawomocnym orzeczeniem sądu, że wskutek niewywiązywania się ze swoich zobowiązań wobec domu maklerskiego przyczynili się do zaistnienia jednej z okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2;
- 2) za środki pieniężne inwestorów uważa się środki pieniężne zapisane na rachunkach pieniężnych oraz inne środki pieniężne należne inwestorom od domu maklerskiego z tytułu świadczonych na ich rzecz usług w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, z wyłączeniem należności przedawnionych;
 - 3) za dom maklerski uważa się dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską albo bank powierniczy;
 - 4) przez zarząd domu maklerskiego rozumie się również komplementariuszy domu maklerskiego, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 2 i 4, albo osoby uprawnione do reprezentowania domu maklerskiego, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 5 i 6;
 - 5) przez osoby posiadające udział w kapitale zakładowym domu maklerskiego rozumie się również odpowiednio wspólników wnoszących wkład do domu maklerskiego, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 4–6.

2. Przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio do oddziałów zagranicznych osób prawnych, o których mowa w art. 115 ust. 1, o ile nie są uczestnikami systemu rekompensat obowiązującego w państwie ich siedziby lub system rekompensat w państwie siedziby nie zapewnia odszkodowań w wysokości określonej w ustawie.

3. W przypadku banków powierniczych system rekompensat obejmuje papiery wartościowe i inne instrumenty finansowe będące przedmiotem obrotu na rynku zorganizowanym zapisane na rachunkach papierów wartościowych prowadzonych przez te banki.

Art. 133. 1. Krajowy Depozyt tworzy i prowadzi obowiązkowy system rekompensat, w celu gromadzenia środków na wypłaty inwestorom rekompensat, pochodzących z wpłat, o których mowa w art. 137 ust. 1 i 5.

2. Celem systemu rekompensat jest zapewnienie inwestorom wypłat do wysokości określonej ustawą, środków pieniężnych oraz zrekompensowanie wartości utraconych instrumentów finansowych, zgromadzonych przez nich w domach maklerskich, w tym w ich oddziałach poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z tytułu świadczonych na ich rzecz usług, w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, w przypadku:

- 1)¹⁴⁶⁾ ogłoszenia upadłości lub otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego domu maklerskiego lub
- 2)¹⁴⁶⁾ prawomocnego oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości ze względu na to, że majątek tego domu maklerskiego nie wystarcza lub jedynie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, lub
- 3) stwierdzenia przez Komisję, że dom maklerski nie jest w stanie, z powodów ściśle związanych z sytuacją finansową, wykonać ciążących na nim zobowiązań wynikających z roszczeń inwestorów i nie jest możliwe ich wykonanie w najbliższym czasie.

2a. Umorzenie postępowania upadłościowego domu maklerskiego nie wstrzymuje dokonywania czynności mających na celu wypłatę rekompensat inwestorom.

3.¹⁴⁷⁾ Koszty prowadzenia przez Krajowy Depozyt systemu rekompensat, opłaty należne z tytułu zarządzania systemem rekompensat oraz koszty wypłaty rekompensat, w przypadku, o którym mowa w art. 145 ust. 1a, są pokrywane z aktywów tego systemu.

Art. 134. 1. Rada nadzorcza Krajowego Depozytu, na wniosek zarządu, uchwała regulamin funkcjonowania systemu rekompensat. Regulamin oraz jego zmiany wymagają zatwierdzenia przez Komisję. Komisja odmawia zatwierdzenia regulaminu lub jego zmian, jeżeli jego treść lub proponowane zmiany są sprzeczne z przepisami prawa lub mogłyby naruszyć bezpieczeństwo zarządzania systemem rekompensat lub wypłat rekompensat z tego systemu.

2. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, określa szczegółowy sposób funkcjonowania systemu rekompensat, a w szczególności:

- 1) sposób gospodarowania aktywami systemu rekompensat;

¹⁴⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 437 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 51.

¹⁴⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 26 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

- 2) sposób zapewnienia wykonywania obowiązków przez podmioty objęte systemem rekompensat;
- 3) sposób i tryb wnoszenia wpłat do systemu rekompensat przez podmioty objęte tym systemem;
- 4) warunki i tryb dokonywania zwrotu domom maklerskim nadwyżki wniesionych rocznych wpłat, o której mowa w art. 137 ust. 20;
- 5) tryb dokonywania wypłat inwestorom;
- 6) sposób dokonywania rozliczeń z podmiotem objętym systemem rekompensat w przypadku zwolnienia z uczestnictwa tego podmiotu w systemie rekompensat oraz okres, po zwolnieniu uczestnictwa podmiotu w systemie rekompensat, w ciągu którego ujawnienie się okoliczności stanowiących podstawę dokonania wypłat rekompensat powoduje brak zwrotu podmiotowi jego udziału w systemie;
- 7) wysokość opłat należnych z tytułu wykonywania przez Krajowy Depozyt obowiązków wynikających z funkcjonowania systemu rekompensat oraz sposób dokonywania z podmiotami objętymi systemem rekompensat rozliczeń kosztów poniesionych w związku z funkcjonowaniem tego systemu;
- 8) środki dyscyplinujące i porządkowe, które mogą być stosowane wobec podmiotów objętych systemem rekompensat naruszających obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, zasady i tryb ich stosowania oraz tryb informowania Komisji o naruszaniu obowiązków wynikających z uczestnictwa w tym systemie.

Art. 135. 1. Dom maklerski staje się uczestnikiem systemu rekompensat z chwilą udzielenia mu zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej obejmującej świadczenie co najmniej jednej z usług w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub ust. 4 pkt 1, a w przypadku banku powierniczego z chwilą udzielenia mu zezwolenia na prowadzenie rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych.

2. Dom maklerski jest zwolniony z uczestnictwa w systemie rekompensat z chwilą:

- 1) zaprzestania działalności, określonej w decyzji o cofnięciu lub uchyleniu zezwolenia, o którym mowa w art. 69 ust. 1, albo w decyzji o cofnięciu lub uchyleniu zezwolenia na prowadzenie rachunków papierów wartościowych przez bank;
- 2) wygaśnięcia zezwolenia w przypadkach, o których mowa w art. 89 ust. 1.

Art. 136. 1. W przypadku gdy system rekompensat obowiązujący w państwie siedziby zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału nie zapewnia rekompensat w wysokości lub w zakresie określonym w ustawie, oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej może, w celu zagwarantowania inwestorom wypłat rekompensat do wysokości lub zakresu określonego w ustawie, złożyć do Krajowego Depozytu wniosek o przystąpienie do systemu rekompensat. Złożenie przez oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej wniosku jest równoznaczne z jego uczestnictwem w tym systemie.

2. Roczna wpłata, o której mowa w art. 137 ust. 1, dokonana przez oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej ma na celu uzupełnienie poziomu rekompensat zapewnianego przez system rekompensat obowiązujący w państwie jej siedziby do wysokości lub zakresu rekompensat zapewnianego przez system rekompensat.

3. W przypadku gdy oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej nie wykonuje bądź nienależyście wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, Krajowy Depozyt niezwłocznie informuje o tym Komisję. Komisja przekazuje właściwemu organowi nadzoru, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, informacje otrzymane od Krajowego Depozytu, wskazując jednocześnie termin wykluczenia oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej z systemu rekompensat, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia przekazania informacji.

4. Krajowy Depozyt współpracuje z organem nadzoru, o którym mowa w ust. 3, przy podejmowaniu przez ten organ środków mających na celu zapewnienie przez oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej należytego wykonania obowiązków wynikających z uczestnictwa w systemie rekompensat.

5. W przypadku gdy po upływie okresu, o którym mowa w ust. 3, i pomimo podjęcia środków, o których mowa w ust. 4, oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej nie wykonuje lub nienależyście wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, Krajowy Depozyt może, za zgodą organu nadzoru, o którym mowa w ust. 3, wykluczyć oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej z systemu rekompensat.

6. Udział oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej w systemie rekompensat nie ulega zwrotowi w przypadku wykluczenia z systemu, jeżeli w okresie wskazanym w regulaminie, o którym mowa w art. 134 ust. 1, przypadającym po tym wykluczeniu ujawnią się okoliczności stanowiące podstawę dokonania wypłat rekompensat inwestorom będącym klientami tego oddziału.

7. System rekompensat zapewnia inwestorom wypłatę rekompensat z tytułu usług świadczonych na ich rzecz w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, przez zagraniczną firmę inwestycyjną w ramach jej oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem jego wykluczenia z systemu.

8. Oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej informuje niezwłocznie klientów o wykluczeniu z systemu rekompensat, wskazując w szczególności datę wykluczenia.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Krajowy Depozyt określa zasady i tryb wypłaty rekompensat dla inwestorów z tytułu usług świadczonych na ich rzecz w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, przez zagraniczną firmę inwestycyjną prowadzącą działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału.

10. Zasady i tryb, o których mowa w ust. 9, są ustalane w porozumieniu z podmiotem zarządzającym systemem rekompensat obowiązującym w państwie siedziby zagranicznej firmy inwestycyjnej.

11. Zasady i tryb, o których mowa w ust. 9, powinny w szczególności zapewniać:

- 1) możliwość żądania przez Krajowy Depozyt przekazania przez zagraniczną firmę inwestycyjną informacji niezbędnych do prawidłowego wykonywania obowiązków wynikających z uczestnictwa w systemie rekompensat oraz możliwość wystąpienia do właściwego organu nadzoru w państwie siedziby tej zagranicznej firmy inwestycyjnej o weryfikację tych informacji;
- 2) wypłatę rekompensat w wysokości różnicy między wysokością rekompensat przysługujących inwestorom a wysokością rekompensat wypłacanych przez system obowiązujący w państwie siedziby danej zagranicznej firmy inwestycyjnej, po otrzymaniu informacji od właściwego organu nadzoru w państwie siedziby danej zagranicznej firmy inwestycyjnej dotyczącej zdarzeń, o których mowa w art. 133 ust. 2;
- 3) prawo weryfikacji przez Krajowy Depozyt praw przysługujących inwestorom, na rzecz których świadczone są usługi przez zagraniczną firmę inwestycyjną w ramach jej oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) ścisłą współpracę między Krajowym Depozytem a podmiotem zarządzającym systemem rekompensat w państwie siedziby zagranicznej firmy inwestycyjnej w celu zapewnienia inwestorom sprawnej wypłaty rekompensat w przysługującej im wysokości.

12. Zasady i tryb, o których mowa w ust. 9, powinny przewidywać sposób ustalania wysokości rekompensat przysługujących z poszczególnych systemów rekompensat inwestorom posiadającym roszczenie wzajemne wobec zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału.

13. W zakresie nieuregulowanym przepisami ust. 1–12, do uczestnictwa oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej w systemie rekompensat, przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio.

Art. 137. 1. Domy maklerskie, z zastrzeżeniem ust. 5 oraz ust. 18–20, wnoszą do systemu rekompensat w każdym roku kalendarzowym obowiązkowe roczne wpłaty, zwane dalej „rocznymi wpłatami”, w wysokości sumy iloczynów:

- 1) stawki nie wyższej niż 0,4% oraz średniego stanu środków pieniężnych inwestorów;
- 2) stawki nie wyższej niż 0,01% oraz średniej wartości instrumentów finansowych, z ostatnich 12 miesięcy, posiadanych przez inwestorów lub rejestrowanych na rachunkach zbiorczych.

2. Przez wartość instrumentów finansowych posiadanych przez inwestorów lub rejestrowanych na rachunkach zbiorczych rozumie się cenę bieżącą, ustaloną zgodnie z zasadami zawartymi w przepisach określających szczególne zasady rachunkowości domów maklerskich.

3. Przez średni stan środków pieniężnych inwestorów rozumie się stosunek sumy stanu środków pieniężnych inwestorów na poszczególne dni robocze w ciągu 12 miesięcy do liczby dni roboczych przypadających w tym okresie.

4. Przez średnią wartość instrumentów finansowych posiadanych przez inwestorów lub rejestrowanych na rachunkach zbiorczych rozumie się stosunek sumy wartości instrumentów finansowych posiadanych przez inwestorów lub rejestrowanych na rachunkach zbiorczych, na poszczególne dni robocze w ciągu 12 miesięcy, do liczby dni roboczych przypadających w tym okresie.

5. Banki powiernicze wnoszą obowiązkowo do systemu rekompensat w każdym roku kalendarzowym roczne wpłaty w wysokości iloczynu stawki, o której mowa w ust. 1 pkt 2, oraz, obliczanej zgodnie z zasadami określonymi w ust. 2 i 4, średniej wartości instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu na rynku zorganizowanym, z ostatnich 12 miesięcy, zapisanych na rachunkach inwestorów lub rejestrowanych na rachunkach zbiorczych.

6. Do celów obliczenia średniego stanu środków pieniężnych, o którym mowa w ust. 3, oraz średniej wartości, o której mowa w ust. 4 i 5, nie stosuje się wyłączenia, o którym mowa w art. 132 ust. 1 pkt 1 lit. t.

7. Wysokość stawek, o których mowa w ust. 1, na kolejny rok kalendarzowy określa i przekazuje domom maklerskim Krajowy Depozyt, nie później niż do końca roku kalendarzowego poprzedzającego rok, w którym wpłata ma być wniesiona.

8. Domy maklerskie wnoszą roczne wpłaty w czterech ratach, w terminie do ostatniego dnia roboczego miesiąca kończącego każdy kwartał kalendarzowy, z tym że raty za pierwszy oraz drugi kwartał są równe i wnoszone w wysokości określonej zgodnie z ust. 1 i 5, zaś raty za trzeci oraz czwarty kwartał są równe i wnoszone w wysokości określonej zgodnie z ust. 1 i 5 według średniego stanu środków pieniężnych inwestorów oraz średniej wartości instrumentów finansowych posiadanych przez inwestorów lub rejestrowanych na rachunkach zbiorczych, z drugiego półrocza poprzedniego roku kalendarzowego oraz pierwszego półrocza roku kalendarzowego, w którym wpłaty są wnoszone.

9. W przypadku gdy suma roszczeń inwestorów z tytułu rekompensat przekroczy wysokość środków zgromadzonych w systemie rekompensat, wartość należnych, a jeszcze niewpłaconych rat na poczet rocznych wpłat za dany rok kalendarzowy jest wnoszona w terminie 7 dni od dnia wezwania domów maklerskich do ich wniesienia przez Krajowy Depozyt.

10. W przypadku gdy suma roszczeń inwestorów z tytułu rekompensat przekroczy wysokość środków zgromadzonych w systemie rekompensat i należnych, a jeszcze niewpłaconych rat na poczet rocznych wpłat za dany rok kalendarzowy, kwota rocznych wpłat, które powinny zostać wpłacone do systemu w tym roku kalendarzowym, może zostać podwyższona przez zastosowanie stawki nie wyższej jednak niż 1,8%.

11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji i Krajowego Depozytu, dokonuje, w drodze rozporządzenia, podwyższenia, o którym mowa w ust. 10, oraz określa termin jego płatności, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia realizacji roszczeń inwestorów.

12. W przypadku opóźnienia w dokonaniu wpłaty którejkolwiek z rat, o których mowa w ust. 8 i 9, lub kwoty określonej w ust. 11, Krajowemu Depozytowi przysługuje roszczenie o zapłatę do systemu rekompensat odsetek w wysokości odsetek pobieranych od zaległości podatkowych. Wyciągi z ksiąg Krajowego Depozytu, podpisane przez upoważnionych członków zarządu Krajowego Depozytu i opatrzone jego pieczęcią, stwierdzające istnienie zobowiązania podmiotu objętego systemem rekompensat i zaopatrzone w oświadczenie, że oparte na nich roszczenia są wymagalne, mają moc tytułów wykonawczych bez potrzeby uzyskiwania dla nich klauzul wykonalności.

12a. W każdym roku kalendarzowym, najpóźniej do dnia upływu terminu do wniesienia pierwszej raty wpłat rocznych za ten rok, Krajowy Depozyt informuje Komisję o domach maklerskich, obowiązanych do wniesienia wpłat rocznych, o których mowa w ust. 1, oraz o ich wysokości.

13. W przypadku stwierdzenia, że dom maklerski nie wykonuje bądź nienależyście wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, Krajowy Depozyt niezwłocznie informuje o tym Komisję. Wobec domu maklerskiego, który nie wykonuje bądź nienależyście wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, Komisja podejmuje środki, o których mowa w art. 167 ust. 1 lub 2.

14. W przypadku gdy oddział domu maklerskiego prowadzący działalność w innym państwie członkowskim nie wykonuje bądź nienależyście wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, do którego przystąpił, Komisja po otrzymaniu od podmiotu zarządzającego tym systemem informacji o zaistnieniu tych okoliczności współpracuje z tym podmiotem oraz podejmuje środki, o których mowa w art. 167 ust. 1 lub 2, w związku z nienależytym wykonywaniem przez oddział domu maklerskiego obowiązków wynikających z uczestnictwa w tym systemie.

15. W przypadku gdy od poinformowania Komisji przez właściwy podmiot zarządzający systemem rekompensat w innym państwie członkowskim upłynęło co najmniej 12 miesięcy i pomimo podjęcia środków, o których mowa w art. 167 ust. 1 i 2, oddział domu maklerskiego nie wykonuje lub nienależyście wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat innego państwa członkowskiego, Komisja może, w sytuacji gdy wystąpi o to podmiot zarządzający systemem rekompensat tego innego państwa członkowskiego, udzielić zgody na wykluczenie oddziału domu maklerskiego z tego systemu.

16. Oddział domu maklerskiego informuje niezwłocznie klientów o wykluczeniu z systemu rekompensat innego państwa członkowskiego, wskazując w szczególności datę wykluczenia.

17. Komisja informuje właściwy podmiot zarządzający systemem rekompensat w innym państwie członkowskim, do którego przystąpił oddział domu maklerskiego, o zaistnieniu jednej z okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2.

18. Obowiązek wnoszenia rocznych wpłat do systemu rekompensat przez dom maklerski ulega zawieszeniu, w przypadku gdy dotychczasowe wpłaty domu maklerskiego do systemu osiągną wysokość określoną zgodnie z ust. 19. Nie wyłącza to obowiązku dokonania przez dom maklerski wpłaty do systemu w związku z podwyższeniem stawek, o którym mowa w ust. 10.

19. Wysokość środków powodującą zawieszenie wpłat domu maklerskiego do systemu rekompensat ustala się odpowiednio, zgodnie z zasadami obliczania wysokości rocznych wpłat, poprzez zastosowanie dziesięciokrotności stawki, o której mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1, w odniesieniu do środków pieniężnych inwestorów;
- 2) ust. 1 pkt 2, w odniesieniu do instrumentów finansowych inwestorów lub rejestrowanych na rachunkach zbiorczych.

20. W przypadku przekroczenia wysokości środków, o której mowa w ust. 19, Krajowy Depozyt zwraca domowi maklerskiemu nadwyżkę wniesionych wpłat. Zwrotu nadwyżki nie dokonuje się, w przypadku gdy nadwyżka ta jest skutkiem zaprzestania prowadzenia przez dom maklerski działalności, z którą wiąże się obowiązek wnoszenia wpłat do systemu.

21. Przepisów ust. 18–20 nie stosuje się w przypadku, gdy z systemu rekompensat dokonano wypłat na rzecz inwestorów – do czasu, gdy wartość aktywów systemu rekompensat osiągnie poziom wymagany przepisami prawa.

Art. 138. 1. Środki wniesione przez domy maklerskie tytułem rocznych wpłat i odsetki, o których mowa w art. 137 ust. 12, a także pożytki uzyskane z tytułu zarządzania tymi środkami, stanowią współwłasność łączną uczestników systemu.

1a. W przypadku zwolnienia z uczestnictwa w systemie rekompensat, podmiotowi jest zwracany udział we współwłasności w wysokości, która przysługiwałaby temu podmiotowi w przypadku jej ustania. Udział jest zwracany, pod warunkiem że:

- 1) do dnia zwolnienia tego podmiotu z uczestnictwa w systemie rekompensat nie nastąpiły okoliczności, o których mowa w art. 133 ust. 2, dotyczące któregośkolwiek uczestnika systemu rekompensat, oraz
- 2) w okresie wskazanym w regulaminie funkcjonowania systemu rekompensat nie ujawnią się okoliczności stanowiące podstawę dokonania wypłat rekompensat inwestorom będącym klientami tego podmiotu.

1b. W przypadku gdy którykolwiek z warunków, o których mowa w ust. 1a, nie został spełniony, udział podmiotu zwolnionego z uczestnictwa w systemie rekompensat może zostać zwrócony jedynie w takim zakresie, w jakim nie podlega on wykorzystaniu na cele związane z wypłatą rekompensat.

2. W związku z uczestnictwem w systemie rekompensat domy maklerskie tworzą, w ciężar kosztów, rezerwy do wysokości wpłat wniesionych do systemu. W przypadku zwrotu nadwyżki wniesionych wpłat dom maklerski zmniejsza utworzoną rezerwę o wysokość nadwyżki.

3. Środki wniesione przez dom maklerski tytułem rocznych wpłat, odsetki, o których mowa w art. 137 ust. 12, a także pożytki uzyskane z tytułu zarządzania tymi środkami, nie podlegają egzekucji prowadzonej z majątku uczestnika systemu.

Art. 139. 1. System rekompensat zabezpiecza wypłatę środków inwestorów, o których mowa w art. 133 ust. 2, pomniejszonych o należności domu maklerskiego od inwestora z tytułu świadczonych usług, według stanu z dnia zaistnienia jednej z okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2, do wysokości równowartości w złotych 3000 euro – w 100% wartości środków objętych systemem rekompensat, oraz 90% nadwyżki ponad tę kwotę, z tym że górna granica środków objętych systemem rekompensat wynosi równowartość w złotych 22 000 euro, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Górna granica środków objętych systemem rekompensat wynosi:

- 1) równowartość w złotych 15 000 euro od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2006 r.;
- 2) równowartość w złotych 19 000 euro – od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2007 r.

3. Do obliczenia wartości euro w złotych przyjmuje się kurs średni Narodowego Banku Polskiego, zgodnie z ogłaszaną tabelą kursową, z dnia zaistnienia okoliczności stanowiącej podstawę do wypłat rekompensat.

4. Kwoty, o których mowa w ust. 1 i 2, określają maksymalną wysokość roszczeń inwestora niezależnie od tego, w jakiej wysokości i na ilu rachunkach posiadał środki, o których mowa w art. 133 ust. 2, lub z ilu wierzytelności przysługują mu należności w danym domu maklerskim.

5. Rekompensata wypłacana na rzecz współwłaścicieli instrumentów finansowych lub środków pieniężnych nie może przekroczyć kwoty ustalonej zgodnie z ust. 1 i 2. Każdemu ze współwłaścicieli przysługuje prawo do otrzymania takiej części tej kwoty, która odpowiada wysokości jego udziału we współwłasności. W przypadku współwłasności łącznej wysokość udziału określają przepisy odnoszące się do tej współwłasności w przypadku jej ustania.

6. Rekompensaty są płatne według terminarza wypłat nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia zatwierdzenia tego terminarza przez Krajowy Depozyt.

7. W przypadku wystąpienia szczególnie uzasadnionych okoliczności uniemożliwiających wypłatę rekompensat w terminie 3 miesięcy, Komisja może, na wniosek Krajowego Depozytu, przedłużyć termin wypłat, nie dłużej jednak niż o kolejne 3 miesiące.

8. Krajowy Depozyt składa wniosek, o którym mowa w ust. 7, nie później niż na 14 dni przed upływem terminu wypłat rekompensat.

9. Roszczenia z tytułu rekompensaty przedawniają się z upływem 5 lat od dnia zaistnienia okoliczności stanowiącej podstawę do wypłat rekompensat.

10.¹⁴⁸⁾ Inwestor zachowuje prawo do dochodzenia od masy upadłości, masy sanacyjnej lub domu maklerskiego swoich roszczeń ponad kwotę określoną w ust. 1 i 2.

Art. 140. 1. Syndyk lub zarządca jest obowiązany niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia upadłości domu maklerskiego albo otwarcia wobec niego postępowania restrukturyzacyjnego, ustalić i przedstawić w formie pisemnej Krajowemu Depozytowi:¹⁴⁹⁾

- 1) sporządzoną według wzoru określonego przez Krajowy Depozyt, listę inwestorów uprawnionych do otrzymania rekompensat, z wyszczególnieniem okoliczności stanowiących podstawę do uznania klientów domu maklerskiego za inwestorów, kwot środków pieniężnych oraz wartości instrumentów finansowych inwestorów, za które przysługuje rekompensata, oraz wyliczonych kwot rekompensat należnych poszczególnym inwestorom wraz ze wskazaniem sposobu ich wyliczenia;
- 2)¹⁵⁰⁾ kwotę płynnych środków domu maklerskiego wchodzących w skład masy upadłości, masy układowej albo masy sanacyjnej według stanu na dzień ogłoszenia upadłości albo otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego;
- 3)¹⁵⁰⁾ wysokość wydatków związanych z wypłatą wynagrodzeń pracownikom upadłego albo restrukturyzowanego domu maklerskiego i wysokość bieżących wydatków związanych z kosztami postępowania upadłościowego albo restrukturyzacyjnego, poniesionych do dnia sporządzenia listy inwestorów, powiększoną o wysokość niezbędnych wydatków związanych z wypłatą rekompensat, wraz z aktualną wysokością środków płynnych domu maklerskiego znajdujących się w dyspozycji syndyka lub zarządcy;
- 4) terminarz wypłat.

1a. Ustalenia informacji, o których mowa w ust. 1, syndyk lub zarządca dokonuje na podstawie ksiąg domu maklerskiego, z zastrzeżeniem ust. 1b.

1b. Ustalenia okoliczności stanowiących podstawę do uznania klientów domu maklerskiego za inwestorów uprawnionych do otrzymania rekompensaty syndyk lub zarządca dokonuje również na podstawie danych zawartych we właściwych rejestrach lub innych danych urzędowych, a w zakresie ustalenia osób, o których mowa w art. 132 ust. 1 pkt 1 lit. s, także na podstawie stosownych oświadczeń odebranych od klientów domu maklerskiego.

2. Krajowy Depozyt w terminie 30 dni sprawdza przedstawioną przez syndyka lub zarządcę listę inwestorów pod względem zgodności z wymaganiami określonymi w ust. 1 pkt 1, wyliczenie kwot rekompensat pod względem zgodności z ustawą oraz terminarz wypłat, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.

3.¹⁵¹⁾ W przypadku powstania uzasadnionych wątpliwości co do podanej przez syndyka lub zarządcę wysokości wydatków określonych w ust. 1 pkt 3, Krajowy Depozyt zwraca się do sędziego-komisarza o zatwierdzenie wydatków w trybie art. 168 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe albo art. 32 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, co nie wstrzymuje powzięcia przez Krajowy Depozyt uchwały o przekazaniu kwot na wypłatę rekompensat.

4. Jeżeli Krajowy Depozyt stwierdzi, że lista inwestorów nie odpowiada warunkom określonym w ust. 1 pkt 1, odmawia jej przyjęcia i zwraca ją syndykowi lub zarządcy, o czym niezwłocznie powiadamia sędziego-komisarza.

5. Syndyk lub zarządca jest zobowiązany do usunięcia braków wskazanych przez Krajowy Depozyt w terminie nie dłuższym niż 14 dni.

6.¹⁵²⁾ Po ustaleniu listy wierzytelności, spisu wierzytelności lub po stwierdzeniu wierzytelności prawomocnym orzeczeniem sądu syndyk lub zarządca uzupełnia listę, o której mowa w ust. 1 pkt 1, o wierzytelności inwestorów nieobjęte tą listą. Do uzupełnień listy inwestorów przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio.

7. W stosunku do roszczeń inwestorów z tytułu rekompensat, nieobjętych listą, o której mowa w ust. 1 pkt 1, przyjętą przez Krajowy Depozyt, w tym jej uzupełnieniami, podstawą ich uwzględnienia przy dokonywaniu wypłat rekompensat może być wyłącznie prawomocne orzeczenie sądu stwierdzające prawo inwestora do otrzymania rekompensaty oraz jej wysokość. W takim przypadku inwestorowi przysługuje roszczenie do Krajowego Depozytu o wypłatę rekompensaty.

¹⁴⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 437 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 51.

¹⁴⁹⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 437 pkt 5 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 51.

¹⁵⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 437 pkt 5 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 51.

¹⁵¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 437 pkt 5 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 51.

¹⁵²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 437 pkt 5 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 51.

Art. 141. 1. Zarząd Krajowego Depozytu, w terminie 7 dni od dnia przyjęcia listy, o której mowa w art. 140 ust. 1 pkt 1, podejmuje i podaje do publicznej wiadomości, w drodze ogłoszenia w dwóch dziennikach o zasięgu ogólnopolskim, uchwałę o przekazaniu syndykowi lub zarządcy kwot na wypłatę rekompensat, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Uchwała, o której mowa w ust. 1, określa:

- 1) kwotę środków przekazywanych syndykowi lub zarządcy na wypłatę rekompensat, stanowiącą różnicę sumy należnych inwestorom rekompensat i środków płynnych domu maklerskiego, pomniejszonych o wydatki określone w art. 140 ust. 1 pkt 3;
- 2) sposób dokonywania przez syndyka lub zarządcę wypłat rekompensat, w tym terminy i miejsce dokonywania wypłat.

3.¹⁵³⁾ W kwocie na wypłatę rekompensat uwzględnia się w całości udział w systemie, jaki przysługuje domowi makler-skemu w stanie upadłości albo w restrukturyzacji.

4.¹⁵³⁾ Kwoty na wypłatę rekompensat, przekazane na podstawie uchwały zarządu Krajowego Depozytu syndykowi lub zarządcy, nie wchodzi do masy upadłości, masy układowej, ani masy sanacyjnej i nie mogą być wykorzystane przez syn-dyka lub zarządcę na żaden inny cel niż wypłata rekompensat.

Art. 142.¹⁵⁴⁾ Z tytułu przekazania środków syndykowi lub zarządcy lub wypłaty rekompensat Krajowemu Depozytowi przysługuje roszczenie do masy upadłości, masy sanacyjnej lub do restrukturyzowanego domu maklerskiego o zwrot do systemu rekompensat przekazanych lub wypłaconych kwot, które w postępowaniu upadłościowym podlegają zaspokojeniu w kategorii pierwszej, o której mowa w art. 342 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, po zaspokojeniu należności za pracę. Roszczenie o zwrot nie obejmuje jednak tej części przekazanej lub wypłaconej kwoty, jaka odpowiada udziałowi w systemie rekompensat domu maklerskiego w stanie upadłości albo w restrukturyzacji.

Art. 142.¹⁵⁵⁾ 1. Z tytułu przekazania środków syndykowi lub zarządcy, Krajowemu Depozytowi przysługuje roszczenie do masy upadłości o zwrot do systemu rekompensat przekazanych kwot. Roszczenie o zwrot nie obejmuje jednak tej części przekazanej kwoty, jaka odpowiada udziałowi w systemie rekompensat domu maklerskiego w stanie upadłości.

2. Przepis art. 440 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe stosuje się odpowiednio do zaspokoje-nia należności z funduszków masy upadłości, w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 64 pkt 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji:

- 1) firmy inwestycyjnej;
- 2) instytucji finansowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 575/2013, z siedzibą w państwie człon-kowskim, jeżeli jest jednostką zależną w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 575/2013 wobec insty-tucji kredytowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013, podmiotu, o którym mowa w pkt 3–9, lub firmy inwestycyjnej i jest objęta nadzorem skonsolidowanym sprawowanym zgodnie z art. 6–17 rozporządzenia 575/2013;
- 3) finansowej spółki holdingowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 575/2013, z siedzibą w pań-stwie członkowskim;
- 4) finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia 575/2013, z siedzibą w państwie członkowskim;
- 5) holdingu mieszanego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia 575/2013, z siedzibą w państwie członkowskim;
- 6) dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 roz-porzędzenia 575/2013;
- 7) unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia 575/2013;
- 8) dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia 575/2013;

¹⁵³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 437 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 51.

¹⁵⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 437 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 51; w tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 155.

¹⁵⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 359 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

9) unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia 575/2013.

3. Roszczenia Krajowego Depozytu, o których mowa w ust. 1, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji, podlegają zaspokojeniu w kategorii pierwszej.

Art. 143. 1. Syndyk lub zarządca jest obowiązany do dokonywania wypłat rekompensat na warunkach określonych ustawą oraz w uchwale zarządu Krajowego Depozytu, o której mowa w art. 141 ust. 1, zgodnie z terminarzem wypłat.

1a. W przypadku gdy jest prowadzone postępowanie karne, w którym zachodzi uzasadnione podejrzenie, że środki objęte systemem rekompensat mogą mieć związek z popełnieniem przestępstwa, o którym mowa w art. 299 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2016 r. poz. 1137), prokurator może postanowieniem wstrzymać wypłatę rekompensaty przysługującej inwestorowi z tytułu tych środków na czas oznaczony, nie dłuższy jednak niż 3 miesiące.

1b. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1a, określa się zakres, sposób i termin wstrzymania wypłaty. Na postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy.

1c. Wstrzymanie wypłaty upada, jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 1b, nie zostanie wydane postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym.

1d. Przepisy ust. 1a–1c stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy wypłaty rekompensat dokonuje Krajowy Depozyt.

1e. W sprawach dotyczących wstrzymania wypłaty rekompensaty nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. poz. 555, z późn. zm.¹⁵⁶⁾).

2. Po zakończeniu wypłat syndyk lub zarządca dokonuje rozliczenia wypłaconych kwot i sporządza sprawozdanie, które przekazuje Krajowemu Depozytowi w terminie 21 dni od dnia zakończenia wypłat. W tym terminie syndyk lub zarządca przekazuje Krajowemu Depozytowi, zwracane do systemu rekompensat, kwoty niewypłacone inwestorom oraz odsetki naliczone od kwoty przekazanej przez Krajowy Depozyt na wypłatę rekompensat przez bank prowadzący rachunek, na który wpłacono tę kwotę.

3. Krajowy Depozyt sprawuje kontrolę przestrzegania przez syndyka lub zarządcę domu maklerskiego warunków wypłat rekompensat, określonych w ustawie oraz w uchwale zarządu Krajowego Depozytu, o której mowa w art. 141 ust. 1.

4. O nieprawidłowościach ujawnionych w toku kontroli Krajowy Depozyt zawiadamia sędziego-komisarza, wzywając syndyka lub zarządcę do ich usunięcia.

Art. 144.¹⁵⁷⁾ 1. Wierzytelności przysługujące inwestorowi w stosunku do masy upadłości, masy sanacyjnej lub restrukturyzowanego domu maklerskiego, w wysokości kwot wypłaconych z tytułu rekompensat przechodzą z mocy prawa na Krajowy Depozyt, który realizuje je na rzecz systemu rekompensat.

2. Kwoty zwrócone Krajowemu Depozytowi przez syndyka lub zarządcę w trybie określonym w art. 143 ust. 2 nie zmniejszają wierzytelności Krajowego Depozytu do masy upadłości, masy sanacyjnej lub restrukturyzowanego domu maklerskiego z tytułu przekazania środków pieniężnych na wypłatę rekompensat.

Art. 145. 1. W przypadku gdy nastąpi prawomocne oddalenie wniosku o ogłoszenie upadłości ze względu na to, że majątek domu maklerskiego nie wystarcza lub jedynie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, albo umorzenie postępowania upadłościowego, albo stwierdzenie przez Komisję zaistnienia okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2 pkt 3, albo gdy dłużnik w postępowaniu restrukturyzacyjnym nie zostanie pozbawiony zarządu:¹⁵⁸⁾

1)¹⁵⁹⁾ czynności, o których mowa w art. 140 ust. 1 pkt 1–3, ust. 1a–1b i ust. 5, dokonywane przez syndyka lub zarządcę, wykonuje zarząd uczestnika systemu rekompensat, komplementariusze uczestnika systemu, o którym mowa w art. 95

¹⁵⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. poz. 931, z 2000 r. poz. 580, 717, 852 i 1027, z 2001 r. poz. 1071 i 1149, z 2002 r. poz. 676, z 2003 r. poz. 155, 1061 i 1188, z 2004 r. poz. 514, 626, 889, 2405 i 2641, z 2005 r. poz. 70, 461, 680, 821, 1181, 1203, 1363, 1416 i 1479, z 2006 r. poz. 118, 467, 659, 708, 711, 1009, 1013, 1192, 1647 i 1648, z 2007 r. poz. 116, 432, 539, 589, 664, 766, 849 i 903, z 2008 r. poz. 162, 648, 686, 802, 1133, 1308, 1344, 1485, 1571 i 1651, z 2009 r. poz. 39, 104, 171, 585, 716, 1051, 1178, 1323, 1375, 1474 i 1589, z 2010 r. poz. 46, 626, 669, 826, 842, 1228 i 1307, z 2011 r. poz. 245, 246, 273, 654, 678, 829, 1135, 1280, 1430, 1431, 1438 i 1645, z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447 i 1529, z 2013 r. poz. 480, 765, 849, 1247, 1262, 1282 i 1650, z 2014 r. poz. 85, 384, 694, 1375 i 1556, z 2015 r. poz. 21, 290, 396, 1185, 1186, 1334, 1788, 1855 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 178, 437, 1020 i 1070.

¹⁵⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 437 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 51.

¹⁵⁸⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 437 pkt 9 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 51.

¹⁵⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 28 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

ust. 1 pkt 2 i 4, albo osoby uprawnione do reprezentowania uczestnika systemu, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 5 i 6, albo inne osoby upoważnione do reprezentowania uczestnika systemu, z wyłączeniem pełnomocników;

1a)¹⁶⁰⁾ czynności, o których mowa w art. 143 ust. 1, wykonuje Krajowy Depozyt;

1b)¹⁶⁰⁾ przepisów art. 140 ust. 1 pkt 4, art. 141 ust. 1, 2 i 4 oraz ust. 4 oraz art. 143 ust. 2–4 nie stosuje się;

2)¹⁶¹⁾ przepisy art. 139 ust. 6, art. 140 ust. 2 i 4–7, art. 141 ust. 3, art. 143 ust. 1–1c oraz art. 144 stosuje się odpowiednio;

3) Krajowy Depozyt może zlecić badanie prawidłowości wyliczenia wydatków, o których mowa w art. 140 ust. 1 pkt 3, przez biegłego rewidenta, który, wykonując zlecone czynności, jest upoważniony do wglądu do ksiąg i dokumentów uczestnika systemu.

4) (uchylony)¹⁶²⁾

1a.¹⁶³⁾ W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, Zarząd Krajowego Depozytu, w terminie 7 dni od dnia przyjęcia listy, o której mowa w art. 140 ust. 1 pkt 1, podejmuje uchwałę dotyczącą wypłaty rekompensat i podaje ją do publicznej wiadomości w drodze publikacji w dwóch dziennikach o zasięgu ogólnopolskim. Uchwała określa kwotę przeznaczoną na wypłatę rekompensat, sposób dokonywania wypłat, terminarz oraz miejsce dokonywania wypłat rekompensat.

1b.¹⁶³⁾ Po zakończeniu wypłat Krajowy Depozyt dokonuje rozliczenia wypłaconych kwot i sporządza sprawozdanie, które przekazuje Komisji w terminie 21 dni od dnia zakończenia wypłat.

2.¹⁶⁴⁾ W przypadku otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego domu maklerskiego, wierzytelności inwestorów wobec dłużnika z tytułu usług świadczonych na ich rzecz w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, do wysokości przysługujących im rekompensat, nie są objęte układem, a w głosowaniu nad układem, obok innych wierzycieli, mogą brać udział jedynie inwestorzy, których wierzytelności wobec upadłego są wyższe od przysługujących im rekompensat, i tylko w zakresie tej nadwyżki.

Art. 146. 1. Krajowy Depozyt składa Komisji corocznie sprawozdanie z działalności systemu rekompensat za rok poprzedni, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia kończącego poprzedni rok obrotowy.

2. Sprawozdanie z działalności systemu rekompensat podlega zbadaniu przez podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych.

DZIAŁ VI

Dostęp do informacji o szczególnym charakterze

Rozdział I

Tajemnica zawodowa

Art. 147. Tajemnica zawodowa obejmuje informację uzyskaną, przez osobę wymienioną w art. 148 ust. 1, w związku z podejmowanymi czynnościami służbowymi w ramach pozostawania w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, dotyczącą chronionych prawem interesów podmiotów dokonujących czynności związanych z obrotem instrumentami finansowymi, lub innych czynności w ramach regulowanej ustawą działalności objętej nadzorem Komisji lub zagranicznego organu nadzoru, jak również dotyczącą czynności podejmowanych w ramach wykonywania tego nadzoru, w szczególności informację zawierającą:

- 1) dane osobowe strony umowy lub innej czynności prawnej;
- 2) treść umowy lub przedmiot czynności prawnej;
- 3) dane o sytuacji majątkowej strony umowy, w tym oznaczenie rachunku papierów wartościowych, innego rachunku, na którym zapisywane są instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi, lub rachunku pieniężnego służącego do obsługi tych rachunków, liczbę i oznaczenie instrumentów finansowych, oraz wartość środków zgromadzonych na tych rachunkach;
- 4) oznaczenie rachunku zbiorczego, liczbę i oznaczenie zapisanych na nim instrumentów finansowych oraz dane osób uprawnionych z tych instrumentów finansowych.

¹⁶⁰⁾ Dodany przez art. 72 pkt 28 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁶¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 28 lit. a tiret trzecie ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁶²⁾ Przez art. 72 pkt 28 lit. a tiret czwarte ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁶³⁾ Dodany przez art. 72 pkt 28 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁶⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 437 pkt 9 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 51.

Art. 148. 1. Do zachowania tajemnicy zawodowej są obowiązani:

- 1) maklerzy i doradcy;
- 2) osoby wchodzące w skład statutowych organów:
 - a) firmy inwestycyjnej,
 - b) (uchylona)
 - c) banku powierniczego,
 - d) (uchylona)¹⁶⁵⁾
 - e) spółek prowadzących giełdę oraz spółek prowadzących rynek pozagiełdowy,
 - f) Krajowego Depozytu,
 - g) izby, o której mowa w art. 92,
 - h)¹⁶⁶⁾ stowarzyszeń i organizacji zrzeszających maklerów, doradców, emitentów zdematerializowanych papierów wartościowych albo banki powiernicze,
 - i) spółek prowadzących izbę rozliczeniową,
 - j) spółek prowadzących izbę rozrachunkową,
 - k) spółek, którym Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2,
 - l)¹⁶⁷⁾ agenta firmy inwestycyjnej;
- 3) (uchylony)
- 4) osoby pozostające w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z podmiotami, o których mowa w pkt 2;
- 5) osoby pozostające w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z podmiotami pozostającymi w stosunku zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z podmiotami, o których mowa w pkt 2;
- 6) osoby wchodzące w skład zespołu doradczego, o którym mowa w art. 46 ust. 5;
- 7) inne osoby, jeżeli obowiązek taki wynika z przepisów innych ustaw.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej istnieje również po ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1.

Art. 149. Z zastrzeżeniem art. 150–153 oraz art. 20, art. 21, art. 23 i art. 25 ustawy o nadzorze, informacje stanowiące tajemnicę zawodową, będące w posiadaniu osób fizycznych wymienionych w art. 148 ust. 1, są ujawniane wyłącznie na żądanie:

- 1) sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe;
- 2) sądu lub prokuratora w związku z wykonaniem wniosku o udzielenie pomocy prawnej, pochodzącego od państwa obcego, które na mocy ratyfikowanej umowy międzynarodowej wiążącej Rzeczpospolitą Polską ma prawo występować o udzielenie informacji objętych tajemnicą zawodową;
- 3) sądu w związku z toczącym się postępowaniem cywilnym w sprawie, w której stroną jest podmiot będący stroną umowy lub innej czynności objętej tą tajemnicą – w zakresie informacji dotyczących tego podmiotu;
- 4) Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej w związku z toczącym się przed organem kontroli skarbowej postępowaniem w sprawie o:
 - a) przestępstwo skarbowe lub o wykroczenie skarbowe przeciwko osobie fizycznej będącej stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową – w zakresie informacji dotyczących tej osoby,

¹⁶⁵⁾ Przez art. 32 pkt 16 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

¹⁶⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 79.

¹⁶⁷⁾ Dodana przez art. 72 pkt 29 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

- b) przestępstwo skarbowe popełnione przy wykonywaniu czynności związanych z działalnością osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, będącej stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową – w zakresie informacji dotyczących tej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej;
- 5) Prezesa Najwyższej Izby Kontroli lub upoważnionego przez niego kontrolera – w zakresie informacji dotyczących jednostki kontrolowanej, niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego w prowadzonym postępowaniu kontrolnym dotyczącym tej jednostki, określonym w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2015 r. poz. 1096 oraz z 2016 r. poz. 677);
- 6) podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych podmiotu, o którym mowa w art. 148 ust. 1 pkt 2, na podstawie zawartej z nim umowy – w zakresie informacji określonych przepisami o rachunkowości;
- 7) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Biura Ochrony Rządu i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;
- 8) Policji, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawcy i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2015 r. poz. 355, z późn. zm.¹⁶⁸⁾);
- 8a) Centralnego Biura Antykorupcyjnego, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawcy i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 23 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1310);
- 8b)¹⁶⁹⁾ Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w trybie i na zasadach określonych w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147, 437, 904 i 960);
- 9) komornika sądowego w związku z toczącym się postępowaniem zabezpieczającym lub egzekucyjnym w sprawie roszczeń wobec podmiotu będącego stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową – w zakresie informacji dotyczących tego podmiotu;
- 9a)¹⁷⁰⁾ Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w związku z toczącym się postępowaniem przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów prowadzonym na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184, 1618 i 1634), jeżeli są niezbędne w toczącym się postępowaniu;
- 10) administracyjnego organu egzekucyjnego oraz centralnego biura łącznikowego, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289 oraz z 2015 r. poz. 211), w zakresie wykonywania ich ustawowych zadań;
- 11)¹⁷¹⁾ monitorującego aukcję – w zakresie, o którym mowa w art. 53 ust. 1 rozporządzenia 1031/2010;
- 12)¹⁷²⁾ Rzecznika Finansowego, o którym mowa w art. 11 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 892), w zakresie niezbędnym do realizacji przez niego ustawowych zadań.

Art. 150. 1. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie informacji stanowiących taką tajemnicę:

- 1) bezpośrednio osobie, której ta informacja dotyczy, lub innemu podmiotowi, któremu osoba ta udzieliła pisemnego upoważnienia do otrzymania takich informacji, z zastrzeżeniem ust. 2;
- 2) w zawiadomieniu o przestępstwie oraz dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu do zawiadomienia;

¹⁶⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 529, 1045, 1066, 1217, 1268, 1890, 2023 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147, 437, 669, 862, 904, 960 i 1250.

¹⁶⁹⁾ Dodany przez art. 44 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. poz. 904), która weszła w życie z dniem 2 lipca 2016 r.

¹⁷⁰⁾ Dodany przez art. 6 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1634), która weszła w życie z dniem 17 kwietnia 2016 r.

¹⁷¹⁾ Dodany przez art. 120 pkt 16 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹⁷²⁾ Dodany przez art. 51 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. poz. 1348), która weszła w życie z dniem 11 października 2015 r.; oznaczenie pkt 12 nadane przez art. 32 pkt 17 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

- 3) Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej – w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 4) Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej lub osobom przez niego upoważnionym – w zakresie niezbędnym do realizacji jego ustawowych zadań;
- 5) Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych – na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w zakresie niezbędnym do realizacji jego ustawowych zadań;
- 6) organom podatkowym i organom Służby Celnej – na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań;
- 7) przez dom maklerski bankowi będącemu w stosunku do tego domu maklerskiego podmiotem dominującym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe – na potrzeby sporządzania skonsolidowanego sprawozdania finansowego, oraz Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie niezbędnym do wykonywania nadzoru skonsolidowanego nad tym bankiem;
- 7a)¹⁷³⁾ przez dom maklerski podmiotowi podlegającemu w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim obowiązkom, o których mowa w przepisach działu IV rozdziału 1 oddziału 2a lub w rozporządzenia 575/2013, w zakresie, w jakim jest to niezbędne do wykonania tych obowiązków;
- 7a)¹⁷⁴⁾ **przez dom maklerski podmiotowi podlegającemu w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim obowiązkom, o których mowa w przepisach działu IV rozdziału 1 oddziałów 2a i 2c lub w przepisach rozporządzenia 575/2013, w zakresie, w jakim jest to niezbędne do wykonania tych obowiązków;**
- 7b)¹⁷⁵⁾ pomiędzy podmiotami zależnymi i dominującymi w grupie kapitałowej, do której należy dom maklerski, jeżeli informacje są objęte zakresem nadzoru skonsolidowanego, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne do wykonania obowiązków, o których mowa w art. 110b i art. 110c, art. 110e, art. 110g ust. 2, art. 110m, art. 110p, art. 110q, art. 110v lub art. 110w;
- 7b)¹⁷⁴⁾ **pomiędzy podmiotami zależnymi i dominującymi w grupie kapitałowej, do której należy dom maklerski, jeżeli informacje są objęte zakresem nadzoru skonsolidowanego, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne do wykonania obowiązków, o których mowa w przepisach art. 110b, art. 110c, art. 110e, art. 110g ust. 2, art. 110m, art. 110p, art. 110q, art. 110v lub art. 110w oraz w przepisach działu IV rozdziału 1 oddziału 2c;**
- 8) przez firmy inwestycyjne oraz banki powiernicze:
 - a) w przypadku określonym w art. 54 i art. 152,
 - b) w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1015 i 1188 oraz z 2015 r. poz. 396);
- 9) przez dom maklerski, zagraniczną osobę prawną, o której mowa w art. 115 ust. 1, lub przez zagraniczną firmę inwestycyjną:
 - a) podmiotowi wiodącemu w rozumieniu art. 4 ust. 5 i 6 ustawy o nadzorze uzupełniającym,
 - b) koordynatorowi w rozumieniu art. 3 pkt 19 ustawy o nadzorze uzupełniającym,
 - c) koordynatorowi zagranicznemu w rozumieniu art. 3 pkt 20 ustawy o nadzorze uzupełniającym– w wykonaniu obowiązków określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym;
- 10)¹⁷⁶⁾ przez Krajowy Depozyt, spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, domy maklerskie, banki prowadzące działalność maklerską oraz banki powiernicze – w zakresie określonym w art. 81 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;
- 11) przez uczestników Krajowego Depozytu lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, spółce publicznej, w przypadku określonym w art. 91 ust. 11 ustawy o ofercie publicznej;

¹⁷³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 30 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5; w tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 174.

¹⁷⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 359 pkt 8 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

¹⁷⁵⁾ Dodany przez art. 72 pkt 30 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5; w tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 174.

¹⁷⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 467 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 10.

- 12) między Komisją lub właściwym organem nadzoru w innym państwie członkowskim a:
- a) podmiotem uprawnionym do badania sprawozdań finansowych domu maklerskiego, banku prowadzącego działalność maklerską, banku powierniczego lub podmiotem uprawnionym do badania sprawozdań finansowych zagranicznej firmy inwestycyjnej,
 - b) sędzią-komisarzem, nadzorcą sądowym, syndykiem lub zarządcą albo likwidatorem domu maklerskiego, banku prowadzącego działalność maklerską, banku powierniczego lub organem odpowiedzialnym za prowadzenie postępowania upadłościowego lub likwidacyjnego zagranicznej firmy inwestycyjnej
- jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania zadań w zakresie nadzoru przez Komisję lub właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim albo do skutecznego prowadzenia postępowania upadłościowego, sprawowania zarządu masą upadłości lub prowadzenia likwidacji, lub – w zakresie informacji określonych przepisami o rachunkowości – do celów badania sprawozdań finansowych tych domów maklerskich, banków lub zagranicznych firm inwestycyjnych;
- 13) Krajowemu Depozytowi – jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania jego ustawowych zadań, w szczególności związanych z tworzeniem, organizacją i zarządzaniem systemem rekompensat;
- 13a) spółce, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania tych czynności;
- 13b) przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 4 lub 5 albo ust. 2 pkt 3 emitentowi papierów wartościowych, podmiotowi wykonującemu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi albo uprawnionemu do prowadzenia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rachunków, na których są rejestrowane papiery wartościowe, za pośrednictwem którego papiery wartościowe, których dotyczą te informacje, są rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, w przypadkach określonych w art. 54 ust. 2;
- 14) przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela:
- a) do publicznej wiadomości w zakresie dotyczącym treści podjętych uchwał i decyzji, także w sprawach indywidualnych, jeżeli ze względu na interes rynku instrumentów finansowych, rynku towarów giełdowych lub rynku działalności funduszy inwestycyjnych, Komisja uznała przekazanie takiej informacji za uzasadnione,
 - b)¹⁷⁷⁾ do publicznej wiadomości w trybie i na warunkach, o których mowa w art. 25 ust. 1 i 2b ustawy o nadzorze,
 - c) w postępowaniu wyjaśniającym, w przypadku określonym w art. 38 ust. 5 ustawy o nadzorze,
 - d)¹⁷⁸⁾ w przypadkach określonych w art. 20 i art. 23 ustawy o nadzorze,
 - e)¹⁷⁹⁾ w przypadkach określonych w art. 151 oraz w art. 21 ust. 1, art. 21a i art. 22 ustawy o nadzorze i w art. 96 ust. 10 i 10a oraz art. 97 ust. 1f ustawy o ofercie publicznej,
 - f)¹⁸⁰⁾ do publicznej wiadomości w zakresie wyników testów warunków skrajnych przeprowadzonych zgodnie z art. 110t;
- 15) przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela:¹⁸¹⁾
- a) (uchylona)
 - b) Prezesowi Narodowego Banku Polskiego – jeżeli informacje te są niezbędne w celu realizacji ustawowych zadań Narodowego Banku Polskiego w zakresie polityki pieniężnej oraz nadzoru nad systemem płatności,
 - c)¹⁸²⁾ monitorującemu aukcję – w przypadku, o którym mowa w art. 53 ust. 3 i 4 rozporządzenia 1031/2010,

¹⁷⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 30 lit. c tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁷⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1260, 1513 i 1844), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

¹⁷⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 18 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

¹⁸⁰⁾ Dodana przez art. 72 pkt 30 lit. c tiret trzecie ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁸¹⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 30 lit. d tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁸²⁾ Dodana przez art. 120 pkt 17 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

d)¹⁸³⁾ Komitetowi Stabilności Finansowej oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejskiej Radzie do spraw Ryzyka Systemowego, Europejskiemu Systemowi Banków Centralnych, Europejskiemu Bankowi Centralnemu, bankom centralnym w innych państwach członkowskich oraz właściwemu organowi nadzoru, w zakresie koniecznym do realizacji zadań ustawowych;

d)¹⁸⁴⁾ **do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego, Komitetu Stabilności Finansowej, Europejskiego Systemu Banków Centralnych, Europejskiego Banku Centralnego, do banków centralnych w innych państwach członkowskich oraz do właściwego organu nadzoru w innym państwie członkowskim, Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, organów do spraw restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w innych państwach członkowskich, w zakresie koniecznym do realizacji zadań ustawowych oraz zadań określonych przez bezpośrednio stosowane akty prawa europejskiego;**

- 16) w przypadkach określonych w art. 40, art. 89 ust. 4 i art. 161;
- 17) przez firmę inwestycyjną lub bank powierniczy w związku z zawarciem lub wykonaniem umowy związanej z prowadzeniem działalności maklerskiej lub powierniczej, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne do zawarcia lub wykonania umowy;
- 18)¹⁸⁵⁾ przez spółki prowadzące rynek regulowany monitorującemu aukcję – w zakresie wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 53 ust. 3 i 4 rozporządzenia 1031/2010;
- 19)¹⁸⁶⁾ Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, komitetom ustanowionym przez ten organ oraz powołanym przez nie grupom – w celu realizacji ich zadań i uprawnień;
- 20)¹⁸⁶⁾ Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych – w zakresie dotyczącym treści informacji zawartych w zaleceniach, o których mowa w art. 68 ust. 5 ustawy o ofercie publicznej, oraz decyzjach podjętych przez Komisję – w celu ich publikacji.

2. Osoby, o których mowa w art. 148 ust. 1, są obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji dotyczących udzielania Policji informacji na zasadach określonych w art. 20 ust. 4–10 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, oraz dotyczące zawiadomienia, o którym mowa w art. 20 ust. 13 tej ustawy. Zachowanie tajemnicy obowiązuje wobec osób, których ta informacja dotyczy, oraz osób trzecich, z wyjątkiem osób reprezentujących Komisję oraz pracowników urzędu Komisji, którym informacje te są przekazywane w związku z wykonywaniem ustawowo określonych zadań w zakresie nadzoru.

Art. 150a.¹⁸⁷⁾ Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie przez Komisję ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacji w ramach współpracy przy wykonywaniu zadań właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 236/2012.

Art. 151. Komisja może również przekazać będące w jej posiadaniu informacje stanowiące tajemnicę zawodową:

- 1) rzecznikowi dyscyplinarnemu lub sądowi dyscyplinarnemu stowarzyszenia zrzeszającego maklerów lub doradców, wyłącznie w zakresie niezbędnym do ustalenia, na potrzeby wszczęcia lub prowadzenia postępowania dyscyplinarnego, naruszenia zasad etyki zawodowej przez maklera lub doradcę;
- 2) rzecznikowi sądu lub sądowi izby, wyłącznie w zakresie niezbędnym do ustalenia, na potrzeby prowadzonego postępowania, naruszenia przez członka izby zasad etyki lub zasad rzetelnego wykonywania działalności gospodarczej;
- 3) Krajowemu Depozytowi, spółce prowadzącej izbę rozliczeniową, spółce prowadzącej izbę rozrachunkową, spółce prowadzącej giełdę lub spółce prowadzącej rynek pozagiełdowy, o ile przekazanie takiej informacji jest niezbędne do wykonywania ustawowo określonych zadań tych podmiotów;
- 4) spółce, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, o ile przekazanie takiej informacji jest niezbędne do wykonywania tych czynności.

¹⁸³⁾ Dodana przez art. 72 pkt 30 lit. d tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 5; w tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 184.

¹⁸⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 359 pkt 8 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

¹⁸⁵⁾ Dodany przez art. 120 pkt 17 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹⁸⁶⁾ Dodany przez art. 32 pkt 18 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

¹⁸⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 16 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

Art. 152. Firmy inwestycyjne i banki powiernicze mogą przekazywać sobie, objęte tajemnicą zawodową, informacje o wierzytelnościach przysługujących im względem klientów z tytułu świadczonych usług – w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne do ochrony ich interesów przed nierzetelnymi klientami.

Art. 153. 1. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej mają także osoby, którym informacje stanowiące taką tajemnicę zostały ujawnione w przypadkach określonych w art. 149–152 lub art. 20, art. 21 i art. 23 ustawy o nadzorze, chyba że na ujawnienie takich informacji przez te osoby zezwala przepis prawa.

2. Osoby, o których mowa w art. 148 ust. 1, oraz osoby, o których mowa w ust. 1, ponoszą odpowiedzialność za szkody wynikające z nieuprawnionego ujawnienia informacji stanowiącej tajemnicę zawodową i wykorzystania jej niezgodnie z przeznaczeniem.

3. Osoby, o których mowa w art. 148 ust. 1, nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wynikającą z ujawnienia i wykorzystania niezgodnie z przeznaczeniem informacji stanowiącej tajemnicę zawodową przez osoby, którym informacje takie zostały przekazane na podstawie art. 149–152 lub art. 20, art. 21 i art. 23 ustawy o nadzorze.

Rozdział 2

Informacje poufne

Art. 154. 1. Informacją poufną w rozumieniu ustawy jest – określona w sposób precyzyjny – informacja dotycząca, bezpośrednio lub pośrednio, jednego lub kilku emitentów instrumentów finansowych, jednego lub kilku instrumentów finansowych albo nabywania lub zbywania takich instrumentów, która nie została przekazana do publicznej wiadomości, a która po takim przekazaniu mogłaby w istotny sposób wpłynąć na cenę tych instrumentów finansowych lub na cenę powiązanych z nimi pochodnych instrumentów finansowych, przy czym dana informacja:

- 1) jest określona w sposób precyzyjny, wtedy gdy wskazuje na okoliczności lub zdarzenia, które wystąpiły lub których wystąpienia można zasadnie oczekiwać, a jej charakter w wystarczającym stopniu umożliwia dokonanie oceny potencjalnego wpływu tych okoliczności lub zdarzeń na cenę lub wartość instrumentów finansowych lub na cenę powiązanych z nimi pochodnych instrumentów finansowych;
- 2) mogłaby po przekazaniu do publicznej wiadomości w istotny sposób wpłynąć na cenę lub wartość instrumentów finansowych lub na cenę powiązanych z nimi pochodnych instrumentów finansowych, wtedy gdy mogłaby ona zostać wykorzystana przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych przez racjonalnie działającego inwestora;
- 3) w odniesieniu do osób zajmujących się wykonywaniem dyspozycji dotyczących instrumentów finansowych, ma charakter informacji poufnej, również wtedy gdy została przekazana tej osobie przez inwestora lub inną osobę mającą wiedzę o takich dyspozycjach, i dotyczy składanych przez inwestora dyspozycji nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, przy spełnieniu przesłanek określonych w pkt 1 i 2.

2. W przypadku pochodnych instrumentów finansowych, których instrumentem bazowym jest towar, za informację poufną uważa się określoną w sposób precyzyjny informację, dotyczącą bezpośrednio lub pośrednio, jednego lub kilku takich instrumentów, która nie została przekazana do publicznej wiadomości, a której przekazania, zgodnie z przyjętymi praktykami rynkowymi, mogliby oczekiwać uczestnicy tego rynku. W szczególności mogą oni oczekiwać przekazywania takich informacji, które powinny podlegać regularnemu udostępnianiu uczestnikom rynku lub których ujawnienie jest wymagane, zgodnie z przepisami, umowami i zwyczajami obowiązującymi na danym rynku.

Art. 155. (uchylony)

Art. 156. 1. Każdy kto:

- 1) posiada informację poufną w związku z pełnieniem funkcji w organach spółki, posiadaniem w spółce akcji lub udziałów lub w związku z dostępem do informacji poufnej z racji zatrudnienia, wykonywania zawodu, a także stosunku zlecenia lub innego stosunku prawnego o podobnym charakterze, a w szczególności:
 - a) członkowie zarządu, rady nadzorczej, prokurenci lub pełnomocnicy emitenta lub wystawcy, jego pracownicy, biegli rewidenci albo inne osoby pozostające z tym emitentem lub wystawcą w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, lub
 - b) akcjonariusze spółki publicznej, lub
 - c) osoby zatrudnione lub pełniące funkcje, o których mowa w lit. a, w podmiocie zależnym lub dominującym wobec emitenta lub wystawcy instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na takim rynku, albo pozostające z tym podmiotem w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, lub
 - d) maklerzy lub doradcy, lub

- 2) posiada informację poufną w wyniku popełnienia przestępstwa, albo
- 3) posiada informację poufną pozyskaną w sposób inny niż określony w pkt 1 i 2, jeżeli wiedział lub przy dołożeniu należytej staranności mógł się dowiedzieć, że jest to informacja poufna

– nie może wykorzystywać takiej informacji.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, nie mogą:

- 1) ujawniać informacji poufnej;
- 2) udzielać rekomendacji lub nakłaniać inną osobę na podstawie informacji poufnej do nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których dotyczy ta informacja.

3. W przypadku uzyskania informacji poufnej przez osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, zakaz, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również osób fizycznych, które uczestniczą w podejmowaniu decyzji inwestycyjnych w imieniu lub na rzecz tej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

4. Wykorzystywaniem informacji poufnej jest nabywanie lub zbywanie, na rachunek własny lub osoby trzeciej, instrumentów finansowych, w oparciu o informację poufną będącą w posiadaniu tej osoby, albo dokonywanie, na rachunek własny lub osoby trzeciej, innej czynności prawnej powodującej lub mogącej powodować rozporządzenie takimi instrumentami finansowymi, jeżeli instrumenty te:

- 1) są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub któregośkolwiek z innych państw członkowskich, lub są przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na takim rynku, niezależnie od tego, czy transakcja, której przedmiotem jest dany instrument, jest dokonywana na tym rynku, albo
- 2) nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego, a ich cena lub wartość zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny instrumentu finansowego określonego w pkt 1;
- 3) są wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu organizowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub są przedmiotem ubiegania się o wprowadzenie do takiego systemu, niezależnie od tego, czy transakcja, której przedmiotem jest dany instrument, jest dokonywana w tym alternatywnym systemie obrotu, albo
- 4) nie są wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu organizowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a ich cena lub wartość zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny instrumentu finansowego określonego w pkt 3.

5. Ujawnieniem informacji poufnej jest przekazywanie, umożliwianie lub ułatwianie wejścia w posiadanie przez osobę nieuprawnioną informacji poufnej dotyczącej:

- 1) jednego lub kilku emitentów lub wystawców instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 4 pkt 1;
- 2) jednego lub kilku instrumentów finansowych określonych w ust. 4 pkt 1;
- 3) nabywania albo zbywania instrumentów finansowych określonych w ust. 4 pkt 1.

6. Zakazu ujawniania informacji poufnej nie narusza przekazywanie takiej informacji:

- 1) przez osoby, o których mowa w ust. 1, jeżeli należy to do normalnego trybu wykonywania przez nie czynności w ramach swojego zatrudnienia, zawodu lub obowiązków, a jednocześnie jest zapewnione, że osoby, którym informacja została w tym trybie przekazana, zachowają poufność tej informacji;
- 2)¹⁸⁸⁾ w trybie i na warunkach określonych w art. 25 ust. 1 i 1a ustawy o nadzorze;
- 3) na podstawie:
 - a) art. 160 ust. 3 i 4,
 - b) art. 24 ustawy o nadzorze,
 - c) art. 66 ustawy o ofercie publicznej;
- 4) przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej w zakresie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach;
- 5) w związku z dokonywaniem czynności, o których mowa w ust. 7 pkt 1–3;

¹⁸⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 17 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

- 6) przez emitenta na rzecz spółki prowadzącej rynek regulowany, w związku ze złożeniem przez emitenta wniosku o zawieszenie obrotu określonymi papierami wartościowymi lub instrumentami finansowymi.

7. Nie stanowi wykorzystywania informacji poufnej:

- 1) zawieranie transakcji służących realizacji ustawowych zadań w zakresie polityki pieniężnej lub dewizowej państwa albo zarządzania długiem publicznym, zawieranych przez osoby uprawnione do reprezentowania właściwych organów państwowych, w tym Narodowego Banku Polskiego, a także przez Europejski System Banków Centralnych;
- 2) nabywanie instrumentów finansowych w celu stabilizacji ich ceny w obrocie na rynku regulowanym, w trybie, terminie i na warunkach określonych w przepisach, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 1;
- 3) nabywanie akcji własnych przez spółkę publiczną lub podmiot działający na jej rachunek, w trybie, terminie i na warunkach określonych w przepisach, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 1;
- 4) wykonanie umowy zobowiązującej do zbycia lub nabycia instrumentów finansowych, zawartej na piśmie z datą pewną przed uzyskaniem informacji poufnej;
- 5) zawieranie transakcji lub nabywanie instrumentów finansowych przez podmiot rozliczający – jeżeli następuje to w bezpośrednim związku z dokonywaniem rozliczenia transakcji.

8. Zakazu udzielania rekomendacji lub nakłaniania innej osoby na podstawie informacji poufnej do nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których dotyczy ta informacja, nie narusza przekazywanie informacji w związku z dokonywaniem czynności, o których mowa w ust. 7 pkt 1–3.

Art. 157. W przypadku gdy w toku wykonywania czynności określonych w art. 156 ust. 6 pkt 1, emitent lub wystawca instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub któregośkolwiek z innych państw członkowskich, niezależnie od tego, czy transakcje, których przedmiotem jest dany instrument, są dokonywane na tym rynku, lub osoby działające w jego imieniu lub na jego rzecz ujawnią informację poufną osobie nieuprawnionej – jest obowiązany, w przypadku gdy ujawnienie było zamierzone, do równoczesnego przekazania tej informacji Komisji i spółce prowadzącej rynek regulowany, na którym notowane są papiery wartościowe tego emitenta, oraz do publicznej wiadomości, w trybie określonym w art. 56 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, a w przypadku gdy ujawnienie nastąpiło w sposób niezamierzony, do jej niezwłocznego przekazania, chyba że z odrębnych przepisów albo postanowień stosownej umowy lub statutu wynika obowiązek zachowania przez tę osobę poufności tego rodzaju informacji.

Art. 158. 1. Emitent lub wystawca instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub któregośkolwiek z innych państw członkowskich, niezależnie od tego, czy transakcje, których przedmiotem jest dany instrument, są dokonywane na tym rynku, jest obowiązany do sporządzenia i prowadzenia odrębnych list osób fizycznych posiadających dostęp do określonych informacji poufnych, które pozostają z emitentem lub z innym podmiotem, działającym w jego imieniu lub na jego rzecz, w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, w tym pełniących funkcje w organach nadzorczych emitenta.

2. Przy dokonywaniu wpisu osoby posiadającej dostęp do określonej informacji poufnej na listę, o której mowa w ust. 1, emitent poucza tę osobę o karnych i administracyjnych konsekwencjach związanych z bezprawnym ujawnieniem informacji poufnych, w tym wynikających z ich nieodpowiedniego zabezpieczenia, lub wykorzystaniem takich informacji.

3. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, emitent niezwłocznie przekazuje listy, o których mowa w ust. 1, informuje o wpisaniu kolejnych osób na listę po dacie jej sporządzenia oraz o wszelkich zmianach danych w nich zawartych.

Art. 159. 1. Osoby wymienione w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a nie mogą, w czasie trwania okresu zamkniętego, nabywać lub zbywać na rachunek własny lub osoby trzeciej, akcji emitenta, praw pochodnych dotyczących akcji emitenta oraz innych instrumentów finansowych z nimi powiązanych albo dokonywać, na rachunek własny lub osoby trzeciej, innych czynności prawnych powodujących lub mogących powodować rozporządzenie takimi instrumentami finansowymi.

1a. Osoby wymienione w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a nie mogą, w czasie trwania okresu zamkniętego, działając jako organ osoby prawnej, podejmować czynności, których celem jest doprowadzenie do nabycia lub zbycia przez tę osobę prawną, na rachunek własny lub osoby trzeciej, akcji emitenta, praw pochodnych dotyczących akcji emitenta oraz innych instrumentów finansowych z nimi powiązanych albo podejmować czynności powodujących lub mogących powodować rozporządzenie takimi instrumentami finansowymi przez tę osobę prawną, na rachunek własny lub osoby trzeciej.

1b. Przepisów ust. 1 i 1a nie stosuje się do czynności dokonywanych:

- 1) przez podmiot prowadzący działalność maklerską, któremu osoba, o której mowa w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a, zleciła zarządzanie portfelem instrumentów finansowych w sposób wyłączający ingerencję tej osoby w podejmowane na jej rachunek decyzje inwestycyjne albo

- 2) w wykonaniu umowy zobowiązującej do zbycia lub nabycia akcji emitenta, praw pochodnych dotyczących akcji emitenta oraz innych instrumentów finansowych z nimi powiązanych zawartej na piśmie z datą pewną przed rozpoczęciem biegu danego okresu zamkniętego, albo
- 3) w wyniku złożenia przez osobę, o której mowa w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a, zapisu w odpowiedzi na ogłoszone wezwanie do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji, zgodnie z przepisami ustawy o ofercie publicznej, albo
- 4) w związku z obowiązkiem ogłoszenia przez osobę, o której mowa w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a, wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji, zgodnie z przepisami ustawy o ofercie publicznej, albo
- 5) w związku z wykonaniem przez dotychczasowego akcjonariusza emitenta prawa poboru, albo
- 6) w związku z ofertą skierowaną do pracowników lub osób wchodzących w skład statutowych organów emitenta, pod warunkiem że informacja na temat takiej oferty była publicznie dostępna przed rozpoczęciem biegu danego okresu zamkniętego.

2. Okresem zamkniętym jest:

- 1) okres od wejścia w posiadanie przez osobę fizyczną wymienioną w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a informacji poufnej dotyczącej emitenta lub instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1, spełniających warunki określone w art. 156 ust. 4, do przekazania tej informacji do publicznej wiadomości;
- 2) w przypadku raportu rocznego – dwa miesiące przed przekazaniem raportu do publicznej wiadomości lub okres pomiędzy końcem roku obrotowego a przekazaniem tego raportu do publicznej wiadomości, gdyby okres ten był krótszy od pierwszego ze wskazanych – chyba że osoba fizyczna wymieniona w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a nie posiadała dostępu do danych finansowych, na podstawie których sporządzany jest dany raport;
- 3) w przypadku raportu półrocznego – miesiąc przed przekazaniem raportu do publicznej wiadomości lub okres pomiędzy dniem zakończenia danego półrocza a przekazaniem tego raportu do publicznej wiadomości, gdyby okres ten był krótszy od pierwszego ze wskazanych – chyba że osoba fizyczna wymieniona w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a nie posiadała dostępu do danych finansowych, na podstawie których sporządzany jest dany raport;
- 4) w przypadku raportu kwartalnego – dwa tygodnie przed przekazaniem raportu do publicznej wiadomości lub okres pomiędzy dniem zakończenia danego kwartału a przekazaniem tego raportu do publicznej wiadomości, gdyby okres ten był krótszy od pierwszego ze wskazanych – chyba że osoba fizyczna wymieniona w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a nie posiadała dostępu do danych finansowych, na podstawie których sporządzany jest dany raport.

Art. 160. 1. Osoby:

- 1) wchodzące w skład organów zarządzających lub nadzorczych emitenta albo będące jego prokurentami,
- 2) inne, pełniące w strukturze organizacyjnej emitenta funkcje kierownicze, które posiadają stały dostęp do informacji poufnych dotyczących bezpośrednio lub pośrednio tego emitenta oraz kompetencje w zakresie podejmowania decyzji wywierających wpływ na jego rozwój i perspektywy prowadzenia działalności gospodarczej

– są obowiązane do przekazywania Komisji oraz temu emitentowi informacji o zawartych przez te osoby oraz osoby blisko z nimi związane, na własny rachunek, transakcjach nabycia lub zbycia akcji emitenta, praw pochodnych dotyczących akcji emitenta oraz innych instrumentów finansowych powiązanych z tymi papierami wartościowymi, dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na takim rynku.

2. Przez osoby blisko związane z osobą, o której mowa w ust. 1, rozumie się:

- 1) jej małżonka lub osobę pozostającą z nią faktycznie we wspólnym pożyciu;
- 2) dzieci pozostające na jej utrzymaniu bądź osoby związane z tą osobą z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli;
- 3) innych krewnych i powinowatych, którzy pozostają z nią we wspólnym gospodarstwie domowym przez okres co najmniej roku;
- 4) podmioty:
 - a) w których osoba, o której mowa w ust. 1, lub osoba blisko z nią związana, o której mowa w pkt 1–3, wchodzi w skład ich organów zarządzających lub nadzorczych, lub w których strukturze organizacyjnej pełni funkcje kierownicze i posiada stały dostęp do informacji poufnych dotyczących tego podmiotu oraz kompetencje w zakresie podejmowania decyzji wywierających wpływ na jego rozwój i perspektywy prowadzenia działalności gospodarczej, lub

- b) które są bezpośrednio lub pośrednio kontrolowane przez osobę, o której mowa w ust. 1, lub osobę blisko z nią związaną, o której mowa w pkt 1–3, lub
- c) z działalności których osoba, o której mowa w ust. 1, lub osoba blisko z nią związana, o której mowa w pkt 1–3, czerpią zyski,
- d) których interesy ekonomiczne są równoważne interesom ekonomicznym osoby, o której mowa w ust. 1, lub osoby blisko z nią związanej, o której mowa w pkt 1–3.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 2 pkt 4, są obowiązane do udostępniania osobom, o których mowa w ust. 1, oraz osobom blisko związanym z tymi osobami informacji niezbędnych do wykonania obowiązku określonego w ust. 1.

4. Emitent jest obowiązany do niezwłocznego udostępniania informacji otrzymanych na podstawie ust. 1, równocześnie spółce prowadzącej rynek regulowany, na którym notowane są papiery wartościowe tego emitenta, oraz do publicznej wiadomości, w trybie określonym w art. 56 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej.

5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres informacji, o których mowa w ust. 1, oraz tryb i termin ich przekazywania przez osoby obowiązane,
- 2) szczegółowy zakres, tryb i termin udostępniania tych informacji przez emitentów,
- 3) szczegółowe dane, jakie powinna zawierać lista osób posiadających dostęp do określonych informacji poufnych, o której mowa w art. 158, sposób prowadzenia tej listy i jej aktualizacji oraz termin jej przechowywania

– mając na uwadze zapewnienie prawidłowego wykonywania przez Komisję zadań w zakresie nadzoru oraz konieczność zapewnienia dostępu uczestników rynku do informacji.

Art. 161. 1.¹⁸⁹⁾ Podmioty nadzorowane, o których mowa w art. 5 pkt 1, 2, 12 i 13 ustawy o nadzorze, są obowiązane do niezwłocznego informowania Komisji o każdym uzasadnionym podejrzeniu bezprawnego ujawnienia lub wykorzystania informacji poufnej w zakresie, trybie i na warunkach określonych w art. 40.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, spoczywa również na:

- 1)¹⁹⁰⁾ innych, niebędących podmiotami nadzorowanymi, o których mowa w art. 5 pkt 1, 2, 12 lub 13 ustawy o nadzorze, bankach krajowych i oddziałach instytucji kredytowych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, wykonujących czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2;
- 2) podmiotach, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2, 3, 9, 10 i 13.

3. (uchylony)

Art. 161a. 1. Zakazy i wymogi, o których mowa w art. 156–160, w tym wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 160 ust. 5, mają zastosowanie w przypadkach określonych w art. 39 ust. 4.

2. Zakazy, o których mowa w art. 156, odnoszą się również do informacji poufnych dotyczących papierów wartościowych będących przedmiotem oferty publicznej, które mają podlegać dopuszczeniu do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzeniu do alternatywnego systemu obrotu.

DZIAŁ VII

Oplaty

Art. 162.¹⁹¹⁾ 1.¹⁹²⁾ Udzielenie zezwolenia, pozwolenia lub zgody przewidzianych niniejszą ustawą, rozporządzeniem 575/2013 – w zakresie zezwoleń, pozwoleń lub zgód udzielanych domom maklerskim, lub rozporządzeniem 648/2012 podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4500 euro.

2. (uchylony)

¹⁸⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 31 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 31 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 178.

¹⁹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 19 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

3. Wydanie decyzji w sprawie zatwierdzenia zmian w regulaminie:

- 1) Krajowego Depozytu, w tym także w odrębnym regulaminie mającym zastosowanie do pełnienia przez Krajowy Depozyt funkcji giełdowej izby rozrachunkowej,
- 2) spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 i ust. 2, w tym także w odrębnym regulaminie mającym zastosowanie do pełnienia przez spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności, o których mowa w art. 48 ust. 2, funkcji giełdowej izby rozrachunkowej,
- 3) izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej,
- 4) funduszu rozliczeniowego zarządzanego przez izbę rozliczeniową, Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1,
- 5) funkcjonowania systemu rekompensat

– podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4500 euro.

4. Złożenie zawiadomienia, o którym mowa w art. 16 ust. 4, podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4500 euro.

5. Złożenie zawiadomienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3a, podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4500 euro.

6. Przekazanie informacji, o której mowa w art. 21 ust. 3b, podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4500 euro.

7. Poinformowanie Komisji o zamiarze prowadzenia przez zagraniczną firmę inwestycyjną działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału przez właściwy organ nadzoru, który udzielił tej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4500 euro, wnoszonej przez zagraniczną firmę inwestycyjną, której to zawiadomienie dotyczy.

8. Zagraniczna firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 7, nie ponosi opłaty, o której mowa w tym przepisie, jeżeli na zasadzie wzajemności polskie podmioty prowadzące w formie oddziału działalność maklerską na terytorium państwa, w którym firma ta ma swoją siedzibę, nie ponoszą tego rodzaju opłaty.

Art. 163.¹⁹¹⁾ 1. Od spółki prowadzącej giełdę pobiera się roczną opłatę ustaloną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, zwanych dalej „jednostkami zależnymi lub stowarzyszonymi”, w wysokości nie większej niż 3,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6250 euro.

2. Od spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy pobiera się roczną opłatę ustaloną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych oraz przychodów z rynku skarbowych papierów wartościowych prowadzonego na podstawie umowy z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, w wysokości nie większej niż 3,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6250 euro.

3. Od Krajowego Depozytu pobiera się roczną opłatę ustaloną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych, w wysokości nie większej niż 5,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6250 euro.

4. Od spółki prowadzącej izbę rozliczeniową oraz od spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu rozliczania transakcji, pobiera się roczną opłatę ustaloną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych, w wysokości nie większej niż 5,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6250 euro.

5. Od spółki prowadzącej izbę rozrachunkową oraz od spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu rozrachunku transakcji, pobiera się roczną opłatę ustaloną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych, w wysokości nie większej niż 5,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6250 euro.

6. Od spółki prowadzącej izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową, która wykonuje funkcję giełdowej izby rozrachunkowej, pobiera się roczną opłatę ustaloną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych, w wysokości nie większej niż 5,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6250 euro.

7. Od domu maklerskiego pobiera się roczną opłatę ustalaną na podstawie średniej wartości przychodów ogółem w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, w wysokości nie większej niż 0,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 750 euro. Wielkość przychodów ogółem, o których mowa w zdaniu pierwszym, stanowi suma następujących pozycji rachunku zysków i strat:

- 1) przychody z działalności maklerskiej,
- 2) przychody z instrumentów finansowych przeznaczonych do obrotu,
- 3) przychody z instrumentów finansowych utrzymywanych do terminu zapadalności,
- 4) przychody z instrumentów finansowych dostępnych do sprzedaży,
- 5) pozostałe przychody operacyjne,
- 6) przychody finansowe

– pomniejszona o dywidendy otrzymane od jednostek zależnych i stowarzyszonych, które są obowiązane do wnoszenia opłat na pokrycie kosztów, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy o nadzorze.

8. Od agenta firmy inwestycyjnej, z wyłączeniem banku i domu maklerskiego, pobiera się opłatę roczną w wysokości równowartości w złotych 500 euro.

9. Od zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału oraz od zagranicznej osoby prawnej prowadzącej taką działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pobiera się opłatę roczną ustalaną na podstawie przychodów oddziału w poprzednim roku kalendarzowym w wysokości nie większej niż 0,15% tych przychodów, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 500 euro. Przychody, o których mowa w zdaniu pierwszym, są przychodami oddziału w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych. Zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zagraniczne osoby prawne prowadzące taką działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie ponoszą opłaty, o której mowa w zdaniu pierwszym, jeżeli na zasadzie wzajemności polskie podmioty prowadzące działalność maklerską na terytorium państwa, w którym podmioty takie mają swoją siedzibę, nie ponoszą tego rodzaju opłat.

10. Zagraniczne firmy inwestycyjne będące stronami transakcji zawieranych na rynku regulowanym są obowiązane do wnoszenia opłaty rocznej w wysokości równowartości w złotych 10 000 euro. W przypadku nieuiszczenia opłaty, o której mowa w zdaniu pierwszym, spółka prowadząca rynek regulowany zawiesza do czasu uregulowania zaległości możliwość zawierania transakcji na rynku giełdowym przez zagraniczną firmę inwestycyjną.

Art. 164. Przeznaczenie i rozdysponowanie wpływów z opłat, o których mowa w art. 162 i art. 163, oraz ustalenie wysokości, naliczanie i uiszczanie tych opłat następuje na zasadach, w trybie i na warunkach określonych w art. 17 ustawy o nadzorze.

DZIAŁ VIII

Sankcje administracyjne za naruszenie przepisów

Art. 165. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, na wniosek Komisji, może cofnąć zezwolenie na prowadzenie giełdy, w przypadku gdy spółka prowadząca giełdę:

- 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie wskazanym w decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia;
- 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem;
- 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę;
- 4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia;
- 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie giełdy;
- 6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu;
- 7) narusza interesy uczestników obrotu.

1a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, Komisja może:

- 1) odstąpić od wystąpienia z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą giełdę karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł albo

2) wystąpić z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 – jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca giełdę.

2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

3. (uchylony)

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie giełdy.

Art. 165a.¹⁹³⁾ 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie platformy aukcyjnej przez spółkę prowadzącą giełdę, w przypadku gdy spółka ta:

- 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie wskazanym w decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia;
- 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem;
- 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadcujących nieprawdę;
- 4) zaprzestała prowadzenia obrotu, o którym mowa w art. 29a ust. 1, lub organizowania obrotu, o którym mowa w art. 29a ust. 2;
- 5) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia;
- 6) poważnie i systematycznie narusza przepisy prawa regulujące prowadzenie platformy aukcyjnej, w szczególności rozporządzenia 1031/2010;
- 7) nie przestrzega zasad uczciwego prowadzenia aukcji;
- 8) narusza interesy uczestników aukcji uprawnień do emisji.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 6–8, Komisja może:

- 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć, w drodze decyzji, na spółkę prowadzącą giełdę karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za ostatni rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego w przedłożonej Komisji analizie ekonomiczno-finansowej, o której mowa w art. 29a ust. 3 pkt 9,
- 2) zastosować sankcję, określoną w ust. 1, i jednocześnie nałożyć w drodze decyzji karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 – jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca giełdę, prowadząc platformę aukcyjną.

3. Wydanie decyzji przez Komisję następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 166. 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 1a, cofnąć zezwolenie na prowadzenie rynku pozagiełdowego, w przypadku gdy spółka prowadząca rynek pozagiełdowy:

- 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie wskazanym w decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia;
- 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem;
- 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadcujących nieprawdę;
- 4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia;
- 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku pozagiełdowego;
- 6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu;
- 7) narusza interesy uczestników obrotu.

1a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, Komisja może również:

- 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek pozagiełdowy karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł albo

¹⁹³⁾ Dodany przez art. 120 pkt 18 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

- 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 – jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek pozagiełdowy.

2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

3. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie rynku pozagiełdowego.

Art. 166a. 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany, prowadząc działalność zgodnie z art. 14a ust. 1 lub organizując alternatywny system obrotu zgodnie z art. 117a, narusza przepisy prawa obowiązujące w państwie siedziby tego rynku w zakresie funkcjonowania rynku regulowanego lub organizowania alternatywnego systemu obrotu, Komisja informuje organ nadzoru, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie działalności, o stwierdzonych naruszeniach.

2. Jeżeli mimo środków podjętych przez organ nadzoru, który udzielił podmiotowi prowadzącemu zagraniczny rynek regulowany zezwolenia, działalność tego podmiotu stanowi zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania na terytorium innego państwa członkowskiego obrotu instrumentami finansowymi lub interesów inwestorów, Komisja może zakazać podmiotowi prowadzącemu zagraniczny rynek regulowany prowadzenia działalności, o której mowa w art. 14a ust. 1 lub w art. 117a ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. O podjętej decyzji Komisja informuje Komisję Europejską, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz organ nadzoru, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia.

3. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

4. Rozstrzygnięcie, o którym mowa w ust. 2, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Komisja może nakazać jego ogłoszenie w dwóch dziennikach ogólnopolskich na koszt podmiotu prowadzącego zagraniczny rynek regulowany.

5. W przypadku zakazania prowadzenia działalności zgodnie z ust. 2, podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany nie może podjąć tej działalności przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja zakazująca prowadzenia działalności stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu.

6. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego Komisja może – przed podjęciem czynności określonych w ust. 1 i 2 – zawiesić na okres nie dłuższy niż miesiąc, możliwość prowadzenia przez podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany działalności zgodnie z art. 14a ust. 1 lub art. 117a ust. 1 na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, informując o tym jednocześnie Komisję Europejską, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim, który udzielił zezwolenia temu podmiotowi.

Art. 166b.¹⁹⁴⁾ 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie platformy aukcyjnej przez spółkę prowadzącą rynek pozagiełdowy, w przypadku gdy spółka ta:

- 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie wskazanym w decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia;
- 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem;
- 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę;
- 4) zaprzestała prowadzenia obrotu, o którym mowa w art. 36a ust. 1, lub organizowania obrotu, o którym mowa w art. 36a ust. 2;
- 5) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia;
- 6) poważnie i systematycznie narusza przepisy prawa regulujące prowadzenie platformy aukcyjnej, w szczególności rozporządzenia 1031/2010;
- 7) nie przestrzega zasad uczciwego prowadzenia aukcji;
- 8) narusza interesy uczestników aukcji uprawnień do emisji.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 6–8, Komisja może:

- 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć, w drodze decyzji, na spółkę prowadzącą giełdę karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za ostatni rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego w przedłożonej Komisji analizie ekonomiczno-finansowej, o której mowa w art. 29a ust. 3 pkt 9,

¹⁹⁴⁾ Dodany przez art. 120 pkt 19 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 – jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek pozagiełdowy prowadząc platformę aukcyjną.

3. Wydanie decyzji przez Komisję, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 167. 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna:

- 1)¹⁹⁵⁾ narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013 oraz inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej;
- 2) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu;
- 3) narusza interesy zleceniodawcy;
- 4) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem;
- 5) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia, z zastrzeżeniem przepisu art. 95 ust. 10;
- 6) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 lub 6, Komisja może również:

- 1)¹⁹⁶⁾ nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego w przedłożonej Komisji analizie ekonomiczno-finansowej, o której mowa w art. 82 ust. 1 pkt 9, albo w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 82 ust. 2 pkt 6, albo
- 2) zastosować jedną z sankcji określonych w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 – jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się firma inwestycyjna.

2a.¹⁹⁷⁾ W przypadku gdy firma inwestycyjna jest podmiotem zależnym, właściwy przychód stanowi przychód wykazany w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy podmiotu dominującego.

2b.¹⁹⁸⁾ Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 2a.

2c.¹⁹⁸⁾ W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez firmę inwestycyjną w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3 lub 6, zamiast kary, o której mowa w ust. 2 pkt 1, Komisja może nałożyć karę pieniężną w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

2d.¹⁹⁸⁾ Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2 i 2c, uwzględnia w szczególności wagę naruszenia i czas jego trwania, przyczyny naruszenia przepisów, sytuację finansową firmy inwestycyjnej, na którą jest nałożona kara oraz uprzednie naruszenia przez tę firmę przepisów, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

3. Sankcje, o których mowa w ust. 1 lub 2, Komisja może zastosować również wobec firmy inwestycyjnej powierzającej do wykonywania czynności wskazane w art. 79 ust. 2 agentowi firmy inwestycyjnej, który w związku z wykonywaniem czynności na rzecz tej firmy inwestycyjnej narusza przepisy prawa, zasady uczciwego obrotu lub interesy zleceniodawców.

4. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, podmiot, który je utracił, nie może ponownie wystąpić z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na prowadzenie tej działalności przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu.

5. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego, Komisja może, od chwili wszczęcia postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, zawiesić, na okres nie dłuższy niż miesiąc, możliwość wykonywania, w całości lub

¹⁹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 33 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 33 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

¹⁹⁷⁾ Dodany przez art. 72 pkt 33 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5; w brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 20 ustawy, o której mowa w odnośniku 11.

¹⁹⁸⁾ Dodany przez art. 72 pkt 33 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

w części, działalności maklerskiej, informując o tym jednocześnie Komisję Europejską oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

5a. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego Komisja może w decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej wskazać termin, w którym następuje zakończenie jej prowadzenia.

6. (uchylony)

7. (uchylony)¹⁹⁹⁾

8. (uchylony)¹⁹⁹⁾

9.²⁰⁰⁾ Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio w przypadku powzięcia przez Komisję informacji o naruszeniu przez dom maklerski prowadzący działalność maklerską na terytorium innego państwa członkowskiego przepisów regulujących prowadzenie działalności maklerskiej na terytorium tego państwa. W takim przypadku o zastosowaniu sankcji Komisja informuje właściwy organ nadzoru tego państwa członkowskiego.

10. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.

11.²⁰¹⁾ Komisja może zastosować sankcje, o których mowa w ust. 1 i 2, w przypadku gdy firma inwestycyjna nie przedstawi nowego planu naprawy, o którym mowa w art. 110zk ust. 7, lub nie przedstawi nowego planu naprawy w terminie, o którym mowa w art. 110zk ust. 8.

Art. 167a. 1.²⁰²⁾ W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa, finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej lub spółka holdingowa o działalności mieszanej naruszają przepisy ustawy, przepisy wydane na jej podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, Komisja może nakazać tym podmiotom usunięcie stwierdzonych naruszeń lub przyczyn tych naruszeń lub nałożyć na te podmioty karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a jeżeli ostatnie zbadane skonsolidowane sprawozdanie finansowe nie jest dostępne – do wysokości 20 000 000 zł, uwzględniając w szczególności wagę naruszenia, uprzednie naruszenia przepisów oraz sytuację finansową tych podmiotów.

2.²⁰²⁾ W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja może również nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 000 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenie, uwzględniając w szczególności wagę naruszenia oraz czas jego trwania, przyczyny naruszenia oraz sytuację finansową osoby, na którą nakładana jest kara.

2a.²⁰³⁾ Kara, o której mowa w ust. 2, nie może być nałożona, jeżeli od uzyskania przez Komisję wiadomości o czynie określonym w ust. 1 upłynęło więcej niż 2 lata albo od popełnienia tego czynu upłynęło więcej niż 5 lat.

2b.²⁰³⁾ W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub spółkę holdingową o działalności mieszanej w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć karę pieniężną w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty. Do ustalenia wysokości kary pieniężnej przepis ust. 1 stosuje się.

2c.²⁰³⁾ Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy.

3. (uchylony)²⁰⁴⁾

4. (uchylony)²⁰⁴⁾

Art. 167b.²⁰⁵⁾ 1. Komisja może nałożyć na firmę inwestycyjną, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za ostatni rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego w przedłożonej Komisji analizie ekonomiczno-finansowej, o której mowa w art. 69b ust. 1 pkt 3, albo w sprawozdaniu finansowym, o którym

¹⁹⁹⁾ Przez art. 72 pkt 33 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²⁰⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 33 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²⁰¹⁾ Dodany przez art. 359 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

²⁰²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 34 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²⁰³⁾ Dodany przez art. 72 pkt 34 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²⁰⁴⁾ Przez art. 72 pkt 34 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²⁰⁵⁾ Dodany przez art. 120 pkt 20 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

mowa w art. 82 ust. 2 pkt 6, w przypadku gdy firma inwestycyjna narusza przepisy prawa dotyczące wykonywania działalności, o której mowa w art. 69a ust. 1, w szczególności rozporządzenia 1031/2010.

2. W przypadku gdy firma inwestycyjna jest podmiotem zależnym, podstawę do ustalenia wysokości kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, stanowi przychód wykazany w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za ostatni rok obrotowy podmiotu dominującego.

3. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez firmę inwestycyjną w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć karę pieniężną w wysokości dwukrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

4. Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 69a ust. 1, w przypadku gdy firma inwestycyjna:

- 1) poważnie i systematycznie narusza przepisy prawa regulujące wykonywanie tych czynności, w szczególności art. 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010;
- 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem;
- 3) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia;
- 4) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę.

5. W decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenia działalności, o której mowa w art. 69a ust. 1, Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 lub ust. 3, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się firma inwestycyjna.

6. Wydanie decyzji przez Komisję następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

7. W przypadku cofnięcia zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 69a ust. 1, podmiot, który je utracił, nie może ponownie wystąpić z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na prowadzenie tej działalności przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu.

8. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio w przypadku powzięcia przez Komisję informacji o naruszeniu przez firmę inwestycyjną na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej przepisów regulujących prowadzenie działalności, o której mowa w art. 69a ust. 1, na terytorium tego państwa członkowskiego. W takim przypadku o zastosowaniu sankcji Komisja informuje właściwy organ nadzoru tego państwa członkowskiego.

Art. 168. 1. W przypadku gdy bank powierniczy:

- 1) istotnie narusza przepisy prawa, w szczególności przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1–2 i 5,
- 2) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu,
- 3) narusza interesy zleciłodawcy

– Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, nałożyć na ten bank karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

2. W przypadku gdy uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuścił się bank powierniczy, Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności powierniczej.

3. Przepisy art. 167 ust. 4, 5 i 7–9 stosuje się odpowiednio do banku powierniczego.

Art. 169. 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że zagraniczna firma inwestycyjna lub agent firmy inwestycyjnej działający w imieniu zagranicznej firmy inwestycyjnej narusza przepisy prawa regulujące prowadzenie działalności maklerskiej lub działalności powierniczej obowiązujące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja, w drodze decyzji, nakazuje zagranicznej firmie inwestycyjnej zaprzestanie tych naruszeń, wyznaczając termin ich usunięcia.

2. Komisja informuje właściwy organ nadzoru zagranicznej firmy inwestycyjnej o stwierdzeniu naruszeń, o których mowa w ust. 1, oraz o uchybieniu terminowi do ich usunięcia.

3. W przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, nie zaprzestała naruszeń lub nie usunęła ich w wyznaczonym terminie, po upływie miesiąca od poinformowania właściwego organu nadzoru zgodnie z ust. 2, Komisja może, informując o tym ten organ:

- 1) zakazać w całości albo w części wykonywania działalności maklerskiej lub powierniczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo

- 2) zawiesić w całości albo w części, na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy, prawo wykonywania działalności maklerskiej lub powierniczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo
- 3) nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł, albo
- 4) zastosować jedną z sankcji określonych w pkt 1 i 2 oraz nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 3.

4. (uchylony)²⁰⁶⁾

5. (uchylony)²⁰⁶⁾

6. W przypadku zakazania zagranicznej firmie inwestycyjnej prowadzenia działalności maklerskiej lub powierniczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, firma ta nie może podjąć tej działalności przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja zakazująca prowadzenia działalności stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu.

7. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego Komisja może – przed podjęciem czynności określonych w ust. 1–3 – zawiesić, na okres nie dłuższy niż miesiąc, możliwość wykonywania, w całości albo w części, działalności maklerskiej lub powierniczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczną firmę inwestycyjną, informując o tym jednocześnie Komisję Europejską, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim, który udzielił zezwolenia zagranicznej firmie inwestycyjnej.

8. Komisja informuje Komisję Europejską oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o sankcjach zastosowanych zgodnie z ust. 3.

9. Do zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie stosuje się przepisów art. 167.

10. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że zagraniczna firma inwestycyjna narusza przepisy, których przestrzeganie zgodnie z art. 118 pozostaje pod nadzorem właściwego organu w innym państwie członkowskim, Komisja informuje ten organ nadzoru o stwierdzonych naruszeniach.

11. Jeżeli mimo środków podjętych przez organ nadzoru, który udzielił zezwolenia zagranicznej firmie inwestycyjnej, działalność tej firmy stanowi zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania obrotu instrumentami finansowymi lub interesów inwestorów, Komisja może, po poinformowaniu tego organu, a w przypadku naruszenia przez zagraniczną firmę inwestycyjną przepisów działu IV rozdziału 1 oddziału 2a lub rozporządzenia 575/2013 także po poinformowaniu Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego,²⁰⁷⁾

- 1) zakazać w całości albo w części wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo
- 2) zawiesić w całości albo w części, na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy, prawo wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo
- 3) zakazać prowadzenia działalności, o której mowa w art. 117a ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

12.²⁰⁸⁾ W przypadku, o którym mowa w ust. 11, przepisy ust. 6–8 stosuje się odpowiednio.

Art. 169a. 1.²⁰⁹⁾ W przypadku gdy dom maklerski narusza przepisy regulujące prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł na członków zarządu albo wspólników lub komplementariuszy w spółce osobowej, uwzględniając w stosownych przypadkach w szczególności:

- 1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- 2) stopień przyczynienia się członka zarządu albo wspólnika lub komplementariusza w spółce osobowej odpowiedzialnego za dane naruszenie do powstania naruszenia;
- 3) sytuację finansową członka zarządu albo wspólnika lub komplementariusza w spółce osobowej odpowiedzialnego za dane naruszenie;
- 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez członka zarządu albo wspólnika lub komplementariusza w spółce osobowej odpowiedzialnego za dane naruszenie, o ile można te korzyści lub straty ustalić;
- 5) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić;
- 6) gotowość członka zarządu albo wspólnika lub komplementariusza w spółce osobowej odpowiedzialnego za dane naruszenie do współpracy z Komisją;

²⁰⁶⁾ Przez art. 72 pkt 35 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²⁰⁷⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 35 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²⁰⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 35 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²⁰⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 36 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

- 7) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku finansowego popełnione przez członka zarządu albo wspólnika lub komplementariusza w spółce osobowej odpowiedzialnego za dane naruszenie;
- 8) potencjalne skutki systemowe naruszenia.

1a.²¹⁰⁾ W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany narusza przepisy regulujące organizowanie rynku regulowanego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, uwzględniając przesłanki, o których mowa w ust. 1.

1b.²¹⁰⁾ W przypadku gdy bank prowadzący działalność maklerską lub zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej narusza przepisy regulujące prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, uwzględniając przesłanki, o których mowa w ust. 1.

1c.²¹⁰⁾ Kara, o której mowa w ust. 1–1b, nie może być nałożona, jeżeli od uzyskania przez Komisję wiadomości o czynie określonym odpowiednio w ust. 1–1b upłynęło więcej niż 2 lata albo od popełnienia tego czynu upłynęło więcej niż 5 lat.

2. (uchylony)²¹¹⁾

Art. 169b.²¹²⁾ 1. Komisja przekazuje corocznie Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informację o przypadkach zastosowania w poprzednim roku kalendarzowym sankcji, o których mowa w art. 165 ust. 1a, art. 166 ust. 1a i art. 169a ust. 1–1b, oraz sankcji, o których mowa w art. 167 ust. 1–3, z wyłączeniem cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.

2. Z zastrzeżeniem wymogów dotyczących ochrony tajemnicy zawodowej, o których mowa w art. 147, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o sankcjach nałożonych w związku z naruszeniem przepisów działu IV rozdziału 1 oddziału 2a lub rozporządzenia 575/2013, a także o wniesionych środkach odwoławczych oraz o sposobie ich rozpatrzenia.

Art. 169c.²¹³⁾ 1. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany lub firma inwestycyjna narusza przepisy regulujące prowadzenie platformy aukcyjnej lub prowadzenie działalności, o której mowa w art. 69a ust. 1, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 5 000 000 euro na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia.

2. Równowartość w złotych kwoty w euro wyznacza się w oparciu o średni kurs euro ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w dniu 19 listopada 2010 r.

3. Wydanie decyzji przez Komisję następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 170. 1. W przypadku gdy Krajowy Depozyt narusza przepisy prawa, nie przestrzega zasad uczciwego obrotu lub narusza interesy jego uczestników, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 170a. 1. W przypadku gdy spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, narusza przepisy prawa, nie przestrzega zasad uczciwego obrotu lub narusza interesy jej uczestników, Komisja może zakazać wykonywania tych czynności lub nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

3. (uchylony)²¹⁴⁾

Art. 170b. 1. W przypadku gdy spółka prowadząca izbę rozliczeniową narusza przepisy prawa, nie przestrzega zasad uczciwego obrotu lub narusza interesy jej uczestników, Komisja może cofnąć spółce zezwolenie na prowadzenie izby rozliczeniowej lub nałożyć na spółkę karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

²¹⁰⁾ Dodany przez art. 72 pkt 36 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²¹¹⁾ Przez art. 72 pkt 36 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 72 pkt 37 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

²¹³⁾ Dodany przez art. 120 pkt 21 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

²¹⁴⁾ Przez art. 1 pkt 18 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

3. (uchylony)²¹⁵⁾

Art. 170c. 1. W przypadku gdy spółka prowadząca izbę rozrachunkową narusza przepisy prawa, nie przestrzega zasad uczciwego obrotu lub narusza interesy jej uczestników, Komisja może cofnąć spółce zezwolenie na prowadzenie izby rozrachunkowej lub nałożyć na spółkę karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 170d. 1. W przypadku gdy posiadacz rachunku zbiorczego nie przekazuje informacji w odpowiedzi na przekazane mu przez podmiot prowadzący rachunek zbiorczy żądanie Komisji, o którym mowa w art. 8b ust. 1, albo przekazuje informacje nieprawdziwe lub nierzetelne, Komisja może nałożyć na posiadacza rachunku zbiorczego karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

2. W przypadku gdy podmiot prowadzący rachunek zbiorczy nie przekazuje posiadaczowi rachunku zbiorczego żądania Komisji, o którym mowa w art. 8b ust. 1, lub nie przekazuje Komisji informacji otrzymanych od posiadacza rachunku zbiorczego w odpowiedzi na żądanie Komisji, o którym mowa w art. 8b ust. 1, Komisja może nałożyć na podmiot prowadzący rachunek zbiorczy karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

Art. 171. 1.²¹⁶⁾ Na każdego, kto nie dokonuje zawiadomienia, o którym mowa w art. 24 ust. 1, art. 47 ust. 1, art. 106 ust. 1, art. 107 ust. 1 lub w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, lub nie wykonuje tej czynności, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

2.²¹⁶⁾ Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, również na osobę, która:

- 1) nabywa lub obejmuje akcje pomimo zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 24 ust. 3 lub art. 47 ust. 3, lub
- 2) nabywa lub obejmuje akcje lub prawa z akcji pomimo zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h lub w art. 32 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, lub
- 3) wykonuje czynności, o których mowa w pkt 1 lub 2, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

2a.²¹⁶⁾ Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, również na osobę, która:

- 1) nabywa lub obejmuje akcje przed upływem terminu do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 24 ust. 3 lub art. 47 ust. 3, lub
- 2) nabywa lub obejmuje akcje lub prawa z akcji przed upływem terminu do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h lub w art. 32 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, lub
- 3) nabywa lub obejmuje akcje z naruszeniem terminu wyznaczonego przez Komisję, w którym nabycie lub objęcie akcji może zostać dokonane, o którym mowa w art. 24 ust. 3a pkt 2 lub art. 47 ust. 3a pkt 2, lub
- 4) nabywa lub obejmuje akcje lub prawa z akcji z naruszeniem terminu wyznaczonego przez Komisję, w którym nabycie lub objęcie akcji lub praw z akcji może zostać dokonane, o którym mowa w art. 106h ust. 5 lub w art. 31 ust. 7 rozporządzenia 648/2012, lub
- 5) wykonuje czynności, o których mowa w pkt 1–4, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

3. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, 2 lub 2a, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

4. Rozstrzygnięcie Komisji podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Komisja może nakazać jego ogłoszenie w dwóch dziennikach ogólnopolskich lub w inny sposób na koszt strony.

Art. 171a.²¹⁷⁾ 1. Na każdego, kto narusza:

- 1) ograniczenia w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży, określone w art. 12 lub art. 13 rozporządzenia 236/2012,
- 2) ograniczenia w zakresie zawierania transakcji swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, określone w art. 14 rozporządzenia 236/2012,

²¹⁵⁾ Przez art. 1 pkt 19 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 20 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²¹⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 21 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

- 3) ograniczenia w zakresie zawierania transakcji swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego lub w zakresie wartości otwieranych pozycji dotyczących swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, wprowadzone na podstawie art. 21 rozporządzenia 236/2012,
- 4) zakaz lub ograniczenia w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży lub zawierania innych transakcji, w przypadku których spadek ceny lub wartości instrumentu finansowego wiąże się z uzyskaniem korzyści majątkowej, wprowadzone na podstawie art. 20 lub art. 28 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012,
- 5) zakaz lub ograniczenia w zakresie dokonywania na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu krótkiej sprzedaży określonego instrumentu finansowego lub zawierania innych transakcji mających za przedmiot określony instrument finansowy, wprowadzone na podstawie art. 23 rozporządzenia 236/2012

– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł albo do wysokości dziesięciokrotności korzyści majątkowej uzyskanej w wyniku transakcji.

2. Na każdego, kto nie wykonuje lub nienależyście wykonuje inne niż wymienione w ust. 1 obowiązki określone w rozporządzeniu 236/2012 lub obowiązki określone w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 918/2012 z dnia 5 lipca 2012 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego w odniesieniu do definicji, obliczania pozycji krótkich netto, pokrytych swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, progów powodujących obowiązek zgłoszenia, progów płynności w odniesieniu do zawieszenia ograniczeń, znacznych spadków wartości instrumentów finansowych i wystąpienia niekorzystnych zdarzeń (Dz. Urz. UE L 274 z 09.10.2012, str. 1), Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

Art. 171b.²¹⁷⁾ Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 171a, uwzględnia się w szczególności stopień i zakres naruszenia, jego wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku kapitałowego oraz możliwości finansowe podmiotu, który dokonał naruszenia.

Art. 172. 1. Na każdego kto dokonuje manipulacji, o której mowa w art. 39 ust. 2 pkt 4 lit. b lub pkt 8, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 200 000 zł lub karę pieniężną do wysokości dziesięciokrotności uzyskanej korzyści majątkowej albo obie te kary łącznie.

2. Tej samej karze podlega, kto wchodzi w porozumienie mające na celu dokonanie manipulacji.

3. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

4. Rozstrzygnięcie, o którym mowa w ust. 1, Komisja w całości lub w części ogłasza w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego lub nakazuje jego ogłoszenie w dwóch dziennikach ogólnopolskich, na koszt strony, chyba że spowodowałoby to poniesienie przez uczestników obrotu niewspółmiernej szkody lub naraziłoby na poważne niebezpieczeństwo rynku finansowe.

Art. 173. 1. Na każdego kto dokonuje lub zleca dokonanie stabilizacji ceny instrumentów finansowych z naruszeniem zasad określonych w prospekcie emisyjnym lub z naruszeniem przepisów, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 1, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

2. Na każdego kto nabywa akcje własne z naruszeniem przepisów, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 1, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

3. Na każdego kto nabywa, nie będąc uprawnionym, akcje spółki prowadzącej rynek giełdowy lub spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

4. Na każdego kto nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 40, lub przekazuje je z naruszeniem warunków określonych w tych przepisach, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

5. Na każdego kto nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 161, lub przekazuje je z naruszeniem warunków określonych w tych przepisach, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

6. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1–5, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

7. Na każdego kto sporządza rekomendacje dotyczące instrumentów finansowych lub ich emitentów przeznaczone do rozpowszechniania wśród inwestorów lub zajmuje się rozpowszechnianiem takich rekomendacji, z naruszeniem przepisów rozporządzenia, o którym mowa w art. 42 ust. 2, lub też nie zachowuje przy tym należytej staranności lub nie zapewnia rzetelności sporządzanych rekomendacji albo nie ujawnia słusznego interesu, a także konfliktów interesów istniejących w chwili ich sporządzania lub rozpowszechniania, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

8. W decyzji o nałożeniu kary Komisja może wyznaczyć termin ponownego wykonania obowiązku lub dokonania czynności wymaganej przepisami, których naruszenie było podstawą nałożenia kary pieniężnej. W razie bezskutecznego upływu tego terminu Komisja może powtórnie wydać decyzję o nałożeniu kary pieniężnej.

9. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 173a.²¹⁸⁾ 1. Na kontrahentów finansowych w rozumieniu art. 2 pkt 8 rozporządzenia 648/2012, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki, o których mowa w rozporządzeniu 648/2012, lub przepisach wydanych na jego podstawie, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego nie większą niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.

2. Na kontrahentów finansowych, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki określone w ust. 1, i którzy wbrew obowiązkowi nie sporządzili lub nie poddali badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.

3. Na kontrahentów finansowych, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki określone w ust. 1, i którzy nie mają obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

Art. 173b.²¹⁸⁾ 1. Na kontrahentów niefinansowych w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia 648/2012, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki, o których mowa w tym rozporządzeniu lub przepisach wydanych na jego podstawie, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł, nie większą niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego nie większą niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.

2. Na kontrahentów niefinansowych, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki określone w ust. 1, i którzy wbrew obowiązkowi nie sporządzili lub nie poddali badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

3. Na kontrahentów niefinansowych, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki określone w ust. 1, i którzy nie mają obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

Art. 173c.²¹⁸⁾ 1. W przypadku gdy:

- 1) CCP,
- 2) członek rozliczający w rozumieniu art. 2 pkt 14 rozporządzenia 648/2012,
- 3) klient w rozumieniu art. 2 pkt 15 rozporządzenia 648/2012, świadczący pośrednie usługi rozliczeniowe, o których mowa w rozdziale II rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 149/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, obowiązku rozliczania, rejestru publicznego, dostępu do systemu obrotu, kontrahentów niefinansowych, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz. Urz. UE L 52 z 23.02.2013, str. 11),
- 4) podmiot prowadzący system obrotu w rozumieniu art. 2 pkt 4 rozporządzenia 648/2012

– nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki określone w rozporządzeniu 648/2012 lub przepisach wydanych na jego podstawie, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na te podmioty karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego nie większą niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.

2. Na podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, które nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki określone w tym przepisie, i które wbrew obowiązkowi nie sporządziły lub nie poddały badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.

3. Na podmioty, o których mowa w ust. 1, które nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki określone w tym przepisie, i które nie mają obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

²¹⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 22 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

4. W przypadku gdy podmioty, o których mowa w ust. 1, nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki, o których mowa w ust. 1, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na osoby odpowiedzialne za ich niewykonanie lub nienależyte wykonanie karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.

5. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 4, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 173d.²¹⁸⁾ 1. W przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na zagrożenie niewykonywania lub nienależytego wykonywania przez CCP zobowiązań wobec swoich członków lub naruszenia interesów uczestników obrotu, Komisja po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego może:

- 1) zakazać na czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy, inwestowania całości lub części kapitału własnego we wszystkie lub niektóre rodzaje instrumentów finansowych, o których mowa w art. 47 rozporządzenia 648/2012, lub nakazać wstrzymanie wypłat z zysku;
- 2) zakazać na czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy, przyjmowania do rozliczania przez CCP wszystkich lub niektórych rodzajów transakcji.

2. W przypadku gdy niektóre inwestycje lub transakcje nie prowadzą do zwiększenia zagrożenia niewykonywania, lub nienależytego wykonywania przez CCP zobowiązań wobec swoich członków, lub zwiększenia zagrożenia naruszenia interesów uczestników obrotu, Komisja może w czasie trwania zakazu zezwolić na dokonanie niektórych inwestycji lub przyjęcie do rozliczenia niektórych transakcji.

Art. 174. 1. Na osobę wymienioną w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a, która w czasie trwania okresu zamkniętego dokonuje czynności, o których mowa w art. 159 ust. 1 lub 1a, Komisja może nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 200 000 zł.

2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

3. Rozstrzygnięcie, o którym mowa w ust. 1, Komisja ogłasza w całości lub w części w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego lub nakazuje jego ogłoszenie w dwóch dziennikach ogólnopolskich, na koszt strony, chyba że spowodowałoby to poniesienie przez uczestników obrotu niewspółmiernej szkody lub naraziłoby na poważne niebezpieczeństwo rynku finansowe.

4. Uprawnienia Komisji, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie w przypadkach określonych w art. 39 ust. 4.

Art. 175. 1. Na osobę, która nie wykonała lub nienależycie wykonała obowiązek, o którym mowa w art. 160 ust. 1, Komisja może nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł, chyba że osoba ta:

- 1) zleciła uprawnionemu podmiotowi prowadzącemu działalność maklerską zarządzanie portfelem jej papierów wartościowych, w sposób który wyłącza wiedzę tej osoby o transakcjach zawieranych w ramach tego zarządzania;
- 2) przy zachowaniu należytej staranności nie wiedziała lub nie mogła się dowiedzieć o dokonaniu transakcji.

2. (uchylony)

Art. 176. 1. W przypadku gdy emitent nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 157, 158 lub 160, w tym w szczególności wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 160 ust. 5, Komisja może:

- 1) wydać decyzję o wykluczeniu papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym albo
- 2) nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł, albo
- 3) wydać decyzję o wykluczeniu, na czas określony lub bezterminowo, papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym, nakładając jednocześnie karę pieniężną określoną w pkt 2.

2. Przepisy art. 19 oraz art. 96 ust. 5–8, 10 i 11 ustawy o ofercie publicznej stosuje się odpowiednio.

Art. 176a. W przypadku gdy emitent lub sprzedający nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z art. 5, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

Art. 176b.²¹⁹⁾ Na każdego, kto nie przekazał Komisji zgodnie z art. 110m ust. 1–3 i art. 110z ust. 1 i 3 informacji na żądanie skierowane przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela, Komisja może nałożyć karę pieniężną w wysokości do 1 000 000 zł. Komisja, ustalając karę pieniężną, uwzględnia w szczególności wagę żądanej informacji dla sprawowanego nadzoru oraz sytuację finansową podmiotu lub osoby, na które jest nakładana kara.

²¹⁹⁾ Dodany przez art. 72 pkt 38 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

DZIAŁ IX

Odpowiedzialność cywilna

Art. 177. 1. Wystawiający świadectwo odpowiada za szkodę wyrządzoną wskutek wystawienia świadectwa nieważnego, wydania świadectwa osobie nieuprawnionej lub niedokonania blokady papierów wartościowych w związku z wystawieniem świadectwa, chyba że szkoda nastąpiła z powodu siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą wystawiający nie ponosi odpowiedzialności.

2. Jeżeli wystawiający świadectwo działał na zlecenie innej osoby, odpowiedzialność wystawiającego i zleceniodawcy jest solidarna i nie można jej ograniczyć lub wyłączyć z góry.

DZIAŁ X

Przepisy karne

Art. 178. Kto bez wymaganego zezwolenia lub upoważnienia zawartego w odrębnych przepisach albo nie będąc do tego uprawnionym w inny sposób określony w ustawie, prowadzi działalność w zakresie obrotu instrumentami finansowymi, podlega grzywnie do 5 000 000 zł.

Art. 179.²²⁰⁾ Kto, będąc obowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej albo tajemnicy służbowej w rozumieniu rozporządzenia 236/2012 lub rozporządzenia 648/2012, ujawnia lub wykorzystuje w obrocie instrumentami finansowymi informacje stanowiące taką tajemnicę, podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

Art. 179a.²²¹⁾ Kto wbrew obowiązkowi określone w art. 28 ust. 4, art. 33 ust. 5, art. 83 lub art. 84 rozporządzenia 648/2012 ujawnia informacje poufne w rozumieniu tego rozporządzenia lub wykorzystuje takie informacje do celów innych niż określone w tym rozporządzeniu, podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

Art. 180. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 156 ust. 2 pkt 1, ujawnia informację poufną, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

Art. 181. 1. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 156 ust. 1, wykorzystuje informację poufną, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.

2. Jeżeli czynu określonego w ust. 1 dopuszcza się osoba, o której mowa w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a, podlega ona grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8, albo obu tym karom łącznie.

Art. 182. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 156 ust. 2 pkt 2, udziela rekomendacji lub nakłania do nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których dotyczy informacja poufna, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

Art. 183. 1. Kto dokonuje manipulacji, o której mowa w art. 39 ust. 2 pkt 1–3, pkt 4 lit. a lub pkt 5–7, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.

2. Kto wchodzi w porozumienie z inną osobą mającą na celu manipulację, o której mowa w art. 39 ust. 2 pkt 1–3, pkt 4 lit. a lub pkt 5–7, podlega grzywnie do 2 000 000 zł.

Art. 184. 1. Kto uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzanie czynności, o których mowa w art. 30 ust. 1–3, art. 37 w związku z art. 30 i art. 64, art. 88, art. 90 ust. 2 i 3 oraz art. 122, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:

- 1) wbrew nakazowi określone w art. 89 ust. 4 nie dokonuje przeniesienia papierów wartościowych, innych instrumentów finansowych i środków pieniężnych lub dokumentów związanych z prowadzeniem tych rachunków;
- 2) wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 90 ust. 1, nie archiwizuje lub nie przechowuje dokumentów lub innych nośników informacji związanych z prowadzeniem działalności maklerskiej lub powierniczej.

3. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 i 2 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

²²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 23 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²²¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 24 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

DZIAŁ XI

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 185–213. (pominięte)

DZIAŁ XII

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 214. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy, do działalności spółki Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. stosuje się przepisy tej ustawy, z wyłączeniem art. 25 i art. 165 ust. 3.

2. Komisja występuje do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o zakazanie spółce, o której mowa w ust. 1, prowadzenia rynku giełdowego, w przypadku gdy spółka prowadzi tę działalność z rażącym naruszeniem prawa.

3. Papiery wartościowe w rozumieniu art. 3 ust. 3 i 4 ustawy, o której mowa w art. 224, będące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, stają się z tym dniem niebędącymi papierami wartościowymi instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c i d.

4. Papiery wartościowe w rozumieniu art. 3 i 4 ustawy, o której mowa w art. 224, będące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, które nie są w tym dniu zarejestrowane w depozycie papierów wartościowych, stają się niebędącymi papierami wartościowymi instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c i d, z dniem zarejestrowania w tym depozycie, pod warunkiem że rejestracja ta nastąpi w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Z dniem wejścia w życie ustawy, urzędowy rynek giełdowy organizowany przez spółkę, o której mowa w ust. 1, spełniający warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 224, staje się rynkiem oficjalnych notowań, o którym mowa w art. 16 ust. 2.

Art. 215. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy, do działalności spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy stosuje się przepisy tej ustawy, z wyłączeniem art. 36, art. 37 ust. 2 i art. 166 ust. 1 pkt 2 i 3.

2. Komisja zakazuje spółce, o której mowa w ust. 1, prowadzenia rynku pozagiełdowego, w przypadku gdy spółka prowadzi tę działalność z rażącym naruszeniem prawa.

Art. 216. 1. Zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej lub na prowadzenie rachunków papierów wartościowych udzielone przez Komisję przed dniem wejścia w życie ustawy uprawniają do wykonywania czynności określonych odpowiednio w art. 69 ust. 2–4 albo w art. 119 ust. 1. W przypadku zamiaru wykonywania przez dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską czynności określonych w art. 69 ust. 2–4, które przed dniem wejścia w życie ustawy nie stanowiły działalności maklerskiej, przepisy art. 87 i art. 78 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

2. Podmioty prowadzące działalność maklerską na podstawie zezwoleń udzielonych przez Komisję przed dniem wejścia w życie ustawy są obowiązane, w terminie 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, do dostosowania prowadzonej działalności do warunków wymaganych przepisami ustawy.

3. Spółki prowadzące rynek regulowany w dniu wejścia w życie ustawy są obowiązane do dostosowania treści regulaminów, o których mowa odpowiednio w art. 105 ust. 1 i art. 115 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 224, do zmian wynikających z przepisów niniejszej ustawy, w terminie 3 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

4. Emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 224, którzy nie zawarli umowy, o której mowa w art. 70 tej ustawy, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są obowiązani do zawarcia umowy, o której mowa w art. 5 ust. 3–5, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 217. 1. Zachowują ważność wpisy na listę maklerów papierów wartościowych i listę doradców inwestycyjnych dokonane przed dniem wejścia ustawy w życie.

2. Pozostają w mocy zgody i zezwolenia udzielone przez Komisję przed dniem wejścia ustawy w życie.

Art. 218. 1. Maklerzy wpisani na listę maklerów papierów wartościowych przed dniem wejścia w życie ustawy w celu uzyskania uprawnień do wykonywania czynności doradztwa inwestycyjnego są zobowiązani zdać egzamin uzupełniający. Wymóg ten dotyczy również doradztwa inwestycyjnego w ramach wykonywania przez takiego maklera czynności agenta firmy inwestycyjnej.

2. Egzamin uzupełniający jest przeprowadzany przez komisję egzaminacyjną dla maklerów. Do przeprowadzania egzaminu uzupełniającego stosuje się odpowiednio art. 128 ust. 1, 4, 9 i 10 w zakresie dotyczącym egzaminu przed komisją

egzaminacyjną dla maklerów, z zastrzeżeniem, że zakres tematyczny egzaminu uzupełniającego obejmuje wyłącznie zagadnienia związane z wykonywaniem czynności doradztwa inwestycyjnego.

2a. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość opłat za egzamin uzupełniający oraz tryb i warunki dokonywania zwrotu wniesionych opłat, mając na uwadze koszty przeprowadzania egzaminu oraz wydatki związane z funkcjonowaniem komisji egzaminacyjnej;
- 2) regulamin przeprowadzania egzaminu uzupełniającego, uwzględniając konieczność zapewnienia równego traktowania osób składających egzamin, poufności składanego egzaminu oraz jego sprawnej organizacji;
- 3) sposób ustalania i wysokość wynagrodzeń członków komisji egzaminacyjnej za udział w posiedzeniach komisji egzaminacyjnej, przeprowadzanie egzaminu uzupełniającego oraz przygotowywanie projektów pytań na egzamin uzupełniający, uwzględniając zakres obowiązków poszczególnych członków komisji egzaminacyjnej.

3. W przypadku maklera wpisanego na listę maklerów papierów wartościowych przed dniem wejścia w życie ustawy, wymóg zatrudnienia, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 3, uważa się za spełniony, jeżeli złożył on z wynikiem pozytywnym egzamin uzupełniający.

4. Fakt złożenia egzaminu uzupełniającego, o którym mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Papierów Wartościowych i Giełd, o którym mowa w art. 7 ust. 4 ustawy o nadzorze.

Art. 219. 1. W sprawach o przestępstwa określone w art. 167–173 ustawy, o której mowa w art. 224, co do których postępowanie karne zostało umorzone lub nastąpiła odmowa jego wszczęcia ze względu na ustanie karalności tego przestępstwa w związku z wejściem w życie niniejszej ustawy, Przewodniczący Komisji może zwrócić się do sądu lub prokuratora o udostępnienie informacji lub kopii dokumentów dotyczących tych spraw, w zakresie niezbędnym do wszczęcia przez Komisję postępowania administracyjnego w sprawach o odpowiadające tym przestępstwom czyny określone w art. 171 ust. 1, art. 172–174.

2. Do czynów stanowiących przestępstwa określone w art. 167–173 ustawy, o której mowa w art. 224, popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a ujawnionych po tym dniu, stosuje się przepisy tej ustawy w zakresie dotyczącym czynów określonych w art. 171 ust. 1, art. 172–174.

Art. 220. 1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Osoby, które w dniu wejścia w życie ustawy spełniają, według przepisów dotychczasowych, warunki do uzyskania wpisu na listę maklerów lub listę doradców, uzyskują wpis na listę, po złożeniu stosownego wniosku, z zachowaniem 3-miesięcznego terminu, o którym mowa w art. 129 ust. 1.

3. Do czynów popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy skutkujących odpowiedzialnością na podstawie ustawy, o której mowa w art. 224, stosuje się przepisy dotychczasowe, chyba że przepisy niniejszej ustawy są względniejsze dla sprawcy.

Art. 221. Do dnia 31 grudnia 2005 r. system rekompensat, o którym mowa w przepisach działu V niniejszej ustawy, zabezpiecza wypłatę środków inwestorów, o których mowa w art. 133 ust. 2, do wysokości równowartości w złotych 3000 euro – w 100% wartości środków objętych systemem rekompensat oraz 90% nadwyżki ponad tę kwotę, z tym że górna granica środków objętych systemem rekompensat wynosi równowartość w złotych 11 000 euro obliczanej według kursu średniego Narodowego Banku Polskiego, zgodnie z ogłaszaną tabelą kursową, z dnia zaistnienia okoliczności stanowiącej podstawę do wypłat rekompensat.

Art. 222. Do czasu wydania przepisów wykonawczych określonych w ustawie pozostają w mocy, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ust. 5 i 6, art. 31 ust. 2, art. 59c ust. 2, art. 60 ust. 1, art. 60 ust. 3 pkt 2, art. 60 ust. 5, art. 90 ust. 2 i 4, art. 97a ust. 2 i art. 161g ustawy, o której mowa w art. 224.

Art. 223. Do określenia przez Krajowy Depozyt wysokości stawek obowiązujących na rok 2006, na potrzeby ustalenia wysokości wpłat do systemu rekompensat, zgodnie z art. 121 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 224, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 224. Traci moc ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. z 2005 r. poz. 937, 1108, 1199 i 1362), z wyjątkiem art. 118–123 oraz art. 123a i 123b i art. 146a, z zastrzeżeniem art. 223, które tracą moc z dniem 31 grudnia 2005 r.

Art. 225. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia²²²⁾.

²²²⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 23 września 2005 r.